

Giới thiệu Kết Hôn Nhanh Chóng

Con gái thường kết hôn với người mình yêu để tận hưởng hạnh phúc. Nhưng Cao Thanh Thu lấy chồng lại vì đang cần tiền.

Nhưng chồng cô là Hoa Ngọc Thành là một người đàn ông lớn hơn nàng một giáp, vừa già lại còn tàn tật.

Tất cả mọi người cười nhạo nàng, kết quả hẳn lại xuất hiện ở tiệc tối một cách phong độ nhẹ nhàng....

“Giúp Anh sinh một đứa ”

“Anh không phải không lên được hả?”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1

"Mày mới mười sáu tuổi mà đã không muốn đi học? Chơi game thì có kiếm được com mà bỏ vào mồm không?"

"Con đâu phải chỉ chơi game không, giấc mơ của con là trở thành một game thủ chuyên nghiệp đấy! Mấy chuyện học hành thi cử gì đó không hợp với con!"

Chỉ nghe thôi Cao Thanh Thu đã biết chắc chắn là cậu em trai đang cãi nhau với mẹ về chuyện đi học hay không đấy mà.

Cô đang định quay người bước đi, lại nghe em trai nói: "Và lại nhà mình nghèo thế này, chị sắp lên đại học rồi, nhà mình làm gì có nhiều tiền để cả hai chị em con cùng đi học chứ."

"Lên đại học cái gì? Chị mày sắp phải lấy chồng rồi. Ba mày đã chọn sẵn cho nó một mối khá lắm, chỉ cần gà nó đi là nhà mình có thể hưởng phúc."

"Cái gì? Mẹ để chị lấy chồng á? Chị có biết không?"

Cao Thanh Thu khựng bước.

Phải chăng cô nghe nhầm rồi?

Cô mới mười tám tuổi, tuy theo chứng minh nhân dân đã là hai mươi, nhưng đó là vì bố mẹ đã khai gian cô thêm hai tuổi để không bị phạt tiền do kế hoạch hóa gia đình có quy định, nếu con đầu là nữ thì con thứ hai phải sinh sau khi con cả tròn bốn tuổi.

Nhưng hiện giờ ba mẹ lại định gả cô đi ư?

"Chị mày là con gái, đằng nào chẳng phải lấy chồng sinh con, học hành nhiều làm gì! Với lại người ta sẵn sàng bỏ ra hai căn hộ để cưới chị con đấy!"

Hai căn hộ?

Cao Thanh Thu siết chặt nắm tay lại.

Ở trong mắt mẹ, cô chỉ đáng giá hai căn hộ thôi sao?

Từ bé tới lớn ba mẹ luôn thiên vị em trai hơn cô. Lúc trước cô không cảm thấy có vấn đề gì, bởi em ấy còn nhỏ nên cô sẵn sàng chiều chuộng và nhường nhịn em, nhưng sau khi nghe được cuộc nói chuyện này, lòng cô vô cùng tức giận!

Dựa vào cái gì? Chỉ vì cô là con gái mà cướp quyền tiếp tục đi học của cô sao?

Rõ ràng thành tích của cô tốt hơn em trai!

Mẹ thật bất công quá!

Cao Thanh Thu biết mình không thể cứ ngồi chờ chết như vậy, nếu mẹ không chịu cho cô tiền đi học đại học, vậy cô sẽ đi vay!

...

Cao Thanh Thu đứng trước cửa nhà của bạn tốt Vũ Minh Hân, nhớ tới cuộc đối thoại mà cô nghe lén được lúc trước, nước mắt bắt chợt tuôn rơi.

Vũ Minh Hân mở cửa thì thấy Cao Thanh Thu đang nước mắt lưng tròng, vội hỏi: "Thanh Thu, cậu làm sao vậy? Sao lại khóc?"

Cao Thanh Thu cuống quý lau nước mắt, cùng đi vào nhà họ Vũ.

Bà Vũ thấy Cao Thanh Thu đến bèn vẫy tay gọi: "Thanh Thu tới đây, mau vào đây ngồi nào."

Cao Thanh Thu có phần dè dặt, tuy lần nào tới nhà họ Vũ, bà Vũ cũng đối xử với cô rất nhiệt tình, nhưng hôm nay cô tới để vay tiền.

Cao Thanh Thu ngồi xuống chưa được bao lâu đã lên tiếng: "Cô ơi, cháu... liệu có thể mượn cô ít tiền được không?"

Bà Vũ sững sờ: "Sao vậy Thanh Thu, cháu gặp phải chuyện gì khó khăn à?"

Cao Thanh Thu vâng vạ vạ, không biết mở miệng thế nào: "Mẹ cháu... không cho cháu học đại học. Cháu... cháu định mượn cô ít tiền, sau này cháu chắc chắn sẽ trả cô, cô có thể tính lãi..."

Cô vừa dứt lời, bầu không khí bỗng lặng ngắt như tờ.

Trong sự im lặng dài đằng đẵng ấy, tâm tình Cao Thanh Thu lại càng lo lắng hơn, cô cúi đầu, không dám nhìn về mặt của bà Vũ.

Bà Vũ thờ dài nói: "Thanh Thu à, không phải cô không giúp cháu, chỉ là dạo này tài chính nhà cô quay vòng không được dư dả cho lắm, không có tiền để cho mượn ấy..."

Ai cũng biết nhà của Cao Thanh Thu nghèo khó, cho mượn rồi chắc gì đã lấy lại được.

Tuy nhà họ Vũ có thể lấy được số tiền đó ra, nhưng bọn họ không hề có ý định cho cô vay.

Bị từ chối, Cao Thanh Thu cứng đờ cả người, đôi mi buông rũ thật sâu, nước mắt cố gắng lắm mới dần xuống lại đọng đầy nơi khóe mi.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

Cao Thanh Thu biết chuyện vay tiền này không thể cưỡng ép được, người ta không muốn cho vay thì cô cũng đành chịu.

"Vâng... Châu cảm ơn cô..."

Không mượn được tiền, Cao Thanh Thu cũng không tiện ở lại thêm, định chuẩn bị ra về.

Vũ Minh Hân thân thiết khoác tay cô, an ủi: "Thanh Thu, cậu đừng lo, cậu về nói chuyện hẳn hoi với mẹ đi, có khi bác ấy lại đổi ý thì sao?"

Trái tim Cao Thanh Thu trĩu nặng, không kiềm được kể cho Vũ Minh Hân biết chuyện mình nghe lén được hôm nay.

"Cái gì? Mẹ cậu muốn gả cậu đi? Nhưng không phải cậu mới mười tám thôi sao?"

Vũ Minh Hân khiếp sợ ra mặt.

Cao Thanh Thu cười đầy chua xót: "Cho nên tớ mới nghĩ tới chuyện tìm cậu vay tiền..."

"Thanh Thu, cậu đừng lo, nhất định là sẽ có cách giải quyết mà..."

"Cho dù thế nào cũng cảm ơn cậu nhé, Minh Hân." Mặc dù không mượn được tiền nhưng sự quan tâm của Vũ Minh Hân dành cho cô đã khiến Cao Thanh Thu cảm thấy ấm lòng vô cùng.

Hai người nói xong, vừa đi tới cửa thì thấy một chàng trai mặc áo sơ mi trắng với vóc người cao ráo đang bước về phía bọn họ.

Cao Thanh Thu ngẩng đầu lên nhìn, đây không phải là bạn trai Đinh Cẩn của cô sao?

Sao cậu ấy lại ở đây?

Tuy có chút nghi ngờ, nhưng cả một mùa hè bận đi làm thuê không liên lạc với Đinh Cẩn nên cô vẫn rất vui vẻ.

"Cẩn!"

Cô vẫy tay với Đinh Cẩn, nhưng không hề phát hiện vẻ chán ghét ánh lên trong đôi mắt cậu ta.

Chỉ thấy Đinh Cẩn đi tới phía cô, cách cô chừng một bước thì dừng lại, nói: "Cao Thanh Thu, rốt cuộc thì cậu cũng biết đường xuất hiện rồi."

"Gi cơ?" Cao Thanh Thu không hiểu. Hai người đã không gặp nhau suốt kỳ nghỉ hè này rồi, cô tưởng Đinh Cẩn sẽ rất vui khi nhìn thấy cô, kết quả là vẻ mặt cậu ấy lại đầy sự chán ghét.

"Đừng giả vờ nữa, nếu muốn chia tay thì nói sớm một chút, cần gì phải trốn tránh không chịu gặp tôi?"

"Tớ có trốn tránh cậu đâu..." Hai tháng nay cô bận tới mất tới mũi làm thêm suốt ngày nên mới từ chối rất nhiều buổi hẹn với Đinh Cẩn. Vì muốn giữ lại chút sĩ diện trước mặt Đinh Cẩn nên cô mới không nói cho cậu ấy biết mình đang làm gì.

Bởi vì như vậy nên Đinh Cẩn mới hiểu nhầm là cô không muốn gặp mình sao?

Cao Thanh Thu ngẩn ra, rồi vội vàng giải thích: "Tớ thật sự không trốn tránh cậu, tớ bận việc mà, không tin thì cậu hỏi Minh Hân đi."

Dứt lời, cô quay sang nhìn Vũ Minh Hân, hy vọng cô ta có thể giải thích giúp mình.

Ai ngờ Vũ Minh Hân lại liếc cô một cái, rồi thản nhiên nói: "Thanh Thu, cậu đừng lừa Cẩn nữa. Lúc trước cậu luôn miệng nói với tớ là muốn chia tay, không muốn gặp Cẩn nữa, nên cả kỳ nghỉ hè cậu mới trốn cậu ấy..."

Đầu óc Cao Thanh Thu mờ mịt.

Cô nói như thế từ khi nào vậy?

"Minh Hân, cậu đang nói linh tinh cái gì vậy? Tớ nói thế bao giờ!"

Vũ Minh Hân biết cô đi làm thuê, tại sao cô ta lại lừa Đinh Cẩn như vậy?

Cao Thanh Thu nhìn khuôn mặt đơn thuần vô tội của Vũ Minh Hân, cõi lòng chợt lạnh lẽo. Trong khoảnh khắc này, cô dường như nhận ra mình chưa từng hiểu rõ Vũ Minh Hân.

Nhớ tới cảnh tượng ngược lưng khi vay tiền ở nhà họ Vũ và vẻ mặt lừa người của Vũ Minh Hân lúc này, Cao Thanh Thu chợt hiểu ra điều gì đó.

Quả nhiên Đinh Cẩn tin lời Vũ Minh Hân nói, cậu ta lạnh lùng hỏi cô: "Cao Thanh Thu, cậu còn gì muốn giải thích nữa không?"

"Tớ..." Cao Thanh Thu có rất nhiều lời muốn nói, nhưng ngay lúc này chúng đều mắc lại nơi cuống họng khiến cô muốn nói cũng chẳng thốt nổi nên câu...

"Nếu đã như thế, vậy theo ý cậu đó, chúng ta chia tay đi."

Dứt lời, Đinh Cẩn không thêm nhìn Cao Thanh Thu thêm nữa, quay người đi vào nhà họ Vũ.

Bà Vũ đứng ở cửa đơn đã mời cậu ta vào, hiển nhiên đây không phải lần đầu cậu ta tới đây.

Nhìn bóng lưng của cậu ta, Cao Thanh Thu như chết lặng.

Vũ Minh Hân thay đổi về mặt quan tâm lúc trước, bắt đầu giễu cợt cô: "Thanh Thu, nếu Cẩn đã chia tay với cậu rồi thì xin cậu đừng có bám riết cậu ấy không tha. Chắc cậu cũng biết rõ bản thân mình không xứng với Cẩn như thế nào rồi! Loại người như cậu thì nên ngoan ngoãn nghe lời mẹ mình mau chóng lấy chồng sinh con đi, đừng có ảo tưởng ở bên Đình Cẩn nữa! Cậu với cậu ấy, và với tôi, là những người không cùng một thế giới!"

Nói xong Vũ Minh Hân kiêu căng quay người đi vào nhà.

Để mặc Cao Thanh Thu đứng lặng tại chỗ, không hề động đậy.

Tuy tháng chín sắp tới gần, tiết trời vẫn oi ả như trước, nhưng trong lòng cô lại lạnh lẽo vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Sau khi rời khỏi nhà họ Vũ, Cao Thanh Thu bắt xe đi tới khu ngoại ô của Hải Thành.

Khi xe buýt dừng lại trước một khu biệt thự, Cao Thanh Thu xuống xe, quen đường đi tới một ngôi biệt thự.

Đây là chỗ cô làm thuê lúc nghỉ hè, chủ nhân ngôi biệt thự này là một người đàn ông bị tật ở chân. Cao Thanh Thu tới đây làm giúp việc đã sắp được hai tháng mà chỉ gặp anh ta có hai ba lần.

Hôm nay như mọi khi cô vào biệt thự, đang chuẩn bị quét dọn lau bàn thì chợt nghe thấy một tiếng "bịch" thật lớn vang lên từ khúc quanh của cầu thang.

Cao Thanh Thu giật nảy mình.

Cô vội vàng ngẩng đầu lên, lập tức nhìn thấy một người đàn ông đang ngã lộn dưới đất, cả người co quắp run rẩy, mà phía sau anh là một chiếc xe lăn đã đổ kềnh trên sàn.

Cao Thanh Thu mau chóng chạy lên định đỡ anh ta dậy.

Tuy chưa gặp nhau nhiều nhưng nhìn thấy xe lăn, cô có thể đoán ra người đàn ông ấy chính là chủ nhân của ngôi biệt thự này.

Nào ngờ cô vừa đi tới, anh đã lạnh lùng nói: "Đừng tới đây."

Anh không thích người khác chạm vào mình.

Cao Thanh Thu sững sốt, đôi tay đang chìa ra đỡ anh chợt khựng lại.

"Chú ơi, chú không sao chứ?"

Người đàn ông ấy đón lấy ánh mắt quan tâm của Cao Thanh Thu, anh ta cẩn thận giơ tay chống lên sàn định ngồi lên xe lăn lần nữa, nhưng đôi chân không chút sức lực lại khiến anh tiếp tục ngã xuống đất.

Anh nắm mạnh lên đôi chân mình, ánh mắt đầy vẻ ghét bỏ.

Cao Thanh Thu không nhìn được nữa, mặc kệ sự ngăn cản của anh ta, cô giơ tay đỡ anh về xe lăn.

Hoa Ngọc Thành chỉ cảm thấy một mùi thơm mát bao quanh chớp mũi. Cánh tay mềm mại của cô gái chạm vào bờ vai anh, cố gắng dìu anh ngồi lên trên xe lăn. Anh muốn nổi quạu, nhưng khi nhìn thấy nụ cười thuần khiết trên khuôn mặt cô gái đó, cơn tức đột nhiên tiêu tan.

"Chú ơi, nãy bị ngã chú có đau ở đâu không?"

Hoa Ngọc Thành nghe vậy bèn lắc đầu, không nói gì thêm.

Nhìn dáng vẻ cô đơn của anh, trong lòng Cao Thanh Thu chợt cảm thấy xót xa, không nhịn được kể mấy câu chuyện cười chọc cho anh vui.

Hoa Ngọc Thành khẽ mỉm cười, tuy không cười ra tiếng nhưng ánh mắt anh lại dong đầy vẻ dịu dàng, ấm áp.

Khi Lý Sơn tới đây, vừa khéo nhìn thấy cảnh tượng đó.

Anh ta ngăn người.

Từ khi anh Hoa xảy ra chuyện, đã bao lâu rồi Lý Sơn không được gặp một anh Hoa ôn hòa như thế này rồi?

"Anh Lý."

Cao Thanh Thu vừa liếc mắt trông thấy Lý Sơn, vội lè lưỡi đẩy kén linh rồi tiếp tục mau chân mau tay đi quét tước dọn dẹp. Dù sao tiền lương lúc trước đều do Lý Sơn phát, vì thế Cao Thanh Thu rất sợ anh ấy nghĩ mình lười biếng, không chịu làm việc.

Lý Sơn đi tới trước mặt Hoa Ngọc Thành, khẽ hỏi: "Anh Hoa, cô Dương đã ra nước ngoài rồi..."

Cô Dương này chính là Dương Nhạc Linh, vị hôn thê của Hoa Ngọc Thành. Từ khi biết Hoa Ngọc Thành gặp chuyện, không còn thấy cô ta tới thăm Hoa Ngọc Thành nữa.

Nay ngày kết hôn của bọn họ đã tới gần thì lại nghe tin Dương Nhạc Linh đang vì vụ trời Tây với lý do du học, Lý Sơn thật không ngờ Dương Nhạc Linh lại là loại người vô tình vô nghĩa như vậy.

Sợ Hoa Ngọc Thành nghe xong sẽ đau lòng nên ánh mắt Lý Sơn nhìn Hoa Ngọc Thành cũng trở nên dè dặt hơn.

Nào ngờ Hoa Ngọc Thành chỉ khẽ cười rồi lập tức hỏi: "Lý Sơn, trông tôi lúc này đáng sợ lắm sao?"

Hoa Ngọc Thành của bây giờ, đôi chân đã không còn cảm giác, chỉ có thể di chuyển nhờ xe lăn. Đại thủ trưởng Hoa đã từng oai phong khắp Hải Thành nay lại trở thành người tàn tật, nửa đời sau đều phải sống nhờ vào sự chăm sóc của kẻ khác.

Trái tim Lý Sơn chưa bao giờ nặng nề như lúc này.

"Anh Hoa, chân của anh chắc chắn sẽ khô!"

...

Sau khi Lý Sơn đi rồi, ngôi biệt thự này chỉ còn lại Cao Thanh Thu và Hoa Ngọc Thành.

Cao Thanh Thu vừa quét dọn biệt thự vừa quanh quẩn với ý nghĩ, liệu mình có thể mượn anh Hoa một ít tiền không?

Cô vừa nghĩ vừa đưa tầm mắt về phía người đàn ông đang ngồi im trên chiếc xe lăn phía xa.

Cả một buổi chiều người đàn ông ấy chỉ ngồi như vậy bên ô cửa sổ, lẳng lặng ngắm nhìn cảnh sắc bên ngoài với khuôn mặt không chút biểu cảm, cũng chẳng nói lời nào.

Cao Thanh Thu căng thẳng trong lòng, nhận không được bước tới.

Câu nói mong anh Hoa có thể cho cô mượn ít tiền vốn đã lên tới miệng rồi nhưng không biết mở lời thế nào.

Không biết bao lâu sau, người đàn ông đó mới nhận ra Cao Thanh Thu tới gần mình, anh lạnh nhạt lên tiếng hỏi: "Có việc gì sao?"

Nghe vậy Cao Thanh Thu lại càng căng thẳng hơn, cô nắm chặt lấy góc áo, nói với giọng run run: "Chú... Chú ơi... Tôi có thể mượn chú ít tiền được không..."

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

Cô biết mình hỏi như vậy là quá đường đột, nhưng giờ phút này cô không còn sự lựa chọn nào khác, chỉ đành có bệnh thì vái tứ phương vậy.

"Cháu... Sau này cháu sẽ trả chú gấp đôi." Cao Thanh Thu cúi đầu, giải thích: "Cháu sắp lên đại học rồi, nhưng không có tiền đóng học phí..."

Hoa Ngọc Thành quay đầu, dùng đôi mắt không hề bận tâm nhìn cô.

Cô gái này trông có vẻ rất căng thẳng, ngón tay nắm chặt vạt áo đã hằn đỏ lên, hai gò má cũng ửng hồng.

Đây là lần đầu tiên Hoa Ngọc Thành quan sát kỹ khuôn mặt cô ấy.

Tuy trước kia cô tới đây giúp việc, anh đã từng gặp vài lần, nhưng lại chưa bao giờ để tâm.

Hàng lông mi của cô rất dài, khe khẽ rung như cánh hồ điệp, đôi mắt đen láy trong suốt đáng yêu như mắt của chú nai con. Chỉ nhìn qua huôn mặt trắng nõn căng đầy sức sống kia cũng biết cô ấy còn rất nhỏ.

Tuy không phải dạng xinh đẹp kiểu điển, nhưng cũng là một cô gái xinh xắn, trong sáng thanh thuần.

Đối mặt với cô gái đang cầu xin anh giúp đỡ, Hoa Ngọc Thành mím môi.

Nếu ở lúc bình thường, anh chắc chắn sẽ ra tay giúp đỡ, nhưng bây giờ khi tâm tình không tốt cho lắm, anh chợt muốn gây khó dễ cho cô bé này.

"Chúng ta không thân không quen, tại sao tôi phải giúp cô?"

Nghe vậy, Cao Thanh Thu cứng đờ cả người, ôi lại bị từ chối rồi.

Cô khịt mũi một cái, không nói gì nữa. Khi cô đang định quay người rồi đi thì Hoa Ngọc Thành ở phía sau lại nói tiếp: "Nếu muốn tôi giúp, trừ khi cô chấp nhận một điều kiện của tôi."

"Điều kiện gì?"

Cao Thanh Thu sững sốt.

"Lấy tôi."

Lấy ông chú này?

Cao Thanh Thu tưởng mình nghe nhầm rồi, cô ngăn người: "Chú à, chú đang nói gì thế?"

"Tôi cần một cô dâu có thể kết hôn với tôi."

Hoa Ngọc Thành bình tĩnh trả lời.

Khi nói ra câu này, anh thần nhiên hệt như đang cảm thán trời hôm nay đẹp thật vậy.

Trước đây, có mấy ai không muốn làm cô dâu của một người có thân phận như anh. Dẫu sao thân phận bà Hoa cũng rất mê hoặc.

Hiện tại tuy chân của anh đã tàn phế, nhưng nếu anh thật sự muốn thì không phải là không tìm được ai.

Cao Thanh Thu nhìn anh bằng ánh mắt không dám tin.

Xin người, năm nay cô mới mười tám thôi!

Mặc dù ông chú này trông có vẻ trẻ trung tuấn tú, nhưng cô nghe bác giúp việc lúc trước từng báo, năm nay ông chú đã hai mươi tám tuổi rồi.

Trời ơi hơn cô hẳn mười tuổi đấy!

Sao cô có thể lấy một người đàn ông lớn hơn cô gần một giáp cho được?

Cả hai người đều rơi vào trầm mặc hồi lâu.

Cao Thanh Thu im lặng, đứng nguyên tại chỗ không biết nên làm thế nào.

Một lúc lâu sau, Hoa Ngọc Thành trước mặt cô trầm ngâm một tiếng, tự cười giễu mình.

Quả nhiên kiểu con gái khỏe mạnh trẻ tuổi như Cao Thanh Thu sẽ không bao giờ coi trọng một gã đàn ông tàn phế như anh.

Anh bình tĩnh nói: "Cô đi đi."

Sau này đừng tới nữa.

...

Không biết từ lúc nào bên ngoài cửa sổ trời đã đổ mưa tầm tã, Cao Thanh Thu không mang ô, dù muốn đi ngay lập tức cũng không thể, cuối cùng đành phải trú ở đây thêm một lúc nữa.

Cô ngồi trên ghế sofa, không nhìn được nhìn Hoa Ngọc Thành.

Nói thật, tuy Hoa Ngọc Thành hơi lớn tuổi một chút, nhưng mặt mày lại anh tuấn ngời ngời. Hai hàng lông mày khí khái như lưỡi kiếm, đôi mắt sáng như sao, góc nghiêng kiên nghị như tạc tượng và khuôn cằm đẹp để khiến người ta không nỡ dời mắt đi.

Cao Thanh Thu cứ vậy ngẩn ngơ.

Cô đang nghĩ, nếu không mượn được tiền đi học, cuối cùng chẳng phải vẫn bị mẹ ép lấy một lão già khác hay sao?

Có khi lão ta còn xấu tới mức không ra thể thống gì.

Vội lại lúc nghĩ tới tên khốn Đinh Cảnh mới đá cô ban nãy, chuyển sang hẹn hò Vũ Minh Hân, tâm tình Cao Thanh Thu lại càng sa sút.

Nghĩ tới tương lai không có lấy một tia hy vọng của mình, Cao Thanh Thu bỗng cảm thấy chẳng thà gã luôn cho ông chủ này đi!

Cao Thanh Thu đứng dậy đi tới trước mặt Hoa Ngọc Thành, hỏi: "Chú ơi, chỉ cần gã cho chú là tôi có thể tiếp tục được đi học à?"

Hoa Ngọc Thành dờ người ra: "Cô... đồng ý rồi?"

"Tôi đồng ý, tôi đồng ý lấy chú."

Cao Thanh Thu lúi húi hết dũng khí của mình ra để nói đồng ý.

Khi Lý Sơn đưa thỏa thuận kết hôn tới trước mặt cô, cô vẫn còn cảm thấy hoảng hốt đôi phần.

Trước những tờ giấy trắng mực đen đang chờ mình ký tên, bàn tay cầm bút của cô khe khẽ run rẩy, nhưng sau đó lại kiên định đặt bút ký không do dự thêm nữa.

Lý Sơn cất thỏa thuận đi, giải thích: "Bây giờ cô mới mười tám tuổi, chưa thể đăng ký kết hôn, phải chờ hai năm nữa mới được."

Nghe vậy, Cao Thanh Thu bèn nói: "Trên chứng minh thư tôi đã hai mươi tuổi, bây giờ có thể đi đăng ký được rồi."

Lý Sơn rất ngạc nhiên: "Vậy thì được, vừa đủ tuổi."

Xem ra cô bé này nhất định là sẽ trở thành vợ của anh Hoa rồi.

Đúng là ông trời ưu ái mới có thể gã cho anh Hoa.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5

"Chẳng qua... Cô chắc chắn không cần nói với người nhà cô một tiếng sao?"

Lý Sơn không biết đã xảy ra chuyện gì đã đẩy một cô gái mười tám tuổi phải quyết định như vậy.

Cao Thanh Thu cười cay đắng.

"Không cần đâu. Người nhà tôi... Sẽ đồng ý thôi."

Nhìn nụ cười của Cao Thanh Thu, Lý Sơn cảm thấy hơi khó chịu. Anh ta nói: "Nếu đã vậy thì cô xem thử khi nào có thời gian thì dọn tới đây ở chung với anh Hoa đi."

"Hà?" Cao Thanh Thu sững sờ.

Mới ký tên xong mà đã phải dọn tới đây sống chung rồi sao?

Dù sao, Cao Thanh Thu vẫn chỉ là một cô gái trẻ mà thôi, nghe thấy câu này khó tránh có chút thấp thỏm.

"Chẳng lẽ cô tưởng sau khi gã cho anh Hoa rồi, cô vẫn có thể sống theo ý mình như trước nữa sao?" Lý Sơn thấy biểu cảm ngạc nhiên của cô là biết chắc chắn lúc ký tên, cô đã không nghĩ tới điều này.

"Bây giờ cô đã vợ của anh Hoa rồi, vậy thì phải gánh vác trách nhiệm lo liệu việc nhà, nối dõi tông đường cho anh Hoa." Lý Sơn đành mặt nói: "Cô Cao phải nhìn nhận cuộc hôn nhân này một cách nghiêm túc, đừng coi nó như trò đùa."

Anh Hoa đã từng bị Dương Nhạc Linh làm tổn thương một lần rồi, anh không muốn người ấy phải chịu tổn thương thêm lần nữa.

Cao Thanh Thu bị kinh sợ bởi sự nghiêm túc đột ngột của anh ta.

Cũng đúng. Từ khi đồng ý gả cho Hoa Ngọc Thành, cô chỉ nghĩ tới ích lợi của mình mà chưa từng đặt mình vào vị trí của Hoa Ngọc Thành để suy xét đến những thứ anh ấy cần.

Lúc này được Lý Sơn nhắc nhở như vậy, cô mới biết mình đã suy nghĩ đơn giản quá rồi.

Cô thoáng sợ hãi.

Dù sao thì cô cũng mới mười tám tuổi thôi. Từ tính cách mà nói, cô vẫn chỉ là một con nhóc miệng còn hôi sữa mà thôi.

Đột nhiên yêu cầu cô phải làm vợ làm mẹ, trong lòng có chút bài xích.

“Tôi... Tôi có thể đổi ý không?”

“Không thể!”

Lý Sơn lập tức sa sầm mặt mày.

“Có thể gả cho một người có quyền thế như anh Hoa là vinh hạnh của cô.”

Nếu không phải vì bị thương thì đâu tới lượt con nhóc này gả cho anh ấy?

“Tôi biết rồi.”

Cao Thanh Thu gật đầu.

Gạo đã nấu thành cơm rồi, có đổi ý cũng vô ích.

Chờ đến khi ngoài trời tạnh mưa, Cao Thanh Thu bèn chuẩn bị rồi đi.

Trước khi đi, cô không quên chào hỏi người chồng mới cưới Hoa Ngọc Thành của mình: “Chú ơi, tôi về trước nhé.”

Hoa Ngọc Thành khẽ nhìn cô: “Lại đây.”

Cao Thanh Thu khó hiểu bước về phía anh. Sau đó Hoa Ngọc Thành vươn tay ra nhẹ nhàng nắm lấy tay cô.

Cảm giác ấm áp truyền tới từ bàn tay ấy khiến thân thể cô khẽ run lên, vừa muốn rút tay ra, lại chợt ngừng khi thấy ánh mắt đau buồn của Hoa Ngọc Thành.

Từ hôm nay trở đi, cô chính là vợ của người này rồi.

Cao Thanh Thu cảm thấy thật khó tin.

Lúc này Lý Sơn bước lên phía trước, đưa hộp đồng trên tay cho Hoa Ngọc Thành. Anh nhìn lướt qua một chút rồi đóng hộp đồng lại: “Lý Sơn, cậu đưa Thanh Thu về đi.”

“Vâng, anh Hoa.”

Lý Sơn gật đầu.

...

Lúc về tới nhà, Cao Thanh Thu đứng lúc thấy cậu em trai Cao Thanh Đức vừa ra ngoài chơi game về.

Thấy Cao Thanh Thu bước xuống từ một chiếc siêu xe, cậu nhóc kinh ngạc hỏi: “Chị kiếm được đại gia rồi hả?”

Cao Thanh Thu ngáy người, nghe những lời này cảm thấy cực kỳ chói tai.

“Cao Thanh Đức, mày ngậm mồm lại thì không ai tưởng mày bị câm đâu.”

Biết Cao Thanh Thu tức giận, Cao Thanh Đức xấu hổ gãi đầu nói: “Chị đừng giận, em chỉ đùa thôi mà...”

Nói rồi, cậu nhóc nghĩ tới những lời mà mẹ đã nói với cậu vào ban ngày, không khỏi cảm thấy có lỗi với Cao Thanh Thu nhiều hơn.

“Chị có khát nước không? Em đi rót ly nước cho chị.”

Cao Thanh Đức vất chân chạy đi.

Cao Thanh Thu lắc đầu, cười một cách bất đắc dĩ.

“Lại ra ngoài làm cái gì? Cả ngày chỉ biết lóng nhóng!”

Mới bước vào cửa, Cao Thanh Thu đã nghe thấy tiếng ca cẩm của bà Cao. Nếu là ngày thường, chắc chắn cô sẽ cúi đầu nhận lỗi. Nhưng bây giờ chỉ cần nhớ tới chuyện nghe lén được lúc sáng, trong lòng cô lại tức giận không thôi.

“Con đi làm thêm kiếm học phí!”

Cô nổi giận đáp.

“Làm thêm gì nữa. Thanh Thu lại đây, mẹ nói cho con nghe một chuyện cực tốt luôn.”

Bà Cao nghĩ tới chuyện chỉ cần gả Cao Thanh Thu cho người ta thì sẽ nhận được của hồi môn là hai căn hộ mà cần không phải trả giá gì cả, trong lòng mừng vui khôn xiết.

Bà chẳng thèm để ý giọng điệu bức bối của Cao Thanh Thu, thân nhiên nói: “Ba con ấy, tìm được một mối cực tốt cho con. Nhà trai sống ở nội thành, lại cực kỳ giàu có. Con mà gả tới đó thì chỉ có làm mẹ trẻ thôi! Cần gì phải ra ngoài làm thêm cả ngày nữa!”

Cao Thanh Thu không ngờ rằng mẹ mình lại nói những lời này một cách đương nhiên như vậy.

Cô tưởng rằng mẹ sẽ rất khó mở lời, sẽ nói bóng nói gió, tiếc rằng đều không phải.

Cuối cùng cô ý thức được rằng, trong mắt ba mẹ, cô chỉ luôn là một công cụ để kiếm tiền mà thôi.

“Mẹ, con mới mười tám mà. Nghỉ hè xong con phải lên đại học rồi.”

“Gi mà mười tám! Mà đã hai mươi rồi! Mà nhìn con bé Dương nhà hàng xóm kia, còn nhỏ hơn mày một tuổi cơ, thế mà gả cho người ta từ lâu rồi, bây giờ ở nhà chăm con hưởng phước lành thôi, cuộc sống thành thoi hơn mày nhiều!”

Về mặt bà Cao chỉ tiếc rèn sắt không thành thép: “Mày còn muốn đi học nữa à? Con gái con đứa học làm gì? Học lắm thứ thế thì có tác dụng gì?”

“Chỉ vì con là con gái, không xứng được đi học nên ba mẹ mới hy sinh con để em trai được đi học sao?”

Ánh mắt Cao Thanh Thu tràn đầy bi ai.

“Chẳng phải thế sao? Em trai mày mới 16 tuổi, không đi học thì tương lai sao mà có tiền đồ được? Sao mua được nhà? Sao cưới được vợ?” Bà Cao thấy không thể thông nào cho Cao Thanh Thu được, giọng điệu sôt ruột: “Mày làm chị sao không biết nhường em gì hết vậy? Sao tao lại đẻ ra loại con gái bất hiếu như mày chứ?!”

“Đúng! Con bất hiếu đấy! Muốn thì mẹ đi mà gả!”

Cao Thanh Thu hét lớn một tiếng rồi chạy về phòng, đóng sập cửa lại.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

Sáng sớm hôm sau, Cao Thanh Thu thu dọn đồ đạc xong rồi chuẩn bị chuyển tới biệt thự của Hoa Ngọc Thành.

Ái dè vừa mở cửa ra lại phát hiện cửa bị khóa từ bên ngoài, không thể mở ra được.

Cao Thanh Thu vừa vặn nắm nắm cửa, vừa dùng sức gõ cửa.

“Mở cửa ra! Mở cửa ra!”

Giọng bà Cao truyền tới từ bên ngoài: “Khi nào con nghĩ thoáng thì khi đó mẹ sẽ thả con ra.”

Cao Thanh Thu siết chặt nắm nắm cửa. Cô nói bằng giọng thất vọng đến cực hạn: “Mẹ! Con cũng là con của mẹ mà, sao mẹ lại đối xử với con như vậy?”

“Thanh Thu, mẹ cũng vì tốt cho con thôi mà. Mối hôn mà ba mẹ tìm cho con không tệ đâu, chỉ cần con nghe lời thì mẹ sẽ mở cửa cho con.”

Nói rồi bà ta không để ý tới lời van xin của Cao Thanh Thu nữa, quay người bỏ đi.

Trái tim Cao Thanh Thu trở nên lạnh lẽo.

Cô chưa bao giờ ngờ được rằng ba mẹ sẽ đối xử với mình như thế.

Từ nhỏ tới lớn, ba mẹ luôn yêu cầu cô phải nhường em trai, thứ gì ăn ngon chơi vui cũng đều nghĩ tới em trai trước.

Bởi vì tình cảm của hai chị em cũng thấm thiết nên Cao Thanh Thu không thấy có vấn đề gì cả. Tới bây giờ giật mình tỉnh ngộ, cô mới biết thì ra mình vẫn sống trong một gia đình trọng nam khinh nữ.

Cô chán chường tựa lưng vào cửa, toàn thân mệt mỏi.

Bà Cao nhất cô là đã quyết tâm rồi. Không chỉ nhất cô mà đồ ăn thức uống cũng không đưa tới. Cao Thanh Thu không muốn cúi đầu đi xin người đó, đành phải nằm trên giường không nhúc nhích, cứ thế chịu đựng hết một ngày.

Cô chỉ biết mệt mỏi ôm cái bụng đói réo vang này giờ, đầu óc có chút choáng váng. Không biết khi nào trán cô đã rịn đầy mồ hôi, Cao Thanh Thu vội cuộn mình lại, trốn trong chăn.

Chẳng biết sao mà lúc này cô lại nghĩ tới Đình Cẩn.

Nghĩ tới chuyện người mình thích đang ở bên cạnh cô bạn tốt nhất của mình, trái tim cô lại quặn đau từng cơn.

Ý thức của cô dần trở nên mơ hồ...

...

Không biết đã qua bao lâu, đến khi cô tỉnh lại thì phát hiện mình đang nằm trên một chiếc giường lớn mềm mại. Cô ngơ ngác nhìn trần nhà rõ ràng là hoa lệ hơn phòng mình quá nhiều.

Đây là đâu?

Cô đỡ người ngồi dậy, đầu còn hơi choáng váng, bụng đói tới mức chân tay mềm nhũn.

Cô nhìn chung quanh, nhất thời không đoán được mình đang ở đâu.

Đúng lúc này, cửa phòng bị mở ra.

Vừa thấy người đến, Cao Thanh Thu ngăn ra: “Chú!”

Không ngờ lại là Hoa Ngọc Thành!

Lúc này Hoa Ngọc Thành đang đẩy xe lăn vào phòng, Lý Sơn đi theo phía sau.

Sau khi thấy Cao Thanh Thu tỉnh lại, cặp lông mày vẫn nhíu lại của Hoa Ngọc Thành cuối cùng cũng giãn ra. Anh đẩy xe lăn đi đến trước giường của Cao Thanh Thu, bảo Lý Sơn đứng đưa chiếc khăn mặt ẩm tới đây rồi cẩn thận lau tay giúp Cao Thanh Thu.

Khi khăn nóng lau qua lòng bàn tay cô, trong lòng Cao Thanh Thu cũng trở nên ấm áp.

Cô nói: “Là chú đã đón tôi ra à? Cảm ơn chú!”

Hoa Ngọc Thành nghe vậy, nói bằng giọng nghiêm túc: “Em bị bệnh, tại sao lại không đi khám bác sĩ?”

Cao Thanh Thu sững sốt. Sao cô có thể nói là bị mẹ nhốt trong phòng nên mới không thể đi khám bác sĩ được, đành phải làm bộ như lơ đãng nói: “Chỉ là cảm nhẹ thôi mà, không sao đâu.”

“Có bao nhiêu bệnh nhẹ cuối cùng lại thành bệnh nặng đấy. Em đã mười tám tuổi rồi, phải học được cách chăm sóc cho bản thân mình.” Rõ ràng Hoa Ngọc Thành không hề hài lòng với đáp án này, ánh mắt anh nhìn Cao Thanh Thu chẳng đồng tình chút nào.

Cao Thanh Thu cười ngượng ngùng.

Cô biết Hoa Ngọc Thành đang quan tâm mình nên làm nũng: “Vâng, tôi biết rồi, cảm ơn chú!”

Dứt lời, cái bụng vẫn bị bỏ đói của cô lại kêu ùng ục mấy tiếng.

Giương mặt cô chột đỏ ửng, không dám nhìn sắc mặt của Hoa Ngọc Thành.

Hoa Ngọc Thành không nói gì cả, chỉ sai Lý Sơn đằng sau: “Đi nấu ít đồ ăn mang tới đây.”

“Vâng.”

Lúc ra ngoài, Lý Sơn tiện tay đóng cửa lại.

Anh ta không ngờ rằng anh Hoa lại để ý tới cô nhóc kia như vậy.

Vốn đã bảo cô nhóc mấy ngày này chuyển tới đây ở, không ngờ chẳng thấy bóng dáng cô nhóc đâu cả. Anh sợ cô bé này chạy trốn, làm tổn thương tình cảm của anh Hoa nên mới tức tốc đến nhà họ Cao một chuyến.

Không ngờ lại tìm thấy Cao Thanh Thu đang sốt cao ngất ở trong phòng.

Vừa nghe thấy Cao Thanh Thu bị ốm, anh Hoa đã cuống cuồng hết cả lên, không để ý tay chân bất tiện mà nhất định đòi đích thân đến chăm sóc cho cô gái này.

Đây là lần đầu tiên Lý Sơn thấy Hoa Ngọc Thành để ý tới một cô gái đến mức này.

Cho dù là Dương Nhạc Linh cũng chưa từng được đối xử như thế.

Không ngờ bộ dáng của anh Hoa khi chiều vợ lại là thế này.

Lý Sơn mỉm cười, lại cảm thán cô nhóc Cao Thanh Thu này thật đúng là ông trời ưu ái.

...

Sau khi dùng xong thức ăn mà Lý Sơn đưa tới, Cao Thanh Thu sờ cái bụng no nê của mình, lại nói một tiếng cảm ơn.

Hoa Ngọc Thành mỉm cười: “Em là vợ tôi, không cần khách khí với tôi như vậy đâu.”

“Vâng.” Cao Thanh Thu không nhận được đồ mặt.

Cô nhớ tới lúc ăn cơm, Hoa Ngọc Thành kể rằng Lý Sơn đến nhà cô đưa cô tới đây, cô bèn hỏi: “Anh Lý, anh đã gặp mẹ tôi chưa vậy?”

Sao mẹ cô lại đồng ý họ dẫn cô đi vậy?

Có vẻ như Lý Sơn nhớ tới chuyện không tốt nên thoáng lúng túng nói: “Mẹ cô nói là muốn gọi cảnh sát.”

Cao Thanh Thu biết chắc chắn là mẹ mình làm khó anh ấy, bèn cúi đầu áy náy nói: “Xin lỗi, tôi gây phiền toái cho anh rồi.”

Lý Sơn lắc đầu.

Chẳng qua nhớ tới thái độ không thèm quan tâm tới Cao Thanh Thu của người kia, anh không nhận được hỏi lại: “Người kia... Thật sự là mẹ của cô à?”

Cao Thanh Thu ngáy ra một lúc, ánh mắt tràn đầy đau buồn.

Cô im lặng tùm chăn, không biết phải trả lời câu hỏi này như thế nào.

Lý Sơn lại nói: “Có nghỉ ngơi cho khỏe trước đi. Những chuyện khác anh Hoa sẽ xử lý.”

Anh nói những lời này đúng là vì muốn cảnh tỉnh Cao Thanh Thu, khiến cô biết rời khỏi anh Hoa, cô không thể làm được chuyện gì cả. Chỉ có anh Hoa mới là chỗ dựa duy nhất của cô.

Nghe vậy, Hoa Ngọc Thành bỗng nói: “Ra ngoài đi!”

“Anh Hoa?” Lý Sơn sững sốt, quan sát vẻ mặt lạnh lùng của Hoa Ngọc Thành mới lơ mơ nhận ra mình chọc giận người này rồi.

“... Vâng.”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

“Em đừng để tâm tới lời nói của Lý Sơn.”

Cao Thanh Thu không nói gì cả, chẳng qua càng tùm chặt lấy chăn hơn, khóe mặt dần ửng đỏ.

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu rồi nói: “Muốn khóc thì cứ khóc đi. Trước mặt tôi, em không cần phải nhịn đau.”

Chỉ một câu nói đơn giản đó thôi đã khiến những giọt nước mắt bị kìm nén thật lâu của Cao Thanh Thu tràn ra như đê vỡ.

“Chú...”

Cô khóc thật lâu, khóc tới mức nấc cụt mãi không ngừng được. Hoa Ngọc Thành thấy cô bé khóc dữ dội quá bèn vươn bàn tay nhẹ nhàng vỗ về lưng cô. Tuy rằng anh không nói lời nào, nhưng sự quan tâm lặng lẽ này lại khiến Cao Thanh Thu càng thêm tủi thân khóc nức.

Nói cho cùng, Cao Thanh Thu cũng chỉ là một cô nhóc vừa tròn mười tám mà thôi, hăng còn vô tâm vô tư chứ chưa học được cách điều khiển cảm xúc của bản thân.

Không ai an ủi thì thôi, nếu có người an ủi thì sự buồn tủi trong lòng lại thi nhau ủa lên.

Hoa Ngọc Thành thấy vậy, không khỏi cảm thấy đau lòng.

Trước đó anh không hiểu tại sao Cao Thanh Thu lại muốn vay tiền để học đại học. Sau khi nghe Lý Sơn nói về cảnh ngộ của Cao Thanh Thu ở nhà, anh mới hiểu được thì ra người nhà đó lại đối xử với cô như thế.

Nay cô đã gả cho anh rồi, Hoa Ngọc Thành chắc chắn sẽ không để cô phải chịu tủi nhục như vậy nữa.

Không biết khóc được bao lâu, Cao Thanh Thu rút khăn tay chùi mũi, cuối cùng nước mắt cũng ngừng.

Cô trốn trong chăn, ánh mắt nhìn Hoa Ngọc Thành thoáng ngại ngùng.

Đây là lần đầu tiên cô khóc trước mặt người khác tới mức này.

Cô nhìn lên Hoa Ngọc Thành, thấy Hoa Ngọc Thành cũng không để ý, thế mới yên tâm mỉm cười.

Sau đó, dưới sự dặn dò của Hoa Ngọc Thành, cô uống thuốc rồi quấn chăn ngủ say.

Đêm nay cô ngủ vô cùng ngon giấc.

Hôm sau, sau khi tỉnh dậy, cô nhớ tới còn mấy thứ như di động các thứ vẫn còn để ở nhà, phải lấy tới đây mới được. Cô bèn nhờ Lý Sơn đưa cô về nhà một chuyến.

Vừa bước vào nhà, bà Cao đã nghe tin xồng xộc lao tới, chỉ vào mũi cô mà chửi ầm lên: “Con ranh mất dạy, bảo mày lấy chồng thì mày không chịu, còn học được trò bỏ trốn theo trai lạ, cả đêm không về nhà! Mày làm tao mất hết cả mặt mũi rồi!”

Nhớ tới hôm qua Lý Sơn không để ý tới bà ta ngăn cản, cứ thế dẫn Cao Thanh Thu đi, bà Cao lại tức giận đùng đùng.

Mấy ngày nữa Cao Thanh Thu phải lập gia đình rồi, ai dè đúng vào lúc quan trọng này lại xảy ra sự cố, sao bà ta nén giận được chứ? Nếu làm hỏng chuyện thì tổn thất hai căn hộ chứ chà đùa!

Cao Thanh Thu ngó lơ những lời mắng mỏ của bà ta, lập tức đi về phía phòng mình.

Bà Cao cũng đi theo sau ca thán: “Hôm nay mày chịu về nhà thì tao không trách mày nữa, chỉ cần mày ngoan ngoãn ở trong nhà, mấy ngày nữa yên ổn mà gả chồng thì chuyện hôm nay tao sẽ coi như chưa từng xảy ra...”

Cao Thanh Thu cúi đầu thu dọn hành lý, hoàn toàn không để ý bà ta đang nói gì.

Thấy Cao Thanh Thu thu dọn đồ đạc, bà Cao hoảng hốt trong lòng, bước tới vớt quần áo của cô xuống mặt đất.

“Sao hả? Mày còn muốn bỏ nhà đi nữa chắc?!”

“Đừng thế!” Cao Thanh Thu gân cổ lên, mặt đỏ bừng nói: “Con muốn bỏ nhà đi đấy! Từ nay trở đi, chuyện con mẹ đừng quản nữa!”

“Không cần tao quản nữa? Tao vất vả lắm mới nuôi mày lớn tới ngưỡng này, còn chờ mày cho tao hưởng sướng nữa kìa! Mày thì hay rồi, ba mẹ chưa nhờ vả được ngày nào đã muốn ruồng bỏ chúng tao, làm một đứa con bất hiếu đúng không? Mày muốn đi thì trả lại tiền mấy năm nay chúng tao nuôi mày rồi hăng đi!”

Cao Thanh Thu không ngờ rằng mẹ mình sẽ nói ra những lời như vậy.

Trái tim cô lại bị xé toạc ra lần nữa.

Đau tới mức khiến cô không khóc nổi.

“Tiền... Con sẽ trả lại cho mẹ!” Chờ cô lên đại học, cô sẽ đi làm thêm ngoài giờ. Cô không tin mình sẽ không trả nổi số tiền nuôi nấng ấy. “Còn chuyện gả chồng, mẹ muốn thì đi mà gả!”

Dứt lời, cô xách rương hành lý rồi đi ra ngoài.

“Mày!” Bà Cao tức giận hết sức, bước tới kéo Cao Thanh Thu lại, tát cho cô một cái.

Cao Thanh Thu đứng người, ngây ra như phỗng.

Sức lực của bà Cao rất lớn, lập tức lại kéo cô vào phòng.

Cao Thanh Đức trốn ở một bên bước tới kéo bà Cao ra, cũng nói với Cao Thanh Thu: “Chị đi trước đi, ở đây có em rồi!”

Cao Thanh Thu chưa kịp nghĩ gì, vội xách hành lý rồi khỏi nhà.

Ra ngoài cửa, xe của Lý Sơn vẫn còn đỗ ở đây. Cô mở cửa xe ngồi vào, trái tim vẫn còn kinh hoàng.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8

Xe chạy tới biệt thự.

Trước khi xuống xe, Cao Thanh Thu sửa sang lại đầu tóc bị làm rối của mình rồi mới cùng Lý Sơn đi vào.

Trong biệt thự chỉ có một mình Hoa Ngọc Thành.

Cao Thanh Thu nhìn bóng dáng cô đơn của Hoa Ngọc Thành ngồi trước cửa sổ, trái tim cũng bị siết chặt. Cô nghĩ tới mình mới vừa trốn ra khỏi nhà, từ nay về sau cô cũng đơn côi một mình, tâm trạng lại trở nên hết sức buồn bã.

May mà cô vẫn còn có chú.

Cô nở nụ cười gượng gạo, bước tới trước nói: “Chú, tôi đã về rồi.”

Hoa Ngọc Thành quay đầu lại cười với cô.

Nụ cười ngưng bật khi thấy vết thương trên mặt Cao Thanh Thu.

“Mặt em sao vậy?”

Cao Thanh Thu vội cúi đầu che mặt lại: “Không có gì đáng lo hết...”

“Bị đánh à?”

“Vâng.” Cô rầu rĩ nói: “Mẹ tôi đánh.”

Bàn tay nắm xe lăn của Hoa Ngọc Thành hơi siết chặt lại.

Cao Thanh Thu lại nói: “Nhưng không sao đâu, bị mẹ đánh là chuyện thường. Ngày xưa tôi nghịch ngợm cũng thường xuyên bị đánh...”

Cô cố gắng khiến cho mình thoát nhìn thật sự không để ý chút nào, nhưng những giọt lệ quanh khóe lại bán đứng cô.

Cô hòng Hoa Ngọc Thành khô khốc: “Lại đây.”

Cao Thanh Thu ngoan ngoãn đi tới phía trước, ngồi bên cạnh xe lăn của anh. Ngược khuôn mặt nhỏ nhắn lên, con ngươi đọng đầy nước mắt nhìn anh.

Hoa Ngọc Thành cúi đầu lau nước mắt cho cô: “Lần này thì thôi. Nếu lần sau có ai dám đụng vào em, bất kể là ba hay mẹ em thì tôi đều sẽ không tha cho họ đâu.”

“Chú...” Trái tim vốn đã lạnh lẽo của Cao Thanh Thu lại ấm lên.

Lý Sơn vẫn đứng bên cạnh vậy xem lặng lẽ rồi khỏi phòng khách.

Anh sợ rằng nếu đứng ở đó tiếp thì sẽ bị anh Hoa mắng là không biết điều.

Đây là lần đầu tiên anh ta thấy ngài Hoa đối xử dịu dàng với một cô gái như thế. Da gà trên người sắp nổi lên hết cả rồi.

Thì ra bình thường trông anh Hoa lạnh lùng thế thôi, chứ bên trong lại cuồng nhiệt như vậy.

...

“Ngài mai về Kinh Châu với tôi.”

Kinh Châu? Đó không phải là quê hương của Hoa Ngọc Thành sao?

Cao Thanh Thu thoáng kinh ngạc. Hoa Ngọc Thành phát hiện về mặt của cô, nhú mày nói: “Sao vậy? Không thích về cùng tôi à?”

“Sao có thể chứ. Tôi chỉ... Sợ bị người ta ghét...”

Nhà họ Hoa là danh gia vọng tộc nổi tiếng cả nước. Cô về cùng với anh, có khi nào sẽ bị hoạn hạp không nh?

Thiếu nữ lứa tuổi này ít nhiều gì cũng từng xem phim truyền hình về chốn ‘nhà cao cửa rộng’ rồi. Hình tượng mẹ chồng ác độc họ hàng đáng ghét trong phim có thể nói là đi sâu vào lòng người. Cao Thanh Thu rất sợ khi đến nhà họ Hoa sẽ bị mẹ chồng ác độc gây khó dễ suốt ngày...

Nếu đúng, chắc chắn sống không bằng chết mất!

Hoa Ngọc Thành đoán được tâm tư của cô nhóc này, buồn cười nói: “Em không cần phải căng thẳng thế đâu. Người nhà tôi đều hiền hòa lắm.”

Mặt Cao Thanh Thu đỏ lên, nói lí nhí: “Vâng, thế tôi về với chú vậy.”

Dù sao đều đã gả cho chú luôn rồi, lấy chồng phải theo chồng thôi, về Kinh Châu thì về!

Bởi vì còn chưa hết sốt nhen trên đường về Kinh Châu, Cao Thanh Thu luôn mê man chìm vào giấc ngủ.

Mà ngoài việc chăm sóc cho cô, Hoa Ngọc Thành càng bận rộn hơn với những cuộc gọi liên hồi từ nhà họ Hoa.

Vừa nghe thấy Hoa Ngọc Thành sắp về Kinh Châu, người nhà họ Hoa đều vô cùng vui sướng.

Nhất là sau khi Hoa Ngọc Thành xảy ra chuyện đó, tâm tư của người trong nhà đều đặt hết trên người anh.

“Ngọc Thành, đã đến đâu rồi?”

“Đây đã là cú điện thoại thứ năm rồi.” Hoa Ngọc Thành nhú mày lại.

“Chỉ chi quan tâm tới chú thôi mà!” Đầu dây bên kia, Hoa Châu Du niềm nở nói: “Nghe báo chú còn dẫn theo một cô vợ về nữa hả? Mau về để cả nhà liếc cái xem nào.”

“Mấy người đừng làm cho ấy sợ mới đúng.” Hoa Ngọc Thành nói, vươn tay vén sợi tóc vương trên môi Cao Thanh Thu ra, ý cười dịu dàng nơi đáy mắt.

“Cung thể cơ ả? Thế thì nhất định phải gấp mới được.”

Hoa Châu Du còn tính nói thêm tí nữa, nhưng sợ làm Hoa Ngọc Thành thấy phiền nên cúp điện thoại ngay.

Cuối cùng cũng yên tĩnh, Hoa Ngọc Thành vươn tay vỗ lên lưng Cao Thanh Thu một cách nhẹ nhàng.

Cao Thanh Thu gối đầu lên đùi anh, ngủ thật sự say sưa.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Lúc sắp tới Kinh Châu, Cao Thanh Thu ngủ suốt chặng đường cuối cùng cũng tỉnh dậy.

Phát hiện mình cách nhà họ Hoa càng ngày càng gần, Cao Thanh Thu không khỏi trở nên hồi hộp. Cô nín tay áo Hoa Ngọc Thành hỏi: “Chú ơi, tôi thật sự không cần mang theo quà cáp gì sao?”

Lần đầu tiên tới nhà, không mang quà hình như rất bất lịch sự.

Hoa Ngọc Thành lại chỉ vươn tay vuốt tóc cô, cười nói: “Không cần phải phiền toái thế đâu. Em tới đã là món quà tuyệt nhất rồi.”

Chỉ một câu đã khiến mặt Cao Thanh Thu ửng hồng.

Nhưng cũng giảm bớt sự căng thẳng trong lòng cô.

“Anh Hoa, đã tới nơi rồi.”

Lý Sơn vừa lái xe vừa nói. Sau đó chiếc xe đỗ lại trước cổng một tòa biệt thự kiểu Trung.

Cao Thanh Thu ngó ra ngoài cửa xe, đập vào mắt là dinh thự cổ kính xa hoa chỉ có thể nhìn thấy được trong TV. Trong lòng cô thầm buông tiếng thở dài, lập tức xuống xe với Hoa Ngọc Thành.

Hoa Châu Du đã đứng chờ từ lâu, vừa thấy họ tới đây đã vội ra nghênh đón.

“Ngọc Thành, cuối cùng hai đứa cũng tới rồi.”

Cô đầu lòng tiếp nhận xe lăn của Hoa Ngọc Thành, ánh mắt chuyển hướng cô gái trẻ bên cạnh anh.

Chỉ thấy cô bé mặc váy dài màu trắng đứng ở đó, tóc dài đen tuyền mềm mại rũ trên lưng, dung mạo xinh xắn, mang theo chút ngây thơ nhút nhát, khiến người ta vừa thấy đã thích rồi.

Hoa Châu Du nói: “Em chính là Thanh Thu đúng không?”

Hoa Châu Du rất hài lòng về cô gái không ngại em trai mình tàn phế hai chân mà vẫn chịu gả thế này. Cộng thêm tuổi của cô gái cũng tương đương với con trai mình nên ánh mắt Hoa Châu Du khi nhìn cô không khỏi tràn đầy triu mến.

“Em chào chị.”

Lúc trước ở trên xe, Cao Thanh Thu đã nghe Hoa Ngọc Thành giới thiệu về người nhà của mình nên giờ thốt ra một tiếng “Chị” rất tự nhiên.

Hoa Châu Du mỉm cười: “Ngao lắm!”

Do Hoa Châu Du lớn hơn Hoa Ngọc Thành mười mấy tuổi nên đối với cô mà nói, cậu em trai này có thể xem là một đứa con choai choai.

Nay Hoa Ngọc Thành xảy ra chuyện như vậy, trong lòng cô thật sự khó chịu.

Cho nên cô không để ý việc một cô bé gia cảnh bình thường như Cao Thanh Thu gả cho Hoa Ngọc Thành. Chỉ cần Hoa Ngọc Thành vui vẻ, yêu thích thì cái gì cũng được.

Cô kìm nén lòng chua xót, mở lời: “Nếu đã về rồi thì đừng đứng ở cửa nữa. Chúng ta vào nhà thôi.”

Nói rồi cô đẩy xe lăn vào cổng nhà họ Hoa.

Cao Thanh Thu đi theo sát đằng sau.

Biết Hoa Ngọc Thành trở về nên ba mẹ của anh đều ở trong nhà bếp tranh nhau làm đồ ăn cho con trai.

Lúc này trong phòng khách chỉ có cậu con trai của Hoa Châu Du đang chơi di động.

Hoa Châu Du đi vào bên kêu to: “Con trai, cậu của con trở về rồi, mau tới đây chào một tiếng đi.”

Nghe vậy, người trên sofa bên cạnh di động đi, bước tới trước mặt Hoa Ngọc Thành, nói một cách lễ phép: “Cháu chào cậu.”

Cao Thanh Thu đi theo sau Hoa Châu Du, vừa nghe thấy giọng nói này cô không khỏi ngẩn người.

Cô ngẩng đầu lên ngay lập tức.

Khi thấy rõ dung mạo của người trước mặt, cô như chết lặng.

Đình Cẩn?

Tại sao lại là cậu ta?

Đình Cẩn trước mặt cô vẫn giống như hôm mà cô nhìn thấy ở trước cửa nhà Vũ Minh Hân, mặc áo sơ mi trắng, dáng người cao ngất đứng ở đó.

Cô ngỡ ngạc nhìn cậu ta, không thể ngờ được rằng Đình Cẩn lại là cháu ngoại của Hoa Ngọc Thành!

Nhưng so với nỗi khiếp sợ của Cao Thanh Thu thì lúc này, Đình Cẩn kinh ngạc không thua gì cô.

Tuy rằng chia tay với Cao Thanh Thu rất vội vã, nhưng trong lòng cậu ít nhiều gì vẫn còn thích cô.

Lúc đó chia tay cô cũng là vì giận Cao Thanh Thu không coi trọng mình. Đến nay nhìn thấy cô ở đây, trong lòng cậu không khỏi khiếp sợ.

Sao cô lại xuất hiện ở nhà họ Hoa?

Hơn nữa còn xuất hiện cùng lúc với cậu?

Chẳng lẽ cô chính là cô vợ mới cưới của cậu mình trong lời đồn sao - mẹ của mình?!

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

Bình thường Đình Cẩn luôn nhã nhặn lễ phép, sao hôm nay lại y hệt như thằng ngốc vậy? Không lễ phép chút nào cả. Cho dù Hoa Châu Du có cung chiêu đưa con trai này đến mấy, nhưng trước mặt cậu em trai tàn tật, cô vẫn rất sốt ruột, sợ Đình Cẩn mất lễ phép sẽ khiến Hoa Ngọc Thành buồn sầu.

Càng sợ sẽ khiến Cao Thanh Thu hiểu lầm người nhà họ Hoa bọn họ không hoan nghênh cô.

Lỡ như khiến Cao Thanh Thu sợ hãi bỏ trốn thì họ sẽ tức chết mất.

Đình Cẩn không thể nào gọi một tiếng “mẹ” được. Nghĩ tới nghĩ lui, cậu ta nghĩ ra một cái cớ, nói: “Thoạt nhìn cô ấy còn nhỏ tuổi hơn con nữa!”

Sự thật cũng là nhỏ hơn cậu ta hai tháng nhé!

Hoa Châu Du cũng không hiểu được hôm nay Đình Cẩn bị sao nữa, cứ nhất định cứng đầu không chịu gọi một tiếng “mẹ”.

Cô ghét sát vào tai cậu ta khẽ hỏi: “Có phải con muốn chọc giận cậu của con không vậy hả?”

Đình Cẩn nghe vậy, trong lòng càng bức bối hơn.

Cậu ta dứt khoát lắc đầu, xoay người bỏ đi.

Sắc mặt Hoa Châu Du tái mét, cười ngại ngần nói với Cao Thanh Thu: “Thanh Thu à, em đừng để trong lòng, thằng Cẩn chỉ thẹn thùng chứ không cố ý nhắm vào em đâu. Người nhà chị đều rất hoan nghênh em!”

Cao Thanh Thu đương nhiên biết tại sao Đình Cẩn lại không chịu gọi cô là mẹ. Cô cũng sẽ không ngốc tới mức vặn hỏi chuyện này làm gì.

Dù sao thì nếu chuyện giữa cô và Đình Cẩn bị vạch trần, e rằng sẽ khiến mọi người đều lúng túng.

Giấu được chừng nào hay chừng đó.

Cô gật đầu nói: “Chị yên tâm, em sẽ không để ý đâu.”

Hoa Châu Du vui mừng vỗ tay cô, nói: “Thanh Thu, em đúng là cô bé ngoan.”

Tốt hơn con nhỏ Dương Nhạc Linh kia nhiều!

Cao Thanh Thu được khen một hồi không khỏi đỏ mặt. Cô không ngờ rằng chị gái của Hoa Ngọc Thành thoạt nhìn giống một người phụ nữ thành đạt giỏi giang, nhưng khi chung sống lại hiền hòa dễ gần như vậy.

Hoàn toàn không xuất hiện cảnh cay nghiệt gây khó dễ như trong tưởng tượng của cô.

Xem ra đây chính là thái độ đối nhân xử thế của người giàu có chân chính.

Cô nhớ tới những gì mà trước đó Hoa Ngọc Thành đã nói với cô, rằng người nhà anh đều rất hiền hòa. Mới đầu cô tưởng là anh đang an ủi mình, bây giờ Cao Thanh Thu đã có chút tin tưởng rồi.

Trong lúc họ nói chuyện phiếm, ông Hoa và Hoa đích thân xuống bếp bụng từng đĩa thức ăn đã chuẩn bị ra.

Thấy họ mặc tạp dề, đầu tắt mặt tối chuẩn bị cơm nước, đầu còn điểm nào giống như chủ tịch và phu nhân của cả một tập đoàn xuyên quốc gia nữa.

Cao Thanh Thu thấy thế, nhất thời quên hết căng thẳng trong lòng.

Nhìn cả nhà họ chung sống hòa thuận với nhau, một người mới thoát khỏi một gia đình hờ hững như cô không khỏi hâm mộ.

“Thanh Thu, mau tới đây ngồi.”

Bà Hoa gọi Cao Thanh Thu ngồi vào bàn.

Từ khi lần đầu tiên thấy Cao Thanh Thu, bà đã nảy sinh thiện cảm với cô bé ngoan ngoãn ít nói này rồi.

Cao Thanh Thu vội bước tới, đã thấy Hoa Ngọc Thành ở bên cạnh giữ cô lại, nói: “Ngồi bên cạnh tôi.”

“Vâng.”

Cao Thanh Thu nghe lời ngồi xuống bên cạnh anh.

Bà Hoa thấy vậy, nở nụ cười vui vẻ.

Phải biết rằng sau khi xảy ra chuyện, Hoa Ngọc Thành rất bài xích người khác đến gần mình. Ngay cả những người thân như họ đến gần, anh cũng sẽ bắt mắt.

Không ngờ nay lại chủ động gọi Cao Thanh Thu ngồi ở bên cạnh anh, xem ra anh thật sự rất thích cô gái này.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11

Thấy ánh mắt của bà Hoa vẫn dừng trên người Cao Thanh Thu, Hoa Châu Du mới sực nhớ ra hình như cô còn chưa giới thiệu chính thức cho hai cụ.

Cô nhân tiện nói: “Mẹ, đây là Thanh Thu.”

Bà Hoa cười ha ha nói: “Trông thật là tươi tắn, chẳng trách thằng Thành nhà mình lại thích.”

Mặt Cao Thanh Thu đỏ lên, vội chào: “Chào bác gái.”

“Còn gọi bác gái gì nữa. Nếu đã gả cho Thành rồi thì cứ gọi là mẹ đi.”

“...” Cao Thanh Thu hơi thẹn thùng, cảm thấy thật sự là khó gọi thành lời.

Thấy cô khần trương, Hoa Ngọc Thành vươn tay nắm lấy tay cô, giọng nói ấm áp như dòng nước chảy vào trái tim cô: “Gọi ba mẹ đi.”

Cao Thanh Thu chỉ cảm thấy lòng bàn tay mình trở nên ấm áp, có lo lắng đến mấy cũng được xoa dịu.

Cô gọi giòn tan: “Ba, mẹ.”

“Ày!” Ông Hoa và bà Hoa vui vẻ ra mặt.

Đã gọi một tiếng ba mẹ thì đứa con dâu này, họ nhận chắc rồi!

Trên bàn cơm, người một nhà bắt đầu rảnh rồi tán gẫu với nhau.

Bà Hoa rất tò mò về Cao Thanh Thu: “Năm nay Thanh Thu mấy tuổi rồi?”

Cao Thanh Thu vốn định nói là mười tám, nhưng sợ dọa người nhà họ Hoa, bèn nói tuổi trên chứng minh nhân dân: “Mấy tháng nữa là con tròn 20 rồi.”

“Tuổi này còn rất nhỏ đấy nhì.” Bà Hoa cười nói. Nhỏ hơn con trai mình tám chín tuổi lận.

“Còn đi học đúng không?”

“Vâng, sắp lên đại học rồi ạ.”

“Đăng ký trường nào?”

“Đại học Kinh Châu.”

Đại học Kinh Châu! Tuy rằng vẫn thua đại học top một top hai, nhưng cũng là đại học hàng đầu cả nước.

Xem ra cô nhóc này không chỉ có một mũi là khiến người ta thích, mà còn là một đứa bé thông minh nữa.

Nghe vậy, bà Hoa càng hài lòng về cô hơn.

Hoa Châu Du nghe vậy, mắt sáng ngời nói: “Thật trùng hợp, thằng Căn nhà chị cũng thi vào đại học Kinh Châu đấy. Thế là tốt rồi, hai đứa có thể chăm sóc cho nhau.”

Cao Thanh Thu ngăn người.

Cô vẫn còn nhớ khi đó cô quyết định thi vào đại học Kinh Châu là vì đã hứa hẹn với Đình Căn sẽ cùng thi đậu vào ngôi trường đó...

Mà nay...

“Thế cấp ba Thanh Thu học ở đâu?”

Cao Thanh Thu hoàn hồn lại: “Em học ở trường cấp ba số một.”

“À! Cùng một trường cấp ba với thằng Căn luôn! Vậy em có quen thằng Căn nhà chị không?”

Cao Thanh Thu bị những câu hỏi vô vập này khiến tán muốn mướt mồ hôi.

Cô và Đình Căn không chỉ quen nhau mà còn từng yêu đương nữa!

Nhưng những chuyện đó sao có thể làm cho người nhà Hoa biết được? Cô đành phải dè dặt bịa chuyện: “Tụi em không quen. Bình thường em không để ý lắm.”

“Cũng đúng. Thanh Thu vừa thấy đã biết là bé ngoan chăm học rồi, không để ý tới mấy chuyện đó là bình thường.”

Hoa Châu Du gật đầu: “Nghe nói trước đó Căn nó còn có cô bạn gái ở trong trường nữa. Hầy, trẻ con bây giờ đúng là trưởng thành sớm đấy...”

Cao Thanh Thu cười lúng túng, hoàn toàn không thể tiếp lời được.

Hoa Ngọc Thành nhướn mày nói: “Còn chưa ăn cơm sao?”

Ngụ ý là ăn cơm nhiều nói chuyện ít thôi, đừng hằm hè vợ tòi nữa!

Hoa Châu Du chòng ghẹo: “Ài, em trai lớn không nghe lời chị nữa rồi, đã học được cách bảo vệ vợ mình luôn rồi.”

Làm cho mặt Cao Thanh Thu lại đỏ lên.

Sau khi ăn cơm xong, Cao Thanh Thu theo Hoa Ngọc Thành lên lầu.

Chờ cho vừa đóng cửa lại, cô mau chóng lấy ba bao lì xì cỡ lớn từ trong túi ra, đưa cho Hoa Ngọc Thành.

“Chú ơi, đây là lì xì mà ba mẹ với chị cho tôi. Tôi xem thử rồi, còn rất nhiều tiền đấy. Tôi không lấy đâu.”

Hoa Ngọc Thành lẳng lặng nhìn thoáng qua, không nhận lấy.

“Họ đã cho em rồi thì em cứ nhận đi.”

“Làm thế không ổn lắm đâu...”

“Có gì mà không ổn.” Hoa Ngọc Thành nói: “Nếu em đã gả cho tôi rồi thì đây là thứ em nên được.”

Giọng điệu đương nhiên này, tỏ rõ rằng Cao Thanh Thu không nhận có nghĩa không coi anh là chồng.

Cao Thanh Thu đành phải nhận lấy lì xì.

Trong lúc cô đang nhét bao lì xì vào túi xách thì Hoa Ngọc Thành bất thành linh hỏi: “Có phải em với Đình Cẩn quen nhau không?”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12

“Hả?” Cao Thanh Thu không ngờ được rằng Hoa Ngọc Thành sẽ hỏi câu này: “Sao chú lại nói thế?”

Hoa Ngọc Thành chỉ nhìn cô: “Không có gì, bỗng dưng nghĩ tới mà thôi.”

Cũng có lẽ là do mình nghĩ nhiều.

Hoa Ngọc Thành lắc đầu.

Cao Thanh Thu đang nghĩ phải bịa chuyện thế nào nghe vậy, thẳm thờ phào nhẹ nhõm một hơi.

Dưới sự chăm sóc hết lòng của người nhà họ Hoa, bệnh cảm của Cao Thanh Thu cuối cùng cũng hết. Mấy ngày qua, Hoa Ngọc Thành vừa trở về Kinh Châu đã bận rộn tới mức không thấy bóng người. Cao Thanh Thu rảnh rồi không có việc gì, bèn quyết định tìm việc làm thêm.

Sau khi lật tung tin tức về việc làm ngoài giờ trên mạng, cô nhận lời làm nhân viên phục vụ của một nhà hàng.

Nhà hàng tọa lạc trong khu thương mại xa hoa. Bởi vì nội thất sang trọng, giá cả không thấp nên không có nhiều người đến đây dùng bữa. Do đó công việc của Cao Thanh Thu có thể coi là khá thoải mái.

Hôm nay, cô đang thu dọn thức ăn thừa trên bàn khách hàng thì bỗng nghe thấy có người gọi cô một tiếng.

“Cao Thanh Thu!”

Cao Thanh Thu quay lại, không ngờ là Vũ Minh Hân!

Từ sau hôm bị nhục nhã ở nhà họ Vũ, Cao Thanh Thu đã không còn liên lạc với Vũ Minh Hân, cũng từ tận đáy lòng không muốn dính líu tới cô ta nữa.

Đang sau Vũ Minh Hân còn đi theo hai cô gái, là học sinh của trường bọn họ, Cao Thanh Thu đều quen.

Cô cúi đầu, không muốn đáp lại họ. Nhưng họ lại đi đến trước mặt cô, nói: “Cao Thanh Thu, cậu đang làm việc ở đây à?”

Người nói chuyện là Tô Khanh Khanh, là một hotgirl nổi tiếng trên mạng.

Ấn tượng lớn nhất của Cao Thanh Thu về cô ta chính là Vũ Minh Hân luôn xia xói cô ta trước mặt cô, nói mặt cô ta phẫu thuật thẩm mỹ, nổi tiếng nhờ được bao nuôi.

Nghe thấy nhiều nên Cao Thanh Thu cũng nảy sinh ấn tượng xấu về người này.

Nay thấy Tô Khanh Khanh và Vũ Minh Hân khoác tay nhau một cách thân mật, đứng ở bên nhau, cô cảm thấy hơi ngạc nhiên.

Không phải là Vũ Minh Hân rất chán ghét Tô Khanh Khanh sao?

Sao giờ lại trông như chị em tốt của nhau thế?

Tuy rằng khó hiểu, nhưng Cao Thanh Thu không biểu hiện ra ngoài mà chỉ hờ hững gật đầu với họ, sau đó đưa menu cho họ, hỏi: “Các bạn cần gọi món gì?”

Vũ Minh Hân vươn tay nhận lấy menu, ánh mắt chột lóe khinh thường và trào phúng.

Cô ta có ý nói: “Thanh Thu, không phải cậu đang ở Hải Thành sao? Sao lại tới Kinh Châu vậy? Còn làm việc ở đây nữa?”

Giọng điệu quan tâm này khiến người ta hoàn toàn không phát hiện họ đã trở mặt với nhau rồi.

Cao Thanh Thu cũng vừa mới phát hiện ra bộ mặt thật của Vũ Minh Hân. Nay thấy dáng vẻ này của cô ta, cô mới biết bản lĩnh làm bộ làm dáng của nhỏ này thật sự đỉnh cao! Nếu không phải hôm đó Đình Cẩn đột nhiên xuất hiện, e rằng cô sẽ không bao giờ phát hiện sự thật mất!

Nghĩ vậy, giọng cô càng hồ hững hơn: “Các vị, muốn gọi món thì hãy gọi đi, không có việc gì thì lát nữa tôi quay lại.”

Nói rồi muốn xoay người rời đi.

“Ê! Chờ đã!” Vũ Minh Hân vội ngăn cô lại: “Thanh Thu, cậu đừng đi chứ. Tội mình cũng là lần đầu tiên đến đây ăn cơm, không hiểu rõ thực đơn cho lắm. Có món nào ngon? Không bằng cậu giới thiệu cho tội mình đi.”

Tuy rằng Cao Thanh Thu không muốn để ý cô ta, nhưng dù sao đây cũng là công việc của mình nên cô chỉ có thể nghiêm túc giới thiệu món ăn cho Vũ Minh Hân.

Đúng lúc cô đang giới thiệu thì Tô Khanh Khanh bỗng nói: “Cao Thanh Thu, nghe nói cậu bị Đình Cẩn đá rồi hả?”

Lời còn chưa dứt đã khiến Cao Thanh Thu phải nổi cơn lôi đình.

Cô liếc nhìn Vũ Minh Hân, phát hiện cô à vẫn ngồi đó gọi món như thể không có chuyện gì xảy ra vậy.

Cao Thanh Thu lại mở rộng tầm mắt về độ chai mặt của Vũ Minh Hân.

“Hỏi cậu đấy, sao không nói gì hết?” Tô Khanh Khanh không chịu nổi người khác ngó lơ cô ta, vội hỏi: “Tôi còn tưởng nhà cậu giàu lắm cơ. Dù sao cũng có thể làm bạn với Minh Hân cơ mà. Không ngờ lại gặp cậu làm việc ở một nơi như thế này.”

Làm việc ở đây thì đã sao?

Cô kiểm tiền bằng hai tay của mình thì sai chỗ nào?

Cao Thanh Thu trừng Tô Khanh Khanh một phát, nói bằng giọng nghiêm túc: “Nhà tôi nghèo, có thể trở thành bạn của cô Vũ đấy thì chỉ có thể nói là ăn may thôi. Hơn nữa bây giờ đang là giờ làm việc của tôi, nếu mấy người muốn thảo luận việc riêng thì xin lỗi, tôi không theo hầu được đâu.”

Lần này, cô không phản ứng lại những lời niu kéo giả tạo của Vũ Minh Hân nữa, xoay người đi phục vụ những vị khách khác.

Tô Khanh Khanh còn nói với vẻ mặt bà tám: “Nhò Cao Thanh Thu này đúng là quái dị. Tớ đoán á, Đình Cẩn đá nhò chính là vì nhò quá nghèo!”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

Vừa nghĩ tới Cao Thanh Thu học giỏi như vậy, còn là bạn gái của hotboy Đình Cẩn, thế mà lại là thứ nghèo kiết xác, còn rơi vào kết cục phải đến quán ăn làm nhân viên phục vụ, Tô Khanh Khanh lại thấy sung sướng.

Xem ra cuộc sống của cô ta không được tốt lắm đâu!

Lúc này, Vũ Minh Hân liếc Tô Khanh Khanh nói: “Tớ nghe nói ấy, là người nhà Thanh Thu không cho bạn ấy đi học, bảo bạn ấy lấy chồng.”

“Lấy chồng?” Nói thế nào thì Tô Khanh Khanh cũng chỉ là một nữ sinh cấp ba mười tám tuổi mà thôi, nhất thời nghe thấy hai chữ ‘lấy chồng’, vẫn thoáng ngáy ngẩn cả người.

“Không phải Cao Thanh Thu cũng bằng tuổi tội mình sao? Sao lại đi lấy chồng vậy?” Cô ta nghĩ mãi mà không hiểu.

“Có gì đâu, lấy chồng sớm cũng không có gì là không tốt.” Vũ Minh Hân che miệng cười nói: “Nghe nói bây giờ mấy công ty tuyển nhân viên đều thích tìm người đã kết hôn sinh nò. Bạn ấy cưới chồng mang thai sớm, đến khi tội mình tốt nghiệp đại học, con của bạn ấy đã có thể đi mua xì dầu luôn rồi. Lúc đi tìm việc cũng là một lợi thế lớn đấy!”

Câu nói này của Vũ Minh Hân thật ra là đang cười nhạo Cao Thanh Thu, nhưng nghe vào tai Tô Khanh Khanh lại thật sự cho rằng cô ta đang ca ngợi Cao Thanh Thu.

“Thế thì cũng tội quá. Phụ nữ vừa sinh con đã thành bà thím rồi. Nhò đó muốn làm bà thím ở tuổi mười tám sao? Nếu là tớ thì tớ không chịu đâu.”

Vũ Minh Hân cười phá lên: “Khanh Khanh khác bạn ấy mà, cậu mới mười tám đã là streamer nổi tiếng trên internet rồi, tương lai cậu nhất định sẽ cực kỳ xán lạn, sao Cao Thanh Thu có thể so với cậu được?”

“Minh Hân, tớ đâu có tốt như cậu nói đâu.” Tô Khanh Khanh thoáng ngượng ngùng nhéo mặt mình, lại lấy gương ra trang điểm lại một cách tỉ mỉ.

Rõ ràng là rất đồng ý với lời nói của Vũ Minh Hân.

Cô ta vừa soi gương vừa nghĩ tới một chuyện: “Minh Hân, không phải cậu là bạn tốt của Thanh Thu sao? Sao thái độ của nhò đó với cậu thoát nhìn có vẻ hồ hững vậy?”

Vừa dứt lời, Vũ Minh Hân đã cúi đầu, trông như tui thân lắm.

“Cậu sao thế?”

Vũ Minh Hân cười cay đắng lắc đầu, nói: “Không có gì, tớ với Thanh Thu đã trở mặt với nhau từ lâu rồi.”

“Hả? Tại sao?”

“Ày, biết người biết mặt không biết lòng chứ sao. Tớ vẫn coi Thanh Thu là người bạn tốt nhất của mình, ai dè bạn ấy vẫn luôn nói xấu sau lưng mình.”

“Đùa à? Cao Thanh Thu là người như vậy sao?”

Cao Thanh Thu thoát nhìn chắt phác, không giống như là sẽ làm chuyện đó!

Vũ Minh Hân than thở: “Cậu ít chơi với bạn ấy nên không biết con người bạn ấy là bình thường. Thật ra bạn ấy còn lớn kút nói xấu cậu sau lưng nữa kia.”

“Gi cơ?” Tô Khanh Khanh sững sốt: “Nhò đó nói tớ sao?”

Vũ Minh Hân nhìn khuôn mặt nhò bằng tay của Tô Khanh Khanh, bỗng nhất thời khó xử, nói: “Bạn ấy nói cậu phẫu thuật thẩm mỹ tới mức mẹ cậu cũng không biết cậu, trước kia cậu rất xấu, bây giờ là thẩm mỹ nên mới nổi tiếng...”

Từ khi ra mắt, Tô Khanh Khanh vẫn luôn bị người khác ác ý hãm hại bằng ngôn ngữ ác độc như vậy.

Chỉ có chính cô mới biết, cô ta không thăm mỵ không tiêm thuốc, cũng không có chỗ dựa hay là đại gia nâng đỡ. Cô có thể đạt được độ nổi tiếng như bây giờ đều dựa vào sự cố gắng của mình.

Cho nên khi biết Cao Thanh Thu bàn luận về mình như vậy sau lưng mình, cô lập tức nổi cơn giận dữ.

“Sao nhỏ đó dám nói tớ như thế?!”

Vũ Minh Hân an ủi cô: “Khanh Khanh, tui mình đều biết diện mạo của cậu là trời sinh chứ chẳng phải thăm mỵ gì cả. Điều tại Cao Thanh Thu cả, nó ghen tỵ cậu xinh đẹp hơn nó nên mới cố ý nói xấu cậu như vậy. Cậu không biết đâu, nó nói xấu rất nhiều nữ sinh trường mình nữa kia.”

Tô Khanh Khanh siết chặt nắm đấm, mắng: “Cao Thanh Thu là đồ hèn hạ!”

“Không chỉ có thế đâu.” Vũ Minh Hân đẩy mặt tui thân nói: “Thật ra lúc trước người Đinh Cảnh thích là tớ, nếu không phải Cao Thanh Thu chen chân cướp mất Đinh Cảnh thì tớ và Đinh Cảnh đã ở bên nhau từ lâu rồi. Cậu nói xem, đối với loại người như vậy, sao tớ có thể tiếp tục làm bạn với nó được chứ?”

Cách nói lật ngược trái phải đối trắng thay đen này khiến cho người không rõ chân tướng như Tô Khanh Khanh càng nghe càng thấy giận dữ.

“Thì ra Cao Thanh Thu là loại người như vậy! Thật đáng sợ! Minh Hân, cậu nhất định phải tránh xa nhỏ đó ra!”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14

Cao Thanh Thu bận rộn tới khuya mới tan tâm.

Cô không về nhà họ Hoa mà đến một căn nhà ở chỗ khác trong Kinh Châu của Hoa Ngọc Thành.

Bởi vì Hoa Ngọc Thành sợ Cao Thanh Thu ở nhà Hoa không quen nên từ mấy ngày trước, anh đã bảo Cao Thanh Thu chuyển ra ngoài với anh.

Vừa về nhà, Cao Thanh Thu đã thấy đèn trong nhà sáng lên. Cô ngăn ra, dè dặt vào nhà thì thấy trong phòng khách, người đàn ông ngồi trên xe lăn quay lưng về phía cô, đầu hơi nghiêng như thể đang ngủ vậy.

Là chú à?

Sao hôm nay lại trở về rồi?

Mấy ngày trước đó Hoa Ngọc Thành vẫn bận bịu bên ngoài, rất ít khi thấy anh ở nhà nên Cao Thanh Thu mới dám yên tâm ra ngoài làm thêm.

Sợ bị Hoa Ngọc Thành mắng nên cô bước chậm về phía trước. Chỉ thấy trên đùi Hoa Ngọc Thành có đặt một quyển sách, đã lật xem được một nửa. Dời mắt lên trên là đôi môi mỏng kêu gọi cùng với đôi mắt nhắm chặt của Hoa Ngọc Thành.

Lông mi vừa dài vừa cong.

Ngay cả ngủ mà cũng đẹp trai thế.

Cao Thanh Thu ngồi một bên, bất chợt nhìn mà mê mẩn.

“Đã về rồi à?”

Mãi cho tới khi bên tai vang lên giọng nói trầm thấp mẽ người của người đàn ông, cô mới hoàn hồn lại: “Chú... Chú dậy khi nào vậy?”

“Lúc em về thì tôi đã dậy rồi.” Hoa Ngọc Thành mỉm cười, vươn tay vuốt tóc Cao Thanh Thu: “Đi đâu mà về trễ thế?”

“Tôi... Đi dạo quanh quanh thôi mà.”

Cao Thanh Thu sợ Hoa Ngọc Thành sẽ phản đối cô ra ngoài làm thêm nên đành phải bịa chuyện.

Thấy đáng vẻ tràn đầy sức sống của cô, Hoa Ngọc Thành nói: “Em hết ốm rồi à?”

“Vâng vâng, hết từ lâu rồi!” Cao Thanh Thu ngoan ngoãn nói: “Sao hôm nay chú về mà không báo cho tôi một tiếng trước vậy?”

Hoa Ngọc Thành sợ để Cao Thanh Thu ở lại một mình trong nhà sẽ bị chán chết nên sau khi bận việc xong mới mau chóng về nhà gấp. Kết quả không ngờ rằng cô căn bản là không có ở nhà.

“Muốn tạo bất ngờ cho em.” Anh nói một cách tùy ý, nhìn thân thể nhỏ gầy của Cao Thanh Thu, nói: “Ăn cơm chưa?”

Đã khuya như vậy, chắc chắn Cao Thanh Thu đã ăn rồi. Nhưng mũi cô rất thính, từ khi bước vào nhà, cô đã loáng thoáng ngửi thấy mùi bơ.

Lúc này nghe Hoa Ngọc Thành hỏi vậy, cô tự nhiên đáp: “Tuy rằng tôi đã ăn rồi, nhưng tôi ngửi thấy mùi bơ. Có phải là chú đã mua bánh ngọt không vậy?”

“Nhóc ma lanh.” Hoa Ngọc Thành bật cười. Lúc trở về, anh đã bảo Lý Sơn tiện tay mua một cái bánh ngọt bỏ vào tủ lạnh: “Trong tủ lạnh đấy, đi lấy đi.”

Nghe vậy, Cao Thanh Thu hân hoan nhảy nhót đi lấy bánh ngọt.

Hoa Ngọc Thành nhìn đáng vẻ vui sướng của cô, cười lắc đầu.

Quả nhiên vẫn là một đứa trẻ.

Cao Thanh Thu lấy bánh ngọt ra, đặt lên bàn, cầm dao cẩn thận cắt thành bốn miếng, lấy một miếng đưa cho Hoa Ngọc Thành.

“Mình cùng ăn đi chú.”

“Tôi không cần đâu.”

Anh không thích ăn mấy thứ ngọt ngào như thế này.

“Vậy thì tiếc quá.” Cao Thanh Thu thu tay lại.

Loại bánh ngọt black forrest này cô luôn muốn nếm thử. Nhưng vì đắt quá nên cô chưa từng được ăn bao giờ.

Cô cảm thìa, ngồi một bên, bắt đầu vui vẻ ăn.

Lúc này di động đặt trên bàn rung lên. Cao Thanh Thu cầm lên xem, là Messenger vang lên.

Có người muốn add friend với cô.

Cô không nghĩ nhiều, chọn đồng ý kết bạn.

Đối phương gửi tin nhắn tới: “Mày là Cao Thanh Thu phải không?”

Cao Thanh Thu sững sốt. Người kia là ai? Sao lại biết họ tên thật của cô vậy? Bình thường trên mạng cô vẫn dùng ID là Thu Mộc. Người có thể gọi tên cô trên Messenger chắc chắn là người mà cô quen biết trong hiện thực.

“Chính là mày mắng Khanh Khanh của bọn tao phẫu thuật thẩm mỹ đúng không?”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15

“Hà?”

Cao Thanh Thu không hiểu lắm.

Khanh Khanh? Là Tô Khanh Khanh à? Cô nói Tô Khanh Khanh phẫu thuật thẩm mỹ khi nào?

Người từng nói những lời này rõ ràng là Vũ Minh Hân!

Có liên quan gì tới cô?

“Có phải cậu nhầm người rồi không vậy? Tôi nói câu đó khi nào?”

“Mày còn giả vờ nữa à! Mày tưởng mày giả vờ thì bọn tao không biết sao? Trường cấp ba số một xuất hiện loại người như mày đúng là ghê tởm! Loại xấu xí chỉ biết nói xấu người khác sau lưng! Vô liêm sỉ!”

Người mắng Cao Thanh Thu là fan ruột của Tô Khanh Khanh, cùng trường với Cao Thanh Thu.

Tô Khanh Khanh biết Cao Thanh Thu nói xấu cô sau lưng nên đã kể chuyện này cho fans của mình. Bây giờ fan của cô ta tìm tới tận nơi để trút giận cho idol của mình.

“Tôi chưa từng nói thế bao giờ. Cậu đừng vu khống cho tôi!”

“Dám làm không dám chịu à? Lúc trước mày cướp bạn trai của Vũ Minh Hân sao không biết kín tiếng tí hả? May mà Đình Căn sáng mắt mới đá loại con gái xấu xí như mày đi!”

“Tôi cướp bạn trai của Vũ Minh Hân khi nào?” Cao Thanh Thu quả thực sắp điên rồi.

Lúc thì nói xấu cô là đi nói xấu Tô Khanh Khanh, lúc lại nói cô cướp bạn trai của Vũ Minh Hân!

Cao Thanh Thu nhớ tới ban ngày lúc làm thêm gặp được đám Vũ Minh Hân, không khỏi nghĩ rằng có phải những lời này là do Vũ Minh Hân thêu dệt sau lưng cô hay không?

“Là Vũ Minh Hân nói thế đúng không?”

“Người khác nói sao kệ người ta, đồ nhát cáy dám làm không dám chịu!”

...

Đối phương vẫn mắng nhiếc liên tục. Cao Thanh Thu không chịu được, block nick này luôn.

Tâm trạng vốn còn đang tuyệt vời lại bị phá hủy bởi chuyện này.

Đối mặt với bánh ngọt ngon lành trước mặt, cô lại không thể nuốt trôi nổi. Cô cầm đĩa ăn chốc bánh ngọt mấy cái, nhưng không ăn miếng nào cả.

Hoa Ngọc Thành ngồi bên cạnh đọc sách một lát, thấy Cao Thanh Thu không có động tĩnh, bánh ngọt cũng chưa ăn mấy miếng, bèn hỏi: “Bánh không ngon à?”

“Không... Không phải...” Cao Thanh Thu cúi đầu, ánh mắt đỏ hoe.

Cô không dám ngẩng đầu lên nhìn Hoa Ngọc Thành, sợ mình vừa ngẩng đầu lên thì nước mắt sẽ tuôn rơi.

“Sao vậy?”

Thấy Cao Thanh Thu gục đầu, dằng về ù xù, Hoa Ngọc Thành cảm thấy sốt sắng vô cùng. Anh rất ít khi thấy Cao Thanh Thu như vậy.

“Đã xảy ra chuyện gì vậy?”

Cao Thanh Thu nằm bò ra bàn, giọng rầu rĩ khó chịu: “Chú ơi...”

“Khóc hả?”

“Hong có đâu...”

Cô không thèm khóc vì Vũ Minh Hân đâu!

Cao Thanh Thu rầu rĩ nói: “Chú ơi, chú đã từng bị ai đó phản bội chưa?”

Vừa dứt lời, ánh mắt Hoa Ngọc Thành chợt lóe qua một tia sáng lạnh.

Câu hỏi này khiến anh nhớ tới Dương Nhạc Linh.

Nhưng Cao Thanh Thu lại không cảm nhận được điều đó, vẫn thản nhiên nói: “Thì ra cảm giác bị bạn bè phản bội lại khó chịu như vậy...”

Hoa Ngọc Thành nghe thấy sự cô đơn trong giọng nói của cô, kiềm chế sắc bén trong mắt, khép cuốn sách trên tay lại, đẩy xe lăn đi đến bên cạnh cô nói: “Em là vợ tôi, nếu có chuyện gì buồn thì có thể tâm sự với tôi.”

Cao Thanh Thu ngẩng đầu, đôi mắt đỏ hoe nhìn Hoa Ngọc Thành.

Tuy rằng đôi mắt ấy không rơi lệ, nhưng hốc mắt lại ướt nhòa.

Hoa Ngọc Thành thấy vậy, không khỏi đau lòng.

“Thật ra thì cũng không có gì đâu... Chẳng qua là cháu có một người bạn, cháu vẫn coi cô ta là bạn tốt nhất của mình. Lại không ngờ rằng thực tế cô ta không nghĩ vậy, còn nói xấu sau lưng cháu nữa, khiến người ta hiểu lầm cháu...”

Nếu không phải vì coi Vũ Minh Hân là bạn tốt của mình thì cô sẽ không khó chịu tới mức này.

Không chỉ khổ sở, cô còn giận mình tại sao lại không phát hiện bộ mặt thật của cô ta sớm hơn.

“Là bạn học cùng trường à?”

“Vâng.” Cao Thanh Thu gật đầu.

Hoa Ngọc Thành vuốt mái tóc mềm mại của cô, nói: “Nếu không giải quyết được thì nói cho tôi, tôi giải quyết thay em.”

Trong lòng Cao Thanh Thu ảm lên: “Cảm ơn chú.”

Có lẽ trên thế giới này, chỉ có chú mới sẽ quan tâm cô.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

Sau khi Cao Thanh Thu ngủ, Hoa Ngọc Thành trở trở lại thư phòng.

Màn hình máy tính trên bàn hiện ra khuôn mặt của Lý Sơn.

“Anh Hoa, chuyện anh báo tôi điều tra đã có rồi.”

“Ừ.” Ngón tay thon dài của Hoa Ngọc Thành chậm rãi gõ mặt bàn, “Hôm nay Thanh Thu đã làm gì?”

Lý Sơn nói: “Làm thêm ngoài giờ ở nhà hàng khách sạn Minh Lệ, làm nhân viên phục vụ.”

Minh Lệ?

Đó không phải là khách sạn mà nhà họ Đinh mở đó sao?

Sau khi nghe xong, Hoa Ngọc Thành im lặng không nói gì cả. Màn hình dần tối đi. Anh đẩy xe lăn trở về phòng ngủ.

Hôm sau Cao Thanh Thu ngủ dậy, thấy Hoa Ngọc Thành đã ra ngoài thì khẽ thở phào nhẹ nhõm một hơi. Ít nhất cô có thể ra ngoài mà không cần nghĩ lý do nữa.

Đến khách sạn làm thêm, cô thay đồng phục rồi bắt đầu làm việc một cách nghiêm túc.

Lúc này đồng nghiệp bên cạnh kéo cô lại nói: “Thanh Thu, em có biết hôm nay cậu chủ của khách sạn sẽ tới đây thực tập không?”

Cậu chủ?

Cao Thanh Thu lắc đầu. Cô chỉ đến đây làm việc thôi, sao có thời gian mà quan tâm cậu chủ gì chứ.

Đồng nghiệp phấn khởi: “Nghe nói cậu chỉ bằng tuổi em đấy, còn vừa cao vừa đẹp trai nữa. Chị hóng quá đi!”

Cao Thanh Thu bật cười. Trong nhà cô đã có một ông chú đẹp trai lắm rồi, đàn ông khác cô đều chường mất hết.

Đang cười nói thì thấy giám đốc dẫn một nam sinh mặc sơ mi trắng đi đến. Đồng nghiệp vội kéo áo cô bảo cô xem. Cao Thanh Thu vừa ngẩng đầu lên thì thấy một bóng người quen thuộc đi về phía họ.

Vóc dáng cao gầy, cùng với khí chất thờ ơ kiêu ngạo, vừa nhìn đã khiến cô nhận ra đó là Đinh Cẩn!

Rõ ràng Đinh Cẩn cũng thấy Cao Thanh Thu. Cậu ta ngạc nhiên nói: “Cao Thanh Thu, sao cậu lại ở đây?”

Giám đốc hỏi: “Cậu Đình, cậu quen cô ấy à?”

Đình Căn mỉm môi: “Nhà hàng tuyển người kiểu gì vậy? Sao người nào cũng chọn đại vào hết thế?”

Ban đầu giám đốc còn tưởng Cao Thanh Thu là bạn của Đình Căn, nghe thấy câu chất vấn này thì lập tức biết ngay không phải là bạn bè gì hết, là kẻ thù thì đúng hơn, bèn vội lau mồ hôi nói: “Gần đây nhà hàng thiếu nhân lực nên lúc tuyển người không kiểm tra tí mĩ. Không biết có vấn đề gì không?”

Đình Căn còn đang giận chuyện Cao Thanh Thu chia tay với mình, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Cậu ta lắc đầu, không nói gì cả, bảo giám đốc dẫn cậu ta đi thị sát ở nơi khác.

Từ đầu tới cuối hai người chưa nói với nhau câu nào. Cao Thanh Thu thấy bộ dáng tức giận của cậu ta, trong lòng vô cùng khó hiểu. Rõ ràng người bị cấm sùng là cô mà, cô còn chưa tức giận thì chớ, làm gì mà lại hoành học trước mặt cô?

Đồng nghiệp bên cạnh thấy cảnh này, kéo cô lại muốn tám chuyện một phen, đều bị Cao Thanh Thu qua loa bằng một câu “Tụi em là bạn học, trước kia từng đắc tội cậu ta” cho có.

...

Giờ nghỉ trưa, Cao Thanh Thu dùng cơm ở canteen nhân viên.

Mới ăn được một nửa thì Đình Căn đột nhiên đến đây tìm cô, giờ tay kéo cô vào phòng thay đồ, khóa cửa lại.

Cao Thanh Thu không biết cậu ta muốn làm gì, cô nói lớn: “Đình Căn, cậu làm gì vậy?!”

Đình Căn hung hăng trừng cô: “Cậu tiếp cận tôi bằng mọi giá, sau đó lại tiếp cận cậu của tôi, tôi mới là người muốn hỏi cậu định làm gì thì có!”

“Tôi tiếp cận cậu bằng mọi giá khi nào?!” Cao Thanh Thu tức muốn chết.

“Cậu yêu đương với tôi, lại đến làm việc trong khách sạn nhà tôi, còn gả cho cậu của tôi... Nhiều chuyện trùng hợp như vậy, cậu tưởng tôi ngốc lắm à?”

Vũ Minh Hân vẫn luôn nói xấu về Cao Thanh Thu bên tai Đình Căn, nói cô là loại mưu mô, mặt hiền tim đen... Dần dà Đình Căn cũng bị tẩy não. Có những hành vi của Cao Thanh Thu, trong mắt cậu ta có vẻ rất là mưu mô.

Cậu ta nói nghiêm túc: “Tránh xa cậu của tôi ra.”

Cậu của mình đã từng bị Dương Nhạc Linh làm tổn thương một lần rồi, cậu ta không đành lòng nhìn cậu ấy lại bị Cao Thanh Thu làm tổn thương thêm lần nữa.

“Dựa vào đâu chứ?”

Họ đã chia tay rồi! Cô không có nghĩa vụ phải nghe lời cậu ta!

Đình Căn nói: “Cậu có thích cậu của tôi đâu. Cậu ở bên cạnh cậu Thành là đang làm tổn thương người ta đó!”

“Ai bảo với cậu là tôi không thích Hoa Ngọc Thành?”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 17

“Cậu thích... Cậu của tôi à?”

Câu nói bất thành lời của Cao Thanh Thu khiến Đình Căn sững sờ tại chỗ.

Cao Thanh Thu cười lạnh: “Đúng, tôi thích anh ấy đấy!”

Cho dù cô chỉ coi chú ấy là người thân mà thôi, nhưng nếu cô đã gả cho anh rồi thì cô sẽ không làm bất cứ chuyện gì có lỗi với anh đâu.

Còn Đình Căn thì bắt đầu từ ngày ở nhà họ Vũ, cô đã quyết định không còn thích cậu ta nữa rồi.

Cao Thanh Thu thừa nhận khiến trái tim Đình Căn hơi quặn đau.

Cô ấy nói cô ấy thích cậu của mình...

Tức là người cô ấy thích không phải là mình?!

Cậu ta nhớ tới Vũ Minh Hân từng nói với mình là người mà Cao Thanh Thu thích không phải là mình, chẳng qua vì mình giàu có còn là hotboy của trường nên mới chịu yêu đương mà thôi.

Thật ra sau lưng Cao Thanh Thu đã có đối tượng yêu đương khác rồi.

Cho nên người đàn ông đó, là cậu của mình sao?

Tuy rằng Đình Căn đã chia tay với Cao Thanh Thu rồi, nhưng trong lòng cậu ta thật sự từng thích Cao Thanh Thu.

Giờ khắc này biết được tình cảm trong quá khứ đều bị phủ nhận, mọi thứ đều là giả dối, trái tim cậu không khỏi cảm thấy quặn đau.

“Hai người ở bên nhau từ khi nào?”

Cậu ta lạnh lùng hỏi những lời này.

Cao Thanh Thu bị giọng điệu chất vấn của cậu ta chọc giận. Cô cố ý nói: “Chúng tôi ở bên nhau từ rất lâu rồi! Còn chưa nghĩ hè thì đã ở bên nhau rồi! Tôi né tránh không gặp cậu chính là vì anh ấy!”

Dù sao thì bất kể cô có nói gì đi chăng nữa, Đình Căn cũng sẽ không tin cô.

Cậu ta muốn hiểu lắm thì để cậu ta hiểu lắm một cách triệt để luôn đi!

“Cao Thanh Thu!”

Đình Cẩn không ngờ rằng Cao Thanh Thu phản bội cậu ta mà còn ra vẻ hợp tình hợp lý như vậy!

Hai tay cậu nắm thành nắm đấm, ánh mắt bốc lửa nhìn Cao Thanh Thu. Cậu ta không nói gì nữa, đóng sầm cửa bỏ đi.

Lúc ở canteen giám đốc đã thấy Đình Cẩn kéo Cao Thanh Thu vào phòng thay đồ, sợ xảy ra chuyện không may nên vẫn chờ ở bên ngoài. Thấy Đình Cẩn nổi giận đùng đùng đi ra, hần bước tới trước hỏi: “Cậu chủ, cậu không sao chứ?”

Đình Cẩn nhún tằm nói: “Tôi không muốn nhìn thấy cô ta nữa!”

Dứt lời rồi xoay người bỏ đi.

Giám đốc lau mồ hôi, đi tới phòng thay đồ bèn thấy Cao Thanh Thu.

Nghe tới vẻ mặt của Đình Cẩn, hần bắt đắc dĩ nói: “Cô có thể đi được rồi.”

Tuy rằng Cao Thanh Thu biết đắc tội Đình Cẩn, có lẽ sẽ khiến mình không thể tiếp tục làm việc ở khách sạn được nữa. Nhưng cô không thể ngờ được rằng mình sẽ bị sa thải nhanh như vậy.

Tay cô nắm chặt lại thành nắm đấm.

...

“Đình Cẩn!”

Từ khi Vũ Minh Hân biết Cao Thanh Thu làm việc ở đây thì luôn nghĩ tới chuyện đến nhà hàng để làm nhục cô.

Hôm nay cô ta đến đây theo thường lệ, không ngờ vừa liếc nhìn đã thấy được Đình Cẩn.

“Sao cậu lại ở đây vậy...” Thấy Đình Cẩn mặc đồ suit, cô ta hơi kinh ngạc.

“Sân nghiệp nhà tôi, tôi đến để học tập một đoạn thời gian.”

“Chà! Cậu giỏi ghê!” Ánh mắt Vũ Minh Hân lập tức sáng lên.

Nhưng trong lòng cô ta lại nghĩ, Cao Thanh Thu cũng làm việc ở đây. Bọn họ... Có gặp nhau không vậy?

Cô ta biết Đình Cẩn vẫn vẫn vương Cao Thanh Thu, lỡ như hai người họ gặp nhau sớm chiều, nói lại tình xưa thì cố gắng của cô ta không phải là đổ xuống sông xuống biển cả sao?

Đình Cẩn cười, rút cánh tay bị Vũ Minh Hân kéo ra, nói: “Tôi phải làm việc, có việc gì chờ tan tầm rồi hẵng nói.”

Cậu ta và vợ đi xem phản ứng của Cao Thanh Thu sau khi bị sa thải. Chắc chắn là thú vị lắm!

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18

Kết thúc công việc trước giờ, Cao Thanh Thu trở về chỗ của Hoa Ngọc Thành.

Vừa về cô đã phát hiện Hoa Ngọc Thành có ở nhà.

“Chú về sớm vậy.”

Lúc này Hoa Ngọc Thành mặc suit ngầu vô cùng, vừa thấy đã biết mới về nhà thôi.

“Ừ.” Hoa Ngọc Thành gật đầu. “Em lại đi dạo phố à? Sao không dạo thêm chốc nữa?”

Cao Thanh Thu xấu hổ lè lưỡi: “Đi dạo phố không có gì thú vị cả, chán ồm.”

Tuy rằng hôm nay đã xảy ra chuyện rất khó chịu, nhưng cô cũng không muốn để cho anh biết.

“Vậy được rồi, tối nay đi ăn com với tôi đi.”

“Dạ vâng!”

Nhắc tới ăn com, Cao Thanh Thu lập tức vui vẻ.

Mỗi lần anh dẫn cô đi ăn thì đều rất ngon. Thân là một kẻ tham ăn, có thể không vui được sao?

Cao Thanh Thu ngồi trong phòng ăn, lật menu xem. Mỗi món ăn đều đắt tới mức khiến cô lú lờ: “Sao đều mắc quá vậy...”

Mấy lần trước ăn com đều là Hoa Ngọc Thành gọi món. Lần này cho cô gọi, mới biết trước đó cô đi ăn với anh đều ăn sơn hào hải vị gì.

“Muốn ăn gì cứ gọi, không cần tiết kiệm tiền cho tôi đâu.” Thấy đáng về rồi rầm của Cao Thanh Thu, Hoa Ngọc Thành cười nói.

“Vâng.”

Nghe vậy, Cao Thanh Thu gần như cắm mặt vào menu.

Đúng lúc này, Đình Cẩn bước vào từ cửa nhà hàng. Nhân viên phục vụ hỏi: “Thưa anh, xin hỏi anh đi mấy người ạ?”

“Tôi đến tìm người.”

Đình Cẩn nói rồi đi thẳng tới bàn của Cao Thanh Thu.

Đến trước mặt họ, Đình Cẩn thò tay gõ bàn.

Cao Thanh Thu tưởng là nhân viên phục vụ đến nên không ngần đầu lên đưa menu cho cậu ta, nói: “Tôi muốn cái này, cái này cũng muốn, còn có cái này nữa...”

Dứt lời, cô vừa ngẩng đầu lên thì đập vào mắt là khuôn mặt đen thành than đá của Đình Cẩn.

Cô ngẩn người, thu tay lại.

“Cậu.”

Tuy rằng mặt Đình Cẩn đen sì, nhưng vẫn giữ đúng lễ phép.

Hoa Ngọc Thành gật đầu.

Cô vẻ như không hề bất ngờ vì sự xuất hiện của Đình Cẩn.

Cao Thanh Thu sững sốt. Nhìn tình huống này, hai người họ đã hẹn nhau từ trước rồi à?

Quả nhiên, ý tưởng này vừa nhen nhóm trong đầu cô thì đã nghe Đình Cẩn nói: “Cậu, cậu tìm cháu có việc gì không?”

Nếu không phải Hoa Ngọc Thành gọi thì cậu ta còn lâu mới chịu đến ăn cơm cùng Cao Thanh Thu.

Hoa Ngọc Thành không nói chuyện, chỉ cầm khăn ướt lên, cẩn thận lau tay cho Cao Thanh Thu.

Đình Cẩn lớn tới từng này rồi, chưa bao giờ từng thấy Hoa Ngọc Thành hầu hạ người khác như vậy.

Không khí nhất thời trở nên gượng gạo.

Mãi cho tới khi cẩn thận lau sạch sẽ một ngón tay cuối cùng cho Cao Thanh Thu, Hoa Ngọc Thành mới dừng lại, nhìn Đình Cẩn: “Hôm nay cậu gọi cháu lại đây là có việc muốn hỏi cháu.”

“Cậu nói đi ạ.”

Từ nhỏ đến lớn, Đình Cẩn luôn sợ Hoa Ngọc Thành. Thấy anh đặt câu hỏi một cách nghiêm túc như vậy, cậu ta hơi khản trương nuốt nước miếng.

“Nghe nói, hôm nay ở khách sạn, cháu đã sa thải Thanh Thu, đúng không?”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19

“...” Cao Thanh Thu gạt mình, uống nước cái ực, nuốt nữa thì sặc nước.

Cô không thể ngờ được rằng anh gọi Đình Cẩn đến lại là... Hỏi chuyện này?

Sao anh lại biết việc mình đang làm thêm?

Lại sao mà biết là Đình Cẩn làm?

Hơn nữa từ khi cô về nhà cho tới bây giờ, hai người ở bên nhau đã có hai giờ rồi, thế mà anh vẫn làm bộ như không biết gì hết vậy.

Đình Cẩn ngẩng đầu, nhìn thoáng qua Cao Thanh Thu. Là cô nói với cậu chứ gì?

Cũng biết tổ cáo đấy.

Cậu ta không phủ nhận: “Là cháu.”

Hoa Ngọc Thành nhìn Đình Cẩn: “Nói xin lỗi Thanh Thu đi!”

“Cậu!” Đình Cẩn ngẩng đầu, nhìn Hoa Ngọc Thành: “Cao Thanh Thu...”

“Nói xin lỗi!” Hoa Ngọc Thành trông có vẻ bình tĩnh lập lại lần nữa.

Cơ bản là không cho cậu ta cơ hội để giải thích!

Sắc mặt Đình Cẩn trở nên cứng nhắc. Cậu ta nhìn Cao Thanh Thu, con giận trời lên trong ngực. Cậu ta mà lại phải nói xin lỗi loại con gái này sao?

Tại sao chứ?

Cô ta dựa vào gì mà được mình nói xin lỗi chứ?

“Cậu nói lần cuối, xin lỗi đi.” Hoa Ngọc Thành nhìn Đình Cẩn. Cao Thanh Thu là do anh dẫn về, anh sẽ không khiến cô phải chịu bất cứ thiệt thòi nào trong nhà mình.

Trước đó Đình Cẩn từng xúc phạm Cao Thanh Thu hai lần, anh đều nhẫn nhịn.

Nhưng chuyện hôm nay, anh không nhịn được nữa.

...

Trong xe rất yên ắng, Hoa Ngọc Thành vẫn không nói gì. Cao Thanh Thu nhìn anh. Dưới sức ép của Hoa Ngọc Thành, Đình Cẩn đã nói lời xin lỗi với cô.

Chỉ nghĩ tới Đình Cẩn giận mà không dám nói gì, phải xin lỗi mình thì Cao Thanh Thu đã cảm thấy sướng ron cả người.

Chẳng trách bình thường Lý Sơn sợ anh như vậy. Thì ra anh nổi giận thật sự trông rất đáng sợ!

“Chú ơi.” Cao Thanh Thu dè dặt vươn tay lắc lắc tay anh.

Hoa Ngọc Thành hỏi: “Sao vậy?”

“Chú đang giận tôi à?” Giọng cô tràn đầy lo lắng, khiến Hoa Ngọc Thành phải quay lại nhìn cô.

Anh vươn tay, dịu dàng đặt lên tóc cô: “Xin lỗi, khiến em chịu thiệt thòi rồi.”

Anh không giận cá chém thớt sang mình là được rồi.

Cao Thanh Thu nói: “Tôi không sao đâu... Nhưng sao chú lại biết chuyện ở khách sạn vậy?”

Đến giờ cô vẫn nghĩ mãi mà không ra.

“Tôi có mất thần, cái gì cũng biết hết.” Hoa Ngọc Thành nhìn cô, không nhịn được bật cười.

“Tôi không tin đâu!” Cao Thanh Thu nói: “Nếu chú có mất thần thì tôi có tai nghe được mọi thứ tiếng rồi!”

“Vậy em nói xem, tôi biết bằng cách nào?”

“Chắc chắn là có ai đó nói với chú!” Tuy rằng không biết đó là ai.

Hoa Ngọc Thành nhìn đáng vẻ chắc chắn của cô, khóe miệng cong lên: “Em cũng thông minh đấy!”

Chuyện này đương nhiên là người trong khách sạn nói với anh rồi.

Lý Sơn đã đặc biệt dặn dò họ là phải quan tâm tới Cao Thanh Thu. Thấy Cao Thanh Thu bị sa thải, đương nhiên họ sẽ báo cáo ngay lập tức.

Cao Thanh Thu nói: “Chú có thấy là tôi không nên đi làm thêm không?”

Sao cô biết được rằng khách sạn đó lại là của nhà Đình Cẩn chứ! Trước kia lúc họ còn ở bên nhau, Đình Cẩn cũng chưa từng nói cho cô biết chuyện đó!

Nếu sớm biết là thế thì cô đã không đi rồi.

Hoa Ngọc Thành nói: “Tự lực cánh sinh, không mất mặt!”

Những lời này của Hoa Ngọc Thành đối với Cao Thanh Thu mà nói, giống như là lời cô vũ vậy.

Cô cười, nói bằng giọng lấy lòng: “Chú ơi, tối nay chú muốn ăn gì? Tôi nấu cho chú được không?”

Dù sao hôm nay cô cũng không cần đi làm mà.

Hoa Ngọc Thành nói: “Trong nhà có giúp việc rồi.”

“Giúp việc làm khác mà! Tôi nấu cơm ngon lắm á!”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20

“Em chắc chứ?”

Hoa Ngọc Thành tỏ vẻ không tin lời nói của cô.

Cao Thanh Thu khó tin nói: “Không phải trước kia tôi đã từng làm cho chú rồi sao? Lúc còn ở biệt thự...”

“Quên rồi.”

“...” Chuyện hai tháng trước mà cũng quên được à?

Cao Thanh Thu khó tin nhìn hân: “Chú, đừng nói là trước kia chú... hoàn toàn không biết tôi là ai đấy nhé!”

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu: “Ừ.”

Người hầu là Lý Sơn tuyền, anh đâu cần phải để ý tới chuyện đó làm gì.

Anh trả lời một cách nghiêm túc như vậy khiến Cao Thanh Thu cảm thấy bị thương tổn. Nhưng nghĩ lại, trước kia lúc còn chưa quen anh thì đúng thật trông anh có vẻ rất lạ. Cô từng gặp anh hai lần, anh cũng cho người ta cảm giác người lạ cảm tới gần.

Cao Thanh Thu nhìn Hoa Ngọc Thành, nói: “Thế nếu... Tôi không kết hôn với chú thì... Chú có phải là sẽ... Không nhớ tôi không?”

Hoa Ngọc Thành nói: “Có khả năng.”

Anh nói vậy khiến Cao Thanh Thu hiểu ngay, anh đối xử tốt với cô là vì cô là vợ của anh. Nếu là người khác gả cho anh thì anh cũng sẽ đối xử với người ta tốt như vậy.

Cung chiều vợ mình là nguyên tắc của anh.

Cao Thanh Thu bỗng cảm thấy tò mò về anh: “Chú, có phải là chú từng gặp chuyện gì... Đau lòng không?”

Về nhà với anh mấy ngày qua, cô cũng có thể cảm nhận được rằng ở trước mặt anh, người nhà họ Hoa đều rất cẩn thận, dường như rất sợ anh sẽ bị tổn thương thêm lần nữa vậy.

Anh quan tâm tới chuyện của mình như vậy, còn yêu thương mình đến thế, Cao Thanh Thu cảm thấy mình cũng nên tìm hiểu về người này.

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu: “Sao tự dưng lại hỏi vậy?”

“Thì tôi tò mò chứ sao! Không phải chú đã nói tôi là vợ chú sao? Lúc nào cũng có thể tâm sự với chú. Vậy chú... Có thể kể ít chuyện của chú cho tôi nghe được không?”

Hoa Ngọc Thành quay mặt đi, nhìn ra ngoài cửa sổ: “Không có chuyện gì hết, em không cần biết.”

Thân là đàn ông, anh chán ghét khiến bất cứ ai chứng kiến sự yếu đuối của mình. Cao Thanh Thu cũng không được!

“Không sao cả.” Cao Thanh Thu mỉm cười nói: “Thế chờ đến khi chú muốn kể rồi lại kể cho tôi nghe vậy.”

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu, không đáp lại lời này. Bởi vì anh cảm thấy sẽ không có ngày đó.

Lý Sơn ngồi đằng trước, đưa mắt nhìn Hoa Ngọc Thành, trong lòng thờ dài bất đắc dĩ. Vốn còn cho rằng anh Hoa đối xử tốt với cô Cao như vậy, có lẽ sẽ mở rộng cửa lòng với cô Cao nữa chứ! Xem ra cũng không phải là thế.

“Anh Lý, anh đổ lại ở đằng trước một chút cho tôi xuống, tôi đi mua mấy thứ.” Lúc sắp đến nhà, Cao Thanh Thu nói với Lý Sơn.

Lý Sơn nói: “Muốn mua gì thì để tôi đi mua là được rồi.”

“Không cần đâu!” Cao Thanh Thu nói: “Nhân tiện tôi đi dạo luôn.”

Tuy rằng sẽ đi học ở gần đây, nhưng thật sự cô chưa có thời gian để đi dạo loanh quanh.

Lý Sơn nhìn thoáng qua biểu cảm của Hoa Ngọc Thành rồi dừng xe ở nơi mà Cao Thanh Thu yêu cầu. Cao Thanh Thu nói: “Hai người không cần phải chờ tôi đâu. Lát nữa tôi có thể tự về nhà được.”

Chỗ này cách nơi ở của Hoa Ngọc Thành không xa cho lắm.

Hoa Ngọc Thành và Lý Sơn bèn về nhà trước.

Lý Sơn đang báo cáo công việc với Hoa Ngọc Thành: “Có một công ty nhỏ vừa thành lập không lâu gửi e-mail cho anh, mong anh có thể nâng đỡ công ty của họ. Tôi xem qua công ty của họ, chỉ là do mấy người sinh viên thành lập để chơi thôi. Anh có muốn xem không?”

“Lát nữa gửi cho tôi xem đi!”

Cao Thanh Thu xách túi lớn túi nhỏ từ ngoài đi vào. Thấy thế, di giúp việc trong nhà vội chạy tới: “Cô Cao, sao cô mua nhiều thứ thế?”

“Con thấy toàn là đồ ăn ngon nên không nhịn được mua hết.”

Có một ít là rau củ tươi, còn thêm cả hoa quả nữa. Chẳng qua là quá nặng, làm cô mệt muốn chết.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

Cô đặt hết đồ đạc xuống, ngồi bên cạnh thờ hồng học, Hoa Ngọc Thành nhìn đáng vẻ mặt đến lừ đừ của cô, lý do mua đồ này đúng là phù hợp với bản tính thích ăn vặt của đứa nhóc này thật.

Nghỉ ngơi đủ rồi, Cao Thanh Thu mới nói với di giúp việc trong bếp: "Di ơi, tối nay con nấu cơm, di cứ nghỉ ngơi đi ạ!"

"Cô nấu á?" Di giúp việc nhìn về phía Cao Thanh Thu, gương mặt tràn ngập vẻ nghi ngờ.

Cao Thanh Thu không vui vẻ chút nào, "Con nấu cơm ngon lắm đấy! Có đúng không hả anh Lý?"

"Ừ." Trước khi Cao Thanh Thu tiến vào biệt thự này, Lý Sơn đã kiểm tra khả năng nấu nướng của cô, cô qua ải đó rồi mới được thuê đây chứ.

Nhận được lời khẳng định của Lý Sơn, di giúp việc cũng yên tâm hơn một chút.

Thế nhưng, tối đó, khi Cao Thanh Thu nấu cơm, di giúp việc vẫn không kiềm lòng được mà đứng bên cạnh quan sát, lo lắng có chỗ nào đó cô làm không tốt, mình có thể phụ giúp một tay.

Dù sao thì Cao Thanh Thu mới mười tám tuổi, một cô nhóc mười tám tuổi thì làm gì được?

Tuy rằng ở nhà họ Hoa, di cũng được coi như một đầu bếp, nhưng con gái di năm nay ngoài hai mươi cái xuân xanh, nấu một nồi cơm cũng không nên hồn.

Thế mà, sau khi nhìn thao tác thuần thục của Cao Thanh Thu, di vẫn thấy khá kinh ngạc.

Cao Thanh Thu thuần thục từng việc một trong bếp, rất ngăn nắp gọn gàng, không hề hoảng loạn chút nào.

...

"Chú ơi, ăn cơm thôi." Hoa Ngọc Thành vẫn đang nhìn máy tính khi nghe thấy tiếng Cao Thanh Thu gọi anh.

Anh tạm thời gác lại công việc, khi bước tới, nhìn một bàn thức ăn đầy ngập mà Cao Thanh Thu đã nấu xong. Di giúp việc bên cạnh rất bội phục, không ngừng khen ngợi Cao Thanh Thu: "Cô Cao quá giỏi, những món này đều do cô ấy nấu đấy."

Bà ở nhà họ Hoa rất nhiều năm, nhưng trước nay không nghĩ tới việc Hoa Ngọc Thành sẽ cưới một cô gái như vậy.

Dù gì thì bây giờ con gái một trong các gia đình rất nhiều, với tầm tuổi của cô ấy, hẳn còn rất ít người biết nấu cơm.

Cao Thanh Thu mang bốn bộ bát đĩa ra, "Dì cũng ngồi ăn cùng đi ạ!"

Tuy dì là người giúp việc, nhưng tuổi tác cũng tầm tầm mẹ của Cao Thanh Thu. Lúc nói chuyện với bà, Cao Thanh Thu rất lễ phép.

Dì giúp việc nói: "Không, không cần đâu, hai người cứ ăn đi!"

"Dì ngồi đi mà!" Cao Thanh Thu nói: "Đồng người, quây quần hơn, được chứ, chú nhỉ?"

Cao Thanh Thu nhìn về phía Hoa Ngọc Thành, chờ mong nhận được sự đồng ý từ anh.

Hoa Ngọc Thành đáp lời: "Ừ."

Cô ấy thích thế nào thì cứ làm như thế đi.

Dì giúp việc nhìn Hoa Ngọc Thành mà không dám tin, anh đồng ý rồi, bà là người giúp việc cơ mà!

Nhà họ Hoa không có truyền thống người giúp việc được ngồi chung bàn ăn cơm với chủ nhà đâu.

Lý Sơn nói: "Mợ chủ đã có lời, dì cứ ngồi xuống đi! Ở đây cũng không phải nhà họ Hoa, chỉ có mấy người chúng ta thôi."

Dì giúp việc nghe Lý Sơn nói vậy mới chịu ngồi xuống.

Đây là lần đầu tiên bà ăn cơm cùng Hoa Ngọc Thành, anh chẳng hề cười, ngồi gần anh như vậy, áp lực lắm.

Cao Thanh Thu lại rất tự tại, dường như không hề sợ Hoa Ngọc Thành, cô còn gấp thức ăn giúp anh: "Chú à, nếm thử món này xem, ngon lắm đấy."

Rõ ràng trước kia từng làm rất nhiều thứ cho anh như vậy, anh chẳng nhớ thứ gì. Cao Thanh Thu thề rằng nhất định phải để tạo dựng nhận thức của anh về bản thân mình một lần nữa.

Hoa Ngọc Thành nếm thử một miếng, mùi vị quả thực vừa ăn: "Ừm."

Ngon lắm!

Cao Thanh Thu được anh công nhận, cười tít cả hai mắt lại: "Đúng không nào! Tôi đúng là thiên tài nấu nướng, từ nhỏ nấu ăn đã ngon rồi! m Mỗi lần có người đến nhà đều khen tôi nấu cơm ngon. Chú nói xem, hay là tôi đổi nghề thành đầu bếp nhé?"

Cô tự hào về tài nghệ nấu nướng của mình nhất.

Hoa Ngọc Thành ngẩng đầu lên, nhìn dáng vẻ vui mừng của cô, cô gái này bận rộn trong bếp xuống hai tiếng đồng hồ, không phải chuyện dễ dàng gì.

Anh vươn tay ra, kéo lấy tay cô, dùng bàn tay to lớn nắm lấy nó trong lòng bàn tay.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22

Động tác đột ngột này khiến Cao Thanh Thu khựng lại, ơ... anh Lý với dì giúp việc đang ở đây này!

Ông chú to gan quá đi!

Hoa Ngọc Thành nhìn cô và nói: "Chuyện nấu nướng này cứ coi như sở thích là được, không cần ngày nào cũng làm đâu. Bàn tay đẹp như thế này, dùng để nấu cơm thì tiếc lắm."

Nóng tay Cao Thanh Thu vừa dài vừa thon, không giống một bàn tay để làm việc nặng nhọc, nhưng anh biết, cô từng làm không ít việc như vậy.

Các cô gái ở tầm tuổi cô ấy, đa phần đều được cưng chiều!

Cô ấy không giống vậy.

Càng như vậy, anh càng muốn thương cô nhiều hơn chút.

Cao Thanh Thu bật cười vì câu nói của Hoa Ngọc Thành, cô nói: "Không sao đâu, nấu một bữa cơm đâu mệt nhọc gì."

Dì giúp việc nói: "Vi Vi nhà tôi lớn hơn cô mà còn không biết nấu cơm kia."

"Sở trường của mỗi người không giống nhau, con cũng chỉ biết nấu cơm thôi mà." Bữa cơm này cũng vì muốn cảm ơn Hoa Ngọc Thành đã giúp cô xả giận ngày hôm nay.

Cao Thanh Thu là người rất đơn giản, người khác đối xử với cô tốt một phần, cô sẽ ghi nhớ trong lòng và hồi đáp lại gấp trăm lần, nghìn lần.

Trước kia, cô đối xử Vũ Minh Hân cũng như thế, lúc đó cô còn tưởng Vũ Minh Hân đối xử với cô rất tốt, bây giờ thì...

Thực tế chứng minh cô mù rồi.

Thế nhưng cho dù là vậy, cô vẫn như trước thôi.

Vẫn trân trọng mỗi người đối xử tốt với cô.

Ăn cơm xong, Cao Thanh Thu muốn rửa bát, nhưng dì giúp việc nhất quyết không chịu, bảo cô đi nghỉ ngơi.

Đi giúp việc rửa bát xong, mới quay về nhà họ Hoa.

Phải sáng ngày mai mới qua đây!

Khi đi giúp việc về đến nơi, Hoa Châu Du và ba mẹ Hoa Ngọc Thành đều ở đó, thấy bà quay về, bà Hoa gọi thẳng bà tới đó.

"Bên phía Ngọc Thành thế nào rồi?" Sắc mặt bà Hoa có phần lo lắng, bà đã nghe nói về chuyện xảy ra hôm nay, nghe nói vì muốn đổi đầu với Cao Thanh Thu mà Đinh Cẩn dám sai người đuổi con bé đi.

Hoa Châu Du cũng tới đây vì chuyện này.

Cô cũng đau đầu với đứa con trai này lắm.

Mỗi ngày họ đều nhờ đi Ngô qua đó chăm sóc Hoa Ngọc Thành, đồng thời cũng muốn quan tâm đến tình hình bên phía Hoa Ngọc Thành, cho nên gần như ngày nào cũng vậy, khi đi Ngô quay về, họ cũng kéo bà tới nghe ngóng chuyện về anh.

Đi Ngô nói: "Cô vợ của Ngọc Thành khá lắm đấy, cơm tối hôm nay do cô ấy nấu, nấu ngon lắm!"

"Thật vậy sao! Con bé còn biết nấu cơm hả?" Hai mắt bà Hoa sáng ngời lên, đúng là không ngờ đến.

Họ từng gặp qua Cao Thanh Thu, một cô gái tầm tuổi Đinh Cẩn thôi, việc cô ấy biết nấu cơm thật sự hiếm có.

Khi nhắc đến Cao Thanh Thu, hiển nhiên đi Ngô có phần kích động: "Đầu chỉ đơn giản là biết nấu, mà còn nấu ngon nữa kia! Cô ấy nấu món ăn của Hải Thành rất đúng chuẩn, Ngọc Thành cũng khen ngon đấy!"

Hoa Ngọc Thành rất ít khi khen người khác, trong chuyện ăn uống cũng rất trung thành với món ăn của một người, rất ít khi khen người khác.

Hôm nay anh cũng khen Cao Thanh Thu nấu ăn rất ngon.

Hoa Châu Du nói: "Vậy lúc khác phải bảo con bé trở tài xem sao."

Dương Nhạc Linh không biết nấu cơm, con gái mà nhà họ Dương nuôi dưỡng là dạng mười đầu ngón tay không chạm nước, chỉ riêng điểm này, Cao Thanh Thu đã ăn đứt cô Dương Nhạc Linh kia rồi.

...

Bà Hoa nhìn đi Ngô: "Con bé không bực bội gì chứ?"

Bà khá lo rằng Cao Thanh Thu sẽ tức giận vì chuyện hôm nay, con bé mà không vui rồi cãi nhau với Hoa Ngọc Thành thì phải làm sao đây?

Hoa Ngọc Thành trông có vẻ rất thương con bé, lẽ như nó thuộc dạng ngúng nguẩy khó dỗ, cứ thế chạy mất, vậy Ngọc Thành phải làm sao?

Từ sau khi Hoa Ngọc Thành gặp chuyện và Dương Nhạc Linh chẳng mấy khi chịu lộ diện, trong mọi chuyện liên quan đến Hoa Ngọc Thành, ai cũng rất cẩn thận và dè dặt.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23

Đi Ngô nói: "Không có đâu, tôi thấy cô ấy vẫn như lúc trước, quan hệ của cô ấy với Ngọc Thành cũng rất ổn."

"Thế thì tốt!" Hoa Châu Du tạm thời có thể thờ phào một hơi: "Nếu như xảy ra chuyện gì thật, tôi cũng thành tội nhân mất thôi."

Nếu như vì chút tùy hứng của Đinh Cẩn mà khiến hai người này chia tay, cô cũng không biết phải làm sao với Hoa Ngọc Thành.

Cứ nghĩ tới thằng con trai khiến người ta thất vọng kia, Hoa Châu Du thấy nhức óc vô cùng.

...

Thứ bảy, Hoa Ngọc Thành đưa Cao Thanh Thu về nhà họ Hoa, trước kia anh đã hứa với mẹ sẽ đưa Cao Thanh Thu về sống ở nhà hai ngày.

Ngồi trên xe, Cao Thanh Thu nhìn về phía Hoa Ngọc Thành: "Chú ơi, chuyện lúc trước chú... giáo huấn Đinh Cẩn, người trong nhà không biết chứ?"

"Sao vậy?" Hoa Ngọc Thành không cảm thấy mình giáo huấn Đinh Cẩn có gì sai.

Cao Thanh Thu nói: "Chú vì tôi mới mắng cậu ta, tôi sợ ba mẹ với chị sẽ giận."

Tuy rằng cô đã kết hôn với Hoa Ngọc Thành, ba mẹ của Hoa Ngọc Thành trông cũng có vẻ rất cưng chiều cô, nhưng Cao Thanh Thu cảm thấy, địa vị của mình sao có thể so sánh cùng Đinh Cẩn được!

Hoa Ngọc Thành nhìn đáng vẻ lo lắng của cô mà nói: "Đây là việc mà tôi làm, không liên quan gì đến em, không cần phải sợ."

"Lỡ như họ cảm thấy tôi dạy hư chú thì sao?"

"Em dạy hư tôi?" Hoa Ngọc Thành nhìn cô với vẻ khó hiểu.

Cao Thanh Thu nói: "Phim truyền hình không phải như vậy hết hả? Bình thường nếu người đàn ông phạm lỗi sai, mọi người sẽ cảm thấy đây là vấn đề từ phía người phụ nữ, người phụ nữ là hồ ly tinh, dạy hư con trai mình, sau đó sẽ bắt đầu ghét người phụ nữ đấy!"

Cao Thanh Thu đã bắt đầu tưởng tượng ra một trận đại chiến của gia đình danh gia vọng tộc vô cùng éo le rồi.

"Phụt!" Người bật cười thành tiếng là Lý Sơn, anh đang lái xe mà phải liếc mắt nhìn Cao Thanh Thu qua gương chiếu hậu: "Trí tưởng tượng của cô phong phú quá rồi đấy!"

"Sao tôi cứ cảm thấy nụ cười của anh không có ý tốt nhỉ?" Cao Thanh Thu nhìn Lý Sơn, cảm giác mình đang bị châm chọc. Cô chỉ nói sự thật thôi, được chưa hả?

Đình Cẩn là cháu ngoại của ba mẹ Hoa Ngọc Thành, sao có thể không thương cho được?

"Buồn cười lắm à?" Hoa Ngọc Thành liếc mắt nhìn Lý Sơn.

Trong đôi mắt lạnh lùng tràn ngập ý kiến.

Đến cả người của anh mà cũng dám cười?

Lý Sơn cảm nhận được ý đồ thù địch trong mắt Hoa Ngọc Thành, lập tức tắt nụ cười, nghiêm túc và nghiêm chỉnh nói: "Không, không có đâu! Những chuyện này, thực sự thì, cũng có khả năng xảy ra đấy."

Không chọc vào được! Quấy rầy hai người rồi!

Anh cảm thấy mình ở bên cạnh Hoa Ngọc Thành bao nhiêu năm như thế cũng không hiểu nổi người này. Ai có thể tưởng tượng được, Hoa Ngọc Thành lúc trước đến nhìn phụ nữ còn lười, bây giờ lại chiều vợ đến mức độ ấy không?

Anh đùa một chút thôi mà cũng bị chĩa mũi dùi vào nữa.

Cao Thanh Thu nhìn Lý Sơn rụt đầu rụt cổ trong phút chốc, không khỏi bật cười, nhìn về phía Hoa Ngọc Thành, cô có thể cảm nhận được, ông chú này rất cung chiêu mình.

...

Trong phòng khách của nhà họ Hoa, hôm nay có khách đến. Vũ Minh Hân mặc một bộ váy liền màu hồng, rất đáng yêu, rất ra dáng thực nữ: "Ông ngoại, đây là quà cho ông, bà ngoại ơi, đây là quà cho bà. Cái này là của dì!"

Món quà cuối cùng được tặng cho Hoa Châu Du.

Món quà mà cô ta tặng cho Hoa Châu Du là mỹ phẩm dưỡng da được mang từ nước ngoài về, đáng giá gần bảy mươi triệu, rất khó mua được trong nước.

Đối diện với mẹ chồng tương lai, tất nhiên cô ta phải lấy lòng cho cẩn thận.

"Cảm ơn." Hoa Châu Du cười cười.

Lâu nay cứ nghe báo con trai mình có bạn gái ở trường, hôm nay cuối cùng cô cũng gặp được. Trông rất ngoan ngoãn, cũng rất lễ phép nhiệt tình, Hoa Châu Du không có gì để chê trách cả.

Tặng quà xong, Vũ Minh Hân ngồi xuống bên cạnh Đình Cẩn, liếc nhìn Đình Cẩn một cái. Hai hôm nay trông anh không vui lắm, cũng không biết bị làm sao nữa, Vũ Minh Hân từng hỏi mà anh không nói gì với cô ta.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24

Nhưng, có thể gặp được người nhà của anh, đủ để chứng minh một chân của cô ta đã bước vào nhà họ Hoa rồi, Vũ Minh Hân rất vui.

Vũ Minh Hân vừa ngồi xuống, Lý Sơn đã đẩy Hoa Ngọc Thành vào nhà.

Thấy họ tới, bà Hoa vội vàng đứng dậy: "Về rồi đấy à?"

"Mẹ." Hoa Ngọc Thành lên tiếng chào hỏi.

"Sao không thấy Thanh Thu đâu?" Thấy Hoa Ngọc Thành về nhà một mình, bà Hoa bắt đầu lo lắng.

Chẳng lẽ vì chuyện của Đình Cẩn mà Cao Thanh Thu không dám về nữa?

Lý Sơn cắt lời giải thích: "Đang nghe điện thoại ở bên ngoài, sẽ vào ngay đấy ạ."

Ánh mắt của Hoa Ngọc Thành liếc tới Vũ Minh Hân ở bên cạnh, khẽ nhíu mày: "Trong nhà có khách à?"

"À, đây là bạn gái của Vũ Trung, lần đầu mới tới nhà mình." Bà Hoa tươi cười giới thiệu.

Vũ Minh Hân cuống quýt đứng dậy, ngoan ngoãn chào: "Con chào chú."

Hoa Ngọc Thành không hề liếc nhìn cô ta: "Con thấy có chút không thoải mái, đi nghỉ trước."

Anh không thích gặp người ngoài cho lắm.

Nhất là từ sau khi bị thương, lại càng không thích.

Vũ Minh Hân bị vấp vấp, có phần lúng túng, mọi người cũng không chú ý tới cô ta, tất cả chú ý đã dồn lên người Hoa Ngọc Thành.

Bà Hoa nói: "Vây đi nghỉ đi, vừa đúng lúc hôm nay mẹ hẹn một bác sĩ tới đây, khám cho con luôn."

Lý Sơn đẩy Hoa Ngọc Thành đi rồi, Hoa Châu Du cũng đi theo. Cô có thể cảm nhận được, Hoa Ngọc Thành vẫn không vui, hai hôm nay gọi điện thoại cho nó, nó có vẻ không muốn bắt máy cho lắm.

Con trai phạm lỗi, tất nhiên cô phải đi bù đắp.

...

Cao Thanh Thu đang nghe điện thoại ở bên ngoài, Cao Thanh Đức gọi tới: "Chị, chị đang ở đâu vậy? Bao giờ chị về?"

"Tạm thời chị không về đâu."

"Hay là chị về xem thế nào đi! Mẹ đang tìm chị khắp nơi đấy!"

"Lần trước không phải mẹ đã gặp người của nhà họ Trần à, nhà họ nói thế nào?" Hôm đó bà Cao gọi cho cô rất nhiều cuộc, nhưng Cao Thanh Thu không bắt máy.

"Không gặp được chị, mẹ cũng bỏ cuộc rồi. Bây giờ mẹ khá lo lắng cho chị, sợ chị ở bên ngoài gặp phải vấn đề gì. Chị, hay là, chị gặp mẹ một lần đi?"

"..." Cao Thanh Thu không nói gì.

Bà Cao thiên vị là sự thật, bà nuôi dưỡng cô nhiều năm cũng là sự thật.

Nghe đến việc mẹ lo cho mình, Cao Thanh Thu có phần mềm lòng.

"Nếu như chị không yên tâm về mẹ thì để em đến thăm nhé! Thăm rồi thì chúng ta cũng yên tâm, đúng không? Dù sao chị cũng là chị gái em."

Cao Thanh Đức đối xử với Cao Thanh Thu vẫn rất tốt.

Trong lòng Cao Thanh Thu biết rõ chuyện này.

"Khi nào rảnh nói sau nhé! Bây giờ chị bận việc rồi."

"Vậy được! Đợi chị rảnh rồi em lại tới tìm chị."

...

Cao Thanh Thu gọi điện xong, bước vào nhà, Hoa Ngọc Thành không có mặt, nhưng Đinh Cảnh và Vũ Minh Hân đều ở đó.

Vũ Minh Hân đang gọi hoa quả, gọi xong thì đưa cho Đinh Cảnh: "Này, anh ăn đi."

Từ cách hai người họ bên nhau, Cao Thanh Thu có thể chắc chắn rằng họ đã hẹn hò rất lâu rồi.

Còn lâu hơn thời gian mình chia tay cùng Đinh Cảnh cơ.

Cô không muốn thừa nhận, cũng không thể không thừa nhận, cô bị phản bội rồi.

Khi cô tưởng rằng Đinh Cảnh là bạn trai mình, Đinh Cảnh đã cùng Vũ Minh Hân về nhà và được bà Vũ coi như con rể.

Mà bây giờ, Vũ Minh Hân đã theo Đinh Cảnh về nhà, điều này có nghĩa là gì, không thể rõ ràng hơn được nữa.

Trong phòng khách chỉ còn Đinh Cảnh và Vũ Minh Hân, ông Hoa bà Hoa đã bận việc của mình rồi.

Nhìn thấy Cao Thanh Thu bước vào, Vũ Minh Hân lập tức kích động mà đứng bật dậy: "Cao Thanh Thu?"

Cao Thanh Thu nhìn Vũ Minh Hân, không có động thái gì.

Vũ Minh Hân đã kích động bước tới trước mặt cô: "Cô đến đây làm gì? Đây là nơi mà cô nên đến à? Cô có biết đây là đâu không?"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25

Ngay khi nhìn thấy Cao Thanh Thu, Vũ Minh Hân gần như nhận định theo bản năng rằng, Cao Thanh Thu đến tìm Đinh Cảnh.

Chỉ có điều, họ đã chia tay rồi mà, Cao Thanh Thu chạy tới đây cũng vô liêm sỉ quá ấy chứ?

Cao Thanh Thu vốn không định để ý tới Vũ Minh Hân, nhìn cô ta căng thẳng như vậy, cô thấy khá tức cười.

Vũ Minh Hân sẽ không cho rằng cô đến đây tìm Đinh Cảnh đấy chứ?

Cao Thanh Thu hỏi lại: "Đây là nơi như thế nào?"

"Đây là nhà họ Hoa! Không phải nơi mà người như cô có thể đến được. Cô và Đinh Cảnh đã chia tay rồi, chạy đến nhà anh ấy làm gì? Cao Thanh Thu, chỉ với hoàn cảnh gia đình nhà cô, cô tưởng rằng, người nhà họ sẽ dễ dàng tới cô sao?"

Tuy rằng Vũ Minh Hân không hề cảm thấy Cao Thanh Thu có thể trở thành mối uy hiếp, nhưng vẫn sợ sự xuất hiện của Cao Thanh Thu sẽ gây ra rắc rối gì đó.

Câu nói của Vũ Minh Hân khiến Cao Thanh Thu cười cười: "Nơi mà cô đến được, tôi không đến được à?"

"Tôi là bạn gái của Đinh Cảnh, cô thì sao?" Vũ Minh Hân nói: "Cô có thể dứt khoát một tí được không? Cứ quần quật lấy Đinh Cảnh như vậy thú vị lắm à? Lần trước anh ấy đã đuổi cô đi rồi, chẳng lẽ cô không hiểu như thế nghĩa là gì à?"

Nhìn bộ dạng nóng lòng muốn đuổi mình đi của Vũ Minh Hân, Cao Thanh Thu cảm thấy rất tức cười: "Nghĩa là gì?"

"Anh ấy với cô đã hoàn toàn không còn quan hệ gì nữa. Muốn cho cô từ bỏ hi vọng đấy!"

Cao Thanh Thu liếc mắt nhìn Đinh Cảnh đang ngồi ở đó, khóe miệng khẽ nhếch lên.

Vũ Minh Hân đảo mắt: "Chẳng lẽ cô đến đây để vay tiền?"

"Đúng vậy! Tôi đến vay tiền đấy." Cao Thanh Thu nói: "Tôi không đi học được, tất nhiên phải tìm cách mà vay tiền. Lỡ như Đinh Cảnh cho tôi vay thì sao!"

"Cò mơ hay quá nhỉ, anh ấy không thể nào cho cô vay tiền được, nếu như cô thông minh thì mau đi đi, tránh để lát nữa người nhà họ tới, chỉ có cô mất mặt thôi." Trong mắt Vũ Minh Hân, Cao Thanh Thu chưa hiểu chuyện đời, chẳng hiểu gì cả, chỉ khiến người nhà họ Hoa chán ghét.

Cao Thanh Thu không nói gì.

Đúng lúc này, bà Hoa bước tới, nhìn thấy Cao Thanh Thu và Vũ Minh Hân đứng cạnh nhau, bà nói: "Thanh Thu đến rồi à, mau ngồi đi, đứng đó làm gì!"

Thấy cô đứng cùng với Vũ Minh Hân, hai người cách nhau rất gần, bà Hoa cười hỏi: "Hai đứa quen nhau à?"

Vũ Minh Hân ban nãy còn nóng lòng muốn đuổi Cao Thanh Thu đi, bây giờ đông cứng lại, không ngờ bà ngoại của Đình Cẩn còn có vẻ rất quen với Cao Thanh Thu?

Lẽ nào, khi mình không biết, Đình Cẩn đã dẫn Cao Thanh Thu tới đây trước rồi?

Nhìn Vũ Minh Hân cứng ngắc bên cạnh, không biết cái gì, Cao Thanh Thu cười cười, bước tới sô pha và ngồi xuống: "Chúng con học cùng trường a."

Bà Hoa gật đầu: "Hóa ra là vậy, nào, ăn chút hoa quả đi."

Vì lí do Hoa Ngọc Thành, bà Hoa rất thương Cao Thanh Thu.

Hoa quả vừa mới cắt xong, chẳng buồn để tâm tới Đình Cẩn đã đưa cho Cao Thanh Thu.

Cao Thanh Thu nhận lấy: "Con cảm ơn."

Cảnh tượng trước mắt khiến Vũ Minh Hân rất nghi hoặc.

Cô ta bước trở về vị trí, ngồi xuống bên cạnh Đình Cẩn.

Cảm giác Cao Thanh Thu được cưng chiều như một nàng công chúa.

Cho dù hôm nay cô ta tới, cũng chẳng thấy người nhà họ Hoa đối xử nhiệt tình với mình như vậy.

Cô ta biết, nhà họ Hoa rất có địa vị ở thành phố Kinh Châu, có thể nói chuyện với người nhà họ, Vũ Minh Hân đã cảm thấy vinh hạnh lắm rồi, căn bản không dám tưởng tượng đến việc được họ cưng chiều.

Nhưng mà... dựa vào cái gì mà Cao Thanh Thu có thể?

Chỉ trong thời gian Cao Thanh Thu ăn dưa vàng, sắc mặt Vũ Minh Hân đã thay đổi mấy bận.

Cao Thanh Thu là một cô gái ham ăn, cho nên trông cô ăn cái gì cũng có vẻ rất hạnh phúc. Thấy cô ăn vui vẻ như thế, bà Hoa hỏi với vẻ yêu thương: "Ngon không con?"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26

"Rất ngon ạ."

"Vậy bảo đi Ngô cắt thêm ít nữa." Bà Hoa nói rồi cất tiếng gọi đi Ngô.

Cao Thanh Thu nhìn đĩa hoa quả trước mặt: "Mọi người không ăn ạ?"

Chỉ có một mình cô đụng tới.

"Con ăn đi." Bà Hoa nói: "Con thích ăn thì ăn nhiều một chút."

Đình Cẩn không thích ăn hoa quả cho lắm, còn về phần Vũ Minh Hân, bà Hoa không có hứng thú. Trong mắt bà, Vũ Minh Hân với Đình Cẩn còn nhỏ tuổi, hai người có thể ở bên nhau được không, bây giờ nói gì cũng là quá sớm!

Hơn nữa, bà Hoa vẫn còn giận chuyện lúc trước Đình Cẩn bắt nạt Cao Thanh Thu.

Vốn dĩ đã sắp quên rồi, bây giờ Cao Thanh Thu vừa xuất hiện lại khiến bà nhớ đến.

Cho nên không muốn để ý tới Đình Cẩn và bạn gái của nó lắm.

Vũ Minh Hân ngồi một bên, quả thực không dám tin, rõ ràng hôm nay là lần đầu tiên mình tới, không ngờ bà ngoại của Đình Cẩn còn chẳng buồn để tâm tới cô ta, tất cả chú ý đã dồn lên người Cao Thanh Thu.

Ăn hoa quả đã miệng rồi, Cao Thanh Thu mới nói: "Con mang một ít lên cho chú nhé."

"Được, đi đi!" Cao Thanh Thu có thể nhớ tới Hoa Ngọc Thành mọi lúc mọi nơi khiến bà Hoa rất hài lòng.

Yêu cầu của bà đối với Hoa Ngọc Thành không cao, tìm một người vợ có thể quan tâm anh bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu là được.

Đợi Cao Thanh Thu đi rồi, bà Hoa mới nhìn về phía Vũ Minh Hân: "Mau ăn đi."

Ai có hứng thú ăn đồ thừa của Cao Thanh Thu chứ?

Vũ Minh Hân cười cười: "Không cần đâu ạ."

Bà Hoa cũng mặc kệ hai người họ, sau đó đi làm việc của mình.

Vũ Minh Hân không thể kiềm chế được nữa, hỏi thẳng Đình Cẩn: "Trước kia Cao Thanh Thu từng đến đây à?"

"Tùng đến."

"Sao em không biết chuyện này?" Khi Cao Thanh Thu hẹn hò với Đinh Cẩn, bất cứ chuyện gì, cô ta cũng biết rõ mười mươi.

Nếu như Cao Thanh Thu từng đến nhà Đinh Cẩn, không thể nào không nói với cô ta.

Trừ khi là chuyện xảy ra sau khi họ đã chia tay...

Đinh Cẩn liếc mắt nhìn Vũ Minh Hân với vẻ mặt kiên nhẫn: "Hai người không phải bạn bè à? Em hỏi anh làm gì?"

Anh cũng rất muốn biết, làm sao mà Cao Thanh Thu lại ở bên cậu của mình!

Vũ Minh Hân nghẹn lời, chuyện cô ta và Cao Thanh Thu trở mặt, cô ta không nói với Đinh Cẩn, Đinh Cẩn tưởng rằng họ vẫn còn là bạn bè.

Mà trên thực tế, sau khi biết được bộ mặt thật của Vũ Minh Hân, Cao Thanh Thu đã xóa luôn cả nick Messenger của Vũ Minh Hân rồi.

...

Hoa Châu Du đang ở trong phòng của Hoa Ngọc Thành: "Em thực sự không muốn khám à? Mẹ tìm vị bác sĩ này về cho em, người ta là chuyên gia chữa chỗ đấy đấy. Em nói xem, không vì Thanh Thu, em cũng phải nghĩ cho bản thân mình chứ! Đây là chuyện lớn cả đời người mà."

Hoa Ngọc Thành nhìn Hoa Châu Du chăm chăm, ánh mắt anh rất phức tạp.

Hoa Châu Du nói: "Em nhìn chị làm cái gì? Chị cũng vì muốn tốt cho em thôi! Em không biết, vì chuyện của em mà ba mẹ đã lo lắng tới mức nào. Em cũng không thể tự bỏ cuộc chứ, đúng không nào?"

"Ra ngoài." Hoa Ngọc Thành cuối cùng lạnh lùng phun ra hai chữ ấy.

"Ngọc Thành!" Hoa Châu Du vẫn cố gắng khuyên nhủ: "Em bắt buộc phải học cách đối mặt với chuyện này, nếu như em không học cách đối mặt thì mãi mãi cũng không khá lên được, có biết không hả? Tại sao Dương Nhạc Linh bỏ đi, chẳng phải vì biết em không được ở khoản ấy rồi sao! Bây giờ Thanh Thu vẫn chưa biết, nếu như con bé biết rồi..."

"Có đi không?" Hoa Ngọc Thành nghiêm nghị trừng mắt nhìn cô, Hoa Châu Du khựng lại, sau cùng vẫn khá là sợ anh: "Thôi thôi, chị đi vậy!"

Hầy, cô nói một thôi một hồi, Hoa Ngọc Thành vẫn không nghe lọt tai.

Cũng phải, đàn ông mà, có mấy người chịu thừa nhận mình không ổn ở khoản ấy chứ?

...

Hoa Châu Du đi ra khỏi phòng, vừa vịn ghế ngay Cao Thanh Thu.

Cao Thanh Thu bung đĩa hoa quả, chào hỏi với Hoa Châu Du: "Chị ạ."

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27

"Thanh Thu." Hoa Châu Du cười cười, bước xuống tầng.

"Chú ơi, tôi mang hoa quả đến cho chú này." Cao Thanh Thu bước vào phòng, nhìn thấy Hoa Ngọc Thành đang ngồi ở đấy.

Hoa Ngọc Thành đáp: "Em ăn đi."

"Tôi vừa ăn no căng bụng ở dưới tầng rồi."

Hoa Ngọc Thành ngẩng đầu nhìn Cao Thanh Thu.

Cao Thanh Thu mặc đồ rất đơn giản, áo T-shirt và váy ngắn, quần áo của cô không đắt đỏ, toàn mua từ trên mạng, nhưng vóc dáng cô dong dong cao lại rất gầy, cho nên nhìn rất nịnh mắt.

Hoa Ngọc Thành vẫn luôn coi cô như một cô nhóc, cũng không nghĩ ngợi nhiều.

Ban nãy Hoa Châu Du lải nhải liên hồi trước mặt anh, anh mới coi cô như một người phụ nữ mà xem xét lại lần nữa.

Không nghĩ đến thì thôi, vừa nghĩ tới, chỗ nào đó ở bụng dưới bỗng chốc căng lên.

Cao Thanh Thu đứng trước mặt anh, một tay bung đĩa hoa quả, một tay cầm nĩa, đút hoa quả cho anh: "Chú, tôi đút chú nhé!"

Cô vươn tay tới, khoảng cách của hai người rất gần, phong cảnh đập vào mắt Hoa Ngọc Thành chỉ còn lại phần xương quai xanh gầy gầy mảnh mảnh, còn có cả... xuống dưới nữa, là chỗ nào đó trông mềm mềm...

"Để tôi tự ăn." Anh nghiêm túc lấy hoa quả từ trong tay cô.

Cao Thanh Thu thấy anh khách sáo với mình như vậy, cô cười cười: "Lúc trước ai đã nói, tôi là vợ của chú, bảo tôi không cần phải khách sáo, chú đang coi tôi như người ngoài đấy à?"

Cô nhóc này...

Rõ ràng lúc trước ở trước mặt mình luôn rất căng thẳng, bây giờ lá gan càng lúc càng to.

Còn dám trêu chọc anh cơ.

Hoa Ngọc Thành tự ăn hoa quả, Cao Thanh Thu chạy tới ghế sofa bên cạnh rồi ngồi xuống, bật điện thoại lên đã thấy ngay dòng tin nhắn thêm bạn mới hiện trên màn hình: Bé Cưng Của Trung

Trung yêu cầu thêm bạn là bạn thân.

Cao Thanh Thu hơi khựng lại, nhưng nhanh chóng phản ứng kịp thời, đây là... tên mới của Vũ Minh Hân.

Cô ta bị khùng hả?

Tự dưng nhảy ra kết bạn với mình làm gì?

Cao Thanh Thu nghi ngờ, nhúm mày lại, nhớ tới phản ứng ban nãy của Vũ Minh Hân khi ở dưới tầng, giờ tay ấn chấp nhận.

Cô rất muốn xem xem, Vũ Minh Hân muốn làm gì.

Vũ Minh Hân vốn cũng chỉ ôm tâm lý thử xem sao, cô ta muốn xem xem Cao Thanh Thu có còn để ý tới mình không.

Không ngờ Cao Thanh Thu lại chấp nhận.

Đầu óc cô đơn giản, muốn nghe ngóng chuyện gì đó từ phía cô không khó khăn.

Nghĩ tới đây, Vũ Minh Hân gõ một câu vào điện thoại của mình: "Thanh Thu, chuyện trước kia, xin lỗi nhé."

Cao Thanh Thu nhìn ba chữ xin lỗi nhè trên màn hình mà không nhận được cười.

Vũ Minh Hân bị khùng đúng không?

Cô ta tưởng rằng, vấn đề giữa họ, chỉ cần xin lỗi là có thể giải quyết được à.

Với mức độ hiểu biết của Cao Thanh Thu về Vũ Minh Hân, cô đoán Vũ Minh Hân có lẽ đang thăm dò.

Cao Thanh Thu gõ trả lời hai chữ: "Chuyện gì?"

"Không có gì, tôi chỉ muốn hỏi xem, sao cô lại ở đây?"

Đình Cẩn không nói với cô ta, cô ta chỉ có thể hỏi Cao Thanh Thu.

Cao Thanh Thu nhìn câu hỏi này, Vũ Minh Hân không biết nguyên nhân, xem ra là vì Đình Cẩn không nói với cô ta?

Nếu không, chắc Vũ Minh Hân cũng chẳng nghĩ tới chuyện qua hỏi mình đâu.

Cao Thanh Thu nói: "Có hỏi Đình Cẩn đi! Không phải cô đã nói cô cùng cậu ta là người của một thế giới sao, tôi cứ tưởng cái gì cô cũng biết."

Trước kia chuyện gì cô cũng nói với Vũ Minh Hân, là vì cô coi cô ta như bạn bè.

Bây giờ Cao Thanh Thu không ngốc như vậy đâu.

Vũ Minh Hân nói: "Đình Cẩn dẫn cô đến? Chuyện này tại sao trước kia cô không nói với tôi?"

Một phút lơ đãng, Vũ Minh Hân đã dùng ngay giọng điệu chất vấn.

...

Cao Thanh Thu không nhận được cười: "Cô là ai thế? Tại sao tôi phải nói cho cô biết?"

"..."

Vũ Minh Hân im lặng một lúc lâu mới trả lời lại: "Thanh Thu, chúng ta không phải là bạn bè sao? Làm bạn bè bao nhiêu lâu như vậy, không lẽ vì một chút chuyện nhỏ mà cô thực sự ngó lơ tôi luôn à?"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 28

Cho dù cách một lớp màn hình, Cao Thanh Thu vẫn có thể tưởng tượng ra được biểu cảm thảo mai nhưng xuất phát từ nội tâm toan tính của Vũ Minh Hân.

Trước kia, khi hai người vẫn còn là bạn bè, thỉnh thoảng cũng có những lúc xích mích và ảm ỉ không vui, nhưng mỗi lần như thế, Vũ Minh Hân chỉ cần dịu dàng cúi mặt xuống, giả bộ đáng thương, Cao Thanh Thu đã tha thứ cho cô ta rồi.

Cô ta sẽ không cho rằng mình vẫn còn dễ dãi dành như hồi trước đâu chứ!

Thời gian này, tất cả những hành động của Vũ Minh Hân đã khiến người ta rất phẫn nộ.

Bất kể là chuyện cướp đi Đình Cẩn hay là chuyện bôi nhọ cô trước mặt Tô Khanh Khanh, từng chuyện một, từng việc một, đều cho thấy Vũ Minh Hân căn bản chưa từng coi cô như bạn bè.

Nếu đã không là bạn bè, cô có tư cách gì để tôi dùng tâm thế đối đãi với bạn bè mà tha thứ cho cô?

Ngón tay thon dài của Cao Thanh Thu gõ ra vài chữ: "Loại bạn cướp bạn trai của bạn mình à?"

...

"Thanh Thu." Hoa Ngọc Thành gọi Cao Thanh Thu đang nói chuyện đến đoạn vui vẻ: "Tôi muốn uống nước."

Cao Thanh Thu vội vàng bỏ điện thoại xuống, đi rót nước cho Hoa Ngọc Thành, Hoa Ngọc Thành thấy cô nói chuyện nghiêm túc như vậy, không khỏi lướt mắt nhìn qua điện thoại của cô, vừa vặn nhìn thấy câu cuối cùng mà Cao Thanh Thu vừa gõ xong.

Bạn trai?

Anh không khỏi nhìn về phía Cao Thanh Thu?

Cô ấy có bạn trai?

Cao Thanh Thu đã đưa nước tới: "Chú ơi, uống nước này."

Hoa Ngọc Thành đưa tay ra, đón lấy cốc nước, ngón tay của anh vừa thon vừa dài vừa đẹp, là bàn tay đẹp nhất mà cô từng được thấy.

Cao Thanh Thu đứng bên cạnh, thường thức dáng vẻ của anh khi uống nước, đẹp trai chết người đi được.

Anh uống xong, đưa trả cái cốc cho cô.

Cao Thanh Thu đặt cốc về vị trí cũ, quay lại ghế sofa, chuẩn bị tiếp tục chiến đấu với Vũ Minh Hân. Cô không giỏi khoản cãi lộn, đứng trước mặt không cãi được với người ta, ở trên Messenger vẫn không độ nổi à?

Thế mà, móng vừa chạm xuống sofa đã nghe thấy tiếng Hoa Ngọc Thành hỏi: "Trước kia, em từng có bạn trai à?"

"..." Cao Thanh Thu đang tranh luận với Vũ Minh Hân về vấn đề này, không ngờ ông chủ đột nhiên hỏi tới, không hiểu sao có cảm giác hơi chột dạ. Cô nhìn về phía Hoa Ngọc Thành, phát hiện anh đang nhìn mình, ánh mắt rất dịu dàng, dường như chỉ hỏi thăm thôi.

Cao Thanh Thu nói: "Sao đột nhiên chủ lại hỏi cái này?"

"Tò mò thôi."

"Không có." Nói xong câu này, Cao Thanh Thu có phần hối hận, hình như không nên nói dối, nhưng mà... cô đã kết hôn với ông chủ rồi, nếu như để ông chủ biết, chắc chắn sẽ không vui về gì đâu!

Tuy rằng trông ông chủ có vẻ không giống người hay ghen tuông, nhưng lỡ ông chủ ghen thì... phải làm sao?

Mà lỡ như để ông chủ biết được người kia là Đình Cẩn..

Cho nên, không nói thì tốt hơn.

Hoa Ngọc Thành nhìn vào mắt cô: "Thật sự không có à?"

"Thật sự không có." Ánh mắt của Cao Thanh Thu lướt xuống đĩa hoa quả mà Hoa Ngọc Thành căn bản chưa từng động tới, chuyển đề tài: "Mấy thứ này chủ không ăn à? Vậy để tôi ăn nhé!"

Cô nói chuyện một lúc, cảm giác lại đối rồi.

Hoa Ngọc Thành nhìn về phía cô gái ham ăn kia, bất đắc dĩ cười cười: "Ăn đi."

"Ngon lắm." Cao Thanh Thu ăn một miếng, dứt cho Hoa Ngọc Thành một tiếng: "Ban này lúc ở dưới tầng, mẹ bảo tôi ăn nhiều vào, chủ à, người nhà chủ đối xử với tôi tốt lắm!"

Ngoại trừ Đình Cẩn ra, ai cũng rất thân thiện với cô.

Cao Thanh Thu căn bản không thể hiểu được, rõ ràng cô mới đến đây lần thứ hai, lẽ nào họ không soi mói cô một chút nào à?

Hoa Ngọc Thành nói: "Họ rất thích em."

Cao Thanh Thu không hiểu lắm: "Tại sao?"

"Chắc là vì em đáng yêu đấy!" Hoa Ngọc Thành giơ tay xoa đầu cô: "Người khác đối xử tốt với em, em còn phải nghiến cừu lí do à?"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 29

Bàn tay to lớn của anh rất ấm áp, Cao Thanh Thu bắt lấy bàn tay anh mà hỏi: "Tôi thực sự không cần làm gì à?"

"Nghe lời là được."

"Ừm."

...

Đến tận lúc ăn cơm, Cao Thanh Thu và Hoa Ngọc Thành mới ra khỏi phòng.

Cô đẩy Hoa Ngọc Thành vào phòng ăn, ngồi xuống, Vũ Minh Hân cũng bước vào theo Đình Cẩn.

Trước mặt người nhà họ Hoa, Vũ Minh Hân cố gắng trung ra bộ mặt dịu dàng, cô ta chào hỏi Hoa Ngọc Thành: "Con chào chú."

Hoa Ngọc Thành ừm một tiếng, không thể lạnh nhạt hơn được nữa.

Anh cầm khăn ẩm trên bàn ăn lên, giúp Cao Thanh Thu lau tay, cảnh tượng trước mắt khiến Vũ Minh Hân nhìn vào mà mờ mịt. Cô ta biết Hoa Ngọc Thành là cậu của Đình Cẩn, nhưng mà, Cao Thanh Thu cũng quá thân mật với chú ấy thì phải?

Cứ như người yêu vậy.

Vũ Minh Hân bị ngớ lờ tiếp tục nỉm cười bắt chuyện với Hoa Ngọc Thành: "Con tên là Vũ Minh Hân, là bạn học cùng với Cao Thanh Thu, lúc còn ở trường, chúng con còn là bạn thân nữa."

Nghe đến bạn học cùng với Cao Thanh Thu, Hoa Ngọc Thành cuối cùng cũng chịu ngừng lên liếc Vũ Minh Hân một cái: "Bạn thân?"

Vũ Minh Hân nói: "Đúng vậy, trước kia Thanh Thu còn thường xuyên tới nhà con nữa, đúng không, Thanh Thu?"

Cô ta nói vậy, chuyển hướng chủ đề về phía Cao Thanh Thu.

Cao Thanh Thu nhìn gương mặt cười tươi như hoa của Vũ Minh Hân, không thể không thừa nhận, Vũ Minh Hân có gương mặt trông rất thân thiện, lại thêm cả kĩ năng diễn xuất trời ban, khiến người ta cảm giác cô ta là một người tốt.

Trước kia Cao Thanh Thu bị cô ta lừa như thế đấy.

Lúc đó Vũ Minh Hân đối xử với cô tốt hết chỗ chê, Cao Thanh Thu cứ tưởng mình đã gặp được tri âm tri kỷ, bây giờ nhìn lại, trong mắt Vũ Minh Hân, chẳng qua chỉ là bàn đạp để cô ta tiếp cận Đình Cẩn.

Bây giờ, cô ta có ý bầu vùi quan hệ với mình, quá nửa nguyên nhân là vì mục đích này chứ gì!

Cao Thanh Thu nói: "Đúng, trước kia chúng ta là bạn."

Hoa Ngọc Thành liếc nhìn Cao Thanh Thu, phát hiện ra khi nói câu này, Cao Thanh Thu rất mất tự nhiên, hoàn toàn không giống phản ứng nên có khi đối diện với bạn thân của mình.

Anh cũng không nói gì nhiều.

Nhưng bà Hoa lại nhìn thấy Đình Cẩn ngồi một góc im hơi lặng tiếng mà hỏi: "Nghe nói lúc trước ở khách sạn cháu đã đuổi Thanh Thu?"

Đình Cẩn: "..."

Mấy hôm nay ngày nào cậu cũng phải nghe cảm râm, không ngờ lúc này còn bị lôi ra để giáo huấn.

Cậu không nói gì.

Bà Hoa nói: "Đã bảo người một nhà phải chăm sóc lẫn nhau, cháu nhìn cháu kia... Bất nạt người trong nhà, còn ra cái thể thống gì nữa."

"Vâng, cháu biết sai rồi." Đình Cẩn nghe cảm râm đến phát phiền, chỉ có thể thỏa hiệp: "Hôm đó cậu đã bảo cháu xin lỗi rồi, mọi người còn muốn cháu thế nào nữa?"

Vũ Minh Hân ngồi bên cạnh Đình Cẩn, cầm đũa lên mà không tin vào tất cả những gì mình nghe được, họ đi bảo Đình Cẩn xin lỗi Cao Thanh Thu?

Chỉ vì lần trước Cao Thanh Thu bị đuổi?

Dựa vào cái gì chứ?

Những người này đều là người nhà của Đình Cẩn, nhưng trông họ có vẻ thiên vị Cao Thanh Thu hơn.

Vũ Minh Hân cảm thấy tam quan của mình được đập đi xây lại lần nữa.

Bà Hoa nói: "Thanh Thu bây giờ là mẹ cháu, cháu có không muốn chấp nhận thế nào, con bé cũng là trưởng bối của cháu! Lần sau không được phép bắt nạt con bé, đã nghe rõ chưa?"

Ba chữ "là mẹ con" nghe vô cùng chói tai.

Đình Cẩn liếc mắt nhìn Cao Thanh Thu, mỗi lần nghe thấy ba chữ ấy, cậu cảm giác mình đau đớn như bị kim đâm.

Cao Thanh Thu ngồi bên cạnh Hoa Ngọc Thành, im lặng ăn cơm, cũng không nói năng gì.

Lúc này Vũ Minh Hân mới hiểu rõ tình hình, hóa ra Cao Thanh Thu là mẹ của Đình Cẩn!

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30

Cô ta vốn nghĩ, Cao Thanh Thu không thể đi học nữa, sẽ về Hải Thành, mãi mãi không xuất hiện trước mặt cô ta và Đình Cẩn, nhưng bây giờ...

Cao Thanh Thu ngồi bên cạnh Hoa Ngọc Thành, được cả gia đình này coi như bảo bối, nếu như sau này mình thực sự kết hôn cùng Đình Cẩn, lẽ nào sẽ phải gọi một tiếng mẹ mãi sao?

Nghĩ đến đây, toàn thân Vũ Minh Hân cảm thấy không thoải mái.

Cao Thanh Thu đi vệ sinh, lúc quay về bị Vũ Minh Hân chặn ở cửa.

Vũ Minh Hân nghiêm túc nhìn cô, Cao Thanh Thu biết rõ, trong lòng Vũ Minh Hân không thoải mái. Dù gì cũng là lần đầu tiên cô ta đến đây mà không được ai chú ý tới, chắc chắn rất không vui.

Cao Thanh Thu không buồn nói chuyện với Vũ Minh Hân, chỉ muốn quay về bàn ăn, nhưng lại bị Vũ Minh Hân chặn đường.

Cô lạnh nhạt nhìn Vũ Minh Hân: "Cô cũng biết đây là nơi nào nhì, sẽ không định đánh nhau với tôi ở đây chứ?"

Vũ Minh Hân là một người rất coi trọng sĩ diện, sợ mất mặt hơn Cao Thanh Thu nhiều, cho nên, chỉ với điều này, Cao Thanh Thu cũng không sợ cô ta.

Vũ Minh Hân thu bàn tay chặn đường Cao Thanh Thu lại, cô ta nhìn Cao Thanh Thu, giọng điệu hòa nhã hơn một chút: "Cô hẹn hò với cậu của Đình Cẩn từ bao giờ thế, sao tôi không biết?"

Cao Thanh Thu nói: "Không phải cô xui tôi nghe lời mẹ, tìm một người để gả đi à? Vừa vặn anh ấy chính là người mà mẹ tôi muốn tôi lấy, nói ra thì tôi còn nên cảm ơn cô đấy!"

Gả cho ông chú vốn dĩ chỉ vì tiền học, thế mà có thể nhìn thấy sắc mặt khó coi của Vũ Minh Hân, đúng là niềm vui bất ngờ.

Vũ Minh Hân trừng to hai mắt: "Không thể nào! Mẹ cô làm sao có thể quen biết với người nhà họ Hoa được?"

Thế lực của gia đình Cao Thanh Thu thế nào, Vũ Minh Hân biết rõ như lòng bàn tay, tuyệt đối không thể có liên quan gì đến nhà họ Hoa.

Cho dù bây giờ Hoa Ngọc Thành ngồi trên xe lăn, Vũ Minh Hân cũng không cảm thấy Cao Thanh Thu có thể xứng đáng với Hoa Ngọc Thành.

Cao Thanh Thu cười cười: "Tôi đã nói rồi, cô tin hay không thì tùy!"

Nói xong, cô cũng không thừa hơi nhiều lời với Vũ Minh Hân nữa, đi thẳng một nước.

Quay về phòng ăn, mọi người vẫn đang dùng bữa, Cao Thanh Thu ngồi xuống bên cạnh Hoa Ngọc Thành.

Hoa Ngọc Thành gấp đồ ăn cho cô: "Món này, em thích đấy, giữ phần cho em đấy."

Mọi người đang nói chuyện, cũng không ai chú ý tới động tác của Hoa Ngọc Thành, ban đầu khi Hoa Ngọc Thành cứng chiều Cao Thanh Thu họ còn thấy kinh ngạc, bây giờ thì quen rồi.

Đình Cẩn đang ăn cơm, nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, cảm thấy đau lòng vô cùng.

Vũ Minh Hân nhanh chóng quay lại, cô ta vuốt tóc, nho nhã ngồi xuống bên cạnh Đình Cẩn.

Nhìn Cao Thanh Thu ngồi bên cạnh Hoa Ngọc Thành ngoan ngoãn như một vật nuôi, Vũ Minh Hân cười cười: "Thật ngưỡng mộ chú Hoa, tình cảm của chú với Thanh Thu tốt thật."

Cao Thanh Thu sượng cứng, không biết tại sao, mỗi lần Vũ Minh Hân thõ ra câu gì đó, trong lòng cô luôn có dự cảm không lành, lúc nào cũng cảm giác Vũ Minh Hân sẽ đảo hố chôn mình.

Cô ngẩng đầu liếc nhìn Vũ Minh Hân, không biết Vũ Minh Hân đang nghĩ gì.

Hoa Ngọc Thành ngồi bên cạnh, lặng lẽ chú ý tới Cao Thanh Thu, anh luôn cảm thấy, dường như mỗi lần Vũ Minh Hân cất giọng, Cao Thanh Thu luôn tràn ngập vẻ đề phòng.

Trông dáng vẻ này, Vũ Minh Hân và Cao Thanh Thu không những không giống bạn bè, rất có khả năng còn là kẻ địch!

Không hiểu sao khiến anh nhớ lại mấy ngày trước, Cao Thanh Thu vừa khóc vừa hỏi anh đã từng bị người ta phản bội chưa...

Hoa Châu Du ở bên cạnh phụ họa: "Đúng vậy! Trước kia đâu có ngờ Ngọc Thành nhà chúng ta lại thương vợ đến thế."

Vũ Minh Hân cười tươi: "Có lẽ vì Thanh Thu xuất sắc đó à! Khi chúng con còn đi học, thành tích của cô ấy rất tốt, con còn thường xuyên nhờ cô ấy giảng bài cho con cơ!"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31

"Thường xuyên nhờ cô ấy giảng bài?" Hoa Ngọc Thành ngẩng đầu lên nhìn Vũ Minh Hân, cứng nhắc hỏi: "Thành tích của cô kém lắm sao?"

"..." Vốn dĩ Vũ Minh Hân chỉ là muốn khen Cao Thanh Thu một câu để thể hiện quan hệ giữa mình và Cao Thanh Thu rất tốt mà thôi.

Sau khi Hoa Ngọc Thành nói ra câu đó, không khí yên tĩnh đi mấy phần.

Cao Thanh Thu nhìn Hoa Ngọc Thành một cái, chú nói vậy không phải là khiến cho Vũ Minh Hân xấu mặt sao?

Khuôn mặt xinh đẹp của Vũ Minh Hân cứng đờ, cô ta cười gượng: "Đạ cũng tạm, chỉ là không tốt bằng Thanh Thu thôi. Thanh Thu thông minh, đáng đáp lại ưa nhìn nên trong trường có rất nhiều bạn nam thích cậu ấy!"

Cao Thanh Thu đang ăn, nuốt chút nữa thì cắn vào lưỡi, Vũ Minh Hân khen cô là giả, muốn nói trong trường có nhiều nam sinh thích cô mới là thật?

Nhưng thực tế lấy đâu ra lắm người thích cô như vậy?

Cao Thanh Thu ngửi thấy mùi vị khích bác ly gián ở đây.

Cô nói với Vũ Minh Hân: "Ồ đâu mà nhiều vậy? Cũng chỉ có một người thôi mà, nhưng sau đó vì cô nói thích, nên không phải tôi đã nhường cho cô rồi hay sao?"

Nói xong, Cao Thanh Thu nhìn Đình Cẩn một cái.

Chưa biết ai khích ai đâu!

Cao Thanh Thu cười một cái rồi tiếp tục ăn đồ ăn trong bát.

Còn Vũ Minh Hân ngồi đó sắc mặt tái nhợt: "Cậu đừng nói giống như cậu bị tôi cướp mất vậy! Tôi nào có bán linh đó."

Mặc dù đúng là cô ta đã cướp được Đình Cẩn nhưng ở trước mặt Đình Cẩn cô ta vẫn đóng vai bạn tốt của Cao Thanh Thu.

Cao Thanh Thu đáp trả: "Cô khiêm tốn rồi, những chuyện cướp đồ như thế này, không phải cô là người rành nhất hay sao?"

Cao Thanh Thu căn bản không muốn giữ thể diện cho Vũ Minh Hân, cô không cần lo lắng về mọi người trong nhà họ Hoa nên nói chuyện cũng không khách sáo.

Nhưng Vũ Minh Hân thì không như vậy, cô ta luôn muốn giữ hình tượng thực nữ của mình.

Cô ta thấy không nói lại Thanh Thu, bèn đưa tay lau viền mắt như đang ầm ức ửng đỏ: "Thanh Thu, mình vẫn luôn coi cậu là bạn, tại sao cậu lại nói mình như vậy? Vừa rồi tôi còn khen cậu nữa."

Cô ta cố làm bộ dạng ầm ức để mọi người cảm thấy mình yếu đuối mà đồng tình.

Cao Thanh Thu ghét nhất là bộ dạng này của cô ta.

Trong lòng cô thầm liếc xéo một cái nhưng trên mặt vẫn nở nụ cười: "Khen tôi? Xin lỗi, vừa rồi tôi không nghe thấy, còn tưởng cô muốn làm chú hiểu lầm rằng tôi có quan hệ không rõ ràng với người khác ở trong trường đó! Nếu tôi nói gì hơi quá đáng thì cho tôi xin lỗi nhé."

Cao Thanh Thu nói lời xin lỗi rất thành khẩn, ít nhất thì trong mắt mọi người là như vậy.

Hơn nữa, vốn dĩ mọi người đã nghiêng về phía Cao Thanh Thu, cũng không vì lời nói của Vũ Minh Hân mà nghi ngờ cô, ngược lại họ còn cảm thấy con người Vũ Minh Hân thật không đơn giản.

Hoa Ngọc Thành đặt bát xuống: “Con không ăn nữa.”

Bà Hoa nhìn anh quan tâm: “Sao lại không ăn nữa, ăn ít vậy.”

Bà đặc biệt làm cơm chính là hy vọng Hoa Ngọc Thành có thể ăn nhiều hơn một chút.

“Không muốn ăn.” Hoa Ngọc Thành nhìn Vũ Minh Hân một cái rồi lên tiếng: “Sau này nhà có khách thì đừng gọi điện báo con về.”

Những lời này rõ ràng là nhắm vào Vũ Minh Hân.

Chuyện vừa rồi đã khiến anh mất hứng.

Hoa Ngọc Thành nói xong lại quay sang bảo Cao Thanh Thu: “Thanh Thu, tôi đưa em về nghỉ.”

“Vâng.” Cao Thanh Thu vội vàng đứng lên, đẩy Ngọc Thành rời khỏi phòng ăn.

Hoa Ngọc Thành vừa đi, không khí trong phòng cũng trở lên kì lạ.

Hoa Châu Du nhìn kẻ đầu sỏ là Vũ Minh Hân một cái, thật là không muốn đánh giá.

Cô nói với Đinh Cẩn: “Con trai, ăn cơm xong con đưa bạn gái về trước đi. Cậu con về rồi, sau này đừng có bạ ai cũng dẫn về, nếu gặp người không hiểu chuyện, sẽ khiến cậu con khó chịu.”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32

Đây rõ ràng là đang trách Vũ Minh Hân không hiểu chuyện, rõ ràng cô ta là người khơi mào trước nhưng được hai câu đã khóe lóc, còn ra cái gì?

Vũ Minh Hân nhìn theo Hoa Châu Du rồi đi, hai tay nắm chặt. Vốn dĩ cô ta chỉ muốn chơi Cao Thanh Thu một ván, nhưng không ngờ cuối cùng lại tự hại mình.

Lúc về đến trước cửa nhà, Vũ Minh Hân nhìn Đinh Cẩn: “Anh có muốn vào nhà ngồi một lúc không?”

“Thôi.” Đinh Cẩn rất nghiêm túc, mấy ngày gần đây tâm trạng cậu ta không được tốt lắm.

Lần trước bị Hoa Ngọc Thành bắt phải xin lỗi Cao Thanh Thu, cậu đã rất khó chịu rồi. Sau khi tiến tới với Vũ Minh Hân, cô ta nói muốn tới ra mắt người nhà, cậu cũng không từ chối, nhưng chuyện ngày hôm nay càng khiến tâm trạng cậu trở nên tồi tệ hơn.

Vũ Minh Hân nhìn đáng vẻ lạnh nhạt của cậu, bèn cất tiếng: “Đinh Cẩn, anh giận à? Em không cố ý làm cậu anh mất hứng.”

“Không liên quan đến em.”

“Tại sao Cao Thanh Thu lại biến thành mỵ nữ của anh vậy? Nhà cô ấy ở nông thôn, cha mẹ đều là công nhân bình thường, sao có thể gả vào nhà anh, thật không sao hiểu nổi.” Lúc ở nhà họ Hoa cô ta vẫn kìm nén, bây giờ Vũ Minh Hân mới dám nói ra.

Đinh Cẩn nhìn về phía Vũ Minh Hân: “Anh không biết.”

“Thật ra có chuyện này em vẫn chưa có cơ hội nói với anh, nhưng hôm nay thấy Cao Thanh Thu ở nhà anh em cảm thấy vẫn nên nhắc nhở anh thì hơn.” Vũ Minh Hân suy nghĩ một chút rồi thận trọng nói.

“Chuyện gì?”

“Nhà Cao Thanh Thu rất nghèo, lần trước cô ấy đến nhà em là vì muốn vay mẹ em tiền. Cô ấy đến với cậu anh phần lớn là vì muốn lừa tiền thôi. Anh bảo cậu anh nên cẩn thận một chút, đừng để cô ta lừa!”

“...” Đinh Cẩn nhìn Vũ Minh Hân: “Thật không?”

Cao Thanh Thu không giống loại người đi lừa tiền người khác.

“Tất nhiên là thật rồi.” Vũ Minh Hân khẳng định: “Sao em có thể lừa anh được? Anh nghĩ xem, anh đối với cô ta tốt như vậy, cô ta còn không thích anh, thì làm sao thích cậu anh được, cậu anh nhiều tuổi hơn cô ta, lại là người tàn tật. Nếu như không phải vì tiền, vậy thì vì cái gì?”

Vũ Minh Hân thấy vẻ mặt cậu ta nghiêm túc như vậy cũng đoán là cậu tin lời mình nói.

“Vậy em vào nhà trước đây, có chuyện gì điện thoại cho em nhé.”

Vũ Minh Hân đưa tay tháo dây an toàn, nhìn gò má Đinh Cẩn, cô ta lại cảm thấy cậu thật đẹp trai.

Cô ta sắp lại muốn hôn lên mặt cậu một cái nhưng vừa tới gần đã bị Đinh Cẩn đưa tay cản lại.

Cậu nhìn cô ta, ánh mắt lạnh lùng.

Vũ Minh Hân bị cậu cự tuyệt nên cảm thấy hơi khó chịu, cô ta cười một tiếng: “Vậy em xuống trước đây.”

Cô ta mở cửa bước xuống xe, đứng trước cổng nhìn Đinh Cẩn lái xe rời đi.

Mặt trời rất chói chang, nhưng trong lòng Vũ Minh Hân lại lạnh buốt.

Mình có gì không tốt bằng Cao Thanh Thu?

Dựa vào cái gì mà anh ấy quen với Cao Thanh Thu nhưng không chịu thích mình?

Coi như trên danh nghĩa là đến với nhau nhưng Đinh Cẩn vẫn không coi cô ta là bạn gái.

Nghĩ tới đây cô ta càng căm hận Cao Thanh Thu hơn!

...

Buổi chiều, Hoa Ngọc Thành có một số việc cùng Lý Sơn ra ngoài, một mình Cao Thanh Thu ở trong phòng khách đọc sách.

Đinh Cẩn từ bên ngoài đi vào, cậu đứng trước mặt cô, vút một tấm thẻ lên mặt bàn.

Cô ngẩng đầu lên, trông thấy dáng vẻ nghiêm túc của cậu ta, lại thấy tấm thẻ ngân hàng kia, không biết là ý gì, cô nhắc nhở: “Che mắt ánh sáng của tôi rồi!”

“Không phải cô muốn tiền hay sao? Tôi cho cô, rời khỏi cậu của tôi!”

Cao Thanh Thu lật một trang của quyển sách trên tay, thái độ lạnh nhạt: “Tôi không hiểu cậu đang nói gì.”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33

“Cô đến với cậu tôi không phải là vì tiền sao?” Đinh Cẩn tức giận nhìn cô: “Cô muốn tiền, thiếu gia tôi có thể cho cô! Chỉ cần cô rời xa cậu tôi, những thứ này sẽ là của cô.”

Giờ phút này, Cao Thanh Thu cảm thấy mình như một kẻ ăn mày, còn cậu ta là người bố thí cao quý vậy.

Cô ngẩng đầu nhìn Đinh Cẩn một cái, cảm thấy gai mắt: “Ai nói với cậu như vậy?”

Tại sao cậu ta lại đột nhiên đến đưa tiền cho cô.

“Vũ Minh Hân nói.” Đinh Cẩn nhìn cô: “Cô ấy nói ngày ấy cô đến nhà họ Vũ là để vay tiền...”

Trong đầu Cao Thanh Thu hiện ra hình ảnh mình đứng trước cửa nhà họ Vũ hôm đó.

Lời nói của Đinh Cẩn khiến cô nhớ lại giây phút đó, giây phút mà cô không còn một chút tôn nghiêm của bản thân.

Cô ngẩng đầu nhìn Đinh Cẩn: “Cô ta còn nói gì nữa?”

“Cô ấy nói cô đến với cậu tôi là vì tiền! Cô cần bản không phải thật lòng yêu cậu tôi!” Đinh Cẩn thả tin Vũ Minh Hân còn hơn phải tin lời Cao Thanh Thu nói, rằng cô đến với Hoa Ngọc Thành là thích Hoa Ngọc Thành.

Cậu ta tình nguyện tin Cao Thanh Thu là vì tiền mới đến với Hoa Ngọc Thành.

Cao Thanh Thu cười một tiếng: “Vậy là, cậu tin lời cô ta nên mới cầm tiền tới muốn đuổi tôi đi?”

Cô nhìn tấm thẻ ngân hàng nằm lặng lẽ trên mặt bàn, cảm thấy thật mỉa mai.

Cô về Vũ Minh Hân nói gì cậu ta cũng tin, nhưng cho đến bây giờ cậu ta chưa từng tin tưởng cô.

Đinh Cẩn nhìn chằm chằm Cao Thanh Thu, giễu cợt: “Chẳng lẽ không đúng à? Đừng nói là cô thật sự yêu cậu tôi, tôi không tin!”

Người Cao Thanh Thu thích hẳn là cậu! Là cậu mới đúng!

Cậu ta không tin yêu nhau lâu như vậy mà trong lòng Cao Thanh Thu không có chút vị trí nào cho cậu.

Từng lời của Đinh Cẩn đối với Cao Thanh Thu mà nói như một sự sỉ nhục.

Cảm giác như bản thân bị người ta lột sạch quần áo, bị lăng nhục trước đám đông vậy.

Có thể là vì từ trước cho tới nay, cô luôn muốn giữ thể diện trước mặt Đinh Cẩn.

Rõ ràng nhà rất nghèo nhưng lại không cho cậu biết.

Rõ ràng nhà không có tiền nhưng đến ngày lễ vẫn cố gắng đi làm thêm để kiếm tiền mua quà tặng cậu.

Yêu cậu, cho dù có cô vất vả thế nào đi nữa, khó khăn thế nào đi nữa cô cũng chưa từng muốn vay tiền cậu.

Cô cố chấp như vậy, chỉ là vì muốn ở trước mặt người mà mình thích, giữ lấy một chút tôn nghiêm.

Thế nhưng bây giờ ở trong mắt cậu ta, cô lại biến thành một người phụ nữ vì tiền mà có thể làm tất cả.

Mặc dù nói cô thích tiền cũng không sai, nhưng cô không muốn bị cậu coi thường.

Cô nói với Đinh Cẩn: “Vũ Minh Hân nói gì, cậu tin cái đó. Cậu tự suy nghĩ lại một chút xem, chúng ta quen nhau lâu như vậy tôi có lấy một đồng tiền nào của cậu không? Đinh Cẩn, tôi thật sự không hiểu tại sao trước kia tôi lại thích cậu! Cậu đúng là một con heo!”

Cô đã ngốc, không ngờ Đinh Cẩn còn ngu ngốc hơn cô, bị Vũ Minh Hân lừa gạt mà đến bây giờ vẫn còn tin tưởng như vậy, vẫn không mấy may nghi ngờ.

Bị Cao Thanh Thu mắng là heo, sắc mặt Đinh Cẩn khó coi: “Như vậy nghĩa là cô đến nhà họ Vũ không phải để vay tiền, là cô ấy nói oan cho cô?”

“...” Cao Thanh Thu đáp: “Tôi đi vay tiền thì sao? Tôi thiếu tiền thì sao? Anh yên tâm, cho dù có chết đói tôi cũng không bao giờ lấy một đồng nào của anh đâu.”

Cao Thanh Thu nhìn tấm thẻ trên bàn, cảm thấy mình và người đàn ông này đã không còn gì để nói nữa rồi.

Cậu ta đã bị Vũ Minh Hân tẩy não, cho dù cô có giải thích thế nào đi nữa thì cũng không có chút ý nghĩa gì đối với cậu ta cả.

Cậu ta không còn là Đinh Cẩn mà cô biết nữa, giờ cậu ta không khác gì một con chó Vũ Minh Hân nuôi mà thôi!

Cô cũng không muốn ở cùng một chỗ với người này nữa, cô đẩy Đinh Cẩn sang một bên, đi ra ngoài, Đinh Cẩn giơ tay muốn cản cô lại nhưng đúng lúc đó bà Hoa từ bên ngoài bước vào.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34

Thấy Cao Thanh Thu rời đi, bà Hoa đi tới nhìn Đinh Cẩn cảnh giác: “Con lại bắt nạt Thanh Thu hả? Con bé vừa mới đọc sách ở đây, tại sao con vừa đến là con bé đi mất rồi?”

Đinh Cẩn: “...”

Cậu ta nhìn bà ngoại thiên vị của mình: “Tại sao lại là con bắt nạt cô ấy, rõ ràng là cô ấy bắt nạt con mà.”

“Sao con bé bắt nạt con được? Mà cho dù cô bắt nạt con thì con cũng phải chịu. Không phải con không biết tình trạng của cậu con bây giờ, nếu làm cậu con tức giận bỏ đi, bà sẽ hỏi tội con đấy.” Trong câu nói cuối cùng, giọng bà có chút xót xa.

Từ sau khi Hoa Ngọc Thành xảy ra chuyện, mọi người trong nhà đều không mấy vui vẻ. Nếu so với cậu, thì chẳng qua Đinh Cẩn chỉ là mất đi Cao Thanh Thu thôi, có vẻ vẫn chưa phải là thảm lắm.

Đinh Cẩn nhìn phản ứng của bà ngoại, cũng không nói thêm gì nữa.

Buổi tối, Hoa Ngọc Thành và Lý Sơn về hơi muộn, lúc anh về nhà bà Hoa và mọi người đang ăn cơm, nhưng Cao Thanh Thu không có ở đó.

Anh hỏi: “Thanh Thu đâu?”

Bà Hoa đáp ngay: “Hình như chiều nay con bé và Tiểu Cẩn to tiếng nên bây giờ không được tự nhiên, mẹ cho người gọi con bé xuống ăn cơm mà con bé cũng không xuống.”

Hoa Ngọc Thành nhìn sang Đinh Cẩn: “Chuyện gì vậy, con lại gây họa?”

“Con không có.” Đinh Cẩn giải thích: “Con thật sự không bắt nạt gì cô ấy, đừng có chuyện gì cũng đổ lên đầu con được không?!”

Tự Cao Thanh Thu không xuống ăn cơm thì có liên quan gì đến cậu?

Nghĩ vậy Đinh Cẩn lại thấy khó chịu.

Cậu luôn cảm thấy từ khi tới đây, Cao Thanh Thu luôn muốn làm khó cậu, ví dụ như chuyện ngày hôm nay, cậu còn chưa làm gì mà cô ấy đã tức giận.

Nhất định là một cô gái thù đoạn!

Cô càng như vậy, cậu ta càng không muốn để cô ở đây, nếu không sau này cậu có thể yên ổn sống trong nhà này hay sao?

Hoa Ngọc Thành cũng không vội trách mắng Đinh Cẩn: “Con lên xem cô ấy một chút.”

Lý Sơn đẩy Hoa Ngọc Thành rời đi, bà Hoa thấy anh con còn chưa ăn đã vội đi lập tức hỏi: “Con không ăn cơm sao?”

Chân anh bất tiện như vậy, chạy tới chạy lui khó chịu biết bao nhiêu.

“Mẹ bảo người mang lên đi.”

Hoa Ngọc Thành được Lý Sơn đẩy lên phòng.

Cao Thanh Thu đang nằm trên giường, cô toát mồ hôi lạnh, ôm lấy gối, cổ nhin đau.

Vắt và lẩm mớ chuẩn bị ngủ được thì Lý Sơn đẩy Hoa Ngọc Thành đi vào.

Xe lăn của anh dừng bên cạnh giường của Cao Thanh Thu: “Thanh Thu.”

Cao Thanh Thu nghe thấy giọng anh mới bỏ gối ra ngồi dậy, cô nhìn Hoa Ngọc Thành vừa mới về đến nhà: “Chú, chú về rồi?”

“Em sao vậy?” Hoa Ngọc Thành nhìn cô cả người đầy mồ hôi, tóc cũng ướt sũng: “Sốt rồi?”

“Không... Không phải.” Cao Thanh Thu nói: “Chỉ là chút chuyện nhỏ thôi.”

“Có cần gọi bác sĩ tới không?” Vốn dĩ anh cho là cô vì chuyện cãi nhau với Đinh Cẩn mà không được tự nhiên nên mới không xuống ăn cơm, nhưng không ngờ là do cô bị bệnh.

Cao Thanh Thu nhìn đáng vẻ nghiêm túc của chú lại không biết làm thế nào mới phải, cô đành nói: “Tôi không sao thật đấy... Chỉ là...”

Mỗi khi cô tới tháng ngày, đầu tiên đều đau đến chết đi sống lại.

Cô nhớ có một lần, cô tới tháng khi đang trên đường đi mua đồ, đi được mười phút thì thiếu chút nữa là ngồi bệt xuống ven đường, không đi về được.

Chiều nay sau khi về phòng bụng cô luôn khó chịu, cô nằm trên giường mãi không ngủ được, mồ hôi lạnh tuôn ra liên tục, vì vậy cô mới không xuống ăn cơm. Nếu không, với tính cách của cô thì sao có thể vì giận đối Đinh Cẩn mà không xuống ăn cơm được?

“Là vậy à?” Hoa Ngọc Thành nhìn cô: “Khó chịu chỗ nào nói cho tôi biết, không phải tôi nói với em là ốm thì phải đi khám hay sao? Sao lớn như vậy rồi còn không biết tự chăm sóc bản thân?”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 35

Nếu như anh không về thì chẳng phải cô cứ nằm đây chịu đựng mãi hay sao?

Cao Thanh Thu thấy Hoa Ngọc Thành hoàn toàn không hiểu được ý cô đành nói: “Chuyện đó... Là tôi tới tháng.”

Nói xong câu này cô hận không thể vùi mặt vào trong chăn.

Lần đầu tiên cô nói với một người đàn ông chuyện như vậy, hơn nữa Lý Sơn cũng ở đó.

Cũng may Lý Sơn nhanh nhạy, anh ta ho khan một tiếng: “Tôi còn quên vài thứ ở tầng dưới, tôi đi xuống lấy.”

Cao Thanh Thu nghe thấy tiếng anh ta đi ra khỏi cửa mới ngẩng đầu lên nhìn Hoa Ngọc Thành, lại thấy anh vẫn nghiêm túc, chăm chú nhìn mình.

Cô nhủ mày: “Chú nhìn tôi như vậy làm gì? Đều tại chú, làm tôi mất hết mặt mũi trước mặt anh Lý.”

Cô ôm mặt, nằm xuống giường.

Một cánh tay đột nhiên duỗi ra, dịu dàng nắm lấy tay cô, bởi vì đang đến tháng nên tay cô rất lạnh: “Còn tưởng em vì xích mích với Đình Cẩn nên mới không ăn cơm.”

“Sao chú biết?” Cao Thanh Thu phủ nhận, nhĩ về phía Hoa Ngọc Thành: “Có phải là mọi người nói không? Mọi người đều nghĩ như vậy sao? Tôi là người nhảm chán đến mức ấy hả?”

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu: “Vậy em có xích mích với Đình Cẩn không?”

Nếu như cô không cãi nhau thì mẹ sẽ không nói như vậy.

Nói cho cùng, chắc chắn phải có chút mâu thuẫn.

“Có nói vài câu.” Cao Thanh Thu đáp: “Nhưng cũng không phải là cãi nhau.”

“Thật kì lạ.” Hoa Ngọc Thành nghĩ hoặc: “Bình thường Đình Cẩn không phải đứa không biết nghe lời, tính cách của em cũng tốt, tại sao hai người lại không hợp nhau?”

Mặc dù lần trước đã dạy dỗ Đình Cẩn nhưng dù sao đó cũng là con của chị gái anh, có lúc anh cũng không thể làm quá.

Câu nói của Hoa Ngọc Thành khiến Cao Thanh Thu chột dạ.

Cô nhìn Hoa Ngọc Thành một cái: “Chắc là bẩm sinh đã không hợp rồi. Chú, chú vừa về hả? Đã ăn cơm chưa?”

“Vẫn chưa, sợ em buồn bực nên lên thăm em trước.”

“Chú đi ăn cơm đi. Tôi ngủ một giấc là đỡ thôi.” Cao Thanh Thu nằm lên chiếc gối mềm mại, cô không muốn gây thêm phiền phức cho anh.

Hoa Ngọc Thành đáp: “Vậy em nằm nghỉ một lúc đi.”

Sau đó anh đi ra ngoài.

Cao Thanh Thu nhắm mắt lại định ngủ một lát nhưng một lúc sau Hoa Ngọc Thành đã quay lại.

“Thanh Thu.”

Cao Thanh Thu mở mắt ra nhìn anh: “Không phải chú đi ăn cơm sao? Nhanh như vậy đã ăn xong rồi?”

“Đây là nước đường đó.” Hoa Ngọc Thành đưa bát cho cô: “Đi nói uống cái này sẽ đỡ hơn một chút.”

Cao Thanh Thu vội vàng đón chiếc bát từ tay anh, nhưng còn chưa uống đã cô nghĩ ra gì đó, lại cảnh giác nhìn Hoa Ngọc Thành: “Chú nói với dì rồi?”

“Ừ.”

Cảm giác xấu hổ của Cao Thanh Thu càng ngày càng rõ: “Chỉ là chút chuyện nhỏ mà chú lại làm như vậy, tôi thấy ngại lắm.”

Chỉ là tới tháng thôi mà cuối cùng mọi người đều biết.

Càng nghĩ càng thấy xấu hổ.

Hoa Ngọc Thành nói: “Trong người không thoải mái thì không thể mặc kệ được! Em uống trước đi, tôi bảo người mang đồ ăn lên, em xem muốn ăn gì.”

Anh vừa dứt lời, người giúp việc đã bê đồ ăn lên đến nơi.

Cao Thanh Thu vì đau nên không muốn ăn, nhưng khi nhìn thấy đồ ăn cô lại cảm thấy hơi đói.

Cô bò xuống giường, vẫn mặc bộ quần áo ngủ ngồi bên cạnh bàn ăn, ăn vài món.

Hoa Ngọc Thành ở bên cạnh nhìn cô, cô cũng gấp thức ăn cho anh: “Chú đừng nhìn tôi nữa, chú cũng ăn cùng đi!”

Hoa Ngọc Thành hỏi: “Có ngon không?”

“Ngon.” Vốn đang đau ốm một mõi, giờ ăn một chút vào cô cũng cảm thấy khá hơn một chút.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36

Nhưng sau khi ăn xong Hoa Ngọc Thành vẫn bảo cô về giường nằm.

Anh nhìn khuôn mặt nhỏ của cô: “Lần nào cũng đau như vậy sao?”

Đây là lần đầu tiên Cao Thanh Thu thảo luận chuyện này với một người đàn ông, nhưng vì vẻ mặt chú rất nghiêm túc nên cô gật đầu: “Ừ.”

“Vậy đi gặp bác sĩ khám xem sao.”

“Thôi xấu hổ lắm.” Nếu phải đi gặp bác sĩ thì Cao Thanh Thu thà nhịn đau còn hơn.

Hoa Ngọc Thành nói tiếp: “Đi khám bác sĩ thì có gì mà xấu hổ.”

Thật đúng là trẻ con.

“Không sao mà.” Cao Thanh Thu bổ sung thêm: “Bọn họ nói chờ sau khi kết hôn, sinh con là sẽ ổn.”

Phi phi!

Nói xong câu này Cao Thanh Thu lập tức hối hận.

Cô cắn môi, hận không thể tự và miệng mình hai cái.

Cô đang nói cái gì vậy!

Cô nhìn trộm Hoa Ngọc Thành một cái, hy vọng anh không nghe thấy những lời cô vừa nói.

Nhưng lại phát hiện ra anh đang nhìn cô, hơn nữa còn nghe thấy hết những lời vừa nãy: “Muốn sinh con? Em còn quá nhỏ.”

Cao Thanh Thu không biết nói sao, rõ ràng là cô nói sai rồi, tại sao lại nghe như cô rất muốn sinh con cho anh vậy.

Cô giải thích: “Tôi không có ý đó...”

Hiểu lầm quá lớn rồi!

Hoa Ngọc Thành cười nói: “Tôi biết.”

“...” Dường như Cao Thanh Thu cảm thấy, anh có vẻ hiểu lầm sâu hơn rồi thì phải?

Cô nằm trên giường thêm một lúc mới đi tắm, sau khi quay lại giường nằm mãi vẫn không ngủ được, cô bèn lấy điện thoại ra nghịch, mỗi ngày trước khi đi ngủ phải chơi một chút mới ngủ được.

Một cánh tay duỗi ra, cầm lấy chiếc điện thoại trong tay cô: “Đừng xem nữa, đi ngủ sớm đi.”

Hoa Ngọc Thành là một người rất nghiêm túc, bình thường anh không chat Messenger, cũng không xem Zalo, chỉ đọc sách, cũng rất ít chơi điện thoại di động, điểm này thì hoàn toàn ngược lại với Cao Thanh Thu.

Cao Thanh Thu cũng cảm thấy ngưỡng mộ anh.

Thấy điện thoại của mình bị lấy đi, cô ầm ức: “Không ngủ được.”

Lúc ngủ cô không thích có người khác bên cạnh.

Trước kia đều là ngủ riêng, nhưng ở đây cô chỉ có thể ngủ chung phòng với Hoa Ngọc Thành, trên cùng một cái giường.

Hoa Ngọc Thành để điện thoại của cô sang một bên, dập tắt hoàn toàn ý định của Cao Thanh Thu: “Không ngủ được vậy thì nói chuyện với tôi.”

Anh giống như người lớn trong nhà, anh nói sao thì là vậy, việc gì Cao Thanh Thu cũng phải nghe theo.

Cao Thanh Thu đáp: “Tôi không biết nói gì.”

Không phải anh không thích ồn ào sao?

Mỗi khi ở cạnh anh Lý Sơn đều nhắc cô nói ít đi để không quấy rầy tới Hoa Ngọc Thành.

Cao Thanh Thu luôn nhớ kĩ những lời Lý Sơn dặn.

Hoa Ngọc Thành nhìn cô: “Vậy tôi nói trước?”

Nói chuyện với người khác anh cảm thấy ồn ào, nhưng nói chuyện với cô anh lại cảm thấy rất vui vẻ.

“Được rồi.”

“Em với cô bạn gái của Đinh Cảnh đó có xích mích gì hay sao?”

Vấn đề này thật là khiến người ta bất ngờ, không kịp đề phòng, Cao Thanh Thu thấy khó hiểu: “Sao chú lại hỏi vậy?”

Hoa Ngọc Thành đáp: “Cô ta nói hai người là bạn, nhưng tôi cảm thấy không phải.”

Cao Thanh Thu nhớ tới quan hệ giữa mình và Vũ Minh Hân: “Trước kia chúng tôi là bạn, nhưng sau đó...”

Bây giờ cô không muốn nhắc đến chuyện rạn nứt giữa mình và Vũ Minh Hân.

“Cô ta phản bội em?” Hoa Ngọc Thành thay cô nói câu tiếp theo.

Cao Thanh Thu nhìn Hoa Ngọc Thành một cái, cô cảm thấy sự nhạy bén của anh khiến người bình thường phải sợ hãi, rõ ràng không biết chuyện gì nhưng lại giống như chuyện gì cũng biết vậy. Cô hỏi ngược lại: “Sao chú biết?”

“Trước kia em từng nhắc đến.”

Cao Thanh Thu không ngờ rằng, Hoa Ngọc Thành mới chỉ gặp Vũ Minh Hân một lần mà đã đoán ra cô ta là người phản bội cô.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37

Cô cũng không giấu nữa: “Vâng. Nhưng... Tại sao chú lại ghét cô ta? Lúc ăn cơm hôm nay chú còn cố ý làm cô ta xấu hổ.”

Theo lý mà nói thì Hoa Ngọc Thành không có vương mắc gì với Vũ Minh Hân, nhưng hôm nay ở trước mặt mọi người, Hoa Ngọc Thành lại đối xử với Vũ Minh Hân như vậy.

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu, cặp mắt đen khiến người ta cảm thấy rất chân thành: “Bởi vì em không thích cô ta.”

“...”

Cao Thanh Thu cảm thấy mình bị những lời này của Hoa Ngọc Thành làm cho bối rối.

Bởi vì cô không thích Vũ Minh Hân nên chú cũng không thích Vũ Minh Hân, thậm chí còn không muốn cho cô ta chút thể diện.

Rõ ràng hành động này nghe có vẻ hơi trẻ con, nhưng đứng ở góc độ của Cao Thanh Thu mà nói thì cô lại cảm thấy đột nhiên chú rất phong độ.

“Chú, gả cho chú đúng là hạnh phúc!” Cao Thanh Thu cảm động đến mức ôm lấy cánh tay anh.

Cô đột nhiên đến gần, hơn nữa vừa rồi mới tắm xong còn lưu lại mùi hương thoang thoảng khiến hô hấp của Hoa Ngọc Thành ngưng lại một chút, anh cảm thấy đề tài mình cùng Hoa Châu Du từng tán gẫu trước đây như có một công tắc điện vừa bị mở ra.

Ở trong mắt anh, Cao Thanh Thu không còn là một đứa trẻ mà là một người phụ nữ.

Cao Thanh Thu ôm cánh tay Hoa Ngọc Thành, có chút ảo não nói: “Cho tới bây giờ chưa từng có ai tốt với tôi như vậy! Chú tốt với tôi như thế, sau này tôi nên làm thế nào đây?”

“Cái gì mà làm thế nào?” Hoa Ngọc Thành không hiểu.

Cao Thanh Thu đáp: “Sẽ thành thói quen. Chú không sợ sau này tôi sẽ quán lấy chú sao?”

“Em thích là tốt.”

“Thôi xong rồi, vậy tôi sẽ quán lấy chú cả đời. Cho dù chú đuổi tôi đi, tôi cũng không đi!”

Cao Thanh Thu ôm cánh tay anh trên đầu.

Con người màu đen của Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu, lại nhớ tới kẻ đào hôn Dương Nhạc Linh kia, anh cảm thấy thật châm chọc.

Tại sao lại có sự khác biệt lớn như vậy?

Anh giờ tay xoa đầu Cao Thanh Thu: “Có mệt không?”

“Có một chút.”

“Vậy mau ngủ đi.”

Cao Thanh Thu nằm trên giường, ngửa mặt than thở: “Bụng lại đau, không ngủ được.”

Cô vừa nói xong thì đã thấy Hoa Ngọc Thành ôm mình.

Cánh tay anh rất có lực, ôm cả người cô vào trong lòng, bàn tay đặt trên bụng cô...

Lúc tối tháng, bụng lạnh như nước đá vậy, tay anh thật ấm áp.

Đây là lần đầu tiên hai người thân mật như vậy, Cao Thanh Thu không dám nói tiếp nữa.

...

Sáng hôm sau, Cao Thanh Thu mặc quần áo ngủ đi ra ngoài, cô không mang quần áo tới, mà quần áo ngày hôm qua thay ra còn chưa khô, nên chỉ có thể mặc quần áo ngủ.

Cô đi xuống tầng dưới thì thấy trong nhà có khách, bà Hoa và ông Hoa cũng đều ở đây.

Khách tới là một đôi vợ chồng, tuổi tác có vẻ cũng ngang với bố mẹ của Hoa Ngọc Thành.

Hình như bọn họ đang nói chuyện gì đó nghiêm túc nên Cao Thanh Thu chưa đi vào.

Tiếng nói từ trong phòng khách truyền ra: “Hôm nay chúng tôi tới chủ yếu là vì chuyện kết hôn của Nhạc Linh.”

“Kết hôn?” Người tiếp lời là bà Hoa, bà ngừng đầu nhìn người đàn ông mập đang nói chuyện, giọng cứng rắn: “Từ khi Ngọc Thành xảy ra chuyện đến bây giờ, Dương Nhạc Linh chưa xuất hiện một lần nào, bây giờ ông còn nhắc đến chuyện kết hôn với tôi?”

Trước kia bọn họ đối với Dương Nhạc Linh rất tốt, dù sao cũng là con dâu mà.

Nhưng ai ngờ sau khi Ngọc Thành xảy ra chuyện thì cô con dâu này cũng biến mất không thấy tăm hơi.

Vốn dĩ chuyện Hoa Ngọc Thành bị thương đã là cú sốc rất lớn đối với người nhà họ Hoa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38

Hành động của Dương Nhạc Linh càng như đổ thêm dầu vào lửa, hết chuyện này đến chuyện khác!

Giương mặt của đôi vợ chồng nhà họ Dương đầy vẻ hối lỗi: “Thật xin lỗi, Ngọc Thành xảy ra chuyện như vậy, chúng tôi cũng rất lấy làm tiếc. Chỉ là... Nhạc Linh nhà chúng tôi tuổi còn nhỏ, nên muốn ra nước ngoài học thêm ít kiến thức, lần này con bé đi chắc cũng phải năm, sáu năm mới về được. Sinh lễ ăn hỏi trước kia chúng tôi sẽ hoàn lại gấp đôi, là do chúng tôi có lỗi, chúng tôi cũng chỉ có một đứa con gái là Nhạc Linh nên đã chiều hư nó rồi! Con bé bây giờ đã ra nước ngoài, chúng ta cũng không thể bắt nó về được đúng không?”

Mặc dù ngoài miệng ông ta không ngừng xin lỗi, nhưng ý từ hôn vô cùng kiên quyết.

Thà rằng hoàn lại gấp đôi sinh lễ chứ không muốn gả đứa con gái duy nhất cho Hoa Ngọc Thành.

Dù sao bọn họ cũng đoán chắc, Dương Nhạc Linh đã ra nước ngoài, nhà họ Hoa cũng không có cách nào làm khó được cô ta.

Hoa Ngọc Thành không thể có con, nếu Dương Nhạc Linh gả tới đây vậy sau này sẽ không thể sinh con, vậy chẳng phải là tuyệt hậu sao!

Cho nên bọn họ thà dắc tội với nhà họ Hoa cũng không muốn con gái mình phải chịu nỗi ám ức này.

Bà Hoa nhìn vẻ mặt giả dối của ông Dương kia, không nhịn được cười một tiếng: “Cho nên, hôm nay các người đến đây là để từ hôn?”

Dương Nhạc Linh chạy mất thì cũng thôi đi, bọn họ còn chưa đến cửa gây phiền toái, vậy mà không ngờ người nhà họ Dương còn chủ động đến yêu cầu từ hôn.

Ông Dương lúng túng ngồi đó, không trả lời.

Bà Dương là người lên tiếng trước: “Trước kia Ngọc Thành rất tốt, nếu Nhạc Linh lấy cậu ấy tôi rất yên tâm, nhưng bây giờ cậu ấy... Cũng không thể để Nhạc Linh hầu hạ cậu ta cả đời được đúng không? Hôn nữa tôi nghe nói, cậu ấy cũng khó có con. Nếu Nhạc Linh nhà chúng tôi gả về đây, chẳng phải cả đời sẽ phải sống cô quàng sao? Hai người cũng là cha mẹ, cũng nghĩ cho Nhạc Linh nhà chúng tôi một chút xem, có phải vậy không?”

Bà ta là phụ nữ, không sợ mất thể diện như ông Giang, nên nghĩ gì nói đấy.

Cao Thanh Thu đứng ở ngoài cửa, dù chỉ đứng ngoài nghe nhưng cũng cảm thấy tức giận.

Con người bây giờ sống quá thực dụng đi?

Lúc chú không sao thì bọn họ muốn gả con gái tới.

Bây giờ chú xảy ra chuyện, cả nhà bọn họ lập tức muốn từ hôn.

Hôn nữa còn nói những lời khó nghe như vậy... Cái gì mà sống cô quàng, cái gì mà không có con chứ!

Nếu chú nghe thấy những lời sẽ đau khổ đến mức nào?

Cũng may chú không ở đây.

Ý nghĩ vừa rồi của Cao Thanh Thu vừa xuất hiện thì cô lập tức cảm thấy bên người có luồng khí lạnh truyền tới, cô quay đầu lại mới phát hiện, không biết từ lúc nào Lý Sơn cùng Hoa Ngọc Thành đã ở sau lưng mình.

Sắc mặt hai người cũng trầm xuống, gương mặt Hoa Ngọc Thành lạnh băng, anh không nói gì.

Từ thái độ của bọn họ có thể đoán được, những lời cô vừa nghe được bọn họ cũng nghe thấy rồi.

Cao Thanh Thu gọi khẽ: “Chú.”

Hoa Ngọc Thành nhìn cô một cái, không lên tiếng, bảo Lý Sơn đẩy anh đi.

Cao Thanh Thu thấy vậy cũng không thể không biết xấu hổ mà nghe tiếp nữa, cô mau chóng bước theo họ.

“Chú...”

Cô đang định nói nhưng Lý Sơn lại nháy mắt với cô, ý bảo lúc này không nên nói gì, Cao Thanh Thu lại im lặng.

Lý Sơn và Ngọc Thành đi vào phòng, Cao Thanh Thu đứng ở bên ngoài, cô không dám đi lung tung, chỉ đứng chờ ở đó, khoảng năm phút sau Lý Sơn đi ra.

“Chú không sao chứ?” Cao Thanh Thu nghĩ, nếu cô là Hoa Ngọc Thành, vừa rồi mà nghe được người nhà họ Dương nói những lời đó chắc chắn cũng rất khó chịu.

Lý Sơn đáp: “Cô qua chỗ khác trước đi, để anh ấy yên tĩnh một lát.”

Lý Sơn cũng hết cách, vất vả lắm mới thấy tâm trạng anh Hoa khá hơn một chút thì người nhà họ Dương lại tới đâm một dao.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(cham)Net**.

Chương 39

Thật không biết kiếp trước anh Hoa làm cái gì mà giờ lại chọc tới nhà họ Dương này.

Cao Thanh Thu hỏi: “Tôi không thể vào nói chuyện với chú ấy được sao?”

Lý Sơn đáp: “Nếu cô vào lúc này mà nói gì sai gì thì anh ấy sẽ càng tức giận hơn đấy.”

Là một người đàn ông, có lẽ Lý Sơn hiểu được tâm trạng của Hoa Ngọc Thành lúc này.

Cao Thanh Thu thấy Lý Sơn nói vậy, cũng không biết phải làm thế nào, cô đành đi xuống dưới.

Lúc cô xuống dưới nhà, hai vợ chồng nhà họ Dương đã bị bà Hoa đuổi đi.

Trong phòng ăn, bà Hoa thấy Cao Thanh Thu xuống một mình thì hỏi: “Ngọc Thành đâu? Nó không ăn cơm hả?”

Bà Hoa vẫn cho rằng Hoa Ngọc Thành không biết việc nhà họ Dương từ hôn.

Cao Thanh Thu nghĩ đến Hoa Ngọc Thành bây giờ còn chưa chịu ra ngoài, cô đáp: “Tâm trạng chú không được tốt.”

“Nó sao thế?” Bà Hoa ngồi xuống, nhìn Cao Thanh Thu: “Thanh Thu, con già đến nhà ta, chúng ta không có yêu cầu gì ngoài việc con có thể đối xử tốt với Ngọc Thành, con biết không?”

“Con biết.” Cao Thanh Thu gật đầu.

Bà Hoa lại nói: “Đi gọi nó xuống ăn chút gì đi! Nếu tâm trạng nó không tốt vậy con dỗ cho nó xuống.”

Bà nhìn ra được, thái độ của Hoa Ngọc Thành đối với Cao Thanh Thu có sự khác biệt, có lẽ lúc này chỉ có cô mới có thể dỗ được anh.

Cao Thanh Thu nghe lời bà Hoa, không thể không đứng lên.

...

Lý Sơn thấy cô muốn vào trong tìm Hoa Ngọc Thành lại ngăn cản: “Không phải tôi cáo cô xuống dưới nhà hay sao? Bây giờ cô đi vào chỉ làm anh Hoa khó chịu hơn thôi.”

Lúc Hoa Ngọc Thành tức giận, ghét nhất là bị người khác quấy rầy.

“Tôi muốn vào nói chuyện với chú ấy.”

Lý Sơn thấy Cao Thanh Thu có vẻ nghiêm túc, nhưng còn chưa yên tâm: “Cô không hiểu anh Hoa, lúc này đi vào chỉ khiến anh ấy tức giận hơn thôi.”

Cao Thanh Thu đáp: “Nếu chú ấy tức giận thì cứ để chú ấy mắng tôi đi! Chưa biết chừng mắng xong sẽ thấy thoải mái hơn.”

Nếu không thì còn biết làm thế nào?

Cao Thanh Thu nhìn Lý Sơn: “Anh hiểu chú ấy, rồi lần nào cũng để chú ấy tự buồn phiền một mình hay sao?”

Lý Sơn: “...”

Anh ta không nói lại cô, đành để cô đi vào.

...

Sau khi đẩy cửa phòng ra, Cao Thanh Thu thấy Hoa Ngọc Thành ngồi bên cửa sổ, chỉ nhìn chăm chăm ra bên ngoài, không biết đang nghĩ gì.

Dáng vẻ này của anh khiến Cao Thanh Thu nhớ đến thời điểm lần đầu tiên cô nhìn thấy anh, chính là ở trong biệt thự ở Hải Thành, anh cũng ngồi bên cửa sổ như vậy.

Ngày đó cô không thể đi vào, Lý Sơn đã đẩy cô đi chỗ khác.

Khi đó Cao Thanh Thu không biết Hoa Ngọc Thành, cũng không biết tại sao anh lại khổ sở như vậy, bây giờ thì cô biết rồi.

Cô đi về phía anh, khi đến gần Hoa Ngọc Thành cô thấy tim mình đập dồn dập.

Không thể không thừa nhận, khi chú tức giận ngay cả không khí xung quanh cũng trở nên căng thẳng, chẳng trách Lý Sơn lại không để mình đi vào.

Chắc là Lý Sơn cũng trải qua không ít lần rồi!

Xuất thân từ quân nhân nên Hoa Ngọc Thành rất nhạy bén, Cao Thanh Thu chưa kịp mở miệng đã nghe thấy giọng Hoa Ngọc Thành cất lên: “Đi ra ngoài.”

Không còn là giọng nói dịu dàng với cô như trước nữa, anh chỉ nói ra ba chữ lạnh như băng, muốn đuổi cô ra.

Lúc này anh ghét nhất là ai tới an ủi mình! Sẽ chỉ khiến anh cảm thấy mỉa mai hơn!

Hoa Ngọc Thành vẫn nhìn chăm chăm ra ngoài cửa sổ, ánh mắt anh rất lạnh lùng, anh nhớ tới trước kia, lúc mình còn tốt, Dương Nhạc Linh đối với anh tốt bao nhiêu, giống như anh là thượng đế, là thần, cô ta luôn dục dỗ anh. Bất kể anh có bận bịu đến mức nào, dù là một năm mới có thể về một lần, cô ta vẫn tình nguyện đợi anh, còn định sẽ kết hôn.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40

Đối với nửa kia của mình, anh không có yêu cầu gì, người nhà hải lòng thì anh cũng đồng ý.

Nhưng không ngờ...

Nếu sớm biết có ngày hôm nay thì ngay từ đầu nên để người đàn bà kia cắt xa một chút.

Trong mắt Hoa Ngọc Thành, chỉ có xơ xác tiêu điều, mỗi khi anh có dáng vẻ này là Lý Sơn sẽ cách xa anh một chút, không dám đến gần, bởi vì bộ dạng này của anh thật sự khiến người khác rất sợ hãi!

Nhưng mà, một cô gái không biết sợ lại đang đứng phía sau anh, chẳng những không bỏ đi mà càng lúc lại càng tiến gần hơn.

Trong nháy mắt khi lửa giận trong lòng Hoa Ngọc Thành muốn bộc phát thì một đôi tay từ phía sau ôm anh, vô cùng thân mật!

Cô nhẹ nhàng đặt cằm lên bả vai rộng rãi của anh, gương mặt mềm mại áp vào gò má cứng rắn kia.

Trước giờ Cao Thanh Thu chẳng qua chỉ là cùng anh nắm tay cũng đã rất hồi hộp rồi, hôm nay chủ động ôm anh, là lần cô to gan nhất.

Cô rất sợ anh sẽ tức giận mà quay đầu lại đánh mình, cô sợ nhất là bị đánh.

Sau khi ôm Hoa Ngọc Thành, cô len lén nhìn gương mặt lạnh lùng của anh. Vóc dáng anh rất tuấn tú, Cao Thanh Thu nhìn anh, không biết lấy can đảm từ đâu ra, lại hôn lên mặt anh một cái.

Vốn dĩ lửa giận của Hoa Ngọc Thành sắp bùng nổ lại tạm thời lắng xuống.

Anh hỏi: “Em đang làm gì vậy?”

Anh ghét người khác đổ mình, cũng ghét được người khác an ủi. Cho dù lúc này Cao Thanh Thu có nói gì cũng chỉ khiến anh thêm chán ghét.

Nhưng, cô lại không nói lời nào, mà trực tiếp hành động như vậy!

Cao Thanh Thu nhìn gò má anh, cười một tiếng: “Thật mừng.”

Nụ cười ấm áp của cô hoàn toàn đối lập với vẻ lạnh lùng của anh.

Hoa Ngọc Thành cau mày, cô nói vui mừng?

Thấy anh tức giận mà cô lại vui mừng?

Nhưng anh còn chưa kịp nói gì, Cao Thanh Thu đã ôm anh thật chặt, cô tựa vào vai anh nói: “Nếu như được gặp người vợ chưa cưới đó của chú, tôi nhất định phải cảm ơn cô ta mới được!”

Sắc mặt Hoa Ngọc Thành trở nên lạnh lẽo: “Cảm ơn cô ta?”

Anh tưởng cô đi vào chỗ anh, nhưng cuối cùng lại khiến anh ảm ức?

Giọng nói dịu dàng của Cao Thanh Thu lại vang lên bên tai: “Chú đẹp trai như vậy, nhiều tiền như vậy, lại tốt với tôi như thế, nếu không phải cô ta bỏ đi, thì sao chuyện tốt như vậy rơi vào người tôi được?”

Hoa Ngọc Thành: “...”

Rõ ràng là rất tức giận, nhưng... Lời này của Cao Thanh Thu lại khiến anh thấy nhẹ nhõm hơn rất nhiều.

Không còn bức bối như trước nữa.

“Qua đây.”

Anh mở miệng.

Cao Thanh Thu buông anh ra, đi tới trước mặt anh, đối diện với ánh mắt thâm trầm của Hoa Ngọc Thành.

Cô hơi chột dạ, không biết là những lời nịnh nọt của mình có khiến anh hết giận không hay ngược lại còn tức giận hơn?

Chẳng trách Lý Sơn nói anh rất khó dỗ.

Cao Thanh Thu thầm than trong lòng, ngoan ngoãn chờ bị mắng. Cô đang nghĩ, Hoa Ngọc Thành có giận đến đâu đi nữa thì mắng cô một trận trong lòng cũng sẽ dễ chịu hơn.

Anh chia tay ra, cảm cánh tay cô dùng sức kéo vào lòng, cả người cô đều ngã vào lòng anh.

Đột nhiên bị mất thăng bằng khiến Cao Thanh Thu luống cuống, khi cô kịp phản ứng lại thì một nụ hôn nóng bỏng đã ngăn trên miệng mình.

Cô bất ngờ, không kịp đề phòng, đầu Cao Thanh Thu bị anh giữ chặt, cô cảm thấy môi anh rất nóng, rất mềm.

Tím cô giống như bị thứ gì đó chạm đến, kéo một cái, một cảm giác tê dại, mềm mại từ đáy lòng tràn ra...

Nụ hôn đầu này của Cao Thanh Thu tới có hơi đột ngột. Bởi vì hồi hộp nên tay cô siết thật chặt.

Nụ hôn này kéo dài khoảng mấy giây...

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 41

Hoa Ngọc Thành buông Cao Thanh Thu ra, đôi mắt đen nhánh nhìn cô.

Cao Thanh Thu xấu hổ, khuôn mặt nhỏ nóng bừng lên, tìm dịp thỉnh thỏ, nói chuyện cũng lắp bắp: “Tôi, tôi, tôi... Tôi ra ngoài gặp anh Lý một chút.”

Nói xong cô lập tức trốn ra khỏi vòm ngực của Hoa Ngọc Thành...

Lý Sơn vẫn luôn thấp thỏm ở bên ngoài, Cao Thanh Thu ở lâu thêm một giây, anh ta lại thấp thỏm thêm một chút. Anh ta chỉ sợ Cao Thanh Thu sẽ nói sai, khiến Hoa Ngọc Thành tức giận hơn.

Cửa đột nhiên mở ra, Cao Thanh Thu đi ra ngoài.

Lý Sơn dùng ánh mắt dò xét hỏi: “Không sao chứ?”

Cao Thanh Thu lấy tay vỗ mặt một cái, thấy tỉnh táo hơn tí chút.

Vừa rồi cô cuồng quá nên xấu hổ chạy ra ngoài, không rõ Hoa Ngọc Thành như vậy là còn tức giận không? Hay là hết giận rồi?

Lý Sơn thấy cô không nói gì càng sốt ruột: “Tôi đã bảo cô đừng vào, cô còn đi, xong rồi!”

Thấy cô như vậy chắc là không đỡ được anh Hoa, không những thế còn bị mắng đến không nói lên lời rồi.

“Vào đi.”

Giọng Hoa Ngọc Thành từ bên trong truyền ra, Lý Sơn không để ý đến Cao Thanh Thu nữa, anh ta vội vàng đi vào, thấy Hoa Ngọc Thành ngồi bên cửa sổ: “Anh Hoa, chị dâu nhất quyết muốn vào, tôi không ngăn được, cô ấy cũng là có ý tốt, anh đừng tức giận!”

“Tôi đói rồi.”

Hoa Ngọc Thành cắt ngang lời Lý Sơn.

Lý Sơn hơi sững sờ, ngay sau đó cũng kịp phản ứng lại: “Vâng, vậy chúng ta đi ăn cơm thôi.”

Chỉ cần Hoa Ngọc Thành chịu ăn cơm là được rồi.

Xem ra, là mình đã hiểu lầm Cao Thanh Thu? Cao Thanh Thu đỡ được anh Hoa rồi?

...

Trong phòng ăn tầng dưới, Cao Thanh Thu lẳng lặng ăn cơm, Hoa Ngọc Thành ngồi bên cạnh cũng không lên tiếng. Bình thường lúc ăn cơm bọn họ đều nói chuyện, Hoa Ngọc Thành vô cùng chiều cô, nhưng hôm nay cả hai người đều không nói câu nào.

Anh ta nghĩ là Hoa Ngọc Thành chịu xuống ăn cơm là công lao của Cao Thanh Thu, nhưng nhìn cảnh tượng trước mắt, anh càng ngày càng thấy khó hiểu.

Cao Thanh Thu yên lặng ăn cơm, trong đầu vẫn còn miên man suy nghĩ về vụ hôn vừa rồi ở trong phòng, vừa nhớ lại hình ảnh đó mặt cô lại nóng lên, khiến cô không dám ngẩng đầu nhìn Hoa Ngọc Thành.

Bà Hoa thấy hai người như vậy, cũng cảm thấy kì lạ. Bà nhớ mình bảo Cao Thanh Thu lên gọi Hoa Ngọc Thành xuống ăn cơm, kết quả Hoa Ngọc Thành xuống rồi nhưng hai người lại không nói với nhau câu nào.

Bà hỏi Hoa Ngọc Thành: “Con với Thanh Thu cãi nhau sao?”

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu bên cạnh trả lời: “Không có.”

“Còn nói không có!” Bà Hoa nói: “Con tưởng mẹ bị mù sao?!”

Bà Hoa rõ ràng là không tin.

Cao Thanh Thu đáp: “Thật sự là không có.”

Bà Hoa thấy Cao Thanh Thu không những không tố cáo mà còn giúp Hoa Ngọc Thành giải thích, lại nói: “Con xem đi, Thanh Thu hiểu chuyện hơn, còn nói giúp con nữa.”

Cao Thanh Thu: “...”

Cô nhìn trộm Hoa Ngọc Thành một cái, ánh mắt theo bản năng rơi trên môi anh, cô thấy anh là người có đôi môi đẹp nhất mà mình từng gặp.

Trời ơi, đột nhiên cô cảm thấy mình có vẻ háo sắc, lập tức không dám nghĩ lung tung nữa, tập trung ăn cơm.

Hoa Ngọc Thành thấy cô không nói gì lại giơ tay lên, gấp thức ăn đặt vào bát cô, chứng minh hai bọn họ thật sự không cãi nhau.

“Cảm ơn chú.” Nhìn cái cánh gà trong bát, Cao Thanh Thu nói cảm ơn, cô thích ăn thịt nhất.

Thấy hai người nói chuyện bà Hoa mới tin bọn họ thật sự không cãi vã.

Bà vừa thờ phào nhẹ nhõm thì lại nghe thấy Hoa Ngọc Thành hỏi: “Nghe nói hôm nay

người nhà họ Dương tới?”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42

Vừa nhắc tới nhà họ Dương, sắc mặt bà Hoa lập tức khó coi, bà chột dạ nhìn Hoa Ngọc Thành một cái, sợ anh nghĩ ngợi nên không dám nói thật cho anh biết.

“Bọn họ lo lắng nên tới thăm con thôi.”

Nhưng Hoa Ngọc Thành đã trực tiếp vạch trần lời nói dối của bà: “Lời mọi người nói con đều nghe thấy.”

Bà Hoa sững sốt, ánh mắt có chút bất an: “Ngọc Thành...”

Bà vốn không muốn nói cho anh biết chuyện này, nhưng không ngờ anh lại nghe thấy.

Những lời người đàn bà họ Dương kia nói hôm nay, bà Hoa còn không chịu nổi nói gì đến Hoa Ngọc Thành.

Chẳng trách tại sao tâm trạng của anh lại không tốt.

Hoa Ngọc Thành biết mẹ lo lắng cho mình, anh nói: “Con không sao.”

Anh đã hết tức giận rồi.

Hơn nữa bây giờ nghĩ lại, cũng thấy không có gì to tát.

Nếu như không phải anh bị thương thì có lẽ đã phải sống cùng loại đàn bà đó đến hết đời rồi, đó mới là điều đáng sợ.

Thấy anh nói không sao, bà Hoa thở phào nhẹ nhõm: “Con nghĩ thoáng được là tốt, giờ mẹ sẽ bảo người chuẩn bị đám cưới cho con và Thanh Thu.”

Thật ra Dương Nhạc Linh gả hay không gả cũng chẳng sao, vì dù sao giờ Hoa Ngọc Thành và Cao Thanh Thu cũng đã đến với nhau rồi.

Điều khiến bọn họ tức giận chẳng qua là thái độ của nhà họ Dương mà thôi.

Nói đến chuyện kết hôn, bà Hoa nhìn Cao Thanh Thu: “Thời gian kết hôn là vào tháng mười, cũng không còn bao lâu nữa. Thanh Thu, lúc nào con đưa ta đi gặp bố mẹ con đi!”

Nhà họ Hoa rất coi trọng lễ nghi, bà luôn cảm thấy nếu đã muốn kết hôn với Cao Thanh Thu thì phải làm đủ tất cả thủ tục, nhất định phải tổ chức đám cưới này thật lớn mới có thể bịt miệng những kẻ độc mồm độc miệng kia.

Thấy bà Hoa muốn gặp bố mẹ mình, Cao Thanh Thu hơi sững sốt: “Nhưng bọn họ...”

Đến bây giờ cô vẫn chưa đề cập với bố mẹ chuyện này.

Bà Hoa dịu dàng nói: “Nếu con gả tới đây thì tất nhiên ta và bố của Ngọc Thành phải qua đó gặp bố mẹ con rồi, nếu không họ sẽ cho rằng nhà chúng ta không biết lễ nghĩa.”

Cao Thanh Thu đáp: “Không cần phiền phức như vậy đâu, bố mẹ con đều là người bình thường thôi.”

Cô chẳng qua là bị kéo đến làm cô dâu tạm thời thôi, vì để có tiền đi học, cô vốn không nghĩ tới còn phải giới thiệu Hoa Ngọc Thành cho người nhà biết.

Bà Hoa cười: “Có bình thường hơn nữa cũng là bố mẹ con. Con yên tâm, những thủ tục lễ nghi cần có chúng ta sẽ làm đầy đủ. Con là con dâu tương lai của gia đình ta, không thể để con thiệt thòi được!”

Cao Thanh Thu cúi đầu, cô quả thực không biết phải mở miệng nói với bố mẹ chuyện này như thế nào.

Cô nhìn trộm Hoa Ngọc Thành một cái, hy vọng anh sẽ nói giúp cô, Hoa Ngọc Thành cũng nhìn cô, anh biết tình hình gia đình Cao Thanh Thu.

Anh mở miệng nói với bà Hoa: “Mẹ cứ chuẩn bị trước đi, con với Thanh Thu bàn bạc đã rồi sẽ chọn ngày.”

“...” Cao Thanh Thu nhìn Hoa Ngọc Thành, không tin được là chú cũng đồng ý!

Cô còn tưởng rằng anh sẽ từ chối giúp mình.

Com nước xong, Cao Thanh Thu cùng Hoa Ngọc Thành xin phép lên phòng trước, cô hỏi Hoa Ngọc Thành: “Chú, chú thật sự muốn bố mẹ chú và bố mẹ tôi gặp mặt nhau sao?”

Hoa Ngọc Thành đáp: “Đó là điều bình thường mà!”

“Nhưng... Anh Lý đã gặp mẹ tôi rồi, anh ấy biết mẹ tôi là người như thế nào... Lần này tôi chạy đến đây bà đã rất tức giận rồi, tôi sợ đến lúc đó sẽ khiến mọi người khó xử.” Vừa nói Cao Thanh Thu vừa nhìn về phía Lý Sơn là hy vọng anh ta có thể nói giúp mình vài câu.

Chú và người nhà của chú đều chưa gặp người nhà cô, không biết tính cách của mẹ cô, nhưng Lý Sơn đã từng gặp rồi.

Lý Sơn đứng bên cạnh nhưng không tiếp lời, anh ta chỉ nhìn Hoa Ngọc Thành.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43

Chuyện lần trước đến nhà họ Cổ, sau khi về anh cũng có báo cáo với Hoa Ngọc Thành nên Hoa Ngọc Thành cũng hiểu tình hình.

Hoa Ngọc Thành quyết định như vậy chắc là cũng có ý riêng của mình.

Hoa Ngọc Thành nói: “Kết hôn là chuyện lớn, sớm muộn gì cũng phải nói với bố mẹ em. Hôm đó mọi người cùng nhau ăn cơm, bà ấy sẽ không làm gì em. Nếu như bà ấy còn tức giận, thì vẫn còn có tôi đây, không phải sao?”

Cao Thanh Thu còn lẩn tránh: “Nhưng...”

Cô vẫn cảm thấy như vậy không ổn lắm.

Vốn dĩ là chuyện nhà mình lại khiến chú bị liên lụy, thật quá mất mặt.

Mặc dù lúc đầu Hoa Ngọc Thành để cô làm vợ anh, nói muốn cô trả ơn, nhưng Cao Thanh Thu cảm thấy mình không những không giúp được gì mà ngược lại còn gây thêm cho anh một đồng phiền toái.

Lý Sơn thấy Cao Thanh Thu do dự bèn nói: “Có anh Hoa ở đây, không sao đâu, cô cứ tin anh Hoa đi!”

Ngay cả Lý Sơn cũng nói vậy, Cao Thanh Thu cũng không biết nói gì hơn.

Trước đây khi ra khỏi nhà, cô còn định tạm thời không về nhà gặp bố mẹ, kết quả...

Cô muốn khóc luôn rồi!

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu, anh ngẩng đầu lên nói với Lý Sơn: “Cậu đi làm việc đi, có chuyện gì tôi sẽ gọi.”

“Vâng.”

Thấy Lý Sơn đã ra ngoài, còn đóng cửa lại, Cao Thanh Thu nhìn trộm Hoa Ngọc Thành một cái, đột nhiên lại nhớ tới chuyện phát sinh kia.

Mặc dù là Hoa Ngọc Thành hôn cô, nhưng nghĩ lại thì hình như là do cô mở đầu.

Thật là mất hết thể diện!

Cô đứng lên chuẩn bị ra ngoài...

Nhưng còn chưa đi được hai bước đã nghe giọng nói nghiêm túc của Hoa Ngọc Thành: “Quay lại đây.”

Muốn chạy?

Không có cửa đâu!

Cao Thanh Thu lại quay lại, kiểm soát lắp liếm: “Tôi hơi khát nước nên muốn đi uống nước.”

...

Chỉ một lát sau đi Ngô đã bung nước từ bên ngoài vào, đưa tới trước mặt hai người, sau đó đi ra ngoài.

Cao Thanh Thu ngồi tại chỗ, nhìn cốc nước trước mặt, cô cúi đầu thật thấp, còn thấp hơn cả khi bị thầy giáo gọi lên trả lời câu hỏi nữa.

Hoa Ngọc Thành thấy cô ngay cả nhìn mình cũng không dám, anh hỏi: “Sợ tôi ăn thịt em sao?”

Cao Thanh Thu nhìn Hoa Ngọc Thành, khéo léo lắt léo một cái.

“Vậy tại sao lại tránh tôi? Ngay cả nhìn cũng không dám nhìn?” Ánh mắt Hoa Ngọc Thành vẫn nhìn chăm chăm cô, khiến cô cảm thấy mình không trốn nổi.

Cao Thanh Thu sờ sờ mũi: “Chuyện này... Bởi vì... Chú quá đẹp trai!”

“...” Hoa Ngọc Thành cau mày, đây là câu trả lời gì vậy?

Cao Thanh Thu giải thích rõ hơn: “Vì quá đẹp trai nên tôi không dám nhìn chú. Tôi... Hơi hồi hộp. Ai bảo hôm nay chú đột nhiên hôn tôi.”

Vốn dĩ trước đây ở trước mặt anh cô đều rất nghe lời.

Tìm cách khiến anh vui vẻ, rất ngoan ngoãn!

Giờ mới cùng Hoa Ngọc Thành sống chung, không cẩn thận một chút là cô đã không nghe lời.

Hoa Ngọc Thành nghe Cao Thanh Thu nói xong thì dở khóc dở cười.

Cô vợ này của anh da mặt cũng mỏng quá rồi!

Nhưng anh nhận ra là cô xấu hổ thật.

Lúc này Cao Thanh Thu còn mặc quần áo ngủ, nói đúng hơn là chiếc áo phông của Hoa Ngọc Thành, cô mặc trên người đã đến đầu gối, giống như váy vậy, rất tiện.

Là do hôm qua cô không có quần áo nên mới tìm anh mượn.

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu: “Sao còn mặc quần áo của tôi?”

Cơ thể cô mảnh khảnh, mặc quần áo của anh thật giống như muốn dụ người khác phạm tội vậy.

Giờ anh đã hiểu ra vì sao hôm nay lúc hôn cô lại thật ngọt ngào thoải mái như vậy, khiến người ta không muốn buông, hận không thể hôn thêm lần nữa.

Cao Thanh Thu nhìn lại quần áo trên người mình mới phát hiện ra mình mặc quần áo của anh xuống ăn cơm cũng mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44

Sẽ không bị người khác nghĩ là bị bệnh thần kinh đấy chứ?!

Cô nhúc nhích nói: “Quần áo hôm qua tắm con chưa khô.”

Mà trong nhà không ai có quần áo vừa để cô mặc.

Hoa Ngọc Thành nói: “Bảo Lý Sơn đưa em đi mua ít đồ đi.”

Quần áo của Cao Thanh Thu vốn dĩ không nhiều, mấy bộ quần áo kia cô cũng thường mặc đi mặc lại.

Đường như cho tới bây giờ Hoa Ngọc Thành cũng chưa bao giờ quan tâm đến mấy thứ này.

Giờ anh mới nhớ ra.

Cao Thanh Thu đáp: “Nhưng... Tôi cũng không có quần áo để mặc ra ngoài bây giờ.”

Hoa Ngọc Thành nhìn đáng vẻ của cô, đáy mắt lướt qua một tia ám áp, anh gọi điện cho Hoa Châu Du.

Hoa Châu Du nghe nói người nhà họ Dương đến từ hôn cũng đang chuẩn bị tới đây thì lại nhận được điện thoại của Hoa Ngọc Thành, bảo cô mua mấy bộ quần áo cho Cao Thanh Thu.

Cô nhận lời ngay: “Được.”

Đỉnh Cẩn đang ngồi trên sofa nghe điện thoại.

“Một trang thơ, một đấu rượu, một khúc trường ca, một kiếm chần trời...” Nghe thấy âm thanh phát ra từ điện thoại, Hoa Châu Du biết ngay là cậu đang chơi Vương Giả Vinh Diệu.

Bây giờ cậu đã tốt nghiệp cấp ba nên Hoa Châu Du cũng không cấm cậu chơi game, hơn nữa cô luôn cảm thấy hình như con trai mình có tâm sự.

Nhất là tới qua về nhà còn bị ốm, bây giờ nhìn sắc mặt vẫn không tốt lắm.

Cô bước tới dặn dò: “Con trai, con ở nhà nghỉ ngơi cho khỏe, hôm nay mẹ sang bà ngoại, không dẫn con theo được.”

Đỉnh Cẩn đang chăm chú vào màn hình điện thoại, nghe thấy giọng Hoa Châu Du mới ngẩng đầu lên nhìn cô một cái.

Hoa Châu Du lại đau lòng, cô luôn cảm giác con trai cô về đáng thương, cô nhìn cậu: “Có phải mấy ngày hôm nay mẹ hung dữ quá với con, mắng mỏ nhiều khiến con thấy khó chịu không? Mẹ không có ác ý, chẳng qua là mẹ hy vọng con không nhắm vào Thanh Thu nữa. Di Dương đó là người mẹ giới thiệu cho cậu con, cậu con vừa xảy ra chuyện cô ta đã bỏ rơi cậu con như vậy, mẹ luôn cảm thấy rất áy náy. Con có thể hiểu cho mẹ, đúng không?”

Từ nhỏ tới lớn cô rất cưng chiều Đỉnh Cẩn, chỉ có mấy ngày hôm nay là nghiêm khắc hơn một chút.

Đỉnh Cẩn cúi đầu, nhìn điện thoại di động nói: “Mẹ không sợ đến một ngày Cao Thanh Thu cũng giống như Dương Nhạc Linh hay sao? Mẹ ủng hộ hai người họ như vậy, đến lúc đó mẹ sẽ làm thế nào?”

Những lời này của Đỉnh Cẩn khiến Hoa Châu Du hơi chột dạ, cô nhìn Đỉnh Cẩn, cô biết bản tính con trai mình không xấu nhưng những ngày qua cậu lại luôn nhắm vào Cao Thanh Thu như vậy nên cũng cảm thấy hơi kì lạ: “Có phải con biết chuyện gì không?”

Đột nhiên cô nhớ ra Đỉnh Cẩn và Cao Thanh Thu cùng học một trường: “Có phải trước kia cô ấy có chuyện gì ở trường mà con biết phải không?”

Đối với Cao Thanh Thu, gia đình họ cũng không hiểu rõ lắm, chỉ bởi vì Hoa Ngọc Thành thích nên người nhà cũng ủng hộ.

Nhưng Hoa Châu Du càng yêu con mình hơn.

Đỉnh Cẩn cúi đầu nhìn ID: star phía trên màn hình.

Thanh Thu là người đã từng thuộc về cậu!

Tiết rằng trên cậu còn có Hoa Ngọc Thành nên Đỉnh Cẩn không có lá gan này, chỉ có thể tự kim chế mình: “Không có.”

Tính khí của cậu mình Đỉnh Cẩn biết, nếu nói ra chẳng những cậu không được lợi gì mà còn có thể tự hại mình.

Điều cậu có thể làm chỉ là khiến Cao Thanh Thu rời xa Hoa Ngọc Thành mà thôi.

Hoa Châu Du thở phào nhẹ nhõm: “Không phải thì tốt, mẹ còn tưởng con biết chuyện gì nữa. Nếu thật sự như vậy mẹ cũng không biết nên nói với cậu con hay không.”

Đỉnh Cẩn nhìn Hoa Châu Du hỏi: “Mẹ, nếu như có một ngày mẹ phải chọn một người giữa con và cậu thì mẹ sẽ chọn ai?”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45

Hoa Châu Du ngăn người mảy giầy, mới đưa tay ra đặt lên trán Đỉnh Cẩn: “Ôm đến ngực rồi hả? Nói linh tinh cái gì đấy? Hồi nhỏ con thích cậu nhất đấy!”

“...”

Hoa Châu Du đoán chắc tại lúc trước cậu bị Hoa Ngọc Thành giáo huấn, nên trong lòng có chút khó chịu, “Đừng nghĩ linh tinh nữa, biết chưa? Không được rồi, mẹ phải đi đây! Con ở nhà nghỉ ngơi đi, đừng có dán mắt vào điện thoại, không tốt cho mắt đâu.”

Đỉnh Cẩn: “...”

Lúc nào cậu cũng cảm thấy mẹ mình coi trọng người ngoài hơn.

...

Đến nhà họ Hoa, Hoa Châu Du bước vào cửa, nhìn thấy Cao Thanh Thu và Hoa Ngọc Thành đang nói chuyện. Cao Thanh Thu nhìn Hoa Ngọc Thành, “Chú, chú thật sự để cháu làm cô dâu của chú sao?”

Cao Thanh Thu nghĩ tới còn phải gặp các bậc bề trên, cô càng cảm thấy, hình như cô đã xem nhẹ mối quan hệ giữa cô và Hoa Ngọc Thành rồi.

Cô vốn dĩ cho rằng, chờ đến lúc chú không cần cô nữa, là cô có thể rời đi.

Nhưng...

Bây giờ, mọi chuyện hình như không đơn giản như vậy nữa.

Hoa Ngọc Thành nói: “Đến lúc nào rồi mà em vẫn còn hỏi vấn đề này?”

“Chú biết rõ ràng, tôi ở bên chú chỉ vì tiền thôi mà... Chú không cảm thấy khó chịu sao?”

Nếu người khác chỉ vì tiền mà ở bên mình, Cao Thanh Thu nghĩ, cô chắc chắn sẽ không đồng ý!

Hoa Ngọc Thành nói: “Khó chịu cái gì, dù sao tôi cũng giàu có như vậy. Không để em đói đâu, cũng không để em phải nghỉ học, như vậy được chưa?”

“...” Khóe miệng Cao Thanh Hoa co lại.

Được thôi, cô phục rồi!

Cô gạt đầu, “Đủ rồi, đủ rồi!”

Cô là một đứa ham ăn, chỉ cần có ăn, lại có thể cho cô đi học vậy là được rồi.

Hoa Châu Du đi từ ngoài vào, cô giúp việc đứng sau cô, giúp cô xách túi đồ, bên trong đều là quần áo của Cao Thanh Hoa.

Cô ngồi xuống, nhìn Hoa Ngọc Thành, “Cậu được đấy! Vì vợ mà sai luôn cả chị rồi.”

Trong cái nhà này, cũng chỉ có Hoa Ngọc Thành mới dám sai cô như vậy.

“Em chào chị.” Cao Thanh Hoa lên tiếng chào hỏi.

Hoa Châu Du bảo cô giúp việc đem túi đồ qua, “Đây, toàn bộ là quần áo của em, em mặc thử xem.”

Cao Thanh Hoa nhìn đồng đồ, tròn mắt ngạc nhiên, “Nhiều thế này ă?”

“Nhiều đâu?” Hoa Châu Du nói: “Chỉ chi mua đại vài cái, sợ mua nhiều em không thích. Em cứ mặc tạm thử xem.”

“...” Cao Thanh Hoa cảm thấy mình không thể hiểu nổi thế giới của người giàu có.

Bình thường cô mua một bộ quần áo, cũng cần suy nghĩ rất lâu. Nếu như một lúc mua nhiều quần áo như vậy, thực sự là có chút phung phí.

Cao Thanh Hoa ngược nhìn Hoa Ngọc Thành, “Chú, tôi đi thay quần áo đây.”

“Đi đi.” Hoa Ngọc Thành nhìn Thanh Thu, đầy cung chiều.

Nhiều đồ quá, sợ Cao Thanh Thu một mình không cầm hết, cô giúp việc giúp cô xách về phòng.

Hoa Châu Du ngồi trên ghế, nhìn Hoa Ngọc Thành, “Nghe nói nhà họ Dương hôm nay đến từ hôn, cậu không giận sao?”

Cô thực sự rất lo lắng!

Không ngờ Hoa Ngọc Thành xem ra lại khá bình tĩnh.

“Tức giận?” Hoa Ngọc Thành cầm chiếc cốc trên bàn lên, uống một hớp nước, khuôn mặt ngược lên nhìn rất dịu dàng, “Đánh mất hạt vừng lại nhặt được dưa hấu, có gì phải tức giận?”

Hoa Châu Du: “...”

Dưa hấu là chỉ Cao Thanh Hoa sao?

Mặc dù quan hệ của Cao Thanh Hoa và Hoa Ngọc Thành bây giờ rất tốt, nhưng khách quan mà nói, bất luận là về gia cảnh, hay các mặt khác, Cao Thanh Hoa đều không thể so sánh với Dương Nhạc Linh.

Dương Nhạc Linh có thể trở thành vị hôn thê của Hoa Ngọc Thành, tất nhiên có ưu thế của cô ấy.

Không thể ngờ rằng, trong mắt Hoa Ngọc Thành, tầm quan trọng của Cao Thanh Thu, lại vượt qua Dương Nhạc Linh nhiều đến thế?

Hoa Châu Du không nhịn được bật cười, “Dường như trong mắt cậu coi người tình là Tây Thi rồi?”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 46

Ngoài lý do này ra thì cô không tìm được lý do nào hợp lý hơn nữa

Nhưng mà...

Thằng em này của cô, vậy mà cũng có ngày rung động với con gái?

Không dám nghĩ thêm nữa!

...

Cao Thanh Thu nhanh chóng thay đồ rồi đi xuống.

Cô xuống đến nơi, Hoa Châu Du nhìn vào Cao Thanh Thu vừa mới thay đồ xong, bộ đồ này chất liệu vải khá tốt còn rất tôn dáng, Cao Thanh Thu mặc vào khiến khí chất của cô thay đổi hoàn toàn.

Hoa Châu Du có chút ngạc nhiên, cô liếc mắt nhìn Hoa Ngọc Thành cười nói: "Đúng là mắt nhìn người của em trai tôi vẫn rất tinh tường."

Hoa Ngọc Thành chỉ chăm chú nhìn vào Cao Thanh Thu, không trả lời.

Cao Thanh Thu bị hai chị em nhìn đến mức cảm thấy không thoải mái, đành hỏi: "Hai người đang nói gì vậy?"

"Cũng không có gì." Hoa Châu Du đứng dậy, nói: "Mau qua đây ngồi! Hai người nói chuyện đi, chị đi tìm mẹ nói chút chuyện, nghe nói hôm nay bà ấy sắp bị tức chết rồi."

Vốn ban đầu Hoa Châu Du đến đây chính là để xoa dịu bà Hoa.

Dương Nhạc Linh vốn là chị gái thiếu với bà, bây giờ không cần biết đã xảy ra chuyện gì, bà cũng sẽ nhất định ghim lên đầu con gái mình, vụ việc lần này Hoa Châu Du cũng cảm thấy bó tay.

Sau khi Hoa Châu Du đi ra ngoài, Cao Thanh Thu đứng trước mặt Hoa Ngọc Thành hỏi: "Có xinh không?"

Hoa Ngọc Thành nhìn cô, da cô rất trắng, bình thường đều mặc áo ngắn tay với quần, bây giờ đột nhiên chuyển sang mặc váy khiến anh có chút cảm giác rất tươi mới.

Thật ra thì con gái thiếu gì cô thích mặc váy, nhưng mà anh lại cảm thấy chỉ có Cao Thanh Thu mặc váy là đẹp nhất.

Biết sao bây giờ, dù chị em phụ nữ xinh đẹp trên thế giới có nhiều đi chăng nữa thì vợ của Hoa Ngọc Thành cũng chỉ có một phải không?

Hoa Ngọc Thành không trả lời, Cao Thanh Thu đành ngồi xuống, hơi thất vọng nói: "Xấu lắm à?"

"..." Hoa Ngọc Thành nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của cô.

Cao Thanh Thu tức giận lên tiếng: "Dù có xấu thì chú cũng phải khen tôi một câu chứ! Chú im lặng như thế sẽ bị bản tiểu thư ghét bỏ đó!"

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu: "Ghét bỏ tôi à?"

Cao Thanh Thu mỉm cười nói: "Làm gì có, sao tôi có thể ghét chú chứ! Chú tốt vậy mà."

Hoa Ngọc Thành vẫy tay: "Qua đây."

"Làm gì?" Cao Thanh Thu có chút chột dạ, cứ cảm thấy kịch bản này rất quen.

Đừng bảo anh muốn hôn cô nha!

Hôm nay trong phòng anh cũng làm như vậy đó.

Nhưng mà, cho dù là vậy thì Cao Thanh Thu cũng phải nhích lại gần.

Hành động của Hoa Ngọc Thành không được thuận tiện, cho nên chỉ cần anh nói gì, Cao Thanh Thu cũng sẽ nghe theo.

Cô đến gần Hoa Ngọc Thành, nghe anh lên tiếng: "Nhắm mắt lại."

Cao Thanh Thu nhắm mắt hỏi: "... Chú định làm gì?"

Hành động mà cô trông ngóng không có xảy ra, anh đưa tay lên xoa đầu cô một cái, "Xấu muốn chết!"

"..."

Cao Thanh Thu đang ngồi nói chuyện với Hoa Ngọc Thành, điện thoại lại đổ chuông.

Cô nói: "Em nghe điện thoại chút."

Sau khi lấy điện thoại ra, Cao Thanh Thu nhìn thấy cái tên hiển thị trên màn hình thì không khỏi ngạc nhiên.

Cô đứng dậy, đi qua một góc, bấm vào phím nghe cuộc gọi, giọng nói bỗng chốc trở nên rất lạnh nhạt: "Chuyện gì?"

Đình Căn ngồi trên sofa, cậu gọi cú điện thoại này hoàn toàn là để thăm dò thử xem, Cao Thanh Thu có còn đang giận không.

Không phải hôm qua cô bị cậu làm tức đến mức không thèm ăn tối luôn à?

Cậu lên tiếng hỏi: "Còn giận à?"

Giống như những lần trước bọn họ cãi nhau, cậu sẽ đến tìm cô làm lành trước, giọng điệu cũng nhỏ nhẹ hẳn.

Ánh nắng chiều xuyên qua lớp cửa kính chiếu vào, Cao Thanh Thu nhìn hoa văn trên sàn nhà, bỗng cảm thấy có chút hốt hoảng.

Cô ổn định tinh thần nói: "Không liên quan gì đến cậu."

Giọng nói của Đình Căn trở lên sắc bén: "Có phải thừa lúc tôi không có ở đó, cô lại mách lẻo với cậu không?"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47

Tối hôm qua, cô thậm chí còn không ăn cơm tối, đây không phải là muốn chống đối cậu đấy chứ?

Việc bị giáo huấn mấy ngày nay, Đình Căn đều đổ trách nhiệm hết cho cô.

Cao Thanh Thu thấy ngữ khí của cậu ta như vậy, chỉ cười nói: "Tôi tố cáo rồi thì cậu có thể làm được gì?"

Cô có thể nhìn ra được, Đình Cẩn không thể làm gì được Hoa Ngọc Thành, nếu không thì với tính cách của Đình Cẩn, không thể nhẫn nhịn như vậy được.

Lúc còn học ở trường, cậu ta không phải là loại người dễ dàng chịu thua.

Đình Cẩn nghe lời cô nói, cảm thấy càng thêm tức giận: “Cao Thanh Thu, cậu ngoài việc giả vờ đáng thương ra, thì còn biết gì nữa? Nhờ việc này mà chuyện của hai chúng ta đã được giải quyết, đừng kéo theo cậu của tôi vào.”

Cao Thanh Thu mỉm cười: “Cậu dùng kế khích tướng với tôi ư? Không có tác dụng gì đâu! Tôi vẫn cứ muốn kéo cậu của cậu vào đây, cậu có thể làm gì được nào?”

Nói xong, Cao Thanh Thu còn cố ý dùng ngữ điệu là lời cười nhạo cậu.

Cô cũng không biết là tại sao, rõ ràng trước kia, cô rất buồn vì chuyện Đình Cẩn và Vũ Minh Hân yêu nhau, nhưng bây giờ, cô lại cảm thấy, mình không còn để ý nhiều đến Đình Cẩn nữa.

Thậm chí, mỗi lần nghe thấy giọng nói của Đình Cẩn, lại kích động đến mức muốn đánh chết cậu ta.

Có lẽ tình cảm chính là như vậy!

Yêu nhau, yêu cả đường đi, ghét nhau ghét cả tông chi họ hàng.

Điều đó cũng giống như thái độ của Đình Cẩn đối với cô bây giờ vậy.

Có khi, nhớ tới cái tên “Đình Cẩn”, Cao Thanh Thu không tài nào tưởng tượng nổi là bọn họ đã từng yêu nhau.

Đình Cẩn cười lạnh: “Cao Thanh Thu, cậu cho rằng, cậu của tôi thích cậu sao? Cậu sai rồi! Vợ sắp cưới của cậu ấy là Dương Nhạc Linh, cậu chẳng qua chỉ là người thay thế mà thôi! Nếu như Dương Nhạc Linh không bỏ đi thì cậu cho rằng sẽ đến lượt cậu sao?”

Cao Thanh Thu nói: “Tôi biết! Cho nên đợi đến khi Dương Nhạc Linh trở về, tôi sẽ thật lòng cảm ơn cô ta.”

Đình Cẩn vốn rất giận cô, nhưng khi nghe cô nói như vậy, cậu đột nhiên không còn lời nào để nói.

Da mặt của cô thật dày mà!

Đến điều này cũng không để ý sao?

Cậu cảm thấy trước kia đã quá xem nhẹ Cao Thanh Thu rồi, cô đúng là không biết tự trọng đúng như lời Vũ Minh Hân đã nói.

“Đúng là không biết trời cao đất dày, rồi sẽ có một ngày, cậu không còn chỗ nào dung thân đâu.”

Cao Thanh Thu nắm chặt điện thoại, nghe mấy lời nói nực cười của Đình Cẩn, cô chỉ đáp: “Nếu như không còn gì nữa, tôi cúp máy đây.”

Cậu ta định gọi điện thoại đến mắng cô một trận, như vậy xem như đã mắng xong rồi nhì!

Cao Thanh Thu vừa nói dứt lời, Đình Cẩn đã nhanh hơn cô một bước, vội cúp điện thoại.

Cô thấy điện thoại bị ngắt, trong lòng không biết phải nói gì.

Người nói lời chia tay là cậu ta, người hiểu lầm cô cũng là cậu ta!

Cô không tìm cậu ta tính sổ là may cho cậu ta rồi, sau khi quay lại, cậu luôn luôn khiêu khích cô. Giống như trước kia cô nợ cậu mấy ti không bằng.

Đã đi đến nước này, Cao Thanh Thu xem như mình đã được mở mang tầm mắt.

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu trở lại, cảm thấy đã hiểu rõ được tâm tình của cô: “Điện thoại của ai vậy? Sao em lại tức giận thế? Người nhà của em à?”

“Không phải, là một kẻ rất đáng ghét.” Cao Thanh Thu đặt điện thoại xuống rồi uống một ngụm nước.

Thật đáng giận mà!

Bây giờ cô đột nhiên nghi ngờ chính bản thân mình, cô trước kia rốt cuộc là bị mù hay sao mà có thể phát sinh tình cảm với tên bạn trai như vậy?

Cô cầm lấy chùm vải thiều mà đi vừa mang vào, bắt đầu bóc vỏ, chẳng mấy chốc đã bóc được một đồng.

Sau khi ăn no rồi, cô mới đề được con tức giận trong lòng xuống.

Hoa Ngọc Thành thấy Cao Thanh Thu không nói lời nào, đợi cô bình tĩnh lại rồi mới hỏi: “Hôm nay bụng em còn đau không?”

Cao Thanh Thu ngăn người một lúc, nhớ tới sự thân mật tối hôm qua, cô thở dài một tiếng, “Tôi đỡ nhiều rồi.”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 48

Bình thường chỉ có ngày đầu tiên thì hơi nóng nẩy, còn hôm nay mặc dù vẫn có chút khó chịu nhưng không đến mức ngay cả nói cũng lười mở miệng.

Hoa Ngọc Thành nói: "Vậy là tốt rồi! Com đã no, hoa quả cũng ăn xong rồi, em có muốn lên giường nằm nghỉ một lát không?"

"Chú đi đâu?" Cao Thanh Thu nhìn Hoa Ngọc Thành hỏi. Ý của cô là muốn hỏi anh định làm gì tiếp theo, nhưng sau khi hỏi xong lại cảm thấy có điểm không đúng lắm.

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu, có vẻ bất ngờ: "Sao vậy, muốn tôi ở cùng em sao?"

"..." Nói thật, lúc này Cao Thanh Thu chỉ muốn cắn đứt đầu lưỡi của mình.

Cô đáp: "Không có! Tôi chỉ muốn hỏi biết chú muốn làm gì vào buổi chiều thôi."

"Không làm gì cả, ở cùng em."

"..."

Sau khi Cao Thanh Thu đẩy Hoa Ngọc Thành về đến phòng, đóng cửa lại, thì lập tức cảm thấy hơi bồn chồn.

Cô nhìn Hoa Ngọc Thành: "Ban ngày mà đi ngủ, có phải không tốt lắm không?"

"Bác sĩ nói, người như em phải nghỉ ngơi nhiều."

"Tôi đâu có bệnh đâu." Cao Thanh Thu cúi đầu, bối rối đến mức cảm thấy tay chân thừa thãi, không biết đặt chỗ nào.

Bản thân cô không có ý kiến gì với chuyện ngủ trưa, nhưng cứ nghĩ tới việc ngủ cùng chú thì lại thấy xấu hổ.

Hoa Ngọc Thành nhìn cô: "Em không ngủ hả? Hay là, muốn tôi ôm em lên giường?"

"... Không phải, không cần." Cô có tay có chân còn Hoa Ngọc Thành lại hành động bất tiện, còn bắt anh làm vậy thì ra thế thống gì nữa?

Cao Thanh Thu nhanh chóng đi thay "đồ ngủ", nằm lên giường.

Hoa Ngọc Thành tự tay đắp chăn cho cô, khoảng cách giữa anh và cô rất gần, gần tới mức chỉ cần anh cúi đầu là có thể hôn cô.

Cao Thanh Thu nhìn anh, chột dạ nói: "Tôi... Tôi ngủ trước đây!"

"Ừ!"

Cô vội vàng nhắm mắt lại. Hoa Ngọc Thành nhìn bộ dạng cô như vậy thì không nhịn được mà bật cười.

Làm sao bây giờ? Cô càng như vậy, càng khiến anh muốn bắt nạt cô!

Tuy Cao Thanh Thu nhắm mắt lại, không nhìn thấy gì cả, nhưng thời điểm Hoa Ngọc Thành cúi đầu xuống, môi gần như dán lên mặt của cô, thì cô vẫn bị dọa sợ mà mở mắt...

Cô nhìn Hoa Ngọc Thành, nhưng Hoa Ngọc Thành lại không hề né tránh, vẫn duy trì khoảng cách đầy xấu hổ đó mà thản nhiên nhìn lại cô.

Cô càng lúng túng hơn!

Nhìn anh, ngay cả hô hấp cô cũng không dám thở mạnh, chỉ mở to mắt nhìn Hoa Ngọc Thành.

"Ngủ đi!" Hoa Ngọc Thành gần như dán lên mặt cô mà nói chuyện.

Cao Thanh Thu nói: "Tôi không ngủ được."

Anh làm như vậy sao cô ngủ được chứ!

Cô sắp hồi hộp sắp chết rồi?

Hoa Ngọc Thành khẽ cong môi: "Không phải em bảo tôi ở cùng em sao?"

"... " Cao Thanh Thu thề, cô chưa từng nói lời nào như vậy, rõ ràng do anh hiểu lầm.

Cô nhìn Hoa Ngọc Thành, lầy dững khí nói: "Chú à, chú là người đáng hoàng, chú sẽ không hôn tôi đâu nhỉ?"

"Người đáng hoàng?" Hoa Ngọc Thành nhìn cô: "Ai nói với em như vậy?"

"..." Lúc đầu Cao Thanh Thu còn tưởng, cô nói như vậy thì anh sẽ hùa theo cô... Sẽ làm theo lời cô. Nào ngờ, anh hoàn toàn không thêm để ý tới thế diện.

Đây rõ ràng là nói anh muốn hôn cô sao?

Hơn nữa, thân phận của cô bây giờ là vợ của Hoa Ngọc Thành, có muốn tránh cũng không tránh được, cô không thể làm gì khác ngoài việc chấp nhận mà nhắm hai mắt lại.

Hàng lông mi run rẩy đã tiết lộ sự khản trương của cô.

Cao Thanh Thu nghĩ loạn trong lòng, may là Hoa Ngọc Thành không thể sinh, nếu không đến lúc anh nói muốn cô sinh con thì lúng túng tới cỡ nào?

Trong lúc Cao Thanh Thu chờ bị Hoa Ngọc Thành hôn, thì cửa phòng lại bị gõ.

Hoa Ngọc Thành đi mở cửa.

Cao Thanh Thu lén hé mắt ra nhìn, thấy Lý Sơn đang nói chuyện với Hoa Ngọc Thành, sau đó hai người cùng đi ra ngoài còn đóng cửa lại. Lúc này cô mới thở dài một hơi.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49

Cao Thanh Thu nằm trên giường, thấy Hoa Ngọc Thành vẫn chưa về, cô bèn lấy điện thoại ra chơi một lúc.

Ngày mai là sinh nhật của thầy chủ nhiệm, đám bạn trong lớp đang bàn nhau tổ chức sinh nhật cho thầy ở trong nhóm chat. Cao Thanh Thu nhớ tới thầy chủ nhiệm, người thầy đã đối xử rất tốt với cô.

Thầy biết nhà Cao Thanh Thu khó khăn nên thường hay giúp đỡ, đôi khi thầy còn gọi Cao Thanh Thu vào phòng làm việc để cô thu gom giấy lộn trong phòng, sau đó để Cao Thanh Thu mang chỗ giấy đó đi bán, như vậy có thể đổi được chút tiền tiêu vặt.

Tuy số tiền đó không nhiều nhận là bao, nhưng đây cũng là cách thầy giúp đỡ cô.

Và lại thầy La thường động viên cô rằng đi học là lối thoát duy nhất của cô, cho dù là gia cảnh có nghèo khó đến mấy, cô cũng không được từ bỏ.

Thầy là người có ảnh hưởng rất lớn tới cô.

Cao Thanh Thu đang do dự không biết mình có nên đi hay không, đột nhiên Vũ Minh Hân gán tên cô trong nhóm chat: "Cao Thanh Thu, không phải bây giờ cậu đang ở thành phố Kinh Châu à? Thầy La đối xử tốt với cậu như vậy, cậu không định tham gia?"

Cao Thanh Thu không còn lời gì để nói, sinh nhật của thầy La, đi là chuyện phải làm rồi, chỉ là Vũ Minh Hân gán tên cô là có ý gì?

Cô ta lại định giờ trò gì đây?

Vì Vũ Minh Hân gán tên Cao Thanh Thu, nên nhiều người khác cũng chỉ đích danh cô: "Đúng vậy, Thanh Thu, cậu mà không đến là không được đâu nhé! Cậu là ủy viên học tập của lớp mình cơ mà!"

Lúc như thế này Cao Thanh Thu không thể giả chết được, đành phải trả lời: "Tôi sẽ đi."

Sau này cơ hội gặp gỡ nhau sẽ càng ngày càng ít, bây giờ đi thăm thầy La là việc cô nên làm.

Vũ Minh Hân thấy Cao Thanh Thu đồng ý thì khẽ nhếch khóe miệng, sau đó cô ta nhắn tin cho Đinh Cảnh vốn đang chơi game: "Ngày mai là sinh nhật thầy La, anh có tới không?"

"Không." Hai ngày nay Đinh Cảnh thấy tâm trạng tồi tệ khủng khiếp, nhất là thái độ của Cao Thanh Thu ban nãy càng khiến cậu ta ngột ngạt tới mức khó chịu.

Vũ Minh Hân lại hỏi: "Ban nãy Thanh Thu đã đồng ý là sẽ đi, anh vẫn không đi à?"

"..." Đinh Cảnh có chút bất ngờ, cậu lập tức đổi ý: "Anh sẽ đi."

Vũ Minh Hân thấy cậu ta đổi ý nhanh như chớp chỉ vì Cao Thanh Thu, đôi mắt tối sầm xuống, biết ngay là Đinh Cảnh quan tâm Cao Thanh Thu mà. Nghĩ tới đây, cô ta bực bội muốn chết.

Cô ta có chỗ nào không tốt bằng Cao Thanh Thu chứ?

Ngoài việc chỉ biết đi học ra, Cao Thanh Thu có điểm nào là có thể so với cô ta?

Nhất là bây giờ Cao Thanh Thu đã đến với Hoa Ngọc Thành, Đinh Cảnh còn để ý Cao Thanh Thu như vậy, nghĩ thôi cũng đã khiến người ta khó chịu rồi.

Nhưng ở trước mặt Đinh Cảnh, Vũ Minh Hân không tiện nói gì.

Trong phòng sách, Lý Sơn đứng trước mặt Hoa Ngọc Thành: "Ngài Hoa, lúc trước anh bảo tôi điều tra chuyện của Cao Thanh Thu ở trường học, tôi đã điều tra xong rồi. Cô ấy quả thực từng có bạn trai, hơn nữa... người đó, anh cũng biết."

Khi nói xong câu này, Lý Sơn cảm thấy lòng hốt hoảng, rất sợ Hoa Ngọc Thành không vui.

Nhưng về chuyện như thế này, anh ta không thể giúp Phó Cảnh giấu diếm được, cứ để Hoa Ngọc Thành biết sớm thì sẽ tốt hơn!

Tránh cho mai sau xảy ra chuyện gì thì Hoa Ngọc Thành lại quay ra trách móc anh ta.

Hoa Ngọc Thành không lên tiếng. Người mà anh quen biết, lại từng hẹn hò với Cao Thanh Thu, nhìn tới nhìn lui thì cũng chỉ nghĩ đến một người.

Lý Sơn nói tiếp: "Trước kia lúc đi học cô ấy ngồi cùng bàn với cậu Đinh Cảnh, hai người có mối quan hệ khá tốt nên đã từng hẹn hò với nhau. Có điều bây giờ bọn họ đã chia tay rồi."

Dù sao Đinh Cảnh đã đưa Vũ Minh Hân về nhà ra mắt, xem ra không còn mối quan hệ gì với Cao Thanh Thu nữa.

Hoa Ngọc Thành không nói gì, dường như anh đang nghĩ ngợi điều gì đó. Không khí trong căn phòng lập tức trở nên ngột ngạt.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50

Lý Sơn đứng bên cạnh nhìn Hoa Ngọc Thành, không rõ là anh đang tức giận hay không.

Nếu tức giận thì cũng là điều bình thường, dù sao lúc trước Cao Thanh Thu quay lại còn nói trước mặt mọi người là không quen biết Đinh Cảnh, nói dối điều này thực sự là không tốt.

Nhưng Cao Thanh Thu không nói ra đương nhiên là có lập trường riêng của cô.

Dù sao cô không thể nói với mọi người rằng Đinh Cảnh là bạn trai cũ của cô được!

Lý Sơn lại nói tiếp: "Thực ra bọn họ chỉ là nẩy đứn nhóc yêu đương chơi bời thôi, có ai là không trải qua thời thanh xuân đâu? Anh đừng quá để ý làm gì."

Đúng lúc này điện thoại của Hoa Ngọc Thành vang lên. Là một tin nhắn, trên đó có ghi:

Chào chú Hoa, cháu là Vũ Minh Hân, bạn gái của Đinh Cảnh.

Xin lỗi vì hôm qua đến nhà của chú mà lại khiến chú tức giận.

Thực ra hôm qua cháu cũng không ngờ là sẽ gặp được Cao Thanh Thu ở nhà chú. Trước kia Cao Thanh Thu là bạn thân của cháu, cô ta biết rõ Đinh Cảnh là bạn trai cháu, nhưng lúc nào cũng nhàn cơ hội ngồi cùng bàn với Đinh Cảnh để quyến rũ cậu ấy. Sau này khi biết chuyện đó, cháu không chơi với cô ta nữa. Không ngờ lại gặp phải cô ta ở nhà chú!

Nhà Cao Thanh Thu rất nghèo, cho nên cứ gặp ai có tiền là cô ta sẽ thích người đó. Chẳng qua chú là cậu của Đinh Cảnh, cháu thật sự không đành lòng nhìn cô ta lừa chú như thế, nên hôm nay mới lấy hết dũng khí nói những điều này với chú.

Nếu chú cảm thấy chuyện này chẳng có gì quan trọng, vậy hãy coi như cháu chưa nói gì hết.

Cô ta lấy số điện thoại từ chỗ Đình Cẩn với lý do là muốn xin lỗi Phó Cảnh, thế là Đình Cẩn lập tức gửi số cho cô ta.

Hoa Ngọc Thành nhìn tin nhắn trên điện thoại, khỏe miệng khẽ nhếch lên.

Lý Sơn nhìn anh, tuy là cười nhưng sao nụ cười này lại khiến người ta cảm thấy có chút kỳ quái?

Anh ta bèn hỏi: "Anh Hoa, có chuyện gì ạ?"

"Cậu đọc đi." Hoa Ngọc Thành trực tiếp quăng chiếc điện thoại sang cho Lý Sơn.

Lý Sơn bất lấy, nhìn vào điện thoại. Anh ta im lặng đọc hết tin nhắn của Vũ Minh Hân, về mặt trở nên nghiêm túc: "Nếu Cao Thanh Thu đúng là loại người như vậy, tôi cảm thấy anh Hoa phải suy nghĩ thật kỹ chuyện kết hôn với cô ta."

Thực tế là tới tận bây giờ Lý Sơn vẫn còn chưa hiểu rõ rốt cuộc Hoa Ngọc Thành và Cao Thanh Thu đã đến với nhau như thế nào.

Ngày đó khi anh ta bị Hoa Ngọc Thành gọi tới làm bản thỏa thuận kết hôn, anh ta đã rất bất ngờ.

Cao Thanh Thu chỉ là một con nhóc tầm thường, một người hầu tới đây làm thuê, bình thường anh ta không hề để cô tiếp xúc với Hoa Ngọc Thành.

Lý Sơn nhớ tới ngày đó Cao Thanh Thu bằng bỏ vết thương giúp Hoa Ngọc Thành, lại chỉ trong thời gian ngắn ngủi mà khiến anh Hoa đưa ra quyết định sẽ cưới cô ta, anh ta cũng không khỏi khâm phục.

Không thể nhìn ra Cao Thanh Thu này đúng là rất có thủ đoạn!

Ngay cả anh Hoa khó đến đây cũng bị cô thu phục.

Hoa Ngọc Thành không lên tiếng, chỉ nhìn Lý Sơn đang tỏ ra khá căm phẫn.

Lý Sơn càng nghĩ càng tức giận: "Anh không biết chứ con gái bây giờ không còn giống với thời chúng ta thời đi học nữa rồi. Tí tuổi đầu không lo học hành cho giỏi, chỉ biết ham hư vinh, nhiều cô còn đi làm tình nhân cho đại gia nữa."

...

Cao Thanh Thu nằm trên giường nghịch điện thoại một lúc, sau đó ngủ chừm nửa tiếng rồi tỉnh. Lúc cô tỉnh dậy, lại thấy Hoa Ngọc Thành đang ngồi một bên nhìn mình.

Cao Thanh Thu dụi dụi mắt nhìn anh: "Ừa, chủ đến từ lúc nào mà tôi không biết."

"Đến được một lúc rồi." Anh nhìn Cao Thanh Thu với vẻ mặt lạnh nhạt. Nhưng bình thường anh đã như vậy rồi nên Cao Thanh Thu không hề cảm thấy kỳ lạ.

Cao Thanh Thu mặc chiếc áo phông của Hoa Ngọc Thành, cô dựa vào gối dịu dàng nhìn anh: "Chẳng lẽ chủ cứ ngồi đây trông tôi hả!"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51

Hoa Ngọc Thành nhìn gương mặt mang nét cười của cô, ánh mắt cô sáng trong như vậy...

"Đứng lên đi! Tôi làm đồ ăn cho cô rồi đó."

"Thật sao? Món gì ạ?" Cao Thanh Thu lập tức lấy lại tinh thần, từ trên giường bò dậy, sau đó vội vàng ôm quần áo chạy vào phòng vệ sinh, vừa vệ sinh vừa thay quần áo.

Động tác của cô vô cùng nhanh, chưa tới năm phút đã chỉnh trang xong xuôi, vội vội vàng vàng chạy ra ngoài.

Thật đúng là kè ham ăn mà!

Vừa nghe đến ăn, giống như ngay cả mạng mình đều không thiết nữa.

Cao Thanh Thu đi cùng Hoa Ngọc Thành xuống lầu, di Ngô nói: "Thanh Thu, nhanh lại đây, xem tôi làm cho cô món gì này?"

Di tự tay làm bánh ngọt, còn có cả kem ly, Hoa Châu Du đã ăn rồi, Cao Thanh Thu ngồi xuống: "Cám ơn đi."

Hoa Châu Du nhìn dáng vẻ thấy đồ ăn là chảy nước miếng của cô: "Em đúng là ham ăn mà!"

"Biết làm sao được đây, em đang tuổi ăn tuổi lớn mà?" Cao Thanh Thu đem ly kem tới trước mặt Hoa Ngọc Thành, lại đưa cái muỗng cho anh: "Chú."

"Em ăn đi!" Hoa Ngọc Thành đối với những thứ này cũng không ưa thích lắm.

Anh cũng không phải cô gái nhỏ mười mấy tuổi như cô.

Cao Thanh Thu nói: "Thử một chút thôi! Thời tiết nóng thế này, ăn giải nhiệt một chút."

Kính Châu nổi danh là lò lửa, mặc dù trong phòng có máy điều hòa nhưng dù sao cũng là mùa hè. Cho dù thân thể không nóng, trong lòng cũng khó tránh khỏi có mấy phần ngọt ngào, lúc này có thể ăn ly kem ngọt ngọt mát mát, không cần nói cũng đủ thấy hạnh phúc.

Hoa Ngọc Thành nói: "Cứ để đó."

Ánh mắt anh đều đặt trên người Cao Thanh Thu, quả thực không có cách nào tìm ra được tương quan giữa cô và người Vũ Minh Hân miêu tả.

Cao Thanh Thu cầm cái muỗng, bắt đầu ăn: "Kem này ngon thật đó!"

Kem của Häagen-Dazs*, bên ngoài bán đắt chất, ba mươi nghìn cũng chỉ mua được một que nhỏ.

(*) Một thương hiệu kem của Mỹ.

Trước kia Cao Thanh Thu đã ăn qua một lần, ngon muốn chết, không nghĩ tới ở đây cũng có thể ăn được.

Trong nháy mắt cảm thấy tràn đầy hạnh phúc!

"Vậy ăn nhiều một chút." Di Ngô cười nói: "Đoán rằng cô sẽ thích, lão phu nhân hôm nay đã sai người mang hai thùng tới đây, đủ cho cô ăn rất lâu đó!"

"Nhiều vậy sao?" Hai thùng, Cao Thanh Thu không tưởng tượng nổi. "Đâu? Tôi muốn xem một chút."

Cô lập tức liền theo đi Ngô xuống phòng bếp.

Nhìn điệu bộ của cô, Hoa Châu Du không nhịn được cười lên: "Thanh Thu nhà mấy người ham ăn thật đó! Chẳng bù cho Bé Cưng nhà chị, mỗi lần cho nó ăn đồ ngon, nó còn chê ổng chê eo."

Đối với những người sinh ra chẳng thiếu gì như bọn họ, mua kem cũng mua vài thùng một, căn bản sẽ không hiểu được vui vẻ của Cao Thanh Thu.

Nhìn thấy Cao Thanh Thu như vậy, ngược lại cảm thấy rất thú vị.

Cao Thanh Thu tận mắt nhìn thấy hai thùng kem, quả thực không dám tin: "Nhiều thế này phải ăn trong bao lâu đây? Hơn nữa còn đắt như vậy!"

Di Ngô cười một tiếng, không nói gì.

Cao Thanh Thu lại ngồi vào chỗ, cầm cái muỗng tiếp tục ăn kem, Hoa Ngọc Thành nhìn bộ dáng này của cô, không nhịn được mở miệng: "Em chắc chắn có thể ăn hết chỗ này chứ?"

"Cho tôi thêm mười phần như vậy nữa tôi cũng ăn hết." Cô hào khí nói.

Hoa Ngọc Thành cậy mạnh lấy cái muỗng ra khỏi tay cô: "Tôi sợ em buổi tối lại đau bụng, không ngủ được."

"..."

Lúc này, di Ngô mới nhớ ra hiện tại đang là lúc đặc biệt của Cao Thanh Thu: "Phải phải phải! Con gái mấy ngày này không nên ăn nhiều đá lạnh, Ngọc Thành không nói tôi cũng quên. Thanh Thu, cô ăn ít một chút, đều của cô hết mà, chờ cô khỏe rồi lại ăn tiếp."

"..." Cao Thanh Thu âm ức nhìn Hoa Ngọc Thành: "Nhưng tôi mới chỉ ăn được hai cái mà!"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52

Sớm biết như vậy thì nhân lúc chú còn chưa tới, ăn nhiều thêm một chút.

"Em còn là trẻ con sao? Ăn nhiều đến lúc bụng khó chịu cũng là em chịu đó." Anh xoa xoa đầu cô, giống như là trấn an, nói với di Ngô: "Để lại cho cô ấy vậy."

"Được." Di vội vàng lấy kem đi.

Cao Thanh Thu trốn mắt nhìn Hoa Ngọc Thành, cực kỳ âm ức. Cảm giác chỉ có thể nhìn mà không thể ăn đó, khó chịu lắm biết không!

Hoa Ngọc Thành nhìn bộ dáng kia của cô, nhịn không được bật cười: "Ồ đây không phải còn có bánh ngọt sao?"

Bánh ngọt thì không lạnh.

Cao Thanh Thu cầm trong tay cái muỗng, ăn bánh ngon đi làm, trông vô cùng ngon lành.

Ngọt đến nỗi khóe mắt cô cũng cong cong.

Mẹ ơi, quá hạnh phúc!

Lý Sơn từ bên ngoài đi vào, nhìn thấy cảnh tượng thế này: Cao Thanh Thu ngồi ăn bánh, Hoa Ngọc Thành ở bên cạnh nhìn cô, ánh mắt vô cùng cưng chiều.

Anh ta vốn cho rằng Hoa Ngọc Thành đi tìm Cao Thanh Thu là muốn cùng cô nói chuyện kia.

Kết quả...

Làm sao ngài Hoa lại bị hồ ly tinh Cao Thanh Thu này mê hoặc rồi cơ chứ?

Quên hết cả chính sự!

Anh ta đi tới, Cao Thanh Thu trông thấy, liền lễ phép chào hỏi: "Anh Lâm."

Lý Sơn nhìn Cao Thanh Thu, không nói gì, chỉ là nhìn về phía Hoa Ngọc Thành: "Ngài Hoa."

"Chuyện gì nói sau đi!" Hoa Ngọc Thành biết anh ta muốn nói gì.

Lý Sơn không thể làm khác, đành đứng một bên, một đôi mắt nhìn chăm chăm vào Cao Thanh Thu.

Thấy trong mắt Cao Thanh Thu chỉ có ăn, anh ta không nhịn được cười lạnh một tiếng: Cao Thanh Thu, gan cô cũng lớn đấy, chẳng lẽ cô cho rằng chuyện của cô Ngài Hoa còn không biết sao?

Trước còn dám nói lão không quen Đinh Căn.

Cũng khó trách Đinh Cẩn ghét Cao Thanh Thu như vậy!

Bây giờ, ngay đến anh ta cũng có chút ghét Cao Thanh Thu rồi.

Cao Thanh Thu cầm lấy cái muỗng của Hoa Ngọc Thành, múc cho anh một miếng, đút cho anh: "Chú, chú nếm thử cái này một chút đi, ngon lắm đó!"

Hoa Ngọc Thành nhìn cô đưa tới, mặc dù không thích lắm, nhưng cũng không từ chối ý tốt của cô, nuốt vào.

"Ngon chứ?" Cao Thanh Thu nói: "Thật sự rất ngon mà, lần sau tôi cũng muốn theo đi học một ít."

Lý Sơn nhìn đáng vẻ cô quyến rũ Hoa Ngọc Thành, hận không thể xông lên phoir bày bộ mặt thật của cô.

Lại nhìn về phía Hoa Ngọc Thành đang ngồi một bên, anh dường như rất hưởng thụ vẻ lấy lòng của Cao Thanh Thu.

Lý Sơn thật sự nghĩ không thông mà!

Ngài Hoa của anh ta hẳn không phải là người dễ dàng bị mê hoặc như vậy, trước kia bao nhiêu phụ nữ sấp tới gần như vậy, anh cũng không có hứng thú.

Làm sao lại bị Cao Thanh Thu mê hoặc đến đầu óc choáng váng rồi?

Buổi tối lúc ăn cơm, Lý Sơn đứng bên ngoài phòng ăn, Cao Thanh Thu từ trong phòng ăn đi ra, thấy anh ta, liền đi tới trước mặt.

Lý Sơn sững sốt một chút, nhìn Cao Thanh Thu, "Có chuyện gì?"

Cao Thanh Thu cười một tiếng: "Tôi làm gì sai sao?"

Hôm nay từ khi Lý Sơn xuất hiện, Cao Thanh Thu cũng cảm giác được có điều gì không đúng, cô chào hỏi Lý Sơn, anh ta cũng không đáp lại cô.

Cô đoán rằng mình có chỗ không đúng, khiến Lý Sơn mất hứng, cho nên mới lại hỏi rõ ràng.

Dẫu sao, Lý Sơn đối với cô cũng không tệ, Cao Thanh Thu không muốn vô duyên vô cớ đắc tội người khác.

Lý Sơn nhìn đáng vẻ vô tội này của cô, diễn không tệ!

Anh ta nhìn Cao Thanh Thu: "Còn nhớ lúc cô vừa mới tới, tôi đã nói gì với cô chứ?"

"Ừ." Mặc dù anh ta nói rất nhiều, nhưng phần lớn Cao Thanh Thu đều nhớ. Cô nhìn Lý Sơn: "Sao?"

Lý Sơn nghiêm túc nói: "Nếu như cô dám làm gì có lỗi với Ngài Hoa, khiến anh ấy đau lòng, tôi sẽ không khách khí với cô."

Cao Thanh Thu cười một tiếng. "Tôi làm sao lại có lỗi với chú chứ? Chú đối với tôi tốt như vậy, tôi tại sao phải làm gì có lỗi với chú ấy?"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53

Cao Thanh Thu nói xong, Hoa Ngọc Thành liền từ bên trong đi ra, anh mặc áo sơ mi rộng thùng thình, ngồi trên xe lăn, nhìn hai người đứng cạnh nhau nói chuyện, khẽ khàng mở miệng: "Lý Sơn."

Giọng nói rất bình tĩnh, nhưng trăm trăm một cảm giác đè nén.

Lý Sơn vội vàng đi tới, "Ngài Hoa."

Hoa Ngọc Thành nói: "Thanh Thu, em đi trước đi, chúng tôi có chút việc cần nói."

"Được."

Cao Thanh Thu từ trước tới nay đều rất hiểu chuyện, cũng không tò mò bọn họ nói chuyện gì.

Chỉ là không biết tại sao, cô luôn cảm thấy hôm nay Hoa Ngọc Thành và Lý Sơn đều có chút nghiêm túc.

Không phải có chuyện gì cô không biết chứ?

Sau khi Cao Thanh Thu rời đi, Lý Sơn nhìn sang phía Hoa Ngọc Thành: "Ngài Hoa, chuyện kia anh không nói với Cao Thanh Thu hay sao?"

"Chuyện gì?"

"Chính là chuyện Vũ Minh Hân nói lúc trước." Lý Sơn nói: "Bất luận thế nào, anh ít nhất cũng phải hỏi qua một chút chứ!"

"Tôi quên rồi." Hoa Ngọc Thành bình tĩnh đáp.

Lý Sơn: "..."

Chuyện lớn như vậy mà anh cũng quên được?

Lý Sơn bất đắc dĩ nói: "Tôi thấy anh căn bản là không để ở trong lòng."

"Chuyện không quan trọng, nhất thiết phải để ở trong lòng sao?"

"Tại sao lại không chứ?" Lý Sơn cuống lên: "Nếu như Cao Thanh Thu thật sự giống như Vũ Minh Hân nói, anh không sợ cô ấy sẽ biến thành Dương Nhạc Linh thứ hai hay sao?"

Hoa Ngọc Thành nhìn Lý Sơn, đôi đồng tử màu đen vẫn luôn tĩnh lặng đột nhiên nhiều thêm mấy phần lạnh lùng.

So sánh Cao Thanh Thu với Dương Nhạc Linh sao?

Hoa Ngọc Thành không lên tiếng, nhưng Lý Sơn cũng cảm giác được anh không vui.

Lý Sơn cúi đầu xuống, nhỏ giọng nói: "Tôi chỉ là lo lắng cho anh, ban đầu lúc anh muốn kết hôn với Cao Thanh Thu thật sự quá đại khái, cô ta là hạng người thế nào chúng ta cũng không thật sự hiểu rõ. Anh lại vội vàng ra quyết định như vậy."

"Vậy, cậu hiểu Vũ Minh Hân sao?" Hoa Ngọc Thành nhìn Lý Sơn. "Cậu tin tưởng lời cô ta nói như vậy? Cậu không sợ sẽ bị người ta đâm sau lưng hay sao?"

Bất kể Cao Thanh Thu là hạng người gì, anh cũng biết dùng mắt nhìn người.

Mà không phải chỉ dựa vào mấy câu nói của Vũ Minh Hân liền hoài nghi Cao Thanh Thu.

Buổi sáng ngày hôm sau, thành phố Kinh Châu đổ mưa lớn, lúc Cao Thanh Thu tỉnh dậy, Hoa Ngọc Thành và Lý Sơn đều đã đi ra ngoài.

Bọn họ vốn chỉ định ở đây qua thứ bảy chủ nhật, có điều tối hôm qua đến muộn cũng chưa về, trực tiếp ngủ lại đây.

Tiếng Di Ngô vang lên ở cửa: "Thanh Thu, tôi làm bữa sáng cho cô rồi, cô dậy ăn một chút rồi lát lại ngủ tiếp."

Cao Thanh Thu đáp một tiếng: "Vâng."

Cũng bởi vì nguyệt sự tới, cô mới thức dậy trễ.

Cô nhìn đồng hồ, đã gần mười giờ rồi, vội vàng đi ra khỏi phòng tắm, xuống phòng ăn dưới lầu, chỉ có Đinh Cẩm ngồi ở đó, di Ngô đang chuẩn bị bữa sáng cho cậu ta: "Muối đủ chưa?"

Đinh Cẩm gật đầu.

Cao Thanh Thu không biết tại sao cậu ta cũng tới, trong phòng ăn chỉ có cậu ta và di Ngô. Cô đứng ở cửa, đang do dự có nên đi vào hay không, di Ngô liền nhìn thấy cô: "Thanh Thu, mau mau tới đây ngồi xuống ăn, thức ăn đã nấu xong hết cả rồi."

Cao Thanh Thu đánh đi tới.

Bữa sáng là món mì của Kinh Châu, cũng là một trong những nét đặc sắc của thành phố Kinh Châu, người địa phương buổi sáng đều thích ăn.

Bàn ăn rất lớn, bình thường nhiều người ngồi, nhưng giờ phút này chỉ có cô và Đinh Cẩm, Cao Thanh Thu hỏi: "Bọn họ đều đi rồi sao?"

Di Ngô nói: "Hôm nay là thứ hai, đều đi làm cả rồi. Trong nhà chỉ có cô và cậu Đinh Cẩm."

Sau khi bọn họ đi Đinh Cẩm mới tới, bây giờ trong nhà chỉ có cậu ta và Cao Thanh Thu đang nghỉ hè mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54

Cao Thanh Thu nhìn Đinh Cẩm ngồi ở một bên ăn mì, lúc ăn mì cậu ta rất an tĩnh, sẽ không phát ra tiếng động, không gây chú ý, tựa như cậu ta căn bản không tồn tại vậy.

Ngày hôm qua cậu ta không có ở đây, là hôm nay mới tới?

Bầu không khí không hiểu sao có chút lúng túng, Cao Thanh Thu cũng không chủ động nói chuyện.

Nhận ra cô đang nhìn mình, Đinh Cẩm ngừng đầu lên, không chịu yếu thế nhìn chằm chằm lại cô: "Cậu nhìn tôi làm gì?"

Giọng cậu ta không có chút thiện ý nào, di Ngô sợ hai người lại xảy ra mâu thuẫn, vội vàng nói: "Đinh Cẩm, phải có lễ phép. Thanh Thu là mợ nhỏ của cậu, sau này để ông ngoại và bà ngoại cậu biết được, hẳn sẽ nể cậu đó."

"Mợ nhỏ sao?" Đinh Cẩm khẽ cười một tiếng. "Di hỏi cậu ấy một chút xem, tôi gọi cậu ấy như vậy, cậu ấy dám thừa không?"

Ở trước mặt di Ngô, Đinh Cẩm không kiêng dè chút nào.

Di Ngô nhìn về phía Cao Thanh Thu. Haiz, hai người này tuổi tác cũng không lớn, thật là hết cách với bọn họ.

Nhìn Đinh Cẩm có vẻ tức giận, Cao Thanh Thu cảm thấy thật buồn cười, cho dù mình và Hoa Ngọc Thành bên nhau, cũng ảnh hưởng gì tới cậu ta chứ?

Cậu ngược lại ra vẻ giống như người bị hại vậy.

Cao Thanh Thu nhìn cậu ta, nói: "Vậy cậu gọi thử một tiếng xem, tôi làm sao lại không dám thừa?"

Dĩ nhiên cô cũng biết, Đinh Cẩm sẽ không gọi.

Đoán chừng bây giờ cậu ta nghĩ đến việc phải gọi cô là mợ nhỏ, tức giận sắp học máu đi!

Quả nhiên, Đinh Cẩm phản ứng lại khiêu khích của cô.

Cậu ta ngừng đầu lên, nhìn chằm chằm Cao Thanh Thu, ánh mắt rất lạnh, giống như hận không thể ăn tươi nuốt sống cô vậy.

Di Ngô ở bên cạnh sợ đến kinh hồn bạt vía.

Cao Thanh Thu không để ý cậu ta, tiếp tục cúi xuống ăn mì, Đinh Cẩm đột nhiên để thìa xuống, đứng lên, đi tới trước mặt Cao Thanh Thu.

"Đinh Cẩm!" Nhìn dáng vẻ giống như muốn đánh người của cậu, di Ngô bị dọa sợ nhảy dựng lên.

Nếu cậu ta muốn đánh Cao Thanh Thu, vậy phải làm thế nào đây?

Hoa Ngọc Thành trở về chắc sẽ tức giận lắm?

"Cậu đang làm ảnh hưởng đến bữa ăn của tôi đó." Thấy cậu ta giống như bức tường vậy chặn ở trước mặt cô, Cao Thanh Thu tốt bụng nhắc nhở.

Cao Thanh Thu xem ra rất bình tĩnh, cũng không sợ Đinh Cẩn.

Cô hiểu Đinh Cẩn, mặc dù nhìn cậu ta có vẻ tức giận, nhưng ngược lại sẽ không động thủ.

Đinh Cẩn nhìn chằm chằm cô: "Cậu biết tôi mấy ngày nay nghĩ thế nào không? Cậu biết tôi là tâm trạng gì không?"

Cao Thanh Thu nhìn về phía đi Ngô bên cạnh giống như có thể chen vào khuyên can bất cứ lúc nào, nói: "Đi ra ngoài trước đi, tôi và cậu ấy nói chuyện một chút."

Có mấy lời, không tiện để đi Ngô nghe được.

Đi Ngô nhìn tình cảnh trước mắt, có chút sợ hãi: "Nhưng, tôi sợ cậu ấy..."

"Không sao, yên tâm đi! Tôi là mẹ nhỏ của cậu ấy, dĩ cảm thấy Đinh Cẩn giống như người sẽ dám đánh trường bối hay sao?" Cậu ta ở nhà vô cùng ngoan, lúc Hoa Ngọc Thành nói chuyện, cậu ta ngay cả một cái rắm cũng không dám đánh.

Đi Ngô nhìn Đinh Cẩn một cái, cậu ta không dám đánh trường bối, thế nhưng chắc gì cậu ta đã coi Cao Thanh Thu là trường bối!

Mặc dù là như vậy, nhưng Cao Thanh Thu cũng đã có lời, đi Ngô đành ra ngoài.

Sau khi đi Ngô rời đi, Cao Thanh Thu mới nhìn sang Đinh Cẩn. Trong đôi mắt đang nhìn chằm chằm về phía cô là lửa giận có thể ăn thịt người.

Cao Thanh Thu tỉnh táo nói: "Cậu ngồi xuống đi."

"Làm sao, cậu đang sợ chuyện tôi và cậu bị bọn họ biết được, không phải sao?"

Cậu còn tưởng rằng cô không sợ cơ đấy!

Cô chính là ý vào người nhà không biết, mới ngang nhiên trước mặt cậu như vậy.

"Ngồi xuống!" Cao Thanh Thu lạnh giọng, giống như đang ra lệnh.

Đinh Cẩn: "..."

Qua hai giây, cậu ta ngoan ngoãn trở lại vị trí của mình, ngồi xuống.

Cao Thanh Thu nói: "Tôi không biết mình đã làm gì để khiến cậu tức giận như vậy, chỉ bằng bây giờ chúng ta ngồi lại nói chuyện rõ ràng một lần đi."

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55

Cô luôn cảm thấy, mình phải dứt khoát tính sổ nợ này với cậu ta một lần, tránh việc cậu ta cứ như vậy được voi đòi tiên.

Sắc mặt Đinh Cẩn rất lạnh: "Có cái gì mà nói? Cậu bây giờ đã là mẹ nhỏ của tôi, cậu cảm thấy giữa chúng ta còn có gì có thể nói sao?"

Cao Thanh Thu nhìn chằm chằm cậu ta, nói: "Chúng ta đã chia tay, cậu đừng quên chứ! Ở nhà họ Vũ, là cậu chính miệng nói, cũng là cậu chủ động nói, nếu đã chia tay, chuyện của tôi có liên quan gì tới cậu? Tôi tới nhà họ Hoa, hình như cũng chẳng ảnh hưởng gì tới cậu!"

Đinh Cẩn sững sốt một chút, nhớ tới chuyện chia tay lúc ấy, quả thật là cậu ta nói chia tay, thế nhưng người có lỗi với cậu ta là Cao Thanh Thu: "Cậu đã sớm ở bên cậu tôi rồi, thấy tôi nói chia tay hẳn là vui lắm đúng không? Đứng làm như là tội văt bỏ cậu vậy chứ?"

"Chẳng lẽ không phải sao?" Cao Thanh Thu nhìn cậu ta: "Cậu ngày nào cũng ở cùng Vũ Minh Hân, thậm chí còn đến nhà người ta gặp mặt gia đình hai bên rồi, cô Triệu cũng hoàn toàn đối đãi với cậu như con rể rồi. Vậy trước lúc đó, chúng ta đã chia tay chưa?"

Cô thật sự không hiểu, rõ ràng người tách ra trước chính là Đinh Cẩn, cậu ta có lập trường đẩy trách nhiệm lên người cô hay sao.

Đinh Cẩn cười lạnh một tiếng, tất nhiên không chịu thừa nhận mình sai: "Cậu đã làm tận trách nhiệm của một người bạn gái sao? Ngày nào cũng trốn tránh tôi, chẳng lẽ tôi còn phải ngáy ngốc ở đó chờ cậu? Cao Thanh Thu, cậu không quan trọng như vậy đâu! Cậu không yêu tôi, tôi cũng không cần cậu! Trên thế giới này không phải chỉ có mỗi một mình cậu là con gái."

Lời nói này của cậu ta khiến Cao Thanh Thu bật cười một tiếng, cô cũng từng cho rằng mình quan trọng, có điều đến lúc này, cô đã nhìn rõ được sự thật.

Cậu ta chẳng qua chỉ là chơi đùa một chút thôi, cô thật sự không quan trọng như vậy.

Cao Thanh Thu nói: "Đúng vậy! Nói cho cùng, cậu đây chẳng phải là đang tìm một lý do thoái thác rồi đẩy trách nhiệm đẩy lên người tôi hay sao?"

Nhìn Cao Thanh Thu cười như vậy, Đinh Cẩn cảm thấy rất không thoải mái: "Là cậu ở bên cậu tôi trước!"

Lần trước chính miệng cô thừa nhận, cho nên cậu ta mới là người bị cấm sừng.

Cậu ta không có sai!

Cao Thanh Thu nhìn tên quỷ ngày thơ hoàn toàn bị Vũ Minh Hân dắt mũi này: "Vũ Minh Hân nói với cậu, nhà tôi rất nghèo đúng không?"

Đinh Cẩn: "Vậy thì sao?"

"Vậy cậu có biết thời gian không ở cùng cậu tôi vẫn đang đi làm? Ngay cả lúc còn ở trường học, chỉ cần có thời gian, tôi cũng sẽ đi làm thêm, tôi không nói cho cậu, là bởi vì không muốn mất mặt trước mặt cậu, không muốn bị cậu xem thường. Lại không nghĩ đến sẽ để Vũ Minh Hân chen vào, càng không nghĩ đến, cậu sẽ tin tưởng cô ta như vậy."

Nếu như lúc ấy cậu ta tin tưởng cô hơn một chút, xảy ra vấn đề chủ động nói chuyện với cô chứ không phải là còn chưa kịp chia tay đã đi theo Vũ Minh Hân, chuyện giữa bọn họ cũng sẽ không đi đến bước này.

Đình Cẩn nhìn Cao Thanh Thu, cảm xúc chột.

Cao Thanh Thu lấy ra điện thoại di động ngay trước mặt cậu ta, là những bức ảnh mấy ngày qua cô thu thập được.

Tất cả trên đó đều là sau khi Đình Cẩn nghỉ hè, vui vẻ ở bên cạnh Vũ Minh Hân. Vũ Minh Hân là người thích khoe mẽ, cho nên mỗi lần ra ngoài cùng Đình Cẩn, chụp hình xong đều sẽ đăng lên mạng.

Trước kia không muốn bị Cao Thanh Thu biết được, cho nên không up lên, gần đây Cao Thanh Thu lại thấy những bức ảnh này ngập tràn trên trang cá nhân của cô ta.

Cô nhìn những bức ảnh đó cảm thấy rất châm chọc, bọn họ như vậy mới đúng là tình nhân chứ! Mà cô, chỉ là một kẻ đại ngu bị lừa gạt cũng chẳng hay biết gì.

Cô gửi toàn bộ những tấm ảnh đó qua điện thoại Đình Cẩn: "Sau khi thi vào trường đại học, hai người hầu hết thời gian đều ở bên nhau. Đình Cẩn, giữa chúng ta rốt cuộc là ai có lỗi với ai, tôi hy vọng trong lòng cậu hiểu rõ."

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56

Người bỏ đi trước cho tới bây giờ đều là cậu ta, cô thật không làm gì có lỗi với cậu ta.

Đình Cẩn nhìn những bức hình kia, Vũ Minh Hân hẹn cậu ta đi ra ngoài, phần lớn thời gian đều là lấy danh nghĩa Cao Thanh Thu. Cũng có lúc là bạn học tụ tập, không chỉ có hai người bọn họ, thế nhưng trong ống kính của nhà họ Triệu liên biến thành buổi hẹn hò của riêng hai người.

"Những chuyện này đều là hiểu lầm." Tất cả đều là Vũ Minh Hân gạt cậu ta.

"Hiểu lầm sao?" Cao Thanh Thu cười một tiếng, "Làm sao có thể là hiểu lầm? Thứ bảy cậu cũng dẫn cô ta về gặp gia đình rồi, cậu coi tôi là đồ ngốc sao?"

"Cao Thanh Thu..." Đình Cẩn nhìn cô, muốn giải thích.

Về mặt Cao Thanh Thu lạnh lùng, giọng đoạn tuyệt: "Cậu không cần nói nữa, lời cậu nói bây giờ, một chữ tôi cũng sẽ không tin."

Nói xong, cô cắt điện thoại di động, tiếp tục ăn mì.

Đình Cẩn nhìn dáng vẻ lạnh nhạt của cô, nhớ tới ngày đó ở Nhà họ Vũ, cậu ta cũng là đối với cô như vậy, Cao Thanh Thu học thái độ của cậu ta lúc đó, là cố ý châm chọc cậu ta!

Di Ngô từ bên ngoài đi vào, rất sợ hai người lại gây chuyện, nhìn một cái, phát hiện Đình Cẩn ngồi ở chỗ cũ, Cao Thanh Thu cũng vẫn ngoan ngoãn ăn mì liền thờ phào nhẹ nhõm.

Lại nhìn Đình Cẩn, phát hiện cậu ta đã không còn phách lối như lúc mình đi ra ngoài, Di Ngô cảm thấy có chút thần kỳ, Cao Thanh Thu làm thế nào mà thu phục Đình Cẩn vậy?

"Mì ăn ngon chứ?" Di Ngô hỏi.

Cao Thanh Thu gật đầu: "Ngon lắm ạ."

Đình Cẩn ngồi ở đó, mì cũng chưa ăn xong, trông mất màu cả phê nhìn chằm chằm Cao Thanh Thu.

Di Ngô thấy anh không ăn, liền dọn bát mì đi.

Buổi chiều hơn năm giờ, người tới sinh nhật Thầy giáo La đã tụ năm tụ ba đến phòng ăn.

Vũ Minh Hân ngồi ở trên ghế, bị bạn học vây quanh: "Minh Hân, bộ quần áo này đẹp thế, đắt lắm phải không? Mẹ cậu thật chịu chi, cái gì đắt tiền cũng mua cho cậu, không giống mẹ tớ, suốt ngày mua cho tớ tập bài luyện đề, lần này không thi tốt ngày nào cũng bắt tớ rửa chén cho xem."

"Đẹp sao, cũng chỉ hơn sáu trăm thôi."

"Hơn sáu trăm còn không đắt sao! Nhà các cậu có tiền thật đó."

Vũ Minh Hân cười một tiếng, cô ta biết, nhà cô ta mặc dù không được xem là đặc biệt có tiền, nhưng bạn học nữ trong lớp nhiều tiền hơn cô ta cũng không có mấy người.

"Đừng rồi, Cao Thanh Thu sao không đến cùng cậu? Nghe nói nhà cậu ấy rất nghèo, không đi học nữa mà chuẩn bị kết hôn, có phải thật hay không?" Những chuyện này dĩ nhiên đều là Vũ Minh Hân truyền đi.

Thành tích của cô ta mặc dù không sánh bằng Cao Thanh Thu, nhưng những phương diện khác đều muốn giỏi hơn Cao Thanh Thu một chút.

Dẫu sao cô ta từ nhỏ sinh ra ở thành phố, mà Cao Thanh Thu lại tới từ nông thôn.

Vũ Minh Hân nói: "Ừ. Tôi cũng khuyên cô ấy mấy lần rồi, nhưng cô ấy không nghe, muốn lập gia đình sớm một chút."

"Cậu ấy nghĩ gì vậy? Thi được kết quả tốt như thế còn không muốn học lên! Đầu óc có vấn đề rồi sao!"

"Suy nghĩ của mỗi người không ai giống ai mà!" Vũ Minh Hân ưu nhã vuốt vuốt mái tóc dài, đáng vẻ thực nữ, ngay trước mặt người khác, cô ta cũng sẽ không nói xấu Cao Thanh Thu: "Nhà cô ấy thật sự rất khó khăn. Nghe nói mẹ cô ấy làm ở tiệm bán lẩu, ba cô ấy làm việc ở công trường."

"Thật sao..." Mọi người đều rất kinh ngạc, có thể vào được Trường trung học số một của Kinh Châu, điều kiện gia đình cũng sẽ không quá kém: "Minh Hân, cậu thật tốt, gia cảnh có điều kiện như vậy còn làm bạn tốt của cô ấy."

Vũ Minh Hân mỉm cười, thích nghe người khác ca ngợi cô ta như vậy.

Cao Thanh Thu mới tới cửa, liền nghe được cuộc trò chuyện của mấy người bên trong. Mỗi lần tụ họp đều giống như sẽ biến thành sân khấu của Vũ Minh Hân vậy.

Có thể xoay chuyển người khác trong lòng bàn tay, cô ta quả thực cũng lợi hại quá rồi.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 57

Cao Thanh Thu đẩy cửa kiếng đi vào, phát hiện đã có mười mấy bạn học đến. Bạn học nam không nhiều, ba bốn người tụ chung một chỗ chơi game online.

Toàn bộ bạn học nữ vây quanh Vũ Minh Hân, xem cô ta diễn.

"Oh, là Cao Thanh Thu." Đang nói tới cô, Cao Thanh Thu liền xuất hiện, ánh mắt hết thấy các bạn học nữ đều phóng tới.

Chỉ là, lúc thấy Cao Thanh Thu, mọi người đều sững sốt một chút.

Bộ quần áo Cao Thanh Thu mặc hôm nay là Hoa Châu Du mua cho cô, thật trùng hợp lại đụng với Vũ Minh Hân. Chẳng những là nhãn hiệu mà kiểu dáng cũng giống nhau như đúc.

Cao Thanh Thu so với Vũ Minh Hân cao hơn một chút, vóc người tỷ lệ tốt, vừa gầy... Bộ quần áo giống nhau nhưng so với Vũ Minh Hân lại có tiền khí hơn.

Bình thường Cao Thanh Thu ăn mặc giản dị, mọi người không để ý, cảm thấy đáng ghét Vũ Minh Hân rất đẹp mắt, thế nhưng vừa so sánh bỗng phát hiện Cao Thanh Thu lại nhìn hơn một bậc?

Đụng chạm không đáng sợ, ai xấu hơn người đó lúng túng.

Hơn nữa, bọn họ vừa mới thảo luận gia cảnh của Cao Thanh Thu, Vũ Minh Hân nói điều kiện gia đình Cao Thanh Thu rất kém, nhưng bây giờ Cao Thanh Thu lại mặc bộ quần áo đắt tiền như vậy, giống như trực tiếp tát vào mặt Vũ Minh Hân.

Ngay cả mấy bạn học nam đang chơi game online bên cạnh cũng không nhận được mà nhìn thêm lần nữa, bọn họ vẫn luôn coi Vũ Minh Hân là nữ thần, thế nhưng không nghĩ tới Cao Thanh Thu chịu ăn vận một chút lại xinh đẹp như vậy.

Cao Thanh Thu cũng phát hiện mình đụng đồ với Vũ Minh Hân, sớm biết cũng không mặc cái này. Có điều bây giờ tới đã tới rồi, cô không thể chạy về thay quần áo được nữa.

Thấy mọi người đều nhìn chăm chăm mình, cô cười một tiếng: "Tôi không tới trễ chứ?"

"Không có không có, Thầy giáo La còn chưa tới nữa!" Hẹn thời gian ăn cơm là sáu giờ, mọi người đều sợ kẹt xe, cho nên tới sớm hơn một chút.

Trương Tâm Dao đi tới: "Lại đây ngồi đi! Nơi này còn chỗ nè."

Tiệm này hôm nay chỉ có bọn họ, cũng đã đặt lịch trước, cho nên chỗ còn trống rất nhiều.

Vũ Minh Hân ngồi ở đó nhìn chăm chăm Cao Thanh Thu, đã sớm giận đến sắp bốc khói.

Ngày đó lúc tới Nhà họ Hoa, Cao Thanh Thu còn ăn mặc quê mùa, không nghĩ tới hôm nay lại mặc đẹp như vậy!

Cô có ý ăn mặc giống mình, chính là muốn để mình mất mặt đi!

Thật là ức hiếp người quá đáng!

Cao Thanh Thu đi tới, sau khi ngồi xuống, tò mò hỏi: "Các cậu mới vừa bàn tán chuyện gì thế, náo nhiệt quá nha?"

Giống như cô không nghe thấy gì cả.

Dĩ nhiên những điều gì nên nghe, cô đã nghe thấy hết, cũng biết Vũ Minh Hân sau lưng bôi nhọ cô thế nào.

Cao Thanh Thu đặt câu hỏi như vậy khiến mọi người lúng túng cười, cũng không thể làm mất mặt Cao Thanh Thu mà tiếp tục thảo luận vấn đề vừa rồi nữa.

Vũ Minh Hân nhìn Cao Thanh Thu, cười một tiếng, "Thanh Thu, không phải cậu nói cậu phải ở nhà chăm sóc chồng mình, không tới được sao? Thật ra thì, ngày hôm qua tớ không nên gọi cậu tới, cậu nói xem, cậu cũng không đi học nữa còn tới đây, để cho Thầy giáo La nhìn thấy, trong lòng thầy sẽ có nhiều tiếc nuối lắm!"

"..." Chẳng những nhấn mạnh chuyện mình không đi học, còn nhấn mạnh chuyện mình đã có chồng.

Tâm cơ đúng là đủ sâu!

Quả nhiên, mọi người vừa nghe đến chữ chồng, liền kinh ngạc nhìn về phía Cao Thanh Thu, "Cao Thanh Thu, cậu kết hôn rồi? Đã có chồng sao?"

Trời ạ!

Các cô cũng mới chỉ vừa tốt nghiệp trung học, căn bản không có thể tưởng tượng được có chuyện chồng.

Đối với chuyện này vô cùng tò mò, hận không thể tra hỏi Cao Thanh Thu đến cùng.

Cao Thanh Thu nhìn Triệu Gia Trạm một cái: "Chuyện này Minh Hân hẳn rõ ràng hơn tôi."

Không phải cô ta khai ra sao?

Cao Thanh Thu ngược lại muốn biết, Vũ Minh Hân sẽ nói thế nào về chuyện này.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 58

Cô lấy điện thoại đi động ra chơi, cũng không tham gia vào câu chuyện của bọn họ.

Vũ Minh Hân nói: "Tớ chỉ là ra mắt, dù sao cũng có tiền, đứng không Thanh Thu? Cậu có phúc thật đấy, mẹ cậu giúp cậu tìm người có tiền, gả cậu đi, bây giờ cậu cũng không cần khổ cực làm việc như vậy, cũng không cần đi học nữa! Trực tiếp về làm cô chủ nhà giàu có, thật khiến người ta hâm mộ mà. Chỉ có điều..."

Vũ Minh Hân cố ý dừng lại một chút, khiến mọi người thêm tò mò.

"Chỉ có điều thế nào?" Bạn nữ bên cạnh thúc giục.

Vũ Minh Hân nói: "Chỉ là hơi lớn tuổi một chút, hơn nữa, cử động cũng không quá thuận tiện... Và lại, hình như sinh con cũng không sinh được đâu! Nhưng dù sao, sinh con cũng là chuyện phiền toái mà... Không có còn dễ thờ hơn ấy chứ."

Vũ Minh Hân tận lực dùng giọng điệu hâm mộ, thật ra là cay độc chĩa mũi nhọn vào chỗ hiểm của Cao Thanh Thu.

Nghe cô ta miêu tả như vậy, mọi người đều tưởng tượng ra, hoàn toàn là lão già vừa xấu xí tuổi tác lại còn cao.

Vì sao hôm nay Cao Thanh Thu ăn mặc đẹp như vậy, hóa ra là bởi vì gả cho một lão già có tiền nha!

Cao Thanh Thu nhìn Vũ Minh Hân người phụ nữ xảo quyệt này, không hiểu sao cô ta phải diễn trò như vậy.

Mọi người nghe xong lời của Vũ Minh Hân, lúc nhìn lại phía Cao Thanh Thu, ngoài miệng không nói gì, nhưng trong lòng đều có chung suy nghĩ.

Ngay lúc này, Đinh Cẩm từ bên ngoài đi vào.

Đinh Cẩm lúc trước chính là mỹ nam trường học, có không ít bạn học nữ đều thích cậu ta.

Giờ phút này, thấy cậu ta đi vào, sự chú ý của mọi người đều rơi vào người cậu ta.

"Là Đinh Cẩm, trời ơi! Cậu ấy thật đẹp trai quá đi! Đến nỗi tớ cũng sắp có bầu được rồi."

"Ày, tôi nhớ lúc trước Cao Thanh Thu không phải hẹn hò với Đinh Cẩm hay sao?" Có người đột nhiên nói ra.

Suy nghĩ một chút, Cao Thanh Thu là bạn gái Đinh Cẩm, cuối cùng lại gả cho một lão già... Ai nấy đều hoài nghi đầu óc cô có phải hư rồi hay không.

Đinh Cẩm cũng không đi tới phía mấy bạn học nam, mà đi tới đứng sau lưng Cao Thanh Thu.

Ánh mắt Cao Thanh Thu vẫn nhìn chăm chăm vào điện thoại đi động, dường như căn bản không cảm giác được Đinh Cẩm đứng sau lưng cô vậy.

Tất cả mọi người đều tò mò nhìn Đinh Cẩm.

Có người chào hỏi anh: "Mỹ nam!"

"Bạn học cũ..."

Ở trường học, thành tích của Đinh Cẩm rất tốt, lại lạnh lùng, phần lớn mọi người đều không dám quá thân cận với cậu ta. Cao Thanh Thu ngồi cùng bàn cậu ta, coi như là lâu đài gần nước.

Cậu ta đứng sau lưng Cao Thanh Thu, thấy cô cũng không quan tâm mình, liền có chút lúng túng.

Ánh mắt rơi vào trên người Vũ Minh Hân: "Tôi có lời muốn nói với cậu."

Nói xong câu này, cậu ta xoay người rời đi.

"Oa!" Các bạn học nữ thán phục nhìn về phía Vũ Minh Hân, Vũ Minh Hân xấu hổ đứng lên, cầm lấy túi xách: "Vậy tớ đi trước một chút."

Sau đó, trong ánh mắt hâm mộ của mọi người đi tới chỗ Đinh Cẩm.

Bạn học nữ ngồi cạnh Cao Thanh Thu thốt lên: "Trời ơi! Thật ngưỡng mộ Mộ Vũ Minh Hân, nhà có tiền, đáng đẹp đẹp mắt, bạn trai còn đẹp trai."

Cao Thanh Thu nhìn đáng vẻ hưng phấn của Vũ Minh Hân, cảm thấy thật châm chọc. Nhà có tiền, đáng đẹp đẹp mắt, liền có thể cướp bạn trai người khác sao?

Mặc dù Cao Thanh Thu bây giờ đã chẳng còn cảm giác gì với Đinh Cẩm, thế nhưng thấy hai người này ở cạnh nhau, trong lòng vẫn có chút không thoải mái.

Cô tình nguyện Đinh Cẩm tìm con heo, cũng không muốn nhìn thấy cậu ta ở bên Vũ Minh Hân.

Đột nhiên có người xì một tiếng.

"Có gì mà hâm mộ? Các cậu nếu như có mặt mũi cướp bạn trai của tri kỷ mình, cũng có thể ôm mỹ nam trường học trở về nhà!"

Cao Thanh Thu ngẩng đầu lên nhìn, phát hiện người vừa nói là Trương Tâm Dao bạn này vừa chào hỏi với cô.

Các bạn học nữ đều nhìn Trương Tâm Dao: "Cướp bạn bạn trai gì cơ?"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 59

Trương Tâm Dao cười một tiếng, trong mắt đều là khinh thường đối với Vũ Minh Hân: "Các cậu quên rồi sao, lúc ở trường học, Cao Thanh Thu mới là bạn gái của Đinh Cẩm."

Cao Thanh Thu hơi sững sờ, không nghĩ tới sau khi Vũ Minh Hân bồi nhọ cô như vậy, vẫn có người ra mặt nói giúp cô, chứ không phải tất cả đều vô não đứng ở phe Vũ Minh Hân.

Ánh mắt các bạn học cũng rơi xuống trên người Cao Thanh Thu.

Giang Đình Đình có quan hệ rất tốt với Vũ Minh Hân lên tiếng: "Nhưng Cao Thanh Thu không phải chia tay với Đình Cẩn rồi sao? Cao Thanh Thu cũng đã kết hôn rồi, Vũ Minh Hân vẫn không thể hẹn hò với Đình Cẩn chắc?"

Trương Tâm Dao liếc cô một cái: "Cậu tìm bạn trai, sẽ chọn bạn trai cũ của bạn thân mình sao?"

"..." Những lời này của Trương Tâm Dao khiến Giang Đình Đình cứng đờ, đúng là sẽ không ai chọn bạn trai cũ của bạn tri kỷ mình làm bạn trai.

Trừ phi cô căn bản không có coi người bạn tri kỷ đó ra gì.

"Thế nhưng sao tôi lại nghe nói, Đình Cẩn vốn là thích Vũ Minh Hân, là Cao Thanh Thu ngang ngược cướp đoạt chứ?" Bạn học nữ ngồi bên cạnh Cao Thanh Thu phản bác lời Trương Tâm Dao.

Chuyện này gần đây mọi người đều đang đồn, không chỉ có như vậy, diễn đàn của trường học cũng có người đang bàn luận chuyện này, post gần ở đầu trang.

Ba người thành cái chợ, truyền đi nhiều người như vậy, cho dù là giả cũng đã bị mọi người nhận định thành sự thật.

Trương Tâm Dao nói: "Nếu quả thật là như vậy, vậy tại sao Vũ Minh Hân còn phải làm bạn bè với Cao Thanh Thu, trước kia lúc còn ở trường học, quan hệ giữa hai người tốt thế nào, các cậu chẳng lẽ không biết sao?"

Cô ấy và đám người ngồi đó không giống nhau, đối với kiểu giải thích này rõ ràng là không tin.

Cao Thanh Thu cảm thấy có chút ngoài ý muốn, cô và Trương Tâm Dao bình thường tiếp xúc cũng không nhiều, không nghĩ tới cô ấy vậy mà sẽ giúp mình, so sánh một chút vẫn cảm thấy tốt hơn người được cho là bạn tốt của cô, Vũ Minh Hân, sau lưng chỉ biết bôi nhọ cô.

Mọi người nghe xong lời của Trương Tâm Dao, đều nhìn về Cao Thanh Thu: "Cao Thanh Thu, rốt cuộc là thế nào? Cô cũng nói một chút đi!"

Cao Thanh Thu nhìn về phía Vũ Minh Hân và Đình Cẩn đang từ bên ngoài đi vào, cười một tiếng: "Tớ nói cũng không tính, chỉ bằng hỏi Đình Cẩn một chút xem?"

Mọi người nhìn về phía Cao Thanh Thu, cô lại để cho Đình Cẩn tự nói?

"Đình Cẩn." Cao Thanh Thu mở miệng.

Đình Cẩn dừng bước, lại nhìn về phía cô, không nghĩ tới Cao Thanh Thu vừa rồi vẫn một mực làm lơ, lại chủ động nói chuyện với cậu ta.

Cậu ta nhìn cô, không hiểu Cao Thanh Thu muốn làm gì.

Cao Thanh Thu mỉm cười: "Bạn gái cậu nói với mọi người, trước kia tôi với cậu qua lại, cô ấy cũng thích cậu, là tôi cướp cậu từ tay cô ấy. Phải vậy không?"

Vũ Minh Hân ở bên ngoài phao cái tin vệt này, Đình Cẩn hẳn là không biết chuyện.

Dĩ nhiên, Vũ Minh Hân cũng chắc chắn là Đình Cẩn không biết, Cao Thanh Thu giải thích người khác cũng không tin, mới dám tung tin vệt ra ngoài.

Nghe xong lời của Cao Thanh Thu, Đình Cẩn nhìn Vũ Minh Hân một cái, ánh mắt vô cùng nghiêm túc.

Cậu ta cho tới giờ chỉ thích Cao Thanh Thu, nếu như Vũ Minh Hân không phải là bạn thân Cao Thanh Thu, cũng sẽ không thân cận với cô ta.

Cho dù sau này lựa chọn bên cạnh Vũ Minh Hân, cũng là chuyện xảy ra sau khi cậu làm tương Cao Thanh Thu không thích mình, trốn tránh mình.

Vũ Minh Hân có thể ở bên ngoài nói bậy nói bạ, cũng không dám ở Đình Cẩn trước mặt nói như vậy, chuyện này sẽ phá hỏng hình tượng của cô ta trong lòng Đình Cẩn.

Cô ta vội vàng giải thích: "Thanh Thu, cậu hiểu lầm rồi, những chuyện này đều là người khác nói linh tinh, không phải tôi."

"Không phải cậu sao?" Cao Thanh Thu nhìn Vũ Minh Hân, "Tôi thấy mọi người tin như vậy, còn tưởng là cậu nói nữa cơ! Hiểu lầm cậu rồi, thật xin lỗi."

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60

Dáng vẻ chột dạ của Vũ Minh Hân, nào có giống như người bị người khác cướp mất bạn trai, ngược lại giống như kẻ làm chuyện trái lương tâm thì hơn.

Cao Thanh Thu cũng không định cứ như vậy bỏ qua cho cô ta, cô bị oan uổng lâu như vậy, bây giờ, chỉ muốn được giải thích.

Cô nhìn Vũ Minh Hân, nói: "Nếu mọi người đều ở đây, chỉ bằng cậu nói một chút, tôi rốt cuộc có cướp bạn trai cậu hay không?"

Vũ Minh Hân cứng đờ, tất cả tất cả bạn học đang nhìn mình.

Cô ta vốn là cướp Đình Cẩn, cảm thấy đuối lý, sợ người khác nói ra nói vào, mới cố ý vu cho Cao Thanh Thu, để mọi người cảm thấy Cao Thanh Thu mới chính là người xấu.

Thế nhưng bây giờ, Đình Cẩn ở đây, cô ta lại không thể trợn mắt nói dối: "Không có chuyện đó."

Lúc nói lời này, Vũ Minh Hân nắm chặt quả đấm, hôm nay gọi Cao Thanh Thu tới đây, cô ta vốn là có tính toán khác, nhưng Cao Thanh Thu lại một mực phá hủy kế hoạch của cô ta.

Hơn nữa, bản thân còn bị buộc thay Cao Thanh Thu giải thích, thật khiến cô ta tức chết.

Cao Thanh Thu cười một tiếng, "Mọi người cũng nghe được rồi, tôi nói mọi người không tin, Vũ Minh Hân tự nói, mọi người tin rồi chứ!"

"Nhưng là..." Giang Đình Đình là bạn tốt của Vũ Minh Hân, thấy Vũ Minh Hân nói như vậy, cảm thấy rất khó hiểu: "Lần trước không phải chính miệng cậu với tôi nói, Cao Thanh Thu đoạt Đình Cẩn hay sao!"

Bởi vì Vũ Minh Hân nói vậy, Giang Đình Đình mới đi nói với các bạn học khắp nơi, bắt bình thay Vũ Minh Hân.

Bây giờ Vũ Minh Hân nói vậy, Giang Đình Đình hoàn toàn không hiểu nổi.

Đối mặt với đồng đội heo này, Vũ Minh Hân thật sự không biết nói gì, sợ dĩ cô ta nói với Giang Đình Đình là bởi vì biết Giang Đình Đình miệng rộng, chỉ cần nói cho Giang Đình Đình, chẳng khác nào nói cho tất cả mọi người.

Lại không nghĩ tới, Giang Đình Đình sẽ ở trước mặt nhiều người như vậy nói ra chuyện này.

Trương Tâm Dao cười một tiếng, nhìn Vũ Minh Hân: "Bạn học, cậu hình như cũng có chút không phúc hậu nha! Cậu và Cao Thanh Thu không phải bạn tốt sao?"

"Tôi không nói như thế." Trước mặt nhiều người như vậy, Vũ Minh Hân đương nhiên là phủ nhận.

Cô ta nhìn Giang Đình Đình, không muốn để ý tới người phụ nữ ngu ngốc này nữa!

Cao Thanh Thu ngồi ở một bên, vốn đã nghĩ nếu như Vũ Minh Hân nói vậy nói bà, sẽ có biện pháp gì phơi bày mặt mũi của cô ta, không nghĩ tới Vũ Minh Hân dễ dàng liền thừa nhận như vậy.

Bất luận thế nào, thấy Vũ Minh Hân mất mặt, cô liền rất vui vẻ.

Đình Căn nhìn Vũ Minh Hân, cũng không nói thêm gì.

Rất nhanh liền bị các bạn học nam kêu đi, cậu ta hôm nay có vẻ không cao hứng lắm.

Vũ Minh Hân biết cậu ta đang tức giận, cũng không dám đi tới quấy rầy cậu ta, chỉ ngồi xuống ở bên cạnh.

Nhân lúc Thầy giáo La còn chưa tới, Cao Thanh Thu đi vào phòng vệ sinh, vừa vặn Trương Tâm Dao cũng ở đó, cô đi tới, cười với Trương Tâm Dao một tiếng: "Cám ơn."

"Cám ơn cái gì?" Trương Tâm Dao nói: "Tôi chỉ là không thích loại phụ nữ như Vũ Minh Hân, trước mặt một kiểu sau lưng lại trở mặt."

Cô dĩ nhiên cũng từng bị Vũ Minh Hân nói xấu, cho nên khó chịu với Vũ Minh Hân đã rất lâu.

Cao Thanh Thu cười một tiếng, "Bất luận thế nào, vẫn là cám ơn cậu."

Vũ Minh Hân cho rằng cô ta diễn kỹ không chê vào đâu được, thực tế, cô ta có thể gạt được người khác một lúc nào đó, nhưng không thể gạt người ta cả đời.

Cao Thanh Thu rửa tay xong liền cùng Trương Tâm Dao quay lại phòng ăn, Thầy giáo La đã đến, thấy Cao Thanh Thu, vội vàng gọi cô lại: "Cao Thanh Thu."

"Thầy giáo La." Cao Thanh Thu nhẹ nhàng đi tới, Thầy giáo La đối với cô thật sự rất tốt, là người thầy giỏi nhất cô từng học trong suốt bao năm qua

Thầy giáo La đeo kính, vóc người cao gầy, vỗ vỗ Đình Căn đứng bên cạnh một cái, vừa cười với Cao Thanh Thu: "Hai đứa thi không tệ, không để thầy thất vọng."

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61

"Thầy giáo La, thầy sao chỉ khen hai người bọn họ chứ!" Giang Đình Đình ở bên cạnh nói: "Vũ Minh Hân không phải cũng thi không tệ sao?"

Vũ Minh Hân, Đình Căn và Cao Thanh Thu, đều thi đỗ đại học Kinh Châu. Trong lớp chỉ có ba người bọn họ đỗ đại học Kinh Châu.

Lời này của cô ta lại khiến mọi người chú ý đến Vũ Minh Hân.

Thầy giáo La sững sờ một chút, nhìn về phía Vũ Minh Hân, cười một tiếng, "Minh Hân cũng thi không tệ."

Có điều, thái độ của thầy với Vũ Minh Hân rõ ràng không nhiệt tình như vậy.

Vũ Minh Hân đứng ở một bên, sắc mặt dường như trở nên rất khó coi.

Giang Đình Đình kéo tay Vũ Minh Hân, cảm thấy không công bằng: "Thầy sao lại như vậy chứ? Đứng rồi Minh Hân, cậu thi được bao nhiêu điểm?"

"..." Vũ Minh Hân không trả lời.

Cô ta bình thường thành tích không tệ, lại thường xuyên có Cao Thanh Thu nói giúp, cho nên, vẫn là đứng top đầu trong lớp. Chỉ là... Lần này kỳ thi vô cùng quan trọng, bởi vì căng thẳng, cô ta phát huy cũng không được tốt lắm, chuyện này cũng chưa từng nói qua với ai.

Cô ta vốn nghĩ rằng, dù sao cũng đã được trúng tuyển, thành tích không quan trọng.

Bị Giang Đình Đình hỏi như vậy, ngược lại cảm thấy khó chịu.

Bây giờ cô ta lại cảm thấy Giang Đình Đình này thực sự là phiền chết, hận không thể lập tức sạch quan hệ với cô ta.

Lúc ăn cơm, Cao Thanh Thu ngồi ở vị trí rất gần Thầy giáo La, Thầy giáo La nghe nói cô không lên đại học, một mực làm công tác tư tưởng cho cô: "Thi đậu đại học Kinh Châu không dễ, em đừng ngốc, em bây giờ cho dù đi làm thêm, có thể kiếm chút đỉnh, cải thiện tình hình trong nhà, nhưng là hủy đi sự nghiệp cả đời mình. Sau này em sẽ hối hận..."

"Em biết ạ." Cao Thanh Thu dĩ nhiên biết những thứ này, cô nói với Thầy giáo La: "Em sẽ kiên trì."

Cô thật ra đã sớm biết những điều đó, nhưng khi Thầy giáo La quan tâm mình như vậy, Cao Thanh Thu vẫn vô cùng cảm động. Cũng chỉ có thầy, mới có thể ủng hộ cô khích lệ cô.

Chỉ không phải giống như mẹ cô, chỉ mong cô không đi học đại học.

Đình Căn ngồi ở một bên, vị trí của cậu cũng rất gần thầy giáo, cho nên nghe thấy được rõ ràng đoạn hội thoại giữa hai người, cậu nhìn Cao Thanh Thu, màu mắt bỗng trầm xuống.

Sự khích lệ của Thầy giáo La khiến trong lòng Cao Thanh Thu vô cùng xúc động, cơm nước xong, lúc Thầy giáo La và những bạn học khác nói chuyện, cô liền nhốt mình trong phòng rửa tay.

Có lúc cô cảm thấy mình rất kiên cường, chuyện gì cũng có thể đối mặt.

Có những lúc, lại cảm thấy mình vô cùng yếu đuối..

Giống như bây giờ, cuộc trò chuyện với Thầy giáo La sẽ khiến cô nhớ mãi tình cảnh mình hôm nay.

Chỉ vì có thể được đi học, cô cũng đã dùng hết tất cả sức lực.

Nước mắt mơ hồ dâng lên khoe mắt cô, cô nhìn rất lâu, không để cho nước mắt mình rơi xuống, thế nhưng, khoe mắt vẫn đỏ hoe.

Ngay lúc này, bỗng có cuộc điện thoại gọi tới, Cao Thanh Thu lấy điện thoại đi động ra xem, biết là Hoa Ngọc Thành gọi tới, cô điều chỉnh tâm trạng, nghe điện thoại: "Chú."

"Em ở đâu? Lại đi làm việc sao?" Giọng nói Hoa Ngọc Thành rất ấm, mang theo sự quan tâm chân thành.

Cao Thanh Thu nhìn đồng hồ, phát hiện đã sắp bảy giờ.

"Không phải, hôm nay chúng tôi họp lớp."

"Tôi bảo Lý Sơn tới đón em"

Anh không yên tâm cô buổi tối còn ở bên ngoài.

"Không cần, chúng tôi cũng ăn xong rồi, nếu để anh Lý tới tôi còn phải chờ rất lâu. Bây giờ tôi về ngay đây."

"Được rồi!" Hoa Ngọc Thành cũng không miễn cưỡng cô.

Cúp điện thoại, Cao Thanh Thu rửa mặt.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62

Lúc này, rất nhiều bạn học cũng đã đi rồi.

Đình Cẩn từ phòng ăn đi ra, cũng chuẩn bị rời đi, lại bị Vũ Minh Hân gọi lại: "Đình Cẩn."

Cậu dừng bước, nhìn Vũ Minh Hân, giọng vô cùng lãnh đạm: "Tôi hôm nay có chuyện, không tiện đưa cậu về."

Tâm trạng cậu ta không được tốt.

Vũ Minh Hân nghiêm túc nói: "Không phải tôi, là Cao Thanh Thu tìm cậu có chuyện, cô ấy ngại, cho nên nhờ tôi đi gọi giúp."

Nghe thấy Cao Thanh Thu, Đình Cẩn ngăn người, chuyện buổi sáng cậu ta đối với Cao Thanh Thu đã có chút áy náy, buổi tối nghe thấy cô nói chuyện với Thầy giáo La, áy náy trong lòng càng sâu hơn.

Cậu ta luôn cảm thấy, mình căn bản không thể nào hiểu được Cao Thanh Thu.

Cậu ta cho tới bây giờ cũng không biết, một mình cô phải đối mặt với nhiều vấn đề như vậy.

Nghe thấy cô muốn tìm mình, cậu cũng không quan tâm chuyện bọn họ đã chia tay: "Cô ấy đâu?"

"Ở phòng vệ sinh."

Vũ Minh Hân một mực đề ý động tĩnh của Cao Thanh Thu, sẽ không bỏ lỡ giờ khắc này đâu!

Đình Cẩn quay trở lại phòng ăn, đi tới phòng vệ sinh, mới vừa vào tới cửa liền thấy Cao Thanh Thu từ bên trong đi ra, ánh mắt đỏ hoe giống như là vừa khóc.

Cao Thanh Thu vốn cho rằng mọi người đều đi rồi, không nghĩ tới Đình Cẩn vẫn chưa đi, còn bị cậu ta nhìn thấy bộ dáng này của mình, cảm thấy có chút mất mặt.

Cậu ta vào đây đi vệ sinh sao?

Cô né qua một bên, nhường đường cho cậu ta, lại thấy Đình Cẩn đứng ở trước mặt cô.

Cao Thanh Thu sững sốt một chút, lạnh lùng nói: "Cậu muốn làm gì?"

Cậu ta không phải đến tìm cô chứ?

Rõ ràng lúc trước nhìn thấy cô liền tỏ vẻ phiền phức, bây giờ lại chủ động tới tìm cô?

Vũ Minh Hân đâu?

Không lo quản bạn trai đi còn làm gì?

Đình Cẩn hỏi: "Cậu tìm tôi?"

Cậu nhìn khoe mắt hồng hồng của Cao Thanh Thu, trong mắt đầy quan tâm.

Cao Thanh Thu cảm thấy buồn cười, "Tôi tìm cậu? Tôi không có chuyện tìm cậu làm gì?"

Muốn đến đây gây sự với cô cũng đừng tìm cái cớ như vậy chứ?

"Tránh ra, tôi phải đi về." Cao Thanh Thu khó chịu cậu ta cản đường mình.

Đình Cẩn nhìn Cao Thanh Thu, trước kia lúc bọn họ bên nhau, Cao Thanh Thu đối với cậu ta rất dịu dàng, thế nhưng bây giờ, cô ngay cả nhìn cậu ta lâu thêm một chút cũng cảm thấy phiền não.

Cậu ta cầm lấy tay Cao Thanh Thu, không cho cô rời đi, giọng nói so với lúc bình thường dịu dàng hơn rất nhiều: "Chúng ta bên nhau một lần nữa được không!"

Cao Thanh Thu sững sốt, ngẩng đầu nhìn Đình Cẩn.

Cậu ta nói gì cơ? Bên nhau thêm lần nữa sao? Không nói đùa đấy chứ!

Cao Thanh Thu nhìn dáng vẻ nghiêm trang của Đình Cẩn trước mắt, nhớ tới lúc trước, mỗi ngày cậu ta đều thề rằng sẽ đuổi cô ra khỏi Nhà họ Hoa, bây giờ lại nói muốn ở bên cạnh cô: "Đình Cẩn, đầu óc cậu hư rồi sao?"

"Tôi đang nói nghiêm túc." Mồm miệng đáp lại cô, Đình Cẩn là đang xuống nước trước.

Cậu ta vốn nghĩ rằng, Cao Thanh Thu không thích cậu ta, mình cũng không cần phải thích lại cô, thiên hạ nhiều phụ nữ như vậy.

Thế nhưng...Sự lạnh lùng của Cao Thanh Thu khiến cậu ta hiểu được, nếu như cậu ta không cố gắng, cô liền sẽ cách cậu mỗi ngày một xa hơn.

Cao Thanh Thu thấy dáng vẻ nghiêm túc của cậu ta, không khỏi cảm thấy nực cười, cậu ta coi mình là thần tình yêu hay sao?

"Đình Cẩn, tôi cũng là nghiêm túc, tôi không có thói quen nhai lại cô, đối với thứ Vũ Minh Hân đã dùng qua cũng không có hứng thú."

Cao Thanh Thu chính là kiểu người một khi đã quyết định cũng sẽ không quay đầu!

Bất kể thời gian trước kia cùng Đình Cẩn đẹp thế nào, nhưng bây giờ cô đối với đoạn tình cảm đó đã hết sức thất vọng.

Cô cũng không phải kẻ cuồng ngược, không có hứng thú chà đạp mình.

Đình Cẩn nghe thấy cô nói vậy, cảm thấy không thể hiểu: "Cao Thanh Thu, cậu nhất định phải nói khó nghe như vậy sao?"

Lạ nói cậu ta là thứ Vũ Minh Hân đã từng dùng qua?

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63

"Cậu mong tôi sẽ nói gì cho cậu nghe?" Cao Thanh Thu bốn cột nhìn cậu ta, từ trong mắt cô không thấy được nửa phần lưu luyến. "Đình Cẩn, không phải ai cũng là Vũ Minh Hân, khổ tâm tích lũy cũng muốn lấy được cậu. Đối với tôi mà nói, cậu không tốt như vậy."

"Cao Thanh Thu, cậu có biết tôi đang cho cậu cơ hội hay không?" Đình Cẩn có chút thẹn quá thành giận, lời của Cao Thanh Thu khiến cậu ta rất mất mặt.

Cao Thanh Thu khẽ mỉm cười, cô vốn đang rất thương cảm.

Thấy Đình Cẩn thẹn quá hóa giận như vậy, cảm thấy thú vị cực kỳ: "Vậy tôi hẳn còn phải cảm ơn cậu đã bỏ rơi tôi, bây giờ lại tới tìm tôi muốn bắt đầu lại?"

"Cậu đừng hy vọng còn có lần sau nữa!" Hôm nay xuống nước trước, đối với cậu ta mà nói đã là cực hạn.

Không nghĩ tới cô chẳng những không cảm kích, còn nói lời khó nghe như vậy, thật sự khiến cậu ta tức chết.

"Tôi thật sự không hy vọng." Cao Thanh Thu lãnh đạm nhìn Đình Cẩn.

Không hiểu sao cậu ta có thể cho rằng mình tốt đẹp đến vậy, cho rằng cô không bỏ được cậu ta.

Đình Cẩn nhìn cô như vậy, cũng không còn mặt mũi đợi tiếp nữa, tức giận liền trực tiếp bỏ đi.

Vũ Minh Hân nấp ở phía xa, nhìn thấy hai người tranh chấp rất rõ ràng.

Nói thật, lúc Đình Cẩn nói tái hợp, cô ta cũng sắp tức chết.

Cậu ta tại sao có thể như vậy?

Mặc dù trước kia cậu ta và Cao Thanh Thu bên nhau, nhưng bây giờ người bên cạnh cậu ta là Vũ Minh Hân, cậu ta không cô coi ra gì hay sao?

Cũng may Cao Thanh Thu không nể mặt cậu ta, nhìn bộ dáng kia, đoán chừng Đình Cẩn cũng sẽ không thêm đề ý tới Cao Thanh Thu nữa.

Vũ Minh Hân nhìn tấm ảnh vừa chụp lên trên điện thoại, từ góc độ này của cô ta nhìn qua, Cao Thanh Thu và Đình Cẩn rất gần, giống như hai người đang thân mật vậy.

Cô ta nhếch khóe miệng, rất mong chờ tình huống Hoa Ngọc Thành thấy những tấm hình này, sau đó ấn gửi đi.

Phía dưới còn nhắn chữ: "Chú Hoa, chú nhìn Cao Thanh Thu đi, cô ấy lại tới rồi, còn nói cô rất thích Đình Cẩn, ở bên cạnh chú chỉ là bởi vì bị mẹ cô ép buộc mà thôi. Chỉ cần Đình Cẩn đồng ý ở bên cạnh cô ấy, cô ấy lập tức rời khỏi chú..."

Gửi xong tin nhắn, Vũ Minh Hân nhếch khóe miệng, cô ta cũng không tin, Cao Thanh Thu còn có thể tiếp tục ở lại Nhà họ Hoa.

Chỉ cần Hoa Ngọc Thành không để ý tới Cao Thanh Thu, Cao Thanh Thu liền không còn cơ hội xuất hiện trước mặt cô ta và Đình Cẩn nữa!

Vẫn trở về làm một kẻ khổ rách áo ôm!

Hơn nữa, nhìn ra được tính cách Hoa Ngọc Thành không tốt, cô ta quả thật có chút mong đợi kết quả của Cao Thanh Thu.

Thấy Đình Cẩn bị từ chối, về mặt lạnh lùng đi ra, Vũ Minh Hân vội vàng cắt điện thoại đi động, đi theo cậu ta.

Cao Thanh Thu là người cuối cùng rời đi, sau khi đi khỏi phòng ăn liền chạy thẳng tới trạm xe gần nhất, mua vé trở về nhà.

"Thanh Thu, cuối cùng cô cũng về rồi!" Cao Thanh Thu mới vừa tới cửa, liền thấy dì Ngô từ trong nhà đi ra giống như chuẩn bị về nhà họ Hoa, sắc mặt thoạt nhìn có chút nghiêm túc.

"Chào dì!" Nhìn về mặt dì nghiêm trọng. "Xảy ra chuyện gì rồi sao?"

"Ngọc Thành hôm nay có chút không vui, lát nữa cô nên cẩn thận một chút." Nếu nói người trong nhà này sợ nhất cái gì, có lẽ chính là sợ nhất Hoa Ngọc Thành nổi giận đi!

Lời của dì Ngô khiến Cao Thanh Thu có chút nghi hoặc, lúc chú gọi điện thoại cho cô vẫn còn rất tốt mà!

Cô cũng không nghĩ nhiều, nói với dì Ngô: "Vây đi đi thông thả, trên đường nhớ cẩn thận một chút."

Mỗi ngày đều là vào lúc này đi sẽ trở về Nhà họ Hoa.

Dì nói: "Cô mau vào đi thôi!"

"Tôi tiến đi một chút." Cao Thanh Thu đi cùng dì một đoạn mới quay lại. Cô không mang chìa khóa, gõ cửa một cái, Lý Sơn ra mở cửa, thấy Cao Thanh Thu cũng không hỏi han gì, về mặt vô cùng nghiêm túc.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64

Nhớ tới tấm hình ban nãy vừa nhận được, cô đang lờ lờ kéo kéo với Đinh Cẩm, Lý Sơn liền giận đến không nhận được.

Cô thật sự không đặt ngài Hoa trong lòng sao?

Cao Thanh Thu lấy dép đi trong nhà từ tủ giày, đôi giày xong liền nhìn về phía Lý Sơn đứng bên cạnh, nói: "Anh Lâm, anh vẫn ổn đấy chứ?"

Bị chú mắng không dám nói lời nào?

Anh ta đã làm gì sai sao?

Lý Sơn không lên tiếng, chỉ nhìn Cao Thanh Thu, ở đôi mắt của anh ta cô thấy được sự lạnh lùng và kháng cự.

Hoa Ngọc Thành nói anh có tâm sự, nhìn xem, vẫn chưa ổn mà!

Cao Thanh Thu cũng không hỏi lại, cô cũng không phải là người không thức thời.

Cô đi vào phòng khách, thấy Hoa Ngọc Thành ngồi ở chỗ đó, anh còn mặc bộ quần áo lúc ra ngoài, sắc mặt rất nghiêm túc, bầu không khí ở phòng khách dường như có gì đó không đúng.

"Chú, tôi về rồi!" Cao Thanh Thu đi tới, thả túi xuống, ánh mắt rơi vào trên người Hoa Ngọc Thành.

Cô mặc dù bình thường nói nói cười cười với Hoa Ngọc Thành, nhưng lúc anh tức giận vẫn có chút kiêng dè. Nhưng cho dù là như vậy, Cao Thanh Thu cũng cảm thấy, chỉ có trò chuyện trực tiếp mới là phương thức giải quyết tốt nhất.

Cô đi tới, đến gần Hoa Ngọc Thành, ở bên anh chân ngồi xổm xuống, lấy lòng anh: "Chú tức giận, không phải là bởi vì tôi về quá muộn chứ?"

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu ngồi bên cạnh như con chó nhỏ vậy, không lên tiếng.

Truyện cập nhập mỗi ngày trên

Cao Thanh Thu ôm lấy bàn tay anh, lắc lắc: "Sao thế? Chú không nói lời nào, tôi làm sao biết chú tức giận cái gì?"

Lý Sơn đứng một bên, lạnh lùng nhìn Cao Thanh Thu, ở bên ngoài không nhìn thấy cùng người đàn ông khác, trở lại một cái liền giả bộ ngoan ngoãn, Ngài Hoa sẽ để ý cô mới là lạ!

Cô thật sự cho rằng trên thế giới này đều là người ngốc sao?

Để cho cô đùa bỡn trong tay.

Kết quả, một giây tiếp theo, Hoa Ngọc Thành liền giơ tay lên xoa đầu Cao Thanh Thu: "Đa nói lập tức trở về rồi, em còn về trễ như vậy."

Lý Sơn: "..."

Ngài Hoa à, tự trọng của anh đâu?

Rõ ràng nhìn thấy những tấm hình Vũ Minh Hân gửi, chứng minh Cao Thanh Thu không phải là người tốt, anh chẳng lẽ còn định để bản thân bị lừa gạt như vậy?

"Chỗ chúng tôi hẹn nhau có chút xa." Cao Thanh Thu nói: "Hơn nữa tôi đi tàu điện ngầm về, cách nhà một đoạn đường, tôi còn phải đi bộ về nhà đó."

Cao Thanh Thu nói xong, dứt khoát nằm ở trên đùi anh. "Mệt chết đi được, sớm biết vậy đợi anh Lý đón tôi cho xong."

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu mềm mại giống như mèo vậy, anh cũng không biết tại sao, liền muốn cung chịu cô: "Lần sau để Lý Sơn đi đón em, không cần phải tự về, quá muộn, tôi không yên tâm."

Mặc dù tính cách của cô giống như con trai vậy, chẳng sợ gì cả, thế nhưng trong mắt anh, cô chỉ là một cô gái nhỏ, một cô gái nhỏ anh muốn được bảo vệ.

Cao Thanh Thu nói: "Được."

"Muốn đi tụ tập với bạn bè, sao không nói với tôi?" Ngón tay Hoa Ngọc Thành nhẹ nhàng vuốt sợi tóc của cô.

Cao Thanh Thu nói: "Chuyện cũng chẳng có gì mới không nói cho chú. Thật ra cũng là hôm qua mới quyết định đi! Đúng rồi, Đinh Cẩm và Vũ Minh Hân cũng đi."

Hoa Ngọc Thành và Lý Sơn đều sững sốt một chút, không nghĩ tới cô lại nhắc tới Đình Cẩn?

"Đình Cẩn cũng đi sao?" Người hỏi là Lý Sơn, anh ta có chút không nghĩ tới Cao Thanh Thu lại chủ động nói ra chuyện này.

Không phải là cô nên giấu đi sao?

Nghe thấy sự kinh ngạc trong giọng nói của Lý Sơn, Cao Thanh Thu ngẩng đầu lên nhìn anh ta một cái, mới nhớ tới lúc trước mình từng nói, không quen biết Đình Cẩn.

Cao Thanh Thu nhìn Hoa Ngọc Thành, nói: "Chú, thật ra thì... Tôi và Đình Cẩn là bạn học, lúc trước ở nhà họ Hoa, trước mặt chị tôi chưa nói, là bởi vì tôi đột nhiên thành mỵ cậu ta có chút bối rối. Bây giờ tôi mới nói với chú, chú hẳn sẽ không trách tôi nói dối chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65

Cô nói rất chân thành, cũng hoàn toàn không có vẻ chột dạ.

Cao Thanh Thu bây giờ đã hiểu rõ ràng, cô và Đình Cẩn vốn cũng chẳng có quan hệ gì.

Sợ người nhà họ Hoa hiểu lầm, cho nên cô không nói, nhưng chú là người đáng tin, nói với chú cũng chẳng có vấn đề gì.

Lý Sơn nhìn Cao Thanh Thu, vốn còn tưởng rằng cô sẽ một mực che giấu và lừa gạt, không nghĩ tới cô lại tùy ý nói ra ngay như vậy.

Hoa Ngọc Thành dịu dàng nhìn cô: "Sẽ không đâu."

Cao Thanh Thu đứng lên: "Vậy tôi đi tắm đây. Một chút mệt! Muốn đi ngủ sớm một chút!"

Nguyệt sự của cô còn chưa hết, mới chỉ đi ra ngoài một chút mà cũng thật mệt mỏi!

Trong lúc cô đi tắm, Lý Sơn ngồi ở phòng khách nhìn Hoa Ngọc Thành: "Ngài Hoa, chuyện này ngài định cứ để như vậy sao?"

Hỏi cũng không hỏi một câu, Cao Thanh Thu mới chỉ làm nũng anh một chút, anh liền tin tưởng rồi.

Hoa Ngọc Thành nhìn tấm hình trên điện thoại di động: "Làm sao có thể cứ để mặc như vậy?"

Chuyện này, đã là lần thứ hai!

Vũ Minh Hân hết lần này tới lần khác gửi tin nhắn tới, muốn ly gián anh và Cao Thanh Thu, loại chuyện này làm sao có thể cứ để mặc như vậy?

Mặc dù Cao Thanh Thu không nói, nhưng Hoa Ngọc Thành đại khái đã có thể tưởng tượng ra được, Vũ Minh Hân đóng vai gì trong thế giới của cô.

Lý Sơn nhìn Hoa Ngọc Thành, hỏi: "Vậy anh định xử trí Cao Thanh Thu thế nào?"

"Xử trí?" Hoa Ngọc Thành nhìn Lý Sơn: "Tôi lúc nào nói tôi muốn xử trí cô ấy?"

"Nhưng mà..." Rõ ràng hôm nay sau khi nhận được tấm hình đó, anh vô cùng tức giận.

Lý Sơn không nói nữa, phát hiện mình hoàn toàn không hiểu Hoa Ngọc Thành!

Vũ Minh Hân đang tắm, vừa nghĩ tới cảnh tượng bí ẩn sau khi Cao Thanh Thu trở về liền vui vẻ cất tiếng hát.

Lúc đi ra liền nhận được điện thoại, là từ nhà họ Hoa gọi tới: "Là cô Vũ Minh Hân phải không?"

"Là tôi."

"Chào cô, tôi là quản gia Nhà họ Hoa, xin hỏi cô thứ bảy tuần này có rảnh không?"

"Có."

Hôm nay là thứ bảy, người nhà họ Hoa người phần lớn đều ở nhà, Hoa Châu Du dẫn Đình Cẩn tới, Cao Thanh Thu cũng đi theo Hoa Ngọc Thành đến đây.

Đến cửa, Cao Thanh Thu mới nhớ tới chuyện lần trước Bà Hoa muốn hẹn ba mẹ cô, có chút bận tâm, liền hỏi Hoa Ngọc Thành: "Chú, bên ba mẹ tôi còn chưa hỏi, lát nữa bọn họ sẽ không hỏi tôi chứ?"

Chuyện này những ngày qua Cao Thanh Thu vẫn luôn nghĩ trong lòng, chỉ là... Cô còn chưa sẵn sàng.

Nếu như không vì lát nữa Bà Hoa có hỏi tới, còn tưởng rằng cô không để chuyện này trong lòng chứ!

Hoa Ngọc Thành nhìn bộ dáng lo lắng của cô: "Không sao. Có điều... Em định khi nào mới nói chuyện này với ba mẹ?"

"Tôi..." Vừa nhắc tới chuyện này, Cao Thanh Thu liền rất phiền não, một chút chủ ý cô cũng không có: "Tôi cũng không biết."

"Vậy thì tuần tới đi, cuối tuần mọi người cũng có thời gian, em có rảnh thì gọi điện thoại hỏi ba mẹ một chút." Cứ để cô do dự như vậy không biết tới lúc nào, Hoa Ngọc Thành dứt khoát thay cô quyết định.

Cao Thanh Thu nhìn anh, muốn nói gì nữa, nhưng nhận thấy sớm muộn đều sẽ phải đối mặt với người nhà, cô gật đầu một cái: "Được rồi!"

Vào phòng khách, mọi người đều đã đến đông đủ.

Thấy Cao Thanh Thu và Hoa Ngọc Thành trở lại, Bà Hoa mặt mày hớn hờ, "Thanh Thu, mấy đứa về rồi à!"

"Ba, mẹ..." Cao Thanh Thu và Hoa Ngọc Thành chào hỏi xong, ánh mắt liến rơi trên người Đình Cẩn.

Chỉ thấy Đình Cẩn lãnh đạm ngồi ở đó, tựa như không nhìn thấy Cao Thanh Thu, Cao Thanh Thu cũng không chào hỏi với cậu ta.

Trải qua chuyện lần trước, Cao Thanh Thu suy đoán, Đình Cẩn hẳn sẽ không để ý đến cô nữa.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66

Vậy cũng tốt, tránh được mọi sự dính líu không minh bạch với cậu ta, xảy ra chuyện gì đến lúc đó truyền đi, chẳng những khiến cô khó chịu, còn không giữ được thể diện cho chú.

Cao Thanh Thu và Hoa Ngọc Thành vừa mới an vị trong phòng khách, đã thấy Vũ Minh Hân tới rồi, là quản gia dẫn cô ta tiến vào.

Vũ Minh Hân là bạn gái Đình Cẩn, xuất hiện ở đây cũng không ngoài suy đoán của Cao Thanh Thu.

Thế nhưng, về mặt Đình Cẩn cũng là đầy mơ hồ: Gần đây cậu ta cũng không hẹn Vũ Minh Hân!

Quản gia đi tới, nói: "Cô Triệu tới rồi ạ."

Tất cả mọi người trong phòng khách đều đồng loạt nhìn về phía Vũ Minh Hân, Vũ Minh Hân lễ phép đi tới, chào hỏi: "Ông ngoại, bà ngoại, Chú Hoa..."

Cô ta mỉm cười nhìn về phía Hoa Ngọc Thành, được Hoa Ngọc Thành mời tới, cô ta tỏ ra rất vinh hạnh, vì vậy, nụ cười trên mặt cũng rất tươi.

Cao Thanh Thu không nói gì, chỉ là thầm đánh giá Vũ Minh Hân, luôn cảm thấy Vũ Minh Hân hôm nay rất khác, cô ta đã gặp được chuyện tốt gì sao?

"Ngồi đi!" Người nói là Bà Hoa, vừa khéo léo vừa nhiệt tình.

Bà Hoa nhìn Vũ Minh Hân, không khỏi không thừa nhận, Vũ Minh Hân rất có lễ phép, nói chuyện, làm việc rất đều khéo léo.

Nhưng mà, đối với Vũ Minh Hân, làm thế nào cũng không thích nổi.

Vũ Minh Hân ngồi xuống chỗ trống ở bên cạnh Đình Cẩn, cô ta hôm nay tự tin rất khác thường, sau khi ngồi xuống, còn hướng phía Đình Cẩn khẽ mỉm cười.

Đình Cẩn căn bản không nghĩ tới Vũ Minh Hân đột nhiên sẽ tới đây, rất bất ngờ.

Hơn nữa, còn là cậu mời tới, trong lòng sinh ra một loại dự cảm xấu.

Sau khi Vũ Minh Hân ngồi xuống, Hoa Châu Du cũng từ đi ra trong phòng ăn.

Thấy Vũ Minh Hân, Hoa Châu Du mở miệng, "Tới rồi à!"

"Đi." Vũ Minh Hân tiếp tục mỉm cười.

Về làm dáng này của cô ta khiến Cao Thanh Thu cảm thấy chán ghét — thật là muốn phơi bày bộ mặt thật của cô ta.

Hoa Châu Du đi tới, vốn là ngồi cạnh Đình Cẩn chung một chỗ, hiện tại vị trí kia đã bị chiếm đoạt, không thể làm gì khác hơn là ngồi xuống cạnh Cao Thanh Thu.

Vũ Minh Hân cảm giác được ánh mắt hết thấy người nhà này đều đang đặt trên người cô ta, cô ta đeo nụ cười, sống lưng uốn thẳng.

Hoa Châu Du hỏi: "Có biết hôm nay tại sao gọi cô tới không?"

"Không... Không biết." Mặc dù biết, nhưng Vũ Minh Hân vẫn là giả bộ vẻ thuần lương.

Hoa Châu Du cười một tiếng, lấy điện thoại ra mở album, để lên bàn: "Cái này cô biết không?"

Bởi vì biểu cảm của Hoa Châu Du quá mức nghiêm túc, Cao Thanh Thu cũng không nhịn được nhìn một cái, không nhìn còn đỡ, nhìn một cái liền bị dọa giật mình...

Đây không phải ngày cô đi họp lớp sao?

Trong hình, cô và Đình Cẩn đứng nói chuyện ở hành lang trước cửa phòng rửa tay, chỉ là tấm hình này sao lại ở chỗ chị?

Trái tim Cao Thanh Thu nhảy pưng pưng, lại nhìn về phía người trong nhà, phát hiện về mặt của mọi người không biết từ lúc nào, đều đã trở nên vô cùng nghiêm túc.

Phản ứng đầu tiên của cô, chính là Vũ Minh Hân...

Bọn họ đặc biệt gọi Vũ Minh Hân đến đây, là bởi vì chuyện này có liên quan đến Vũ Minh Hân?

Vậy nên, hình là do Vũ Minh Hân chụp lại?

Người phụ nữ xấu xa này...

Đình Cẩn cũng nhìn thấy, cậu ta nhú chặt mi ngồi ở đó, theo bản năng nhìn sang Cao Thanh Thu.

Vũ Minh Hân nhìn thấy tấm hình, làm ra vẻ kinh ngạc, không nghĩ tới, Hoa Ngọc Thành không chỉ xem nấy tấm ảnh này một mình.

Đình Cẩn nhìn Cao Thanh Thu một cái, cậu ta không nghĩ tới Vũ Minh Hân sẽ làm ra chuyện này.

Thế nhưng, đứng ở lập trường của cậu ta, cho tới bây giờ cậu ta cũng không muốn để Cao Thanh Thu làm mợ nhỏ của mình, cho nên vĩnh viễn, nói: "Tôi không biết."

Cậu ta cũng không giải thích cho Cao Thanh Thu.

Truyện được cập nhập mỗi ngày trên

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67

Ngược lại, thái độ mơ hồ khẳng định lời của Vũ Minh Hân.

Cậu ta như vậy, người khác khẳng định cảm thấy có vấn đề!

Cao Thanh Thu nhìn hai người này họp lại bồi nhọ mình, nhìn không được bật cười: "Họp lại bêu xấu tôi như vậy, hai người quả thực rất được."

Đã từng, Đinh Cẩn là bạn trai cô, Vũ Minh Hân là bạn tri kỷ tốt của cô, lúc tan học, phần lớn thời gian bọn họ đều ở cạnh nhau, chơi với nhau, cùng nhau học tập.

Đoạn thời gian kia rất nhanh đã trôi qua, cũng rất tốt đẹp.

Thế nhưng bây giờ..

Ám ức lấp đầy nội tâm cô, cô cho rằng, ở cửa nhà Vũ Minh Hân cô đã hiểu, không nghĩ tới, còn có những thứ quá đáng hơn chờ cô.

Hai người này thật đúng là không biết xấu hổ!

Lần này Vũ Minh Hân là Hoa Ngọc Thành gọi tới, chuyện này, chú đoán chừng cũng đã sớm biết rồi chứ?

Cao Thanh Thu nhìn Hoa Ngọc Thành một cái, khóe mắt đột nhiên đỏ.

Cô không nghĩ tới, ngay cả chú cũng hoài nghi cô.

Ánh mắt bị thương của cô khiến Hoa Ngọc Thành sững sốt một chút.

Luôn cảm thấy tiểu nha đầu này, không biết muốn đi đâu.

Đang muốn nói gì đó lại thấy Cao Thanh Thu quay đầu lại.

Vũ Minh Hân nhìn Cao Thanh Thu đang tức đến sắp khóc, cũng không có cảm giác áy náy, còn tiếp tục nói: "Thanh Thu, cậu nói tôi bêu xấu cậu cũng được, Đinh Cẩn làm sao có thể bêu xấu cậu, dù sao đi nữa, cậu cũng là vợ nhỏ của cậu ấy. Rõ ràng cậu cũng đã nói vậy... Cậu không thích Chú Hoa, ở bên chú ấy chỉ vì tiền, cậu còn nói, chỉ cần được ở bên Đinh Cẩn, cậu liền sẽ rời khỏi Chú Hoa... Chú Hoa đối với cậu tốt như vậy, cậu không biết quý trọng thì thôi, nhưng chúng ta trước kia còn là bạn! Cậu tại sao có thể làm kẻ thứ ba phá hoại hạnh phúc người khác chứ?"

Đây chính là cơ hội đá Cao Thanh Thu ra khỏi Nhà họ Hoa, Vũ Minh Hân tận lực thêm mắm dặm muối, lúc nói chuyện còn không ngừng lau nước mắt, giống như, cô ta mới là người bị hại.

Cao Thanh Thu nghe thấy chuyện hoang đường Vũ Minh Hân đang nói, cười lên: "Phải, cậu nói cũng rất đúng. Hai người muốn họp lại hãm hại tôi, tôi không cách nào tự giải thích cho mình. Chỉ có thể hận mình trước kia đã kết bạn nhầm người."

Nhìn đáng vẻ trăm miệng cũng không thể bào chữa của Cao Thanh Thu, Vũ Minh Hân trong lòng rất đắc ý, cô ta thật ra cũng không nghĩ tới, Đinh Cẩn sẽ nói giúp cô ta.

Truyện được cập nhập mỗi ngày trên

Đây rõ ràng là giọng của Vũ Minh Hân, nghe xong đoạn băng này, Vũ Minh Hân lập tức liền sững sốt. Không nghĩ tới ngày đó lúc bạn học tụ họp, Cao Thanh Thu lại ghi âm cô ta!

Sắc mặt cô ta bỗng trở nên âm đạm nhợt nhạt, nhìn Cao Thanh Thu, tức giận nói: "Cao Thanh Thu, cậu bêu xấu tôi!"

"Cái này gọi là bêu xấu sao?" Cao Thanh Thu tỉnh táo nói: "So với những hình ảnh cắt vụn lấy nghĩa kia của cậu, cái này của tôi mới chính là chứng cứ thứ thiệt, cậu nếu như cảm thấy còn chưa đủ, tôi nghĩ rằng còn có thể mời những bạn học kia tới làm chứng. Vũ Minh Hân, nếu như không có cái này, ai có thể nghĩ tới đáng vẻ ở đây làm người tốt, một câu lại một câu Chú Hoa, nhưng sau lưng lại ngấm ngấm trở mặt của cậu."

Từ lúc Vũ Minh Hân ngồi giữa đám bạn bêu xấu cô, Cao Thanh Thu liền có cảm giác cô ta sẽ làm chuyện gì đó, cho nên ngày hôm ấy, cô vẫn luôn một mực đề phòng.

Mượn cơ chơi điện thoại di động, ghi lại lời của Vũ Minh Hân.

Nếu như Vũ Minh Hân hôm nay không ở đây hại cô, Cao Thanh Thu cũng chưa từng nghĩ tới phải lấy ra bản thu âm này, thế nhưng Vũ Minh Hân đã quá đáng như vậy, cho dù mình không thể ở lại Nhà họ Hoa, cũng tuyệt đối không thể để Vũ Minh Hân tiếp tục gài bộ nữa.

Địa vị của Hoa Ngọc Thành ở trong nhà này có thể tưởng tượng được.

Mà đoạn ghi âm này của Vũ Minh Hân, mỗi một câu đều là khinh miệt và xúc phạm với chú, cô liền muốn xem một chút, mọi người sau này còn có thể tin tưởng Vũ Minh Hân hay không.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68

Vũ Minh Hân oán hận, Cao Thanh Thu nhìn về phía Hoa Ngọc Thành, nói với anh: "Vũ Minh Hân tuyệt đối không phải là người tốt, cậu ấy rất biết diễn trò, cũng rất có thủ đoạn. Chú đối với tôi rất tốt, cho nên, cho dù tôi rời khỏi Nhà họ Hoa, cũng hy vọng chú có thể nhìn rõ cậu ấy."

Cao Thanh Thu cuối cùng nhìn Hoa Ngọc Thành một cái, nghĩ đến anh tin tưởng Vũ Minh Hân như vậy, trong lòng cô vô cùng khó chịu.

Thế nhưng, nghĩ đến cô và Hoa Ngọc Thành vốn là những người không liên quan. Thời gian qua anh đối với cô rất tốt, cô đã rất thỏa mãn. Đây cũng là chuyện duy nhất cô có thể làm lại cho anh.

Giọng của Cao Thanh Thu làm cho bầu không khí bỗng có chút thương cảm. Hoa Châu Du bên cạnh không nhìn nổi nữa, bèn vực nói: "Thanh Thu, nói ngốc ngếch gì đấy, ai muốn em rời đi?"

Lời của Hoa Châu Du khiến Cao Thanh Thu cảm thấy rất đau lòng, nước mắt rồi cuộc cũng nhịn không được mà trào ra: "Mọi người gọi Vũ Minh Hân tới, không phải là bởi vì tin lời cậu ấy sao?"

Bị Vũ Minh Hân vu oan, cô chỉ là cảm thấy tức giận, thế nhưng bị người mình tin tưởng hoài nghi, cô mới cảm thấy thật thương tâm.

Hoa Châu Du nói: "Không có chuyện đó, em hiểu lầm rồi."

"Hiểu lầm sao?" Cao Thanh Thu không hiểu.

Hoa Châu Du cũng không có giải thích nhiều, chỉ là nhìn về phía Vũ Minh Hân: "Cô cũng được đấy! Ngay trước mặt chúng tôi giả bộ tử tế như vậy, sau lưng lại ngấm ngầm bêu xấu Hoa Ngọc Thành."

Vũ Minh Hân giải thích: "Dì, tôi không có... Là Cao Thanh Thu..."

"Chẳng lẽ những lời vừa rồi không phải do cô nói, tiếng của cô chúng tôi còn nghe không ra?" Hoa Châu Du liếc Vũ Minh Hân một cái, chán ghét vô cùng.

Vũ Minh Hân im lặng, mới vừa rồi còn nói xấu Cao Thanh Thu, kết quả, Cao Thanh Thu chỉ cảm một đoạn thu âm, tình thế bỗng chốc bị đảo ngược.

Làm sao cô ta lại trở thành người bị hỏi tội rồi?

Cao Thanh Thu đứng ở một bên, lạnh lùng nhìn Vũ Minh Hân, cô muốn nhìn một chút người phụ nữ đã lộ bộ mặt thật còn muốn tiếp tục ngụy biện thế nào.

Vũ Minh Hân âm ức nói: "Phải, tôi thừa nhận, ngày đó tôi ở trước mặt bạn học vì muốn chọc tức Cao Thanh Thu, nói mấy lời không nên nói, mạo phạm Chú Hoa, nhưng là... Cũng bởi vì tôi quá tức giận. Tôi coi Cao Thanh Thu là bạn, nhưng cậu ta lại quyến rũ bạn trai tôi..."

Bây giờ, Vũ Minh Hân chỉ có thể vin vào chuyện này không nhà.

Truyện được cập nhập trên

"Đủ rồi." Hoa Châu Du cắt đứt cô, "Thật là càng nói càng không chấp nhận được!"

Cao Thanh Thu nhìn Hoa Châu Du, chỉ thấy Hoa Châu Du bình thường dịu dàng, giờ phút này nghiêm túc đến đáng sợ.

Hoa Châu Du nhìn Đinh Cẩm Đình Cẩm ngồi bên cạnh, Vũ Minh Hân mặt đầy âm ức: "Tôi vốn là cảm thấy cô nghe lời lại hiểu chuyện, cùng với Bé Cung nhà tôi rất thích hợp, có điều bây giờ xem ra, là tôi đã nhìn nhầm!"

"..." Vũ Minh Hân không hiểu nhìn Hoa Châu Du, "Dì."

Lửa giận của Hoa Châu Du chẳng những không hướng về Cao Thanh Thu, ngược lại toàn bộ đều nhắm vào cô ta.

Dựa vào đâu kia chứ?

Rõ ràng là Cao Thanh Thu quyến rũ Đinh Cẩm, sao lại tức giận với cô ta?

Hoa Châu Du nói: "Vũ Minh Hân, mẹ cô không dạy cho cô, com có thể ăn lung tung, lời không thể nói bậy bạ hay sao? Thanh Thu là Mộ nhỏ của Đinh Cẩm, cho dù ăn chung com bên ngoài, gặp nhau nói đôi câu, có thể nói lên điều gì? Cô chụp lại những tấm hình này, còn chạy đến trước mặt cậu thêm mắm dặm muối... Cô là muốn tất cả mọi người cười nhạo nhà họ Hoa chúng tôi hay sao?"

Đùng thấy Hoa Châu Du ở nhà dịu dàng ôn nhu, ở bên ngoài, cô ấy có đến hàng chục công ty, rất có kinh nghiệm giáo huấn người khác.

Ngay cả Cao Thanh Thu cũng cảm thấy sững sốt, huống chi là Vũ Minh Hân vốn không tiếp xúc nhiều với Hoa Châu Du.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69

Vũ Minh Hân âm ức nói: "Dì, tôi không có..."

"Cô không có sao?" Hoa Châu Du cười lạnh một tiếng. "Cô mới vừa rồi không phải nói Cao Thanh Thu quyến rũ Đinh Cẩm?"

"Đó là bởi vì, Cao Thanh Thu thật sự..."

"Thật sự cái gì?" Hoa Châu Du nghiêm nghị nhìn Vũ Minh Hân, nhìn đến mức Vũ Minh Hân một chữ cũng không nói ra được...

Đừng nói những thứ này đều là cô ta tự bịa ra, cho dù toàn bộ có là thật, vì mặt mũi, Nhà họ Hoa cũng sẽ không thừa nhận.

Bọn họ chính là quyết tâm che chở Cao Thanh Thu.

Vũ Minh Hân thấy không thể nói rõ ràng với Hoa Châu Du, không thể làm gì khác hơn lại nhìn về phía Hoa Ngọc Thành. "Chú Hoa..."

Hoa Ngọc Thành gọi cô ta tới, chứng minh anh hẳn là tin lời cô ta, cho nên, cô hy vọng Hoa Ngọc Thành lúc này có thể nói đỡ mình vài câu.

Thế nhưng sau khi nhìn về phía Hoa Ngọc Thành, Vũ Minh Hân lại càng cảm thấy một sự lạnh lùng sâu sắc tỏa ra từ người anh.

Hoa Ngọc Thành nhìn Vũ Minh Hân, ánh mắt lạnh như băng, tựa như đang nhìn một vai hề.

Vũ Minh Hân lúc này mới hiểu được, anh ấy mới mình tới là muốn tìm mình tính sổ?

Cô ta cam chịu cúi đầu xuống, "Là tôi nghĩ sai rồi!"

Cô ta lúc này nếu như còn không biết cúi đầu, liền chứng minh bản thân quá ngu ngốc.

Đáng tiếc Triệu Gia Trạm không có dẫn như vậy.

Thấy vậy, Hoa Châu Du cũng coi như trút được hơi giận, cô lãnh đạm nói với Vũ Minh Hân: "Cô hôm nay hãy đi về trước đi! Người một nhà chúng tôi đều ở đây, cũng không giữ cô ở lại dùng cơm nữa."

Ý tứ trong lời nói này rất rõ ràng, Hoa Châu Du không coi cô ta là người một nhà.

Vũ Minh Hân còn muốn nói gì đó, Đinh Cẩn đã đứng lên: "Tôi đưa cậu về."

Ai bảo Vũ Minh Hân là bạn gái cậu ta chứ?

Đến lúc này, cậu ta vẫn không quên giải vây cho Vũ Minh Hân.

Nhìn hai người này, Cao Thanh Thu châm chọc nhếch khóe miệng, thật đúng là xứng đôi!

Vũ Minh Hân thấy vậy, vội vội vàng vàng đuổi theo bước chân Đinh Cẩn.

Mặt trời lên cao, bên ngoài thời tiết rất nóng, Vũ Minh Hân đi theo sau lưng Đinh Cẩn, càng nghĩ càng cảm thấy ảm ức, chỉ thiếu điều chưa bùm mặt khóc lớn một trận.

Đinh Cẩn dừng ở bên cạnh xe, nhìn Vũ Minh Hân nói: "Những hình kia, là cậu gửi cho cậu của tôi?"

Vũ Minh Hân không nghĩ tới cậu ta lúc này còn truy cứu cái này, cô ta nhìn đôi mắt lạnh như băng của cậu, sợ bị cậu trách tội, không thể làm gì khác hơn ngoài tìm một cái cớ: "Tôi... Tôi cũng là vì cậu!土耳其 Cao Thanh Thu xuất hiện ở nhà cậu, tôi có thể cảm giác được cậu mỗi ngày đều không vui.

Muốn bảo cậu kêu cô ấy là mẹ nhỏ, cậu cũng không gọi được đúng không! Tôi làm như vậy, chỉ là muốn giúp cậu đuổi cô ấy đi!"

Đinh Cẩn nhìn Vũ Minh Hân, vốn cho rằng cô ta muốn hại Cao Thanh Thu, có chút tức giận, nhưng... Nghe xong lời giải thích của cô ta, trong lòng lại mềm nhũn...

truyện được cập nhập trên!

"Lên xe, tôi đưa cậu về."

Thấy anh tin lời mình, Vũ Minh Hân mới thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ cần Đinh Cẩn còn tin tưởng cô ta thì tốt rồi!

Trong phòng khách, Cao Thanh Thu nhìn về phía Hoa Châu Du: "Chị."

Chuyện xảy ra có chút ngoài dự liệu của Cao Thanh Thu.

Cô làm sao cũng không nghĩ tới, cuối cùng người xui xẻo lại là Vũ Minh Hân.

Hoa Châu Du biết cô đau lòng, an ủi: "Thanh Thu, chớ để ở trong lòng, trở về tôi sẽ dạy dỗ Đinh Cẩn thật từ tế, nó khác trước quá rồi."

Cho dù có ý kiến với Cao Thanh Thu đi nữa, cũng không thể hợp với Vũ Minh Hân cùng đi thăm cô!

"Những hình kia..." Cao Thanh Thu nhìn điện thoại Hoa Châu Du...

Hoa Châu Du cầm điện thoại di động tới, toàn bộ đều xóa đi, cười nói với Cao Thanh Thu: "Bây giờ xong chưa?"

"..."

Đối mặt phương thức xử lý thô bạo như vậy, Cao Thanh Thu thật không biết nói gì cho phải: "Cảm ơn chị."

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70

"Không cần cảm ơn tôi." Hoa Châu Du nói: "Muốn cảm ơn, thì cảm ơn cậu ấy đi!"

Cô nhìn Hoa Ngọc Thành, bởi vì anh tin tưởng Cao Thanh Thu, cho nên, bọn họ cũng tin tưởng Cao Thanh Thu.

Ánh mắt Cao Thanh Thu rơi trên người Hoa Ngọc Thành, nhưng cũng không nói cảm ơn với anh.

Anh gọi Vũ Minh Hân đến đây, rõ ràng cũng không tin cô, nếu như không phải chị đứng về phía cô, nếu như không phải cô có đoạn thu âm, bản thân cô hôm nay không biết sẽ ra sao!

Nghĩ tới đây, Cao Thanh Thu liền tức giận, cho nên, cô cũng không thêm đề ý đến anh, trực tiếp đi ra ngoài...

Hoa Ngọc Thành: "..."

truyện được cập nhập trên !

Cao Thanh Thu đi vào phòng vệ sinh, rửa mặt, nhìn bản thân trong kính, có một loại xung động muốn khóc lớn, mặc dù chỉ là một trận sợ bóng sợ gió, thế nhưng thủ đoạn của Vũ Minh Hân thật khó lòng phòng bị, cộng thêm Đinh Cẩn bao che cho cô ta, Cao Thanh Thu cảm thấy rất khó sở.

Nhất là hai người đó, đã từng chiếm vị trí rất quan trọng trong lòng cô.

Đồng thời bị phản bội như vậy, đối với cô mà nói là một loại đã kích nặng nề.

"Thanh Thu, tới đây một chút, tôi có lời muốn nói với em."

Cao Thanh Thu mới từ phòng vệ sinh đi ra, liền bị Hoa Châu Du gọi lại.

Cao Thanh Thu dừng một chút, liền đi theo sau lưng Hoa Châu Du, đi vào phòng ăn.

Hoa Châu Du ngồi xuống cạnh bàn ăn, Cao Thanh Thu đi tới: "Chị, chị tìm em có chuyện gì?"

Hoa Châu Du ở nhà mặc dù dịu dàng, nhưng trải qua công việc, trở thành một người phụ nữ vô cùng có khí thế.

Cô ấy gặp riêng mình nói chuyện, Cao Thanh Thu cũng có chút căng thẳng.

Chẳng lẽ chuyện vừa rồi, vẫn chưa kết thúc sao?

Hoa Châu Du thấy Cao Thanh Thu căng thẳng như vậy liền cười lên: "Ngồi đi, chớ căng thẳng như vậy, không phải tìm em giáo huấn đâu."

Phải biết bình thường cô ở nhà đều là hình tượng dịu dàng mẫu mực, hôm nay ở trước mặt Vũ Minh Hân mới nghiêm túc như vậy.

Quá đáng ghét, đều là Hoa Ngọc Thành, giao loại chuyện này cho cô xử lý, phá hỏng mất hình tượng dịu dàng của cô.

"Vậy thì tốt." Cao Thanh Thu thờ phào nhẹ nhõm, ngồi xuống.

Hoa Châu Du nhờ đi Ngõ cho cô bung chút bánh ngọt tới: "Ăn đi, đặc biệt mua cho em đó."

"Ngại quá." Cao Thanh Thu 囧, mặc dù cô là một người ham ăn, nhưng không phải heo mà!

Cô cảm giác vừa về tới Nhà họ Hoa, bọn họ liền vỗ béo cô giống Bé Cung.

Hoa Châu Du cười nói: "Ngại gì chứ."

Chị cầm lên một miếng bánh bắt đầu ăn. "Ngon thật, ném thử một chút đi."

"..." Cao Thanh Thu không thể làm gì khác hơn, đành cầm lên một miếng ném thử.

Đối với Cao Thanh Thu mà nói, chỗ tốt nhất của nhà họ Cao là cả ngày cũng không ăn hết đồ ăn.

Hoa Châu Du thấy Cao Thanh Thu ăn rất ngon, nhân cơ hội hỏi: "Thanh Thu, em cùng Ngọc Thành có cái gì đó chưa?"

"Cái gì đó?" Cao Thanh Thu không hiểu nhìn Hoa Châu Du. "Cái gì ạ?"

Hoa Châu Du thấy cô nghe không hiểu ám chỉ của mình, gấp đến độ không nhịn được. "Chính là... Chuyện sinh con giữa hai vợ chồng ấy."

"..." Cao Thanh Thu đang ăn, nghe thấy chị nói vậy thiếu chút nữa bị nghẹn. "Khụ khụ..."

Mẹ ơi, sao đột nhiên lại hỏi tôi chuyện này?

Tôi vẫn còn trẻ con mà!

Hoa Châu Du vuốt vuốt lưng cho cô. "Em kích động gì chứ, có thì có, không có thì không có... Em cứ nói thật với chị đi."

Đối với thân thể Hoa Ngọc Thành, Hoa Châu Du cũng vô cùng lo lắng. Không nói trực tiếp được với anh, không thể làm gì khác hơn đành hạ thủ ở chỗ Cao Thanh Thu.

Thấy đáng vẻ trịnh trọng của Hoa Châu Du, Cao Thanh Thu đành phải thỏa mãn sự tò mò của cô ấy: "Không có."

Mặc dù Cao Thanh Thu biết chuyện này đối với chú mà nói, không phải chuyện gì tốt, nhưng chú không đụng cô, ngược lại khiến cho cô thờ phào nhẹ nhõm.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71

Hay là...vừa nghĩ đến đây cô liền cảm thấy xấu hổ.

Hoa Châu Du nghe câu trả lời của Cao Thanh Thu liền thở dài một hơi thật sâu: "xem ra cơ thể chú ấy còn chưa khỏe hẳn, không được rồi, chị phải nấu thêm thuốc cho chú ấy..."

Nếu mà Hoa Ngọc Thành cứ như vậy không sinh con được sẽ khiến ba mẹ nhọc lòng lo nghĩ chết mất.

Từ ngày Hoa Ngọc Thành xảy ra chuyện, người làm chị như Hoa Châu Du không có lúc nào là không lo nghĩ.

Cao Thanh Thu nhìn Hoa Châu Du mà không biết làm sao tiếp lời chị ấy.

Hoa Châu Du chợt nhìn chằm chằm Cao Thanh Thu: "Thanh Thu, chuyện của chú ấy em đều biết hết phải không?"

Bởi vừa nãy cũng nghe được đoạn ghi âm nên phát hiện rằng Cao Thanh Thu cũng đã biết hết, cô mới tính trao đổi với Cao Thanh Thu một chút.

"Vâng." Cao Thanh Thu biết việc chị ấy nói là việc bị thương của Hoa Ngọc Thành.

Hoa Châu Du nói: "Ngọc Thành nó trước đây đi bộ đội, rồi bị thương cho nên...việc sinh con đẻ cái có thể có chút khó khăn."

"Em biết."

Hoa Châu Du nhìn Cao Thanh Thu chân thành nói: "vậy em có vì chuyện này mà ghét bỏ chú ấy không?"

"..."lời của Hoa Châu Du khiến Cao Thanh Thu sùng sờ: "làm sao có thể? chú đối xử với em rất tốt. Chú ấy cũng không muốn bản thân mình bị như vậy."

Sợ Cao Thanh Thu biến thành người thứ hai như Dương Nhạc Linh bởi vì việc này mà cũng bỏ chạy mất.Hoa Châu Du nói: “đúng rồi, chị có chút việc muốn em giúp đỡ.”

“Giúp chị?” Cao Thanh Thu không rõ ý của Hoa Châu Du cho lắm

Bản thân cô sống ở nhà họ Hoa trước nay không giúp đỡ được việc gì cả.

“Ngọc Thành chú ấy rất ít nghe lời chị, nhưng mà chị phát hiện nếu như là lời của em, chú ấy liền rất coi trọng. Cho nên đợi một lúc thuốc nấu xong em nhớ giúp chị đưa đi, giúp chị khuyên chú ấy uống thuốc nhé.”

“...”khuyên chú uống thuốc?

Lại còn là loại thuốc đó?

Nhiệm vụ này hình như hơi gian khổ rồi đó.

Hoa Châu Du nói: “Em khiến chú ấy phối hợp uống xong thuốc đối với em cũng có chỗ tốt mà, em thấy sao?”

“...”

Chỗ tốt?

Cao Thanh Thu cảm thấy hình như mình không cần thận lên nhằm thuyền giặc rồi.

Lời nói dằn nhằn R như vậy khiến cô cảm thấy rất ngại ngùng mà xấu hổ.

Lúc nói chuyện xong với Hoa Châu Du rồi đi ra, mặt nhỏ cũng đỏ lựng lựng, tâm tình cũng không còn nặng nề như trước nữa, cô ngồi xuống cạnh Hoa Ngọc Thành.

Hoa Ngọc Thành nhìn cô: “chị anh bảo em làm gì vậy?”

“Đầu, đầu có gì.”Cao Thanh Thu không có chút can đảm nào để mà nói về chủ đề này với Hoa Ngọc Thành.

“Không nói với em chuyện gì bậy bạ sao?” Hoa Ngọc Thành đầy nghi ngờ vì phản ứng của Cao Thanh Thu.

Cao Thanh Thu: “...”

Cảm thấy trực giác của anh so với giác quan thứ sáu của đàn bà còn chuẩn hơn luôn.

Lúc này ba mẹ của Hoa Ngọc Thành cũng không có mặt trong phòng khách nữa, chỉ có cô và Hoa Ngọc Thành. Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu không trả lời câu hỏi bèn nói: “qua đây.”

Cao Thanh Thu ngẩng đầu nhìn anh một cái phát hiện vẻ mặt nghiêm túc của anh.

Lòng cô không vui cho lắm nhưng vẫn đi qua liền bị Hoa Ngọc Thành ôm vào lòng, giọng nói trầm thì thấm vào tai cô: “giận anh hả?”

“Đầu có...”lòng Cao Thanh Thu nặng trĩu, không thể không nói lúc nhìn thấy Vũ Minh Hân cô liền hơi buồn lòng

Hoa Ngọc Thành con người đen bóng nhìn chăm chăm khuôn mặt cô: “nói thật ra.”

“...”Cao Thanh Thu lên nhìn Hoa Ngọc Thành một cái, từ góc độ này nhìn lên, anh đẹp trai muốn ngất luôn.

Cô nhẹ gật gật cái đầu, nhỏ giọng: “tại sao chú chỉ tin lời Vũ Minh Hân nói, lại không tin tôi chứ ? ”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu đang ngây ngốc, dịu dàng nói: “ai tin cô ta chứ?”

“chú gọi cô ta tới đây, chẳng phải là để cô ta đến tố cáo em đó sao?”

Nếu như cô không kịp thời vạch mặt cô ta, nói không chừng...chú đã tin lời Vũ Minh Hân rồi.

Hoa Ngọc Thành nhìn bộ dáng giận hờn của cô, sững người một lúc rồi bật cười ngay lập tức, tiếng cười rất ấm như ánh nắng ngày đông chiếu vào đáy lòng vậy: “Anh đâu có ngu?”

“Chẳng lẽ không phải sao?” Cao Thanh Thu nhìn anh âm ỉc...

“Đương nhiên không phải. Anh mà không gọi cô ta đến thì làm sao dạy dỗ được cô ta? Chẳng lẽ cứ để sau này cô ta tiếp tục tìm em gây rắc rối hay sao.”

“A...”nghe lời giải thích của Hoa Ngọc Thành, Cao Thanh Thu rút cuộc hiểu rõ: “cho nên, chú bởi vì em mới gọi cô ta qua đây?”

Hoa Ngọc Thành đưa tay ra, vuốt vuốt cái mũi của cô: “nhìn không ra đó, em cũng hay phát cáu nhì!”

Mọi cử động hôm nay của Cao Thanh Thu đều không tránh qua được ánh mắt của anh....

Lòng Hoa Ngọc Thành cũng biết rõ Cao Thanh Thu đã hiểu lầm anh.

Biết rõ mục đích anh gọi Vũ Minh Hân qua đây, thái độ của Cao Thanh Thu mềm mỏng lại: “không phải do em sợ mà ra hay sao?”

Truyện được cập nhập trên!

“Sợ Vũ Minh Hân?”

“Sợ chú sau này cũng không tin em nữa.” Cao Thanh Thu hít sâu một hơi, giọng nói hơi buồn: “Em không biết mình bị gì nữa, giống như cảm thấy chú là của mình nên chỉ có thể tin em, nếu chú tin lời

người khác thì em....rất buồn.”

Hôm nay cô đã khóc, không phải vì do Vũ Minh Hân vu oan cho cô mà khóc vì Hoa Ngọc Thành.

Cô chợt nghĩ đến, nếu Hoa Ngọc Thành cũng giống như Đinh Cẩn không tin lời cô nói, như vậy thì cô phải làm sao đây?

Đáng vẻ này của Cao Thanh Thu khiến lòng Hoa Ngọc Thành bỗng dịu lại, anh giờ tay vuốt nhẹ đầu cô: “ngẩng đầu lên, cho tôi hôn một cái.”

“Hả?” chủ đề bị chuyển hơi nhanh, Cao Thanh Thu còn chưa kịp phản ứng lại, trong chớp mắt ngẩng đầu lên, Hoa Ngọc Thành liền hôn một cái lên má cô.

Anh nhìn cô nói: “đừng nghĩ linh tinh nữa. Tôi không đến mức vì người không liên quan mà không tin tưởng vợ mình đâu.”

Là anh chọn lựa Cao Thanh Thu, cho nên anh sẽ chịu trách nhiệm với lựa chọn của mình, cũng sẽ tin tưởng cô.

Sự cưng chiều của anh khiến lòng Cao Thanh Thu ấm áp trở lại, cô nhìn Hoa Ngọc Thành nói: “chứ, tại sao chú đối tốt với em vậy?”

“Do em đáng!”

“...”

Hoa Châu Du đi ra thấy hai người ngồi trên sofa thủ thỉ tâm sự bèn vội lui lại.

Rất khó để nhìn thấy cậu em trai cưng chiều một người đến vậy, cô tự nhủ mình nên thêm sức đẩy “thuyền” vậy mới đi nhanh được để cho ba mẹ nhanh có cháu ôm.

Buổi tối, Hoa Ngọc Thành ngồi trên ghế tựa, trên đùi đắp một cái chăn do Cao Thanh Thu đắp lên.

Tuy là mùa hè nhưng phòng điều hòa vẫn mở nên cô sợ chân anh sẽ bị nhiễm lạnh.

Cao Thanh Thu ở phòng bếp, Hoa Châu Du đã đưa chén thuốc giao cho cô: “đưa thuốc này bùng qua cho Ngọc Thành uống là được.”

“Chị chắc không?” Cái vị thuốc này, Cao Thanh Thu chỉ ngửi thoảng qua liền chịu không nổi.

“Thuốc đắng dã tật! chú ấy là người lớn còn sợ gì đắng? thuốc này là do bác sĩ trung y nhiều năm kinh nghiệm chị mới đến kê cho đấy, nghe nói hiệu quả rất tốt....”Hoa Châu Du trịnh trọng nói: “nhanh đi, nhớ phải khuyên chú ấy uống hết đấy!”

“Đề...em thử xem!” đã đáp ứng việc này nên không thể nuốt lời được. Với lại việc này cũng vì tốt cho chú!

Ngẫm như vậy Cao Thanh Thu bùng thuốc đi vào trong phòng.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73

“Chú, uống thuốc ạ.” ngửi mùi thuốc khiến Cao Thanh Thu cau mày một chút.

Lúc nhỏ cô bị bệnh ba mẹ cũng nấu thuốc bắc cho cô uống, đến nỗi khiến tâm lý cô bị ám ảnh đến nay, bây giờ mới ngửi mùi thuốc liền chịu không nổi nữa.

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu, từ xa đã ngửi thấy mùi thuốc: “thuốc gì vậy?”

“Chị kêu em bùng thuốc đưa cho anh.” Cao Thanh Thu hơi chột dạ nhìn Hoa Ngọc Thành.

“...”nghe đến Hoa Châu Du, Hoa Ngọc Thành liền cau mày nói: “bùng đi đi!”

Anh biết Cao Thanh Thu sẽ không lừa anh nhưng Hoa Châu Du thì chưa chắc.

Người ấy là chị anh, là chị ruột!

“Nhưng mà, chị ấy bảo em nhất định phải khuyên anh uống.”

Cô đã đáp ứng Hoa Châu Du, nếu không làm được thì khó mà báo cáo cho chị ấy.

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu đang khó xử: “chị ấy có bảo với em đây là thuốc gì không?”

“Bảo là uống xong có thể sinh con...”giọng nói của Cao Thanh Thu nhỏ dần.

Hoa Châu Du có thể dễ dàng nói ra câu này, làm sao đến phiên cô liền có cảm giác khó mà mở miệng thành lời...

Hoa Ngọc Thành im lặng, quả nhiên!

Anh liền biết sẽ như vậy

Hoa Ngọc Thành trầm giọng nói: “em bùng qua đây.”

Không ngờ rằng khi anh đã biết vậy còn thay đổi ý định, Cao Thanh Thu vội bùng đi qua, liền thấy anh cầm lấy chén thuốc, sau đó...đổ thẳng vào thùng rác bên cạnh...nhưng đó đều là tâm sức của Hoa Châu Du đó.

“...”Cao Thanh Thu thấy rất đáng tiếc: “đây là chị ấy tự tay nấu đó, mất hết cả ngày trời để nấu.”

Nếu mà chị ấy biết anh đổ hết thuốc đi thì phải làm sao?

Thấy bộ dạng cô giải thích giúp Hoa Châu Du, Hoa Ngọc Thành dùng sức ôm cô vào lòng, anh nhìn cô, cười mà không cười hỏi: “sao đây, Thanh Thu cũng muốn có em bé hả?”

“Đầu...đầu có.” Cao Thanh Thu ngồi ngừng nói: “em chỉ...vì tốt cho chú thôi!”

Nếu không phải vì tốt cho chú cô có chết cũng không làm việc này đâu.

“Vì tốt cho tôi?” ánh mắt Hoa Ngọc Thành đầy ý nghĩa sâu xa.

Bé cưng của anh lại nghi ngờ khả năng “đó” của anh? Anh nên làm gì để chứng minh đây?

Lúc này, cơ thể Hoa Ngọc Thành cũng đã cứng lên.

Lúc trước đúng thật anh đã bị thương, bác sĩ cũng có nói có thể ảnh hưởng đến khả năng sinh dục. Nhưng ở trước mặt Cao Thanh Thu, anh có thể chắc chắn khả năng của anh không có gì đáng lo cả!

Cao Thanh Thu không biết lấy can đảm ở đâu, đối diện Hoa Ngọc Thành nói: “em biết, sự việc này tuy có chút khó nói nhưng cũng phải tích cực mà đối mặt, như vậy tình hình mới được cải thiện, chú nói đúng không?”

Thuốc tuy đã đổ nhưng vẫn còn trong phòng bếp, Cao Thanh Thu không buông tha nói.

Truyện được cập nhập trên!

Hoa Ngọc Thành nghe lời nói của cô, cả khuôn mặt liền đen lại.

Anh không nói gì nữa, nhìn khá dọa người, Cao Thanh Thu liền cẩn thận nói: “chú, giận rồi hả? Em không cố ý như vậy, chị ấy cũng vậy chỉ là quan tâm đến anh thôi.....Ừm!”

Hoa Ngọc Thành dùng sức ngậm chặt miệng cô.

Không phải là cái hôn chuẩn chuẩn lướt rồi rời đi như trước đây, mà là kiểu mura rền gió dữ bá đạo hôn..

Hơi thở tràn đầy hoóc môn phái mạnh bao phủ lấy cô, cái hôn này được duy trì rất lâu, cô cảm thấy sắp bị hôn đến choáng rồi. Hoa Ngọc Thành buông ra cô, nhìn cô đang cố sức hít thở: “biết sai chưa?”

“Em sai chỗ nào chứ?” Cao Thanh Thu thoáng ngần tò te, vậy nên Hoa Ngọc Thành đang trừng phạt cô đó hả?

Nhưng, cô đã sai ở đâu cơ chứ?

Hoa Ngọc Thành: “...”

Anh nhìn Cao Thanh Thu, phát hiện cô tuổi còn nhỏ, còn quá ngây thơ, suy nghĩ chưa được thấu đáo.

Bởi vì như thế nên anh không muốn hù dọa cô.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74

Hoa Ngọc Thành vuốt đầu cô, cưng chiều nói: “Lần sau chị ấy còn bảo em làm những việc như thế này, em cũng đừng nghe lời mà làm. Chị ấy rất thích làm chuyện dân vật như vậy, cũng không biết lấy được đơn thuốc từ đâu ra, bị người ta lừa đảo kẻ cho.”

"Lừa đảo á?" Cao Thanh Thu không thể tin được, thấy chị ấy nói trịnh trọng nghiêm túc như vậy, cô còn tưởng rằng rất đáng tin cậy nữa cơ.

Hoa Ngọc Thành nghiêm túc nói: "Tất nhiên rồi! Tôi uống đều bị ói ra, không chút tác dụng nào cả... Lần sau em còn bụng tới thì thay tôi uống luôn đi!"

Vừa nghe để cho bản thân tự uống. Cao Thanh Thu vội lắc đầu, "... Đáng lắm, em không muốn uống đâu."

Mặc dù cô tham ăn, nhưng vô cùng sợ đắng, cũng vô cùng chán ghét thuốc bắc.

Nhìn bộ dáng sợ hãi của cô, Hoa Ngọc Thành cười cười, trách móc: "Vậy em cũng nhẫn tâm đưa tôi uống? thật uống công thương em!"

"..." Bị anh nói như vậy này, Cao Thanh Thu cũng cảm thấy mình giống như hơi vô lương tâm. Cô nói: "Được rồi, lần sau em không bụng lên nữa."

Lúc này Hoa Ngọc Thành mới thỏa mãn gật đầu, cầm chén để vào tay cô, "Cầm chén đi đi, trả lại cho em đó."

Hoa Châu Du đang chờ tin tức ở dưới lầu, nhìn thấy Cao Thanh Thu bước xuống, vội vàng hỏi: "Sao rồi? chú ấy uống chưa?"

"Không có." Cao Thanh Thu lắc đầu, "chú nói thuốc này uống không có hiệu quả gì, sau này đừng nấu cho chú nữa."

"Chú ấy chưa uống làm sao sẽ biết thuốc này không có hiệu quả? Em không khuyên chú ấy á?" Hoa Châu Du nhủ mày, vốn tưởng Cao Thanh Thu bụng đi sẽ có thể làm nên chuyện!

Cao Thanh Thu nói: "Em có khuyên nhưng chú không có nghe."

Không chỉ không nghe, còn dạy dỗ cô một trận.

Mặc dù không muốn làm mất lòng Hoa Châu Du, nhưng cô càng không muốn khiến chú không vui.

Hoa Châu Du nói: "chú ấy thật là khó chiều."

Cao Thanh Thu nhin không được bênh nói: "Thuốc quá đắng, em ngại sơ cũng chịu không được, vẫn là đừng để chú uống."

"Chị cũng không phải vì tốt cho chú ấy mới làm vậy sao?" Hoa Châu Du cảm thấy tấm lòng của mình đều bị uống phỉ, "Nếu chú ấy còn chưa khỏe lại, các em cùng không thể sống mà không sinh con cái? Em không để ý nhưng cha mẹ để ý đó."

Lại đề cập đến chủ đề này nữa...

Cao Thanh Thu nói: "Tuổi em còn nhỏ, không vội mà."

cô còn chưa thi đại học, không thể ngay lập tức sinh con đẻ cái nha!

Hoa Châu Du nhìn đáng vẻ thành thật của Cao Thanh Thu, nở nụ cười, "Được, em đi nghỉ ngơi trước! Chị suy nghĩ vài cách nữa xem sao."

"Vài cách nữa?" Cao Thanh Thu luôn cảm thấy có chút bất an.

Hơn nữa, cô làm sao lại cảm thấy chị ấy tìm được các biện pháp đều là lừa cô nhảy “hố” của chị?

Hoa Châu Du nhìn giờ giấc, "Đến lúc đó rồi nói cho em, hôm nay chị phải đi về, con chị tiễn cái cô Vũ Minh Hân đi đến giờ còn chưa quay lại, cũng không biết là đang làm gì, chị đi tìm nó cái đã!"

Nghe về Vũ Minh Hân và Đình Cẩn, Cao Thanh Thu không lên tiếng nữa.

Nhưng mà không ngờ Đình Cẩn đối xử tốt với Vũ Minh Hân vậy. Ngay cả khi biết Vũ Minh Hân vu khống cô, hân vẫn cùng Vũ Minh Hân ở bên nhau?

Cao Thanh Thu đi lên lầu, Lý Sơn đang cùng Hoa Ngọc Thành nói chuyện, điện thoại di động của cô vang lên, sợ quấy rầy đến bọn hân, cho nên trốn vào trong phòng tắm nghe.

"Chị, ngày mai có rảnh không? Chúng ta cùng đi ăn một bữa cơm đi!" là Cao Thanh Đức gọi đến.

Mặc dù có ý kiến đối cha mẹ, nhưng là Cao Thanh Đức đối với cô rất tốt.

Thái độ Cao Thanh Thu cũng tốt nói: "em đang ở Kinh Châu sao?"

"Ừm, chiến đội chúng em có cuộc tranh tài offline..."

"thi đấu xong rồi hả?"

"Đừng nói nữa, vòng thứ hai thua rồi." Cao Thanh Đức nói: "Chị còn không mời đứa em yêu quý của chị đi ăn một bữa cơm để an ủi hả? Chúng ta đã thật lâu không gặp mặt rồi."

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75

“Được rồi.” Dù sao cũng phải hẹn người nhà Hoa Ngọc Thành và bố mẹ gặp mặt một lần, chỉ bằng từ Cao Thanh Đức thăm dò thử xem.

Cao Thanh Đức nói: “Vây lát nữa em gửi địa chỉ qua cho chị nhé.”

“Ừm”

...

Cao Thanh Thu nằm trên giường, điện thoại để ở một bên, lúc ở cùng Hoa Ngọc Thành, anh ấy không cho phép cô dùng điện thoại, dần dần mỗi khi ở bên anh, cô đều để điện thoại xuống.

Cô tựa đầu trên gối, đột nhiên điện thoại vang lên một tiếng, vội vàng bò dậy cầm lấy điện thoại di động.

Cử động này gây nên sự chú ý của Hoa Ngọc Thành.

Hoa Ngọc Thành không nhịn được liếc nhìn cô: “tín nhắn của ai vậy?”

Cao Thanh Thu thấy là địa chỉ Cao Thanh Đức gửi đến, cách nơi đây không quá xa.

“của em trai, hai ngày này nói đến đây tham gia thi đấu, bảo em ngày mai phải mời nó ăn cơm” Cao Thanh Thu nhìn về phía Hoa Ngọc Thành: “Chú à, ngày mai em muốn ra ngoài một chút, được chứ ạ?”

Vì không để cho chú lo lắng nên mỗi lần cô ra khỏi nhà đều nói một tiếng cho chú.

Hoa Ngọc Thành ngấm nhìn bộ dáng con ngoan trò giỏi của cô, gật đầu: “Ừm.”

“Tiện thể em cũng hỏi thăm phản ứng của bố mẹ nữa.”

Lúc cô vừa đến Kinh Châu cũng là lúc mẹ cô hẹn gặp mặt với nhà họ Trần, bố mẹ hẹn ngày xem mắt cho cô luôn, gọi rất nhiều cuộc điện thoại cho cô, Cao Thanh Thu liền trực tiếp kéo họ vào danh sách đen, mới được yên tĩnh một chút.

Cũng không biết bố mẹ bây giờ đang nghĩ gì, trong nội tâm cô vô cùng thấp thòm lo âu.

Hoa Ngọc Thành xoa đầu cô: “được, gặp chuyện gì trắc trở phải gọi ngay cho tôi.”

Cao Thanh Thu cười rộ: “Ừm”

Không biết vì đâu, ở bên cạnh anh, cô luôn cảm thấy lòng bình yên đến vô cùng.

Trước đây luôn cảm thấy gặp chuyện gì bản thân luôn phải đi đối mặt, không quyền cũng không thể, cũng không có người dựa cậy, nhưng mà hiện tại có bóng lưng vững chãi của anh, giống như có cả thế giới, dù trời có sập cũng không sợ.

...

Trưa ngày thứ hai, lúc Cao Thanh Thu bước đến nhà hàng thì Cao Thanh Đức đã đến rồi.

Cô vốn nghĩ rằng, nhiều nhất là có thể thấy Cao Thanh Đức và bạn bè trong đội của nó, ai ngờ....bạn của Cao Thanh Đức thì không gặp, ngược lại là gặp được mẹ cô.

Thấy mẹ Cao, Cao Thanh Thu cau mày liền xoay người định bước đi, nhưng lại nhớ đến việc nhà họ Hoa nên đành ở lại.

Tuy nhiên, trong lòng cô khá cáu gắt, không nghĩ ra là Cao Thanh Đức thế mà lừa cô!

Cô trừng mắt liếc nhìn Cao Thanh Đức: “em không phải nói là đến đây tham dự thi đấu sao?”

Cao Thanh Đức đáp lại một cách yếu ớt: “phải, ngày hôm qua đã thi đấu xong rồi.”

“vậy sao mẹ lại có mặt ở đây chứ?” đột nhiên gấp mặt như vậy, Cao Thanh Thu không có chút chuẩn bị nào.

Cao Thanh Thu nói: “Chị à, chị đừng giận mẹ nữa, gần đây mẹ luôn muốn tìm cơ hội gặp chị, mà chị không nhận điện thoại của bà, bà liền hết cách.”

Mẹ Cao ngồi bên cạnh trông về hướng Cao Thanh Thu, giọng nói rất dịu dàng: “Thu con ơi, lúc trước mẹ sai rồi, không nên nạt nộ con, cũng không nên đánh con, con về nhà cùng mẹ đi, được không con? mấy ngày này không thấy con, mẹ và bố con mỗi ngày đều lo đến nỗi ngủ không được, sợ con ở bên ngoài bị người ta lừa đi mất.”

Phải biết lúc đó, cô đã đi theo Lý Sơn.

Không dễ dàng đem con gái nuôi lớn, vậy mà cứ vậy đi theo người đàn ông khác, mẹ Cao sao có thể không lo lắng cho được chứ?

Việc này đã trôi qua hơn nửa tháng, Cao Thanh Thu thấy bộ dáng chân thành này của mẹ mình, nghĩ lại cuối cùng là mẹ ruột của mình, ân tình sinh ra cô, nuôi cô nhiều năm như vậy, nhất thời lòng mềm lại.

Cao Thanh Thu ngồi xuống, phát hiện thấy Cao Thanh Đức và mẹ ngồi bên cạnh một cái bàn rất lớn.

Cô lấy thức đơn, nhìn món ăn trên đây đều khá là đắt.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76

Cô trông về phía mẹ, một người bình thường luôn keo kiệt lại dẫn Cao Thanh Đức đi ăn cơm, đã vậy còn chọn một nơi đắt tiền như vậy?

Cô đang muốn hỏi thì điện thoại mẹ Cao đổ chuông, có người gọi điện thoại cho bà ấy, mẹ Cao nhận điện thoại: “Đúng vậy, chính là ở đây.”

Mẹ Cao còn vô cùng nhiệt tình mà đứng dậy, đi đến cửa đón người ta.

Cao Thanh Thu khó hiểu nhìn Cao Thanh Đức: “chuyện gì vậy?”

Cao Thanh Đức hơi xấu hổ nói: “lần trước không phải chị còn chưa đi ăn một bữa cơm với nhà họ Trần hay sao? Mẹ nói do chị ốm bệnh, cho nên bọn họ hẹn nhau vào hôm nay.”

“Cao Thanh Đức, cậu bán đứng chị?” Cao Thanh Thu hết chỗ nói rồi.

Vừa nãy thấy mẹ cố nói chuyện chân thành như vậy, cô còn cho rằng mẹ thật sự đã hối lỗi, thấy áy náy với cô, ai ngờ đây đều là “vũng hố” lừa bịp cô!

Có ý nhờ Cao Thanh Đức hẹn cô ra đây, thực ra muốn cô đi xem mắt?

Thấy bộ dáng phẫn nộ của Cao Thanh Thu, Cao Thanh Đức nói: “Chị à, em cũng hết cách... mẹ nói, em mà không hẹn chị ra đây liền không cho em tiền tiêu nữa, bản thân em không thể kiếm được tiền giống chị, nếu bà ấy không cho em tiền thì em phải làm sao? Chị chịu tù thân một chút, chỉ ăn bữa cơm mà thôi, không có việc gì đâu ạ. Chị không bằng lòng bọn họ còn có thể cưỡng ép chị được sao?”

Cao Thanh Thu nhìn không được cười đắng chát, đây là mẹ ruột cô? Em trai ruột của cô sao?

Cô đặt thức đơn xuống, đứng lên liền muốn đi lại bị Cao Thanh Đức kéo lại: “Chị, ăn bữa cơm mà thôi, ăn xong rồi đi, được không? Chị không thể khiến mẹ mất danh dự với người khác nha!”

Thù đoạn làm nũng tỏ ra đáng yêu cậu ấy cũng sử dụng luôn.

Cao Thanh Thu trào phúng cười: “lúc đi học cũng chưa thấy cậu từng thông cảm cho bọn họ như vậy...”

Bây giờ lại bày ra bộ dạng có hiếu như vậy.

Cao Thanh Đức chột dạ nói: “em cũng phải trưởng thành chứ!”

“trưởng thành là cùng bố mẹ cùng nhau lừa tôi?”

“em cũng là vì tốt cho chị. Chị cũng không hi vọng luôn luôn chiến tranh lạnh với bố mẹ phải không? Còn không bao lâu nữa là tụt trường rồi, đến lúc đó chị không đi học sao? Còn không phải phải khiến bố mẹ đưa tiền ra.” Cao Thanh Đức phản tích rõ ràng lạnh mạch, cũng có lúc cậu ấy là suy nghĩ cho Cao Thanh Thu.

Cao Thanh Thu trông về phía cậu, nói: “Bố mẹ sẽ không bao giờ đưa tiền cho tôi đi học, cũng không bao giờ đồng ý cậu bỏ học đâu.”

Mặc dù hiện tại cô không cần nữa, nhưng đối với Cao Thanh Thu mà nói, việc này khó mà có thể dễ dàng bỏ qua như vậy.

Sự bất công của bố mẹ là cái gai trong thâm tâm cô.

Tuy cô sinh ra là con gái, nhưng cũng là con ruột của họ, khác biệt lớn đến như vậy sao chứ?

Cao Thanh Đức nói: “Sẽ, dù sao em cũng sẽ không đi học nữa, có học cũng lãng phí tiền bạc mà thôi. Chỉ cần em không đi học, mẹ sẽ đưa tiền ra thôi.”

Cao Thanh Thu nhìn Cao Thanh Đức, không chuẩn bị đi nữa, cũng không phải vì tin tưởng ba mẹ sẽ cho cô đi học mà vì, không muốn chiến tranh lạnh với mẹ Cao nữa mà thôi.

Còn về nhà họ Hoa, cuối cùng phải trả lời giải thích cho rõ mới được!

đó cũng là một trong những mục đích cô đến đây hôm nay.

Rất nhanh chóng, mẹ Cao đã dẫn theo mẹ con nhà họ Trần đi qua.

“Ngồi đây nha! Đây là con gái tôi, Thanh Thu. Đây là con trai tôi, Thanh Đức.” Mẹ Cao nhiệt tình giới thiệu cho mẹ con nhà họ Trần.

Cao Thanh Thu và Cao Thanh Đức đều không nói chuyện, Cao Thanh Thu không biết tỏ ra nhiệt tình gì khiến người ta cho rằng nàng có ý. mà Cao Thanh Đức hoàn toàn bị dọa đến kinh hãi.

Cách ăn mặc của Trần Viễn đều đã bốn mươi tuổi rồi, đó thật sự là đối tượng mà mẹ hện cho chị xem mắt hay sao?

Bà Cao thấy hai đứa con đều sững sờ, nói: “Còn không chào đi một tiếng?”

“Chào đi ạ.” Cao Thanh Đức nói.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 77

“Chào đi ạ.” Cao Thanh Đức nói

Cao Thanh Thu không lên tiếng.

Mẹ Cao thấy cô không lễ phép liền trừng mắt liếc cao Thanh Thu rồi mới nói với Bà Trần: “Trẻ nhỏ không biết lễ phép, đừng để ý.”

“Không sao đi ạ.” Trần Viễn cười thoáng nhìn qua cao Thanh Thu, thái độ vẫn rất nhiệt tình: “Lần đầu gặp mặt, là con gái thì hơi ngại ngùng nên có thể hiểu được mà.”

Nghe được ông ta gọi dì, Cao Thanh Đức không nhịn được run rẩy, cậu cảm thấy người này gọi mẹ cậu là chị còn may ra ấy chứ.

Mẹ Cao biết sự ưu tư trong lòng cao Thanh Thu nên cũng không làm quá...

Sau khi mọi người đều ngồi xuống, Trần Viễn nhìn về phía cao Thanh Thu.

Lúc trước ông ta có nhìn qua ảnh chụp của cao Thanh Thu liền cảm thấy đáng vẽ của cao Thanh Thu cũng khá, không nghĩ tới cô là kiểu người không ăn ảnh, nhìn cô bên ngoài còn xinh đẹp động lòng người hơn nhiều.

Dù sao vẫn chưa đến 20 tuổi nên bây giờ chính là thời khắc xinh đẹp nhất của một cô gái.

“Thanh Thu, nghe nói lúc trước em ốm bệnh rồi, đã khỏe lại rồi chứ?”

Cao Thanh Thu liếc nhìn Trần Viễn, nghe ông ta gọi mình là Thanh Thu liền cảm thấy cả người không thoải mái cho lắm.

Cô và ông ta thân thiết lắm sao chứ?

Sợ cao Thanh Thu nói lời không hay, bà Cao liền trả lời thay: “khỏe chứ, khỏe rồi.”

Lần trước do cao Thanh Thu chạy trốn nên bà mới nói như vậy.

Cao Thanh Thu nhìn phản ứng của mẹ cô liền biết việc cô ốm bệnh là do mẹ mình nói ra.

“Chúng ta gọi món trước đi!” Trần Viễn lấy thực đơn: “Thanh Thu muốn ăn gì?”

Nhìn đáng vẽ ra về lịch sự của ông ta, cao Thanh Thu cũng không nói gì được.

Tuy cô tham ăn nhưng bây giờ không có chút khẩu vị nào.

Mẹ Cao nói: “tùy tiện gọi món đi! Chúng tôi đều không kén ăn.”

“Vậy để tôi quyết định được chứ?” Trần Viễn cười, rất nhanh đã chọn xong món.

Bà Trần ngồi bên cạnh nói: “Thanh Thu nhà chị năm nay bao nhiêu tuổi rồi?”

“20” mẹ Cao nói.

Cao Thanh Thu lặng lẽ uống nước, nghe lời mẹ mình nói ra cũng lười phản bác lại.

Bà Trần nói: “không học đại học sao?”

Rõ ràng có thể thấy bà ta có chút ghét bỏ cô.

Bà Cao là một người khá sĩ diện nên không nói ra chuyện vì gả cao Thanh Thu ra ngoài nên không cho cô đi học đại học, mới nói: “Thành tích học tập của nó không được tốt, nên không muốn đi học nữa.”

truyện được up trên

“...” cao Thanh Thu liếc nhìn bà Cao, không biết phải nói gì luôn.

“Trần Viễn nhà tôi tốt nghiệp 985*, ở đơn vị làm việc được rất nhiều cô gái yêu mến nha!” bà Trần tự hào nói.

985 Các trường đại học top đầu

Bà Cao tuy không biết 985 là gì nhưng cũng lầy lổn nói: “Thật tài giỏi! Nếu Thanh Thu cũng tài giỏi như vậy thì hay biết mấy.”

Cao Thanh Thu nhìn không nổi nữa, không phải cô cũng thi được 985 hay sao chứ?

Tức là bà Cao trước nay không hiểu gì về thứ này. Bà chỉ vì nịnh nọt nên mới khen Trần Viễn mà thôi.

Nhìn đáng về của mẹ mình, hình như rất vừa lòng đối với Trần Viễn?

Một mực không lên tiếng cuối cùng cao Thanh Thu không nhịn được mở miệng nói: “ Theo lý thì điều kiện tốt như vậy, lại có nhiều cô gái theo hăm mộ đến vậy thì nên sớm đã kết hôn rồi! Còn cần đi xem mắt hay sao?”

Bà Trần cứng đờ người, cảm thấy lời nói của cao Thanh Thu giống như đang khiêu khích vậy? Câu nói này khiến bà rất mất mặt.

Trần Viễn cười nói: “trước giờ lo làm việc nên không để ý đến việc kết hôn.”

“Vậy công việc rất bận đúng không?”

“Không bận lắm, ở đơn vị công tác, mỗi ngày 9 giờ làm 5 giờ tan tầm, còn được nghỉ hai ngày cuối tuần.”

Mẹ Cao nói: “đơn vị công tác không tệ, công việc thì ổn định, tiền lương cũng khá! Nghe nói đơn vị này mỗi tuần được nghỉ hai ngày mà tiền lương còn được hơn 14 triệu nữa.

Mẹ Cao làm việc trong tiệm lẩu, mỗi tháng chỉ được nghỉ hai ngày, lúc quán bận rộn thì liền hai ngày nghỉ cũng không còn, lương lậu chỉ được hơn 6 triệu đồng. Cho nên đối với bà mà nói, làm việc nhẹ nhõm mà tiền lương được hơn 14 triệu thì đã rất khá rồi.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78

Trần Viễn cười cười: “Cũng may, mỗi tháng còn được tiền trợ cấp cũng được 25, 26 triệu. Ui, không thể so sánh với mấy người buôn bán được...”

Tuy trên miệng thì khá khiêm tốn nhưng thật ra, ông ta rất hài lòng đối với thu nhập của mình.

Nhưng mà, ông ta biết được hoàn cảnh nhà họ Cao, tiền ông ta kiếm được trong một tháng còn nhiều hơn nhiều thu nhập của cả nhà họ Cao cộng lại cơ mà.

Mẹ Cao nghe xong lời Trần Viễn nói con mắt liền sáng tỏ: “Vậy thì thật giỏi quá.”

Cảm thấy mình đột nhiên tìm được con rể quý.

Trần Viễn được mẹ Cao khen đến vui sướng trong lòng, cảm thấy việc này đã được định ra liền nhìn Cao Thanh Thu nói: “thanh Thu không học đại học cũng không sao, dù sao sau này ở nhà phải chăm sóc con cái, làm nội trợ, làm một cô dâu giỏi là được! Sẽ sống rất thoải mái...”

Cao Thanh Thu rất muốn nhìn khinh bỉ ông ta.

Nói cứ như việc chăm sóc con cái, làm nội trợ, làm dâu là ban ơn cho mình vậy.

Mắt Trần viễn híp rất tự tin khiến Cao Thanh Thu cảm thấy ác cảm.

Nhưng sợ ông ta còn hiểu lầm nữa nên Cao Thanh Thu nói rõ luôn: “Hay là ông tìm người khác đi! Tôi mới tốt nghiệp cấp ba còn chưa học đại học, hoàn cảnh gia đình cũng không tốt, không với cao nổi đâu.”

“Không sao cả, chỉ cần em ở nhà chịu khó siêng năng làm nhiều việc một chút là được. Tôi không ghét bỏ gì đâu...”

“...”

Cao Thanh Thu nhìn không được cau mày, phát hiện người đàn ông này căn bản sẽ không biết được xem sắc mặt người khác, cô đã nói rõ ràng như vậy mà ông ta còn nghe không hiểu sao?

Còn mẹ Cao vẫn cứ khẳng khái đàn xếp với Trần Viễn: “Thanh Thu nhà bác không có ưu điểm gì, chỉ có siêng năng cần cù, lúc còn đi học là nó tự mình kiếm sinh hoạt phí, rất giỏi giang đó.”

Bà Trần liếc nhìn Cao Thanh Thu, nghe nói cô cần cù chịu khó thì trong lòng mới thoải mái hơn một chút. Thực tế thì bà ta không coi trọng Cao Thanh Thu lắm, hoàn cảnh gia đình kém như vậy, đã vậy còn không học đại học, nhưng con trai bà đã hơn 30 rồi.

Bây giờ chỉ cần tìm một người phụ nữ để kết hôn là xong thôi.

Nhưng nhìn bộ dáng Trần Viễn thì rất thích cô gái Cao Thanh Thu này.

Cưới Cao Thanh Thu cần cù chịu khó thì cũng tốt hơn là cưới một người đàn bà hết ăn lại nằm về nhà!

Cao Thanh Thu nhìn mẹ mình đang hận không thể ghép đôi mình và Trần Viễn, cô thấy không còn lời nào để nói cả...

Có mẹ của cô thêm mắm dặm muối như vậy bên cạnh thì trách không được bọn họ tự tin đến vậy.

Cao Thanh Thu nói thẳng: “Tôi không thích đối tượng lớn hơn tôi quá nhiều tuổi, không có tiếng nói chung.”

Mẹ Trần không vui, ý tứ sâu xa nói: “Cô đây là chê Trần Viễn nhà tôi tuổi lớn đúng chứ!”

Bà ta cũng không chê nhà họ Cao nghèo hèn mà Cao Thanh Thu lại ghét bỏ con trai bà ta.

“Tuổi tác lớn cỡ nào chứ?” mẹ cao trừng mắt liếc Cao Thanh Thu, không thích cô nói lung tung như vậy: “Trần Viễn mới 30, tuổi tác không lớn lắm đâu.”

“30?” Cao Thanh Đức kinh ngạc nhìn Trần Viễn: “Con còn tưởng đã 40 tuổi rồi cơ!”

Cậu thật sự không cố tình chi là nói lời thật lòng mà thôi.

Mẹ Cao thấy con trai con gái nhà mình người xướng kẻ họa thì chút nữa tăng xông máu mắt.

Hai đứa này cố ý phá đám phải không đây?

Mẹ Cao nói: “Tuổi lớn một chút sẽ rất thương vợ, ba mươi tuổi cũng không tính là lớn, chính là đang tuổi chín với công việc sự nghiệp đã ổn định.”

Bà ấy hiển nhiên rất hài lòng Trần Viễn.

Bà Trần nề mặt bà Cao nên cũng không so đo với Cao Thanh Thu, nhưng lại cảm thấy Cao Thanh Thu quá nông cạn: “bọn nhóc ngày nay chỉ thích các anh chàng mặt bún ra sữa thôi.”

Mẹ Cao nói: “Do còn nhỏ quá mà thôi, nếu là thời của chúng ta chỉ chọn tìm những người đáng tin chừng chạc mà thôi.”

Dưới cái nhìn của bà thì Trần Viễn rất phù hợp với điều kiện này.

Cao Thanh Thu nhìn bà Cao: “Mẹ à, mẹ muốn gả con hay là muốn tự mình gả cho người ta?”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79

Sao lại tích cực như vậy

Nhìn bộ dáng này, nếu hôm nay Cao Thanh Thu cô không có mặt, có lẽ mẹ cô cũng dự định tự quyết định luôn đúng không?

Mẹ Cao trừng Cao Thanh Thu: “người ta còn đang ngồi trước mặt đâu? Con có thể nói chuyện đằng hoàng chút được không hả?

“Con đang nói chuyện đằng hoàng mà.”

Cao Thanh Thu thoáng nhìn Trần Viễn, tuổi ông ta còn lớn hơn Hoa Ngọc Thành, đã sống đến 30 tuổi còn bộ dáng này, có gì đáng kiêu ngạo đâu chứ.

30 tuổi, còn có nhiều người thành công hơn ông ta, chăm chỉ hơn ông ta kia mà.

“Tôi đã có chồng rồi.”

Câu nói này của Cao Thanh Thu như tiếng sấm giữa trời quang khiến mọi người ở đây cảm nín.

Mẹ Cao nhìn Cao Thanh Thu, hận không thể cho cô ăn bạt tai để tỉnh lại: “nói linh tinh cái gì vậy?”

“Con không có nói linh tinh, không phải mẹ muốn gả con cho người khác sao? Con gả luôn rồi, có điều không phải là gả cho ông ta...” Cao Thanh Thu nhìn Trần Viễn “xin lỗi, đã khiến mọi người cười chê rồi. Con người tôi rất lười, cũng không thích làm nội trợ, càng không thích chỉ ở nhà chăm coi con cái, cho nên ông hãy đi tìm người khác đi!”

Cao Thanh Thu nói rất trực tiếp, cô biết nếu không nói rõ ràng như vậy thì mẹ cô sẽ không hết hi vọng được.

Trần Viễn liền hơi lo lắng, cũng không màng cái gì gọi là phong độ nhân sĩ nữa: “trước đây mẹ cô đã đồng ý, bây giờ lại lật lọng, các người đang lừa đảo đúng không?”

Vốn cho rằng Cao Thanh Thu đã chắc chắn là vợ mình, bà Cao cũng đã nhận sinh lễ, không ngờ hôm nay lại thành ra như vậy...

Cao Thanh Thu nói: “lời đồng ý là của mẹ tôi, không phải tôi.”

“Cao Thanh Thu!” Mẹ Cao bị tức đến điên người.

Bà ấy đầu ngón rằng, Cao Thanh Thu lại nói những lời khốn nạn như vậy.

Bà vội vàng nói với Trần Viễn: “Nó chưa có kết hôn, sao có thể đã kết hôn được chứ! Các người không nên tin lời nó.”

“Hôm nay chúng tôi về nhà trước đã!” Bà Trần đứng lên, bà ta cũng có sự kiêu ngạo của chính bà, nhìn ra được Cao Thanh Thu không có có ý đó cũng không miễn cưỡng nữa.

Loại phụ nữ như vậy bà ta cũng chường mắt cơ mà.

Bà Cao thấy tình hình như vậy cũng không giữ người lại nữa, tiễn bọn họ rồi đi.

Trần Viễn đi sau lưng bà Trần: “mẹ, tại sao lại đi rồi?”

“không đi còn ở lại cho người ta cười vào mặt à! Quay về mẹ sẽ tìm một cô con dâu tốt hơn cho con. Cô ta chường mắt con, chúng ta đây còn chưa tỏ ra khinh thường cô ta nữa cơ!”

“Trước đây người Mẹ tìm được đều là bộ dáng gì đâu không!” Trần Viễn không còn gì để nói, Cao Thanh Thu là người ông ta thấy hợp mắt nhất rồi.

“Nhưng người ta không thích con!”

Bà Trần kéo con trai bà ta lên xe.

“Cao Thanh Thu!” sau khi tiễn người đi, mẹ Cao quay lại phòng ăn, trừng mắt Cao Thanh Thu đang ngồi đằng kia, hai mắt như phun lửa: “Chị muốn tức chết tôi mới vừa lòng đúng không? Tâm ý của tôi là vì tốt cho chị nên mới dễ dàng người ta đến như vậy, chị lại khiến người ta tức giận bỏ đi mất.”

“Vì tốt cho tôi?” Cao Thanh Thu cười: “Người ta là đang muốn tìm bảo mẫu, không phải là tìm vợ, mẹ cứ như vậy gấp gấp vứt tôi vào hồ lừa đúng không?”

Tuy Cao Thanh Thu sẽ không gả đi qua, nhưng dường như đã nhìn thấy được tình cảnh sau này khi gả về nhà họ Trần rồi.

Chăm con, làm việc nhà, còn phải siêng năng một tí?

Vậy còn không phải là bảo mẫu chứ là gì?

Cao Thanh Đức ngồi bên cạnh, đang ăn uống say sưa ngon lành: “Mẹ à, chị không muốn gả thì mẹ đừng bắt chị gả nữa. Với lại còn nhìn cái ông Trần Viễn nọ cũng không có chỗ nào tốt cả.”

Nghĩ đến việc phải gọi Trần Viễn là anh rể, cậu đã hơi chịu không nổi rồi huống chi là Cao Thanh Thu.

“Con đừng nói dùm nó.” Mẹ Cao trừng mắt nhìn Cao Thanh Thu: “tôi nói cho chị biết, Cao Thanh Thu, hôm nay chị như vậy thì đừng trách tôi không cho chị đi học!”

“Mẹ vốn dĩ không muốn cho tôi đi học, không phải sao?” Bà ấy đều ở trước mặt mẹ con bà Trần nói cô thành tích không tốt, không muốn học nữa, vậy làm sao có thể cho cô đi học nữa chứ?

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80

Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Chương 80:

Chương 80:

Mẹ Cao cảm thấy có thể dùng tiền học uy hiếp được Thanh Thu, không ngờ rằng không dùng được, bà ta trừng mắt nhìn Cao Thanh Thu, đột nhiên kịp phản ứng: “Chị có phải vì người đàn ông hôm đó nên mới từ chối?”

Cao Thanh Thu biết người mẹ Cao nói là Lý Sơn, dù sao thì bà ấy chưa từng gặp qua Hoa Ngọc Thành: “Không phải.”

Mẹ Cao nói: “không phải hẳn, vậy thì tại sao...”

Cao Thanh Thu cắt ngang lời bà ấy: “Trần Viễn nọ trong mắt mẹ tài giỏi như vậy sao?”

“Một tháng thu nhập của nó cao như vậy, điều kiện gia đình cũng tốt như vậy, đốt đèn lồng cũng tìm không tới đâu, mẹ nhìn ra được nó có ý với con...” Mẹ Cao không bỏ lỡ cơ hội này mà ra sức nói.

Nếu Cao Thanh Thu được gả cho một người có

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

0.0%

sự nghiệp như vậy, bà ta khoe ra liền cảm thấy
kiêu hãnh

Cao Thanh Thu bất đắc dĩ thở dài, có đôi khi
không phải là tức giận mà là sự tuyệt vọng, mẹ
Cao chính là điển hình kiểu con người chợ búa,
bình thường giao lưu cũng là cùng với họ.

Cao Thanh Thu không mong đợi bà ấy sẽ biết
nhìn xa trông rộng hơn.

Có điều, cô đến đây không phải vì cãi nhau với
mẹ mình: "Con đã kết hôn rồi, ba mẹ anh ấy muốn
gặp mẹ. Mẹ xem lúc nào rảnh thì được!"

"Chị à, chị đã kết hôn thật sao ạ?" Cao Thanh
Đức không dám tin nói.

Cao Thanh Thu nhìn mẹ Cao đang cố gắng tiêu
hóa cái sự thật này, mặc kệ mẹ Cao đồng ý hay
không đồng ý, điều này đã trở thành sự thật rồi:
"mẹ không phải muốn gả con cho người ta sao?
Con cũng rất vui khi gả cho anh ấy."

“Chị cái đồ đáng chết ngàn lần này! Muốn chọc tức chết tôi đúng không?” mẹ Cao nghe xong đã sấm tức giận đến mất hết lí trí.

Truyện được mua bản quyền up trên app mê tình truyện

Mắt thấy cái bạt tay của bà ấy sắp tát qua, Cao Thanh Thu liền nắm lấy cổ tay chặn bà lại: “Mẹ à, tôi đã lớn như vậy rồi, mẹ không được đánh tôi như vậy nữa.”

Hồi nhỏ, mẹ cô đánh cô, đều là do cô làm sai.

Nhưng bây giờ, cô đã có nhận thức phân biệt trắng đen, cuộc sống mẹ cô không thành công, thậm chí có thể nói đã thất bại, cho nên con đường phía sau, cô phải tự mình đi thôi, không cần bị bà mẹ ảnh hưởng nữa.

Bà Cao nhìn Cao Thanh Thu, không biết tại sao, bà phát hiện cô đã trở nên mạnh mẽ từ lúc nào rồi.

Cao Thanh Thu thả tay bà Cao ra nói: “Ngồi

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

40.00%

xuống đi thôi, chúng ta tiếp tục nói chuyện."

Cô đã sớm không phải là cô nữ sinh nhỏ bé luôn bị ba mẹ bài bố nữa rồi.

Khoảng khắc này, khi ngồi nơi đây, cô đã có thể chiếm giữ một vị trí chủ động cho mình.

Mẹ Cao cũng đã ngồi xuống, trông về phía Cao Thanh Thu rồi bà thở phò phò bảo: "Cánh chị cứng cáp rồi, không có tôi đồng ý lại dám gả cho người ta?"

Cao Thanh Thu lần tránh lửa giận nơi mẹ cô, chỉ nói đến mục đích của mình: "Ba mẹ anh ấy muốn gặp mẹ và ba, mời hai người ăn bữa cơm, mẹ xem thử ngày nào thuận tiện, hẹn thời gian đi ra đi."

"Muốn tôi đi? Không có cửa đâu!" hôm nay Cao Thanh Thu để bà khó chịu, bà cũng không để cho Cao Thanh Thu dễ chịu được đâu.

Cao Thanh Thu nhìn mẹ Cao một cách bình tĩnh:

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

60.00%

“Nếu không đi, vậy thì cứ vậy thôi, quay về tôi sẽ nói lại như vậy.”

Ở chỗ này khuyên mẹ cô, còn không bằng quay về cùng chú bàn bạc lại, bảo chú khuyên ba mẹ chú.

Mẹ Cao nhìn chăm chăm bộ dáng Cao Thanh Thu bình tĩnh đến đáng sợ như vậy, thấy cô không bị ảnh hưởng bởi thái độ của bản thân liền hơi hối hận: “Tôi đi!”

Điều kiện còn không bằng Trần Viễn thì đừng hòng bà đồng ý!

“Vậy hẹn vào thứ bảy tuần sau, bọn họ lúc ấy có thời gian, mẹ thấy sao?”

Bà Cao không ra tiếng, coi như đã đồng ý.

Cao Thanh Đức ngồi bên cạnh hỏi: “Mẹ à, bọn họ gọi món, còn chưa tính tiền đã đi, ai trả tiền nha!”

Trần Viễn đã vậy còn gọi không ít món, cả bàn ăn tính ra cũng không rẻ đâu.

"Không có tiền!" Bà Cao cũng rất giận.

Cao Thanh Thu bảo nhân viên phục vụ đưa hóa đơn qua: "Để con trả!"

Độc Full NgonTinh.vn

nhóm truyện sưu tầm của
Trần Thủy

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

100.00%

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Chương 81:

Đã hẹn Cao Thanh Đức ăn bữa cơm, dù có đắt, nhưng bình thường cô vẫn làm thêm cũng tiết kiệm được một chút tiền.

“Chào quý khách, tổng cộng ba triệu.” Nhân viên phục vụ in hóa đơn đưa cho Cao Thanh Thu, Cao Thanh Thu cau mày, nghĩ thật là đắt mà!

Cô nhớ trên người mình chỉ có hơn triệu rưỡi, vốn cho rằng đã đem nhiều, không ngờ rằng...

Tài khoản trong wechat hình như còn một ít tiền, không biết có đủ hay không nữa.

Cao Thanh Thu mở ví tiền, lại phát hiện không biết từ lúc nào trong ví tiền lại nhiều thêm tiền mặt, xếp chồng ở bên trong ví, cô ngây người một lúc.

Lúc sáng thức dậy, Hoa Ngọc Thành đã đi ra ngoài, nghe nói đi xem bệnh, cô cũng không nhìn

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

0.0%

thấy bóng dáng anh.

Đây là...

Trước khi đi anh bỏ vào ví cô đúng không?

Truyện được mua bản quyền up trên app mê tình truyện

Bình thường anh không ngăn cô đi làm thuê, cũng không chủ động bảo đến việc cho cô tiền.

Anh rất tôn trọng cô, biết tính cô mạnh mẽ, nên ngay cả lòng tự ái của cô anh cũng bảo vệ giúp.

Nhưng, nghe đến cô phải mời em trai ăn bữa cơm, sợ cô ngại ngừng nên trước khi đi để tiền vào ví cô.

Đối mặt với cử chỉ ầm áp như này, vành mắt Cao Thanh Thu đã hơi đỏ, trước nay Hoa Ngọc Thành làm gì cũng không nói cho cô, nhưng cô lại phát

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

20.00%

hiện, anh ấy luôn có thể dễ dàng tác động đến cô.

Anh không giống một chút nào với những người cô quen trước đây cả.

Tiền Mẹ Cao và Cao Thanh Đức đến chỗ đợi tàu cao tốc trên cao rồi cô mới về đến nhà họ Hoa.

Hoa Ngọc Thành đi khám bệnh xong đã quay về, đang ngồi bên cái bàn màu trắng xem laptop, trên bàn đặt ly cà phê. Cô còn chưa để túi xuống đã bước qua, từ phía sau ôm lấy anh, cằm tì lên bả vai anh.

Hoa Ngọc Thành ngậy người một chốc, cảm thấy cô giống như con mèo nhỏ nằm nhào lên vai anh.

Anh nghiêng tức nhìn vào laptop, giọng điệu nhàn nhạt bảo: "Đừng làm phiền tôi, còn đang làm việc đâu!"

"không chịu." Cao Thanh Thu vợ lấy tay anh, cũng không buông người ta ra mà vẫn nằm nhào lên vai anh.

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

40.00%

Hoa Ngọc Thành dừng lại một chút, bình thường cô dâu có như vậy, đây là...có phải bị ức hiếp gì hay không?

Anh trầm giọng hỏi: "Ai dám ức hiếp em? Em trai em?"

"Không phải." lòng Cao Thanh Thu bỗng ấm áp, trên đường về cô trông về bên ngoài tàu cao tốc trên cao, cả thành thị từng tầng giao thoa vào nhau, nhưng trong đầu đều là khuôn mặt của anh.

Cô chưa hề nghĩ đến có một ngày, cô sẽ gặp được một người như Hoa Ngọc Thành trong thế giới của mình.

Sự tốt đẹp nơi anh như ánh trăng sáng treo tích tắp trên bầu trời, nhưng cũng gần trong gan tấc.

Cô dựa vào vai Hoa Ngọc Thành, chất liệu vải áo sơ mi rất nhẵn mịn, khiến lòng cô cũng an tâm lại: "Chỉ là nhớ anh thôi."

Dù Hoa Ngọc Thành lòng dạ sắt đá thì khoảng khắc nghe được câu nói này của Cao Thanh Thu thì lòng đã hóa mềm mại.

Anh nói: "Cho em ôm năm phút."

Khi anh đang chăm chú làm việc thì không thích bị người khác quấy rầy, năm phút đã

là cực hạn rồi.

Cao Thanh Thu nhin không được cười ra tiếng, cô ngước đầu lên, nhìn sườn mặt anh, vẻ mặt anh rất chuyên chú, nhưng cô lại cảm thấy rất ngọt lại rất ấm: "Hôm nay em gặp mẹ, hẹn bà ấy thứ bảy tuần sau ăn bữa cơm, được không ạ?"

Hoa Ngọc Thành nói: "Được."

Mọi người đều rảnh rỗi vào thứ bảy.

Anh ngẩng đầu nắm lấy tay Cao Thanh Thu: " mẹ em không làm khó em chứ?"

"Không có." Cao Thanh Thu nói: " Bà ấy là mẹ em, em có thể giải quyết được bà ấy mà."

Cũng không thể lúc nào cũng vì việc trong nhà cô, mà để cho chú giúp đỡ hoài được.

Tuy nghe cô nói vậy, Hoa Ngọc Thành vẫn cảm thấy không an tâm cho lắm.

Cao Thanh Thu không phải là kiểu người không hiểu chuyện, thấy anh đang bận: "Em tắm rửa trước, không quấy rầy anh làm việc nữa, bên ngoài quá nóng, cả người giờ toàn mồ hôi thôi!"

Hoa Ngọc Thành nhìn bóng lưng Cao Thanh Thu đi lên lầu, cô không đi thang máy mà trực tiếp bước lên cầu thang đi lên...

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

100.00%

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

CHƯƠNG 82:

Cao Thanh Thu tắm rửa xong, khi bước xuống thì Hoa Ngọc Thành đã kết thúc công việc, anh đang ngồi tám chuyện với Hoa Châu Du trong phòng khách.

Hoa Châu Du nói: "Tối qua khi Đình Cẩn về nhà, chị đã nói với nó sau này đừng qua lại gì với Vũ Minh Hân kia nữa, nó cứ khăng khăng không nghe, em nói xem sao nó lại cố chấp đến như vậy? Rõ ràng trước đây chị nói gì nó đều vâng dạ nghe theo."

Hoa Ngọc Thành bình tĩnh nói: "nó không phải là đứa trẻ nữa rồi, có suy nghĩ chủ kiến của riêng mình."

"Nhưng mà nếu nó cứ ở cùng Vũ Minh Hân thì về sau khó tránh khỏi gặp mặt được, chị lo Thanh Thu sẽ suy nghĩ nhiều thôi." Hoa Châu Du thở dài: "em nói xem cục cưng nhà chị có phải đang cố ý đối chọi với Cao Thanh Thu không, trước đây nó đâu như vậy chứ, tại sao lại không thích Thanh Thu

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

0.0%

May mà trước mặt Cao Thanh Thu, Hoa Châu Du cũng không nhắc gì về việc của Định Căn và Vũ Minh Hân nữa, chỉ cười nói: “Thôi chị bận việc đi trước, không làm phiền vợ chồng trẻ hai đứa nữa.”

Ba chữ “vợ chồng trẻ” khiến Cao Thanh Thu hơi ngượng ngùng.

Chưa kịp phản ứng thì Di Ngô đã sớm được Hoa Ngọc Thành dặn đi lấy khăn đưa qua.

Hoa Ngọc Thành nhận khăn rồi trông về mái tóc vẫn còn ướt đầm của Cao Thanh Thu: “Tối đây.”

Cao Thanh Thu mới biết anh đang muốn lau khô tóc giúp, cô ngại ngùng khi khiến anh phải tự tay để giúp mình: “Hay là để em tự làm thôi!”

Đôi người đen trong mắt anh chỉ chứa đầy hình ảnh của cô, cũng không đưa khăn cho cô.

Truyện bản quyền up trên app mê tình truyện

Cô đành nhích cái móng qua, cách anh gần hơn

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

40.00%

một khoảng thì Hoa Ngọc Thành đã ôm cô vào lòng

Rồi anh cứ thế giúp cô lau tóc, tay anh hơi dùng sức nhưng động tác lại rất dịu dàng.

Cao Thanh Thu nói: "rất nhanh sẽ khô mà."

"Trong phòng lạnh."

Điều hòa đang mở, rất dễ bị thổi đến cảm lạnh.

Cao Thanh Thu kháng nghị nói: "Em nào có yếu ớt vậy đâu?"

"Em đã quên rồi trước đây vì đâu mà mắc bệnh hay sao?"

"Chú thật là nghiêm khắc quá rồi đó." Đến ăn kem anh cũng trông chừng, lướt điện thoại cũng xen vào, bây giờ còn để ý đến cả tóc tai ướn hay không nữa.

"Hửm?" giọng Hoa Ngọc Thành kéo dài: "Bây

giờ em đã bắt đầu ghét bỏ tôi rồi?"

Cao Thanh Thu cười cười: "Không ghét mà."

Hoa Ngọc Thành giúp cố lau khô mái tóc xong, mới đặt khăn vào cạnh đó, nghiêm trang nói với Cao Thanh Thu: "Tôi ý, làm người hơi bá đạo chút, không phải lúc nào cũng thuận theo ý em đâu, nếu em không nghe lời, tôi sẽ giận, cho nên tôi hi vọng em sớm quen với điều đó đi."

"Thật sự rất bá đạo!" Cao Thanh Thu nháy nháy mắt nhìn Hoa Ngọc Thành, đầu dưng một cái vào lồng ngực cứng rắn của anh: "Nhưng mà em thích nên phải làm sao đây?"

Không cho cô ăn kềm là sợ cô đau bụng, không cho cô dùng điện thoại là sợ sẽ hỏng đôi mắt cô, tóc cô ướt lại sợ cô bị cảm...

Nếu như bá đạo là như vậy, thì dù anh bá đạo thêm tí nữa, Cao Thanh Thu cô cũng cam tâm tình nguyện.

Thứ bảy, buổi sáng đổ chút mưa dong, trời cũng không qua oi bức nữa, Cao Thanh Thu đứng trước cổng ra vào tàu cao tốc, nhìn thấy ông Cao và bà Cao từ bên trong đi ra liền vội đi qua nghênh đón họ: “Ba, mẹ.”

Độc Full NgonTinh.vn

Watermarked with iWatermark Free
Upgrade to remove this message.

100.00%

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83

Hôm nay là ngày đã hẹn ba mẹ Hoa Ngọc Thành ăn bữa cơm, nên Cao Thanh Thu thức dậy rất sớm để đón ba mẹ.

Nghĩ đến việc ba mẹ sẽ ăn cơm với ba mẹ Hoa Ngọc Thành, cả đêm qua Cao Thanh Thu ngủ không ngon.

Bà Cao trừng mắt nhìn Cao Thanh Thu, nghĩ đến việc Cao Thanh Thu bởi vì chọc giận bà mà tự mình tìm người gả đi, trong lòng bà Cao vô cùng giận dữ.

Con giận này dù đã qua một tuần vẫn chưa bớt giận chút nào.

Xem thấy bộ dáng không quá thân thiện của mẹ Cao, Cao Thanh Thu lấy lòng nói: “Người nhà bọn họ đều là người tốt, đợi chút nữa gặp mặt nhau, thái độ của mẹ có thể tốt hơn một chút được không?”

Cao Thanh Thu thật sự sợ mẹ Cao không nể mặt mũi người ta, trở về không chỉ khiến nhà họ Hoa khó chịu, mà cô cũng không vui gì.

Mẹ Cao khó chịu nói: “Tôi nuôi chị nhiều năm như vậy, chị liền đứng về phía người ta?”

Cao Thanh Thu nói: “ngày hôm đó không phải thái độ của mẹ đối với nhà họ Trần rất tốt đó sao?”

Trần Viễn và bà Trần rõ ràng hơi có chút xem thường nhà cô, vậy mà thái độ của mẹ Cao lại tốt đến như vậy.

Cao Thanh Thu suy nghĩ, ba Hoa và mẹ Hoa là người rất hòa nhã, khiến mẹ mình đối xử tốt với họ một chút, khó lắm hay sao?

Mẹ Cao tức giận nhìn Cao Thanh Thu: “chị còn dám nói việc hôm đó! Sao chị không nghĩ chị đã đối xử với tôi ra sao vào hôm đó.”

“Vâng, thái độ hôm ấy của con không được tốt, không nên khiến mẹ khó xử trước mặt nhà họ Trần, nhưng sao mẹ không nghĩ lại đi, nếu hôm ấy con không nói rõ ràng thì mẹ liền đáp ứng người ta, con thì đã ở bên người khác, không phải càng khiến mẹ khó xử hơn sao?”

Bây giờ muốn cầu cạnh bà ấy, Cao Thanh Thu cũng không tranh cãi gì.

“...” mẹ Cao trừng mắt nhìn Cao Thanh Thu, không nói gì nữa.

Thì thôi, dù sao đã đến đây rồi

Bước ra trạm cao tốc, điện thoại từ Hoa Ngọc Thành đã vang lên: “Bọn họ đã đến chưa?”

Cao Thanh Thu nói: “Đã đến rồi ạ, rất nhanh sẽ đến chỗ chú.”

Địa điểm ăn cơm là một tiệm lẩu, nơi này do Hoa Châu Du chọn, Hoa Châu Du rất hiểu ý, biết gia cảnh nhà Cao Thanh Thu không tốt, sợ đến nhà hàng năm sao hay nhà hàng tây sẽ khiến ba mẹ Cao Thanh Thu không dễ chịu, cho nên đã đặc biệt chọn nơi đây.

Cao Thanh Thu mới tới cửa liền nhìn đến Hoa Châu Du: “Chị.”

Hoa Châu Du cười, tầm mắt dừng trên người ông bà Cao, nhiệt tình nói: “là bác trai bác gái đúng không ạ, đi đường xa như vậy, cực khổ rồi ạ.”

Hôm nay Hoa Châu Du ăn mặc rất điệu thấp, một chiếc váy dài đen, vừa đoan trang lại trinh trọng.

Mẹ Cao vừa thấy Hoa Châu Du liền đáp một tiếng, không nhiệt tình gì cho cam.

Hoa Châu Du cũng không để ý gì, đi phía trước dẫn bọn họ vào phòng bao.

Cao Thanh Thu nhìn mẹ Cao, khẽ nói: “Mẹ...nhiệt tình hơn một chút có được không? Làm như người ta thiếu tiền mẹ vậy.”

“...”

Hoa Châu Du vừa dẫn cả nhà Cao Thanh Thu đến phòng bao liền nói: “Ba, mẹ, bọn họ đến rồi ạ.”

Ba mẹ Hoa Ngọc Thành vội đứng lên, thái độ bọn họ vô cùng tốt, bà Hoa một chút kiêu ngạo cũng không có, lo ba mẹ Cao Thanh Thu không được tự nhiên, trong lòng sẽ khó chịu.

Bà Hoa cười nói: “nhân ngồi xuống đây, đường xa như vậy, cực khổ rồi!”

Thái độ còn tốt hơn so với thái độ bà Cao đối với mẹ con nhà họ Trần nữa.

Bà Cao nhìn một vòng số người trong phòng, thấy ông Hoa, bà Hoa, còn có...Hoa Ngọc Thành ngồi trên xe lăn.

Hoa Ngọc Thành nói: “hai bác khỏe ạ.”

Bà Cao cũng chưa gặp qua Hoa Ngọc Thành, luôn cho rằng người lừa Cao Thanh Thu bỏ đi là Lý Sơn, nên cũng không để ý đến Hoa Ngọc Thành.

Bà ta nói: “Không cần khách sáo như vậy.”

Sau đó cùng ông Cao ngồi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84

Hoa Cảnh Du gọi người đến châm trà nước.

Hết thấy nhìn qua cũng khá bình yên, Cao Thanh Thu cũng thở dài một hơi.

Chỗ ngồi của Cao Thanh Thu là giữa Hoa Ngọc Thành và bà Cao, khi cô ngồi xuống nhìn về phía Hoa Ngọc Thành, tuy cô đang cố gắng duy trì sự bình tĩnh, nhưng trong trường hợp như thế này cô liền hồi hộp muốn chết, may mà còn có chú ở đây, nhìn thấy chú lòng liền an tâm lạ.

Bà Cao uống trà rồi thở dài một hơi, nhìn trên bàn đã ngồi đầy người lại không nhìn thấy Lý Sơn, nhin không được hỏi: “Cậu ta sao còn chưa đến đây?”

“cậu ta?”

Bà Hoa không hiểu ý bà Cao nói là ai, cả nhà hai họ đều đã có mặt, ở đây còn thiếu ai nữa đâu?

Bà Cao nhìn Cao Thanh Thu, Cao Thanh Thu mới hiểu được: “người mẹ con nhắc đến hẳn là Lý tiên sinh ạ.”

Hoa Cảnh Du cười nói: “trước đây bác gái đã gặp qua Lý Sơn sao ạ?”

“Bà ấy đã gặp qua một lần ạ.”Cao Thanh Thu giải thích xong, mới nói với bà Cao: “Mẹ ạ, người kết hôn với con không phải là Lý Sơn, mà là anh ấy.”

Cao Thanh Thu chỉ về Hoa Ngọc Thành ngồi cạnh.

Bà Cao hiểu lắm như vậy khiến Cao Thanh Thu hơi xấu hổ.

“Cậu ta?” nghe xong lời Cao Thanh Thu, lông mày bà Cao đều đã nhíu lên.

Bà vốn cho rằng Cao Thanh Thu gả cho Lý Sơn, Lý Sơn người kia, nhìn qua cũng ổn, nếu điều kiện trong nhà khá giả chút thì bà sẽ miễn cưỡng chấp nhận thôi.

Nhưng mà...bà không ngờ rằng, người Cao Thanh Thu gả cho lại là tên...tàn tật ngồi trên xe lăn này?

Sự thật này, bà không chấp nhận nổi nữa!

Nếu để cho người ta biết, con gái bà gả cho một người ngồi trên xe lăn, bà còn có thể ngẩng đầu lên được hay sao?

Nhưng mà, cả nhà này ăn mặc quá bình thường, nhìn qua không giống như người có tiền, so sánh với bà Trần cả người hàng hiệu thì hoàn toàn không phải là một cấp bậc với nhau, sau này bà sẽ không được chỗ tốt gì mà còn phải cứu tế bọn họ nữa ấy chứ.

Nghĩ vậy, tâm tư bà Cao liền không thoải mái được.

Hoa Cảnh Du nói: “gọi món trước đã, bác trai bác gái có kiêng món gì không ạ?”

Bà Cao không lên tiếng, Cao Thanh Thu thay bà đáp: “Không có ạ, như bình thường là được rồi ạ.”

Cô nhìn qua bà Cao, khẽ giọng nói: “Mẹ.”

Người ta nói chuyện với bà, bà lại không đáp lời, đối xử với nhau không có lẽ nghĩa gì cả?

Sao với mẹ con họ Trần kia thì thái độ nhà họ Hoa thật sự tốt hơn nhiều, bà mẹ lại làm bộ đáng này, Cao Thanh Thu cũng không biết bà đang nghĩ gì nữa.

Hoa Cảnh Du đang gọi món.

Bà Hoa nhìn bà Cao, lễ phép nói: “Thanh Thu là đứa trẻ ngoan, chúng tôi rất hài lòng với nó, hôm nay mời hai vị đến là muốn bàn bạc về việc kết hôn của chúng nó.”

Thái độ lễ nghi của bà Hoa như vậy, nếu như là đổi thành bất cứ người khác sẽ không nổi giận được gì với bà.

Nhưng tới lượt bà Cao thì cứ không nể mặt gì: “kết hôn? Tôi không đồng ý đâu!”

Bà Hoa ngấy người một lúc mới hỏi: “Tại sao? Tình cảm hai đứa nhỏ rất tốt đẹp mà.”

Đoạn thời gian này, quan hệ giữa Hoa Ngọc Thành và Cao Thanh Thu tốt bao nhiêu đều lọt vào mắt cả nhà họ.

Trước đây bà chưa từng thấy con trai bà bảo vệ một người con gái đến như vậy, Dương Nhạc Linh cũng chưa từng được đối xử như vậy.

Bà Cao nhìn Hoa Ngọc Thành, không vừa lòng với bộ dạng của Hoa Ngọc Thành chút nào, cũng không hài lòng với gia cảnh nhà họ Hoa.

Nhưng bà cũng không thể nói “con trai các người là người tàn tật được”, chỉ nói: “Thanh Thu nhà tôi mới mười tám tuổi thôi, tôi còn chưa muốn gả nó cho người ta.”

Cao Thanh Thu: “...”

Trước đây người không kịp chờ đợi muốn gả cô cho Trần Viễn là ai hả?

Không phải là mẹ ruột cô đó sao?

Không ngờ đến bây giờ bà lại lấy tuổi tác của cô mà nói ra đây.

Cao Thanh Thu nói: “Con sắp hai mươi rồi!”

“Gì mà hai mươi chứ? Con bao nhiêu tuổi mà mẹ không nhớ hay sao?” bà Cao liền phản bác lời Cao Thanh Thu: “Dù sao thì cuộc hôn nhân này, tôi không đồng ý đâu.”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85

“Chuyện này con đã quyết.” Cố Thanh Thu thấy hơi hối hận, sớm biết vậy đã không đồng ý để mẹ cô qua đây: “Hôm nay mời mẹ đến đây chỉ là bàn bạc chuyện kết hôn mà thôi.”

Nếu như mẹ cô không đáp ứng thì Cố Thanh Thu cũng sẽ kiên trì.

Cô và Hoa Ngọc Thành đã ký thỏa thuận hôn nhân, chú nói qua sẽ giúp cô tiếp tục học, mà cô, trở thành cô dâu của chú.

Một khi cô từ bỏ thì việc đi học của cô sẽ không còn hi vọng gì nữa.

Hơn nữa, thời gian kết hôn đã được định xong, nếu bây giờ cô thất tín, chẳng phải sẽ khiến chú khó xử hay sao?

Bà Cao trừng mắt nhìn Cố Thanh Thu: “Chị thật sự đã lớn rồi ha, cánh cứng cáp rồi nên không để tôi vào mắt chị đúng không?”

Bà sắp bị tức chết!

Nuôi một đứa con gái không chịu nghe lời như thế này.

Cố Thanh Thu không biết phải tranh luận như thế nào với bà, nếu ở chỗ này cãi và chỉ thêm lúng túng mà thôi.

Cho nên, từ đầu cô đã không muốn ba mẹ mình đến đây.

Trước mặt người nhà họ Hoa, khiến cho mọi người đều khó xử.

Bà Hoa nói: “Bà đừng trách Thanh Thu, Ngọc Thành nhà chúng tôi chân thành muốn cưới Thanh Thu, nó gả qua đây, cả nhà chúng tôi sẽ đối xử tốt với nó, sẽ đối xử với nó như con gái ruột vậy.”

“Đối xử tốt?” giọng bà Cao rít ra một cách kỳ quái: “việc đó thì tất nhiên rồi, một đứa con gái nhỏ như nó, cái gì cũng không hiểu được, các người tất nhiên phải dỗ dành nó rồi, nếu không thì ai sẽ bằng lòng gả đến nhà các người, gả cho một người...” hai chữ tàn tật, bà ta không nói ra, nhưng ý trong lời nói vô cùng rõ ràng.

Cố Thanh Thu cứng người, Hoa Ngọc Thành ngồi cạnh cô, cô sợ lời của mẹ mình sẽ làm tổn thương anh ấy.

Bà Cao hoàn toàn không quan tâm đến những thứ này, bà vỗ cái bàn: “dù sao tôi sẽ không bao giờ đồng ý cuộc hôn nhân này, Tôi không phải là đứa trẻ mười mấy tuổi, không dễ bị lừa gạt vậy đâu! Nếu các người cứ ép buộc muốn lấy nó, tôi sẽ đi tố cáo các người! Con gái tôi mới mười tám tuổi thôi, chưa đến tuổi pháp luật quy định được kết hôn đâu.”

Thấy bộ đáng nói chuyện chém đinh chặt sắt của bà Cao, Cố Thanh Thu liền nói: “Người muốn gả con cho người ta không phải là mẹ hay sao? Tuần trước người bắt con đi xem mắt, người nói con đã hai mươi, là à?”

Bây giờ bà lại nói những lời này.

Cố Thanh Thu cũng nhịn không nổi nữa.

Đây chính là mẹ cô không hài lòng với Hoa Ngọc Thành!

Cô không nghe lời bà gả cho Trần Viễn, nên bà cố ý làm loạn ở đây.

“Chị cảm miệng cho tôi!” bà Cao trừng mắt liếc Cố Thanh Thu đang bóc mẽ bà: “Chị còn chưa kết hôn đâu đấy? Đã chạy đến ở nhà người ta! Cố Thanh Thu, đã qua bao lâu rồi chị chưa về nhà hả? Một người con gái như chị có biết cái gì là xấu hổ hay không?”

“Con...” rõ ràng không thêm quan tâm cô chút nào, gờ lại tỏ ra một bộ dáng quan tâm tha thiết, Cố Thanh Thu không biết phải nói gì hơn nữa.

Hoa Ngọc Thành ngồi bên cạnh một mực không nói gì, đột nhiên vươn tay qua cầm tay Cố Thanh Thu, anh nói: “Thời gian kết hôn là trong tháng mười, vừa vặn là lúc Thanh Thu tròn hai mươi, chúng tôi đã chuẩn bị kĩ càng tất cả mọi thứ, đến lúc đó, bác trai bác gái chỉ cần đến tham gia hôn lễ là được.”

Không giống với giọng điệu thương lượng của bà Hoa, anh lại rất bá đạo, trực tiếp thông báo mà không phải thương lượng gì.

Bà Cao nhìn về phía Hoa Ngọc Thành, thấy Hoa Ngọc Thành ngồi trên xe lăn nên cũng không để vào mắt: “Cậu nói kết hôn là kết hôn sao? Tôi mới là mẹ nó, tôi không đồng ý, cậu còn dám ép nó lấy cậu hay sao?”

“Thanh Thu đã bằng lòng rồi.” Hoa Ngọc Thành bá đạo đáp: “Chúng tôi đã ký thỏa thuận kết hôn, cô ấy đã là vợ tôi, chỉ còn kém hình thức nữa thôi.”

Ý tứ của Hoa Ngọc Thành rất rõ ràng: Bà đáp ứng hay không cũng không quan trọng.

Bà Cao cảm thấy anh hơi khốn nạn: “đến đứng lên cậu còn đứng không nổi mà còn muốn cưới con gái tôi sao? Nếu nó mà gả qua đó, chẳng phải muốn chăm sóc cậu cả đời sao, đừng có mơ!”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86

Bà không cần con rể là người tàn tật, tuyệt đối không cần!

“Mẹ.” Thấy mẹ mình nói chứ như vậy, Cố Thanh Thu đã không vui: “Mẹ nói chuyện quá đáng lắm!”

Trọng điểm là người nhà chú đều nghe thấy sẽ nghĩ gì chứ?

Vốn chú bị như vậy đã khiến cả nhà rất buồn, mà mẹ cao lại nói vậy, Cố Thanh Thu cảm thấy mình không có mặt mũi mà ở nơi này nữa.

“Không phải tôi vì tốt cho chị sao?” Mẹ Cao nhìn về phía Cố Thanh Thu, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép mà nói: “may mà hôm nay tôi đến đây, nếu mà không đến còn không biết chị gả cho người như thế nào! Mất chị mà hay sao hả!”

Lý Sơn từ ngoài liền nghe đến tiếng cãi nhau từ bên trong.

Trước đó lúc Hoa Ngọc Thành muốn gặp bà Cao, anh ta liền thấy do dự, có điều do Hoa Ngọc Thành kiến tri muốn gặp, bây giờ nghe bà Cao nói chuyện, từng lời từng chữ đều nhằm vào ngài Hoa, anh ta sắp bị bà ta chọc giận đến chết rồi.

Còn Cố Thanh Thu cũng sắp u sầu đến chết!

Bữa cơm này, ăn trong không khí không vui vẻ gì.

Nghe những lời nói cay độc mà bà Cao nói với Hoa Ngọc Thành, bà Hoa và ông Hoa cũng đều không còn khẩu vị gì.

Mà bà Cao cũng không muốn ăn bữa cơm này.

Còn Cố Thanh Thu càng nuốt không trôi.

Vừa buông bát xuống, bà Cao liền kéo Cố Thanh Thu lại: “Chị đi về cùng tôi!”

Trước đây Cố Thanh Thu chính là chạy trốn khỏi nhà, bà Cao không đồng ý để cô đi, bây giờ nhân cơ hội này, đương nhiên muốn dắt cô về nhà, không để cô tiếp tục dây dưa không rõ với mười người đàn ông vừa tàn tật vừa nghèo hèn này nữa.

Cố Thanh Thu không muốn đi cùng bà Cao, nhưng nhìn thoáng qua mọi người, cô giờ chỉ muốn bà Cao tách ra mọi người, tránh cho bà nói những lời cay độc tổn thương người khác nữa.

Cô khẽ mở miệng nói: “Vậy con tiễn ba mẹ về trước ạ.”

Trong lòng lại thấy tuyệt vọng.

Lần này đi về, không biết sau này có trở lại được hay không?

Có thể cô cũng không trở lại đây được nữa, cũng không thể tiếp tục đi học.

Có thể cô sẽ bị ép sống theo hướng mà mẹ mình muốn!

...

Cố Thanh Thu đứng lên, muốn cùng mẹ Cao rời đi lại bị một bàn tay túm trở lại vị trí cũ.

Cô ngẩng người một lúc mới nhìn về phía Hoa Ngọc Thành, không muốn để anh lo lắng liền ra vẻ thoải mái nói: “Chú, để em tiễn họ về.”

Hoa Ngọc Thành nhìn cô, anh nhìn ra được cô không muốn về, trước đây cô có nói, cô không muốn về ngôi nhà đó nữa. Anh cũng nhìn ra được, thời khắc cô quyết định đi cùng bà Cao, là muốn khiến anh không mất mặt mà thôi.

Anh bình tĩnh mở miệng: “Em ở lại đây, để Lý Sơn lái xe đưa bọn họ về.”

“Nhưng...”

“Cố Thanh Thu, còn chưa đi nữa ư?” bà Cao đã bước đến cửa, gặp Cố Thanh Thu còn ngồi tại chỗ liền không kiên nhẫn thúc giục cô.

“Lý Sơn.” Hoa Ngọc Thành mở miệng, Lý Sơn nghe được tiếng gọi vội bước vào trong: “Ngài Hoa.”

“Lái xe đưa bác trai bác gái về đi.”

Lý Sơn trông về phía ông bà Cao, nghĩ đến bà Cao công kích Hoa Ngọc Thành, vậy mà Hoa Ngọc Thành còn khách khí với họ như vậy.

“Vâng.”

Anh vâng một tiếng, nói với ông bà Cao: “Bác trai bác gái, tôi tiễn hai người đi.”

Bà Cao vẫn nhìn Cố Thanh Thu: “Cố Thanh Thu, chị có đi hay không?”

Cố Thanh Thu nghe bà Cao nói liền nhìn Hoa Ngọc Thành: “Chú ơi, em phải...”

“Ngọc Thành, để Thanh Thu cùng mẹ nó đi đi.” Bà Hoa cũng bắt đầu đi, bà Cao đã nói những lời khó nghe như vậy rồi, liền những lời như nhà họ lừa Cố Thanh Thu cũng nói ra được, giờ còn giữ lại Thanh Thu thì sẽ khiến mọi người khó xử mà thôi.

Hoa Ngọc Thành lại kiên trì: “Nếu Thanh Thu muốn về nhà, tôi sẽ về cùng cô ấy. Hiện cô ấy không muốn trở về, cho nên, bác trai bác gái về trước đi!”

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 87

Sự ngang ngược và không nói lí của bà Cao không có tác dụng gì với anh.

Chuyện dùng bữa này là do anh đồng ý, cho nên hậu quả như thế nào, anh đến thừa nhận.

Gặp Hoa Ngọc Thành muốn giữ lại Cố Thanh Thu, bà Cao tức giận đến nỗi muốn đi qua tóm lấy Cố Thanh Thu, lại bị Lý Sơn chặn lại: “Bác gái à, ngài Hoa khách khí với ngài, bởi vì ngài là mẹ Cố Thanh Thu, ngài nên thức thời chút.”

Anh ta không phải Hoa Ngọc Thành, chọc tới anh ta, xác định anh ta sẽ không khách khí gì với bà ta đâu.

Lý Sơn rất cao, biểu cảm trên mặt lại vô cùng nghiêm nghị, đứng trước mặt bà Cao, khí thế áp đảo, bà Cao nhìn anh ta mới phát hiện Lý Sơn không dễ trêu vào, đành phải đi trước.

-

Sau khi bà Cao đi, phòng bao yên tĩnh trở lại.

Bà Hoa đứng dậy: “Chúng ta về nhà thôi!”

Hôm nay quả thật bà có chút đau lòng.

Trước đây đều là người khác đến nhà cầu gả cho con trai bà, mà giờ, Dương Nhạc Linh bỏ chạy thì thôi...ngay cả người như bà Cao cũng có thể mặt nhẹ mày cau với bà.

Hoa Châu Du thấy bà Hoa như vậy, vội đứng lên: “Ngọc Thành, bọn chị về trước, em ở đây xử lí một chút.”

“Được.”

Hoa Ngọc Thành là người bình tĩnh nhất, phảng phất người bà Cao công kích không phải là anh vậy.

Hoa Châu Du cùng ông bà Hoa rời khỏi phòng bao, trong phòng chỉ còn lại hai người Cố Thanh Thu và Hoa Ngọc Thành.

Hoa Ngọc Thành nhìn Cố Thanh Thu, cơ thể cô một mực đang run rẩy, khuôn mặt dường như đang muốn chôn vào ngực mình, có thể nghe được tiếng khóc khẽ sùi của cô.

Anh vuốt đầu cô, ôn nhu hỏi: “em khóc vì điều gì chứ?”

Tâm trạng Cố Thanh Thu hiện tại cực kì kém, tự trách và áy náy chiếm cứ lòng cô: “Em có lỗi với chú, có lỗi với mọi người...”

Lúc ba mẹ Hoa Ngọc Thành rời đi, nhìn rất không vui.

Đương nhiên rồi, nếu đổi thành bất cứ ai cũng không vui nổi được!

Những lời kia của bà Cao, ngay cả con gái bà là Cố Thanh Thu còn nghe không lọt, huống chi là nhà họ Hoa?

Khoảng khắc này, thậm chí Cố Thanh Thu muốn chạy trốn cho rồi.

Cô nhìn thoáng qua Hoa Ngọc Thành nói: “Chú à...”

“Sao?” Hoa Ngọc Thành nhìn chăm chú Cố Thanh Thu, nhìn đáng về áy náy của cô, anh thoáng đau lòng.

Việc hôm nay không thể trách cô, muốn gặp bà Cao là ý của anh, vừa bắt đầu thì Cố Thanh Thu đã nhắc nhở anh trước rồi.

Có điều, Hoa Ngọc Thành cũng không hối hận.

Nếu không tận mắt thấy được, có lẽ anh sẽ luôn không hiểu được mẹ Cố Thanh Thu là một người như thế nào, giờ đã tận mắt chứng kiến, anh chẳng những không trách cô, mà, càng thương cô hơn.

Nếu đổi thành người khác, có một người mẹ như vậy thì sớm đã bị ép đến điên rồi?

Lúc này, anh chỉ càng muốn bảo vệ cô.

Cố Thanh Thu cúi đầu thấp thỏm nói: “Nếu không thì, chuyện kết hôn coi như xong!”

Khi cô vừa nói xong câu này, liền cảm nhận được không khí quanh Hoa Ngọc Thành như lạnh xuống.

Anh nhìn Cố Thanh Thu, giọng nói lạnh như băng: “Em...hỏi hận đúng không?”

Đương nhiên là Cố Thanh Thu không có ý này.

Cô nhìn Hoa Ngọc Thành: “em rất vui vì có thể quen biết chú, đó là phúc phần của em. Nhưng mà, chú đối tốt với em như vậy, em thật lòng không muốn chú vì em mà chịu ủy khuất chuyện gì.”

Cố Thanh Thu không có chút tự tin nào có thể thuyết phục được ba mẹ mình, không thể nào lựa chọn xuất thân của mình.

Bắt kể từ điểm nào, cô luôn cảm thấy được mình không có tư cách gì để làm cô dâu của Hoa Ngọc Thành.

Hoa Ngọc Thành nhìn cô đầy nghiêm túc, giọng nói rét căm căm: “Tôi chán ghét người nào nuốt lời.”

Anh đã bị Dương Nhạc Linh thất hứa một lần, nếu Cố Thanh Thu giữ lại như thế, anh sẽ hận cô.

Hoa Ngọc Thành anh không phải là thiên sứ, cũng không tốt bụng như Cố Thanh Thu đã nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88

Anh không tha thứ cho sự phản bội!

Giọng nói lạnh lùng của anh khiến Cao Thanh Thu ngỡ người một chỗ, Cao Thanh Thu không ngờ đã đến nước này Hoa Ngọc Thành vậy mà vẫn muốn cô làm cô dâu của anh hay sao?

Rõ ràng những lời của mẹ cô hôm nay đã nói đến quá đáng như vậy rồi.

Nếu đổi thành là người khác, đã sớm tức giận đến nổi không ngó ngang gì cô rồi, cũng sẽ đuổi cô ra khỏi nhà lâu rồi?

Cao Thanh Thu nhìn Hoa Ngọc Thành: “Những lời mẹ em nói, chú không thấy giận sao?”

Hoa Ngọc Thành nhìn bộ dáng thiếu tự tin của Cao Thanh Thu, chẳng lẽ cô đang sợ bởi vì mẹ cô mà anh lại trút giận sang cô?

Đôi mắt đen nhánh của anh ngắm nhìn Cao Thanh Thu: “Không được nghĩ nhiều như vậy, những lời mà mẹ em nói, tôi sẽ không để lại đầu em đâu.”

Cao Thanh Thu rú xuống mí mắt, lời an ủi của Hoa Ngọc Thành cũng không khiến tâm trạng của cô tốt hơn chút nào: “Nhưng, còn ba mẹ chú thì sao? Còn có chị Du nữa, dù bọn họ giống chú vậy không trách em, nhưng em vẫn cảm thấy có lỗi với họ.”

Nếu con người có thể lựa chọn xuất thân của mình vậy thì tốt biết bao?

Cao Thanh Thu không mong đợi bà mẹ mình có nhiều tiền, cũng không mong đợi mình có thể làm con nhà giàu, nguyện vọng lớn nhất của cô, chỉ là ba mẹ mình có thể giống như một cặp ba mẹ bình thường; khi cô không muốn đi học thì ép buộc cô học, vì tương lai của cô mà lo lắng...mà không phải giống như bây giờ, cho rằng cô chỉ là một con nhóc, đi học không có tương lai gì, nhất định phải bắt cô lấy chồng.

Hoa Ngọc Thành nhìn bộ dáng hồ thẹn của Cao Thanh Thu, biết rằng cô là một người đầy lòng trách nhiệm, dù cho mọi người không trách cô nhưng cô vẫn cảm thấy mình phải nhận trách nhiệm trong chuyện này.

Anh cúi ngón tay, nhẹ nhàng vuốt nhẹ trán cô: “thật sự cảm thấy áy náy lắm sao?”

“Ừm.” Cao Thanh Thu gật đầu.

Đâu chỉ áy náy không, cô áy náy đến muốn chết đi được ý!

Thần sắc Hoa Ngọc Thành nghiêm túc: “Cảm thấy bản thân rất có lỗi với tôi?”

“Ừm ừm.”

Thấy bộ dáng gật đầu của cô, Hoa Ngọc Thành nói: “Vậy hôn tôi một cái! Hôn một cái thì tôi sẽ tha thứ cho em vậy.”

“...”

Rõ ràng đang là cảnh vừa nghiêm túc lại vừa bi thương, vậy mà anh lại đột nhiên như vậy khiến Cao Thanh Thu cũng không biết phải nói gì tiếp.

“Chú à, chú nghiêm chỉnh chút, đừng đùa giỡn như vậy được không?”

Hoa Ngọc Thành nói: “Tôi không đùa với em.”

Bộ dáng chân thành của anh, dường như đang thảo luận về một vấn đề nghiêm túc với cô, thật sự là không giống đùa giỡn chút nào.

Cao Thanh Thu ngắm nhìn đường nét khuôn mặt góc cạnh của anh: “Không đùa ? vậy chú còn bảo tôi hôn chú?”

“Bị mẹ em nằng có chút đau lòng, cần em hôn mới có thể khỏe lên được.” Khó có lúc Hoa Ngọc Thành cũng giả vờ ngây thơ như vậy, Cao Thanh Thu không nhận được hoài nghi rằng chính cô đang nhìn lầm rồi.

Cô nhìn Hoa Ngọc Thành, chần chờ một lúc rồi chụt một cái lên mặt anh: “Như vậy được chưa?”

Hoa Ngọc Thành cười rồi đưa ví tiền cho cô: “Đi tính tiền, chúng ta về nhà thôi.”

“Được.”

Cao Thanh Thu nhanh chóng cầm ví tiền bước ra.

Sau khi bị Hoa Ngọc Thành đùa bỡn, cô cảm thấy áp lực đè nặng lên vai cô cũng không còn lớn nữa.

Hai người bước ra khỏi quán lẩu, tài xế nhà họ Hoa đưa bọn họ về nhà.

Bình thường bọn họ đều đến nhà lớn vào cuối tuần, có điều hôm nay Hoa Ngọc Thành bảo tài xế trực tiếp đưa bọn họ về nơi ở của Hoa Ngọc Thành và Cao Thanh Thu.

Trên xe, Cao Thanh Thu trông về hướng ánh nắng bên ngoài, cô không khỏi hơi ngẩn người.

Sau việc hôm nay, khiến cô có một loại xúc động muốn đoạn tuyệt quan hệ với bà Cao.

Nhưng mà, trong đầu nàng hiện lên đều là những hồi ức từ nhỏ đến lớn.

Cô và Cao Thanh Đức đều do bà Cao nuôi lớn, nếu không có bọn họ, cô cũng không trưởng thành được.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89

Những hồi ức này khiến tim cô trĩu nặng.

Đột nhiên Hoa Ngọc Thành mở miệng: “Dừng xe.”

Cao Thanh Thu vội lấy lại tinh thần, trông về phía Hoa Ngọc Thành: “Chú à, sao vậy ạ?”

Không phải nói về nhà hay sao? Còn chưa đến nhà mà, chú đã bảo tài xế dừng xe rồi.

“Giúp tôi mua một bó hoa.” Hoa Ngọc Thành nói.

“Mua hoa?” Cao Thanh Thu mới phát hiện xe dừng ngay cửa tiệm hoa.

Cô hỏi: “chú muốn mua hoa tặng người khác sao?”

“Ừm.” Hoa Ngọc Thành thành thật: “Nhanh đi.”

Cao Thanh Thu nói: “Muốn mua loại hoa gì ạ?”

“hoa nào em thấy thích là được.”

Cao Thanh Thu nói: “tặng bạn?”

Dù sao không thể mua hoa một cách bừa bãi được, phải xem xem tặng cho ai nữa.

Hoa Ngọc Thành nói: “Tặng một người quan trọng.”

Đây là lần đầu tiên Cao Thanh Thu nghe đến Hoa Ngọc Thành có người quan trọng mà anh muốn tặng hoa cho.

Cô luôn nghe lời, chuyện chú đã giao cho cô, đương nhiên sẽ dốc sức làm tốt, nhân viên cửa hàng hoa đề cử cho cô bó hoa tươi nhất ngày hôm nay trong tiệm, khi Cao Thanh Thu nâng một bó hóa lớn trở lại, thì nửa người cô như bị che lại rồi.

“chú à, thấy sao hả?” Cao Thanh Thu ngồi cạnh, giống như đang hiến vật quý hỏi.

Hoa Ngọc Thành nhìn ánh mắt chân thật trong suốt của cô nói: “Em thấy đẹp không?”

“Em thấy rất đẹp! Không biết ai may mắn như vậy nữa, vậy mà có thể nhận được hoa do chú tặng.”

Cao Thanh Thu lần đầu tiên ôm một bó hoa lớn đến vậy, tuy không phải tặng cho cô, nhưng cô lại thấy hơi ngượng mồm.

Hoa Ngọc Thành nói: “Tặng cho em.”

“...”

Cao Thanh Thu lập tức thấy đôi tay ôm hoa như nhũn ra: “không phải chứ?”

Nhờ cô mua hoa, rồi tặng cho cô?

Bởi vì giúp chú mua hoa nên đóa hoa này không rề chút nào đâu.

Cao Thanh Thu nói: “tặng cho em rất lãng phí!”

Sớm biết vậy cô đã mua rẻ tí thì tốt biết bao?

Hoa Ngọc Thành vươn tay vuốt đầu cô: “Trong mắt em, tôi là người đàn ông tặng không nổi một bó hoa cho vợ mình sao?”

Giọng điệu anh rất thân mật, nhất là chữ vợ, nghe xong vô cùng chính thức.

Đây là cảm giác được tôn trọng, được che chở, được nâng trong lòng bàn tay.

Cao Thanh Thu không nhận được cúi đầu, nhìn bó hoa trước mặt, trái tim nhỏ bé của cô như đang thổi lên những bóng bóng hạnh phúc: “Vây em...nhận vậy?”

Hoa Ngọc Thành ngắm nhìn cô, tuy cô cảm thấy lảng phai lại rất thích thú, đây là lần đầu tiên Cao Thanh Thu được tặng hoa, ánh mắt liền dịu dàng.

Trong vài phút cảm thấy mình như một nữ hán tử biến thành một nàng công chúa nhỏ vậy.

...

Buổi chiều khi Hòa Ngọc Thành ngồi xe lăn đi ra, liền trông thấy một mình Cao Thanh Thu đang ngồi xổm trong phòng khách, chụp ảnh bó hoa kia, cũng không biết đã đổi mấy cái góc độ chụp rồi.

Khóe miệng còn thấp thoáng nhếch lên, nhìn như...kề ngốc

Hoa Ngọc Thành không quấy rầy cô mà chỉ ngồi một bên, lẳng lặng ngắm nhìn cô.

Trước đây khi không biết Cao Thanh Thu, anh thường nhầm chán thích ngồi ngẩn người một mình.

Mà hiện tại, anh càng yêu thích nhìn cô như thế, quan sát cô là việc anh luôn cảm thấy thú vị.

Cô như người bạn nhỏ, đầy lòng hiếu kì với thế giới này.

Cao Thanh Thu chụp được mấy tấm ảnh, đang đắm chìm trong đó, đột nhiên điện thoại hiển thị cuộc gọi đến.

Cao Thanh Thu nhận điện thoại, mới phát hiện là bác mình gọi đến: “Thanh Thu.”

Nghe thấy giọng nói của bác mình, Cao Thanh Thu có chút ngoài ý muốn: “là bác đó ạ, sao lại gọi điện cho con ạ?”

bác Cao Thanh Thu luôn đối xử tốt với Cao Thanh Thu, có điều, hoàn cảnh gia đình bà ấy không được tốt, lại có vài xung đột với mẹ Cao, nên giữa hai gia đình đã không qua lại trong hai năm nay rồi.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 90

Bác cô nói trong điện thoại: “Cha mẹ con hôm nay tới nhà bác.”

Cao Thanh Thu nhíu mày: “Bà ấy không về nhà sao?”

Cô tưởng là Lý Sơn đã đưa ba mẹ cô về nhà rồi.

Bác cô nói: “Bà ấy bảo bác khuyên con, con không còn là con nít nữa, nhớ nghe lời ba mẹ, bọn họ không dễ dàng nuôi con lớn như vậy.”

Cao Thanh Thu không ngờ mẹ Cao vậy mà lại nhờ người bác đã rất lâu không liên lạc tới khuyên cô: “Bà ấy đã nói gì với bác vậy?”

“Không nói gì cả, bác chỉ sợ con nghi quẩn. Thanh Thu à, bác là người từng trải, tình huống của bác trai con cũng biết mà, con mà giống như bác, sau này phải làm sao?” trước đây điều kiện nhà bác Cao Thanh Thu cũng khá giả, bác trai có công việc ổn định, thu nhập một tháng khá tốt, có nhiều lúc, bác Cao Thanh Thu còn cứu tế cho nhà Cao Thanh Thu.

Sau này, bác trai bị tai nạn, đã nằm trên giường được mười năm, mười năm này,bác Cao Thanh Thu chăm hai đứa nhỏ, còn phải đi làm, phía trên còn có cha mẹ già, cuộc sống rất cực khổ.

Chỉ là, Cao Thanh Thu không ngờ tới, mẹ Cao vì dễ gần cần cô sống cùng Hoa Ngọc Thành, vậy mà chạy đến tìm bác của Cao Thanh Thu để khuyên nhủ?

Cao Thanh Thu nói: “Con biết bác sống không dễ gì, nhưng trong lòng con đã nắm chắc. Về mẹ con, bác cứ mặc kệ bà ấy! Mấy năm nay bà ấy đối xử như thế nào với bác, bác quên rồi sao?”

Cao Thanh Thu đã kiến thức qua thái độ của mẹ Cao đối xử với bác.

Đáng tiếc, cô vẫn còn là học sinh, không có năng lực kinh tế, không có cách nào giúp đỡ bác mình.

Lần này, mẹ Cao chính là biết bác hay mềm lòng, mới dám tìm tới cửa, còn may mà bác cô vẫn bằng lòng để ý đến cô.

Bác cô trong điện thoại liên tục khuyên cô: “Bác không lo cho mẹ con, chỉ lo cho con thôi. Mẹ con chính là như vậy, nhưng bà ấy có làm gì cũng là mẹ con. Con không nên vì giận bà ấy mà tổn hại chính mình, biết không?”

Cao Thanh Thu cầm điện thoại bước đến cửa sổ, nghiêm túc nói: “bác à, đừng nghe mẹ con nói vậy, chủ là người tốt, chủ ấy rất tài giỏi, đối xử tốt với con, là mẹ con nói chuyện quá đáng, còn nói những lời khó nghe trước mặt người khác, sau này con sẽ mặc kệ bà ấy. Bác đừng lo lắng cho con, con sẽ sống tốt mà.”

Hoa Ngọc Thành ở bên cạnh, nghe Cao Thanh Thu khen anh giống như anh là anh hùng vậy...

Trong lòng cô, anh tốt đẹp như vậy sao?

Trước khi Hoa Ngọc Thành bị thương, Hoa Ngọc Thành anh là nhân vật sống trên đỉnh kim tự tháp, đã quen được người khác khen ngợi, cũng cảm thấy chuyện này là việc thường ngày thôi.

Thế nhưng từ sau khi bị thương, toàn bộ thế giới như thay đổi, anh của trước đây mạnh mẽ cường thế là vậy, giờ đã trở nên miễn cảm hơn.

Nghe được Cao Thanh Thu khen, trong lòng lại thấy vui vẻ, khóe miệng cũng nhếch lên, nếu không nhìn kỹ sẽ không thấy rõ được.

Cao Thanh Thu còn đang nói chuyện điện thoại với bác cô, cũng không để ý đến sự tồn tại của Hoa Ngọc Thành.

Cô tựa người lên cửa sổ kính, ánh nắng chiếu từ bên ngoài vào, ánh lên người cô!

Bác cô nói trong điện thoại: “con đã có tính toán thì tốt.”

“Vậy con cúp máy trước ạ.” Trong lòng Cao Thanh Thu hơi khó sở, bác cô như vậy mà cô lại không giúp được gì.

Cô quay đầu lại mới phát hiện Hoa Ngọc Thành không biết tự lúc nào đã có mặt ở đây, giật nảy mình: “chú à, sao chú không nói gì cả? Làm em sợ hết hồn?”

“Thấy em đang nghe điện thoại nên không quấy rầy em.” Hoa Ngọc Thành nhìn cô, khuôn mặt vừa rồi còn vui vẻ chỉ vì nhận được hoa, giờ sau khi nhận một cú điện thoại lại trở nên ngột ngạt đè nén.

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

CHƯƠNG 91

Chương 91:

Hoa Ngọc Thành hỏi: “Đã xảy ra chuyện gì?”

Cao Thanh Thu than thở: “Là mẹ em, bà ấy nói việc kết hôn giữa em và chú cho bác gái của em nghe, nhờ bác khuyên giúp em.”

Không chỉ như vậy, bà Cao còn gọi hết cho tất cả họ hàng mà bà nghĩ tới.

Bà Cao là nói với họ hàng như vậy: “nhà người nọ rất quá đáng, bọn họ thấy cao Thanh Thu dễ bị lừa mới lừa được cao Thanh Thu, mặc kệ thế nào, tôi cũng không đồng ý.”

Dù sao thì từ miệng bà nói ra, Hoa Ngọc Thành liền trở thành một người vừa nghèo còn tàn tật, là kẻ xấu còn muốn lừa gạt con gái của bà.

Mà cao Thanh Thu thì biến thành một con nhóc ngây thơ trong trắng ngu ngốc lại dễ bị lừa gạt.

Cho nên bà đã phát động tất cả thân thích đến khuyên nhủ cao Thanh Thu.

19:51

20,00%

CHƯƠNG 91

Buổi tối, cao Thanh Thu nấu cơm xong, bưng đồ ăn từ phòng bếp ra, lại nhận được điện thoại.

Đây là cuộc điện thoại thứ năm cô nhận trong hôm nay rồi.

Cô cũng không rõ, chuyện như vậy, bà Cao lấy dũng khí từ đâu ra mà làm cho cả thiên hạ đều biết.

Nhìn cô lấy điện thoại mà cau mày, Hoa Ngọc Thành hỏi: “lại là mẹ em nhờ người khác gọi điện thoại đến à?”

“Ừm.” Cao Thanh Thu ngồi xuống, trực tiếp tắt nguồn điện thoại. Đặt bát trước mặt Hoa Ngọc Thành, hôm nay cô không có việc gì làm, vừa lúc dành thời gian để làm cơm tối: “Ăn cơm đi! Không cần để ý đến bà ta.”

Cao Thanh Thu hiện tại hơi hận mẹ Cao.

Dù bà là mẹ cô.

Việc mẹ Cao làm hôm nay, thật rất quá đáng, quá đáng đến nỗi khiến cô không muốn tha thứ cho bà ta.

Hoa Ngọc Thành vươn tay, cầm đũa lên ăn: “ngon lắm.”

19:51

40,00%

Tài năn ăn của cao Thanh Thu không phải rất tốt, nhưng lại rất hợp với khẩu vị của Hoa Ngọc Thành.

Cao Thanh Thu nhìn bộ dáng Hoa Ngọc Thành ăn cơm, anh ấy giống như một chút cũng không đem việc hôm nay để trong lòng. Nhưng trong lòng cô thấy rất bất an: “Ba mẹ sao rồi ạ?”

Đã qua một buổi chiều, cao Thanh Thu cũng không dám nhắc đến vấn đề này.

Hoa Ngọc Thành nói: “Không có việc gì, ngày mai qua xem bọn họ.”

“...” cao Thanh Thu thở dài một hơi, lòng lại kho chịu, trong khoảng thời gian này tại Hoa Gia, cô biết rõ Hoa Ngọc Thành có lực ảnh hưởng rất lớn đối với nhà họ Hoa.

Người nhà họ Hoa đều thích cô, không phải do cô biểu hiện tốt, cũng không phải vì cô ưu tú gì, mà là bởi vì Hoa Ngọc Thành.

Xảy ra chuyện như vậy, bọn họ chắc chắn đã rất thất vọng đối với cô?

Hoa Ngọc Thành vừa ăn hai thìa cơm, lại phát hiện cao Thanh Thu cả ngày tham ăn lại chưa động miếng nào,

 19:51

60,00%

thường lúc ăn cơm, cô đều chăm chú dùng bữa, hôm nay vậy mà lại lười biếng?

Hoa Ngọc Thành rất muốn nói lời an ủi cô, vừa mở miệng lại trở nên nghiêm túc: “Tôi không thích người không chuyên tâm dùng bữa, ăn cơm nhanh lên.”

Hoàn toàn là giọng điệu của cán bộ già dặn, không có chỗ nào là giọng đang dỗ dành người phụ nữ của mình cả?

“Em không đói bụng.” Cao Thanh Thu hiện tại không có khẩu vị gì.

Hoa Ngọc Thành cũng rõ ràng cao Thanh Thu đang nghĩ gì, anh gấp thức ăn cho cô, mặt vẫn không biểu tình, có điều giọng điệu đã khá hơn nhiều: “Đừng nghĩ linh tinh nữa, ba mẹ bọn họ không yếu ớt vậy đâu.”

So với việc anh gãy chân, tất cả việc ngày hôm nay chỉ như trò trẻ con mà thôi.

Cao Thanh Thu nhìn dáng vẻ bình tĩnh của Hoa Ngọc Thành: “chú à.”

Lòng cô có cảm giác nặng trĩu.

 19:51

80,00%

Hoa Ngọc Thành hỏi: “sao vậy?”

Anh không quen với bộ dáng nghiêm túc này của cao Thanh Thu chút nào.

Cô gái trong độ tuổi của cô, hẳn phải hoạt bát hơn, tựa như cô thường ngày vẫn thế.

Đôi mắt long lanh sáng tỏ của cao Thanh Thu nhìn Hoa Ngọc Thành, nhìn dáng vẻ ung dung của anh, cô thật sự không thể tưởng được, sao anh có thể bình tĩnh được đến vậy.

Chương 92

Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Chương 92:

Nếu như cô cũng bị gãy chân, vĩnh viễn không thể đứng dậy đi đứng được nữa, còn phải đối mặt với những việc chồng chưa cưới bỏ đi và lời chê cười của người khác. Liệu cô sẽ thế nào?

Chỉ là nghĩ đến đây liền khiến cô cảm thấy bản thân sẽ trở nên điên dại mất thôi.

“Muốn nói gì hãy nói thẳng.” Hoa Ngọc Thành thấy dáng vẻ muốn nói lại thôi của cô liền nói thẳng.

“Không có gì ạ, mình ăn cơm đi ạ!” Cao Thanh Thu gấp thức ăn cho anh: “Chu thử món gà tiêu xanh này đi ạ, nêm thử có ngon hay không?”

Hoa Ngọc Thành đã nêm thử một chút: “Ừm.”

“Uống thêm chút canh.” Cô chan canh vào bát đưa cho anh, chăm sóc từng li từng tí.

CHƯƠNG 92 Đã mở khóa tự động

Cảm thấy chỉ có như vậy mới có thể vơi đi áy náy trong lòng mình, tuy cô cũng biết những việc nhỏ nhặt này không là gì cả.

Dùng xong bữa, Cao Thanh Thu dọn dẹp bát đĩa rồi về phòng cùng với Hoa Ngọc Thành.

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu: “không còn sớm nữa, mau đi tắm rửa rồi nghỉ ngơi thôi, hôm nay chắc chắn em đã quá mệt mỏi rồi.”

Tuy bọn họ ở cùng nhau tại nhà họ Hoa, nhưng ở nơi đây thì lại chia phòng, mỗi người đều có phòng riêng của riêng mình.

Trước nay hai người đều độc thân, nếu đột nhiên cùng phòng, đừng nói Cao Thanh Thu, đến Hoa Ngọc Thành cũng thấy lạ lẫm.

Dù sao thì anh vẫn luôn là một người cần có không gian riêng của bản thân mình.

Cao Thanh Thu nói: “Chú à, em giúp chú ‘cọ’ người nhé!”

“...” Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu, CHƯƠNG 92 Đã mở khóa tự động lên cô lại nói ra ý này.

Giúp anh cọ người?

19:51

33,33%

Anh nhìn Cao Thanh Thu: “Em qua đây.”

Cao Thanh Thu rất nghe lời mà dựa lại gần, bàn tay lạnh lạnh của anh đặt lên trán cô, nhả chữ: “đầu óc bị nhúng nước à?”

“...” Cao Thanh Thu nói: “Em chỉ muốn giúp chú thôi, sao lại nói óc em bị nhúng nước chứ?”

“Em là một cô gái mới lớn, chẳng lẽ tôi lại phải cần em giúp tôi lau chùi cơ thể hay sao?” Xem như cô không ngại, nhưng anh thì lại có.

Thường ngày thì việc tắm rửa mặc quần áo đa số Lý Sơn sẽ giúp anh.

Cao Thanh Thu lại chân thành nói: “Em không phải là gái mới lớn mà là vợ chú. Sao chú lại xem em như người ngoài vậy chứ?”

Không phải trước đây anh đã từng nói, cô là vợ anh, không được xem anh như người xa lạ sao?

Vậy mà trước nay anh lại không cho cô làm giúp anh những việc này.

19:51

50,00%

Trước đây là do Cao Thanh Thu cô da mặt mỏng, không vượt qua được sự xấu hổ trong lòng mới như vậy.

Nhưng cô đã nghĩ kĩ, cô đã trở thành vợ Hoa Ngọc Thành, phải thích ứng với thân phận này mà giúp anh làm chút chuyện gì đấy!

Cô không làm tốt những việc khác, lại cũng không có cơ hội học hỏi, nhưng cô có thể chăm chút việc ăn uống hằng ngày cho anh.

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu, anh nhìn thấy được quyết tâm to bự từ mắt cô.

Xem ra sự việc hôm nay xảy ra đã mang lại sự kích thích không nhỏ cho cô rồi!

Tuy anh đã hết sức an ủi cô, nhưng sự việc mẹ cô gây ra đã mang đến cho Cao Thanh Thu quá nhiều áy náy.

Hoa Ngọc Thành không vội từ chối cô, chỉ nhíu mày hỏi: “em chắc chắn muốn giúp tôi đúng không? Nhưng tôi là một người đàn ông...”

Anh có phần muốn biết, lá gan của cô sao đột nhiên lại trở nên to đến vậy.

19:51

66,67%

“Không sao cả.” Cao Thanh Thu quả quyết nói: “Em đi lấy quần áo trước đây.”

Cô nhanh chóng đi tìm đồ ngủ giúp anh.

Hoa Ngọc Thành nhìn cô đang tìm quần áo giúp anh trong phòng để đồ, ngấm nhìn dáng vẻ bận rộn của cô mang đến cho anh một loại cảm giác không diễn tả được thành lời.

Rất nhanh chóng, Cao Thanh Thu đã tìm được quần áo mà Hoa Ngọc Thành mặc lúc đi ngủ, cô đưa đồ cho anh, sau đó đẩy anh vào phòng tắm.

“Chú đợi em chút, em mở nước đã.”

Cao Thanh Thu để Hoa Ngọc Thành tại chỗ, còn cô thì đi mở nước tắm.

Đây là lần đầu tiên cô làm việc này giúp anh, tay chân hơi luống cuống, nhưng rất nhanh đã điều chỉnh xong nhiệt độ nước, chuẩn bị xong khăn tắm, cô mới bước qua, sờ sờ cái mũi của mình, muốn che giấu sự hồi hộp: “Em giúp chú cởi quần áo nhé?”

19:51

83,33%

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Chương 93:

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu, anh thừa nhận mình có chút hứng thú xấu xa, muốn nhìn một người da mặt trắng mịn như cô đến cùng có thể làm được đến trình độ nào?

Anh gật đầu: “Được.”

Cao Thanh Thu vươn tay mở từng cúc áo sơ mi cho anh.

Hoa Ngọc Thành đối với cô mà nói, không có tính nguy hiểm gì. Phía dưới của anh không dùng được, không thể làm cái “đó”, cô cảm thấy mình có thể hoàn toàn coi anh như một người đồng giới vậy.

Có điều thực tế thì khí thế của Hoa Ngọc Thành thực sự quá mạnh mẽ, việc giúp anh cởi y phục khiến cô hơi không được tự nhiên cho lắm.

Cô đứng kế anh, cách anh quá gần, chăm chú mở từng cái cúc áo, tiếng hít thở nhẹ nhàng với khoảng cách quá gần truyền vào tai anh.

19:51

20,00%

CHƯƠNG 93

Kinh Châu là thành phố bồi đắp con người, làn da của đa số các cô gái nơi đây rất trắng, Cao Thanh Thu là kiểu con gái trắng đến xuất chúng, làn da trắng sứ như em bé vậy.

Ánh đèn trong phòng tắm lại là loại rất sáng có thể chiếu xuyên qua người.

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu, đôi mắt anh chợt trở nên sâu thẳm.

Cao Thanh Thu chuyên chú cởi từng cúc áo cho anh, hoàn toàn không để ý đến bất cứ nguy hiểm nào trước người, sự chú ý của cô đều dồn hết vào trên cơ thể Hoa Ngọc Thành, dù đã gần một năm trôi qua thì cơ thể của anh không nhận ảnh hưởng gì lớn lắm, cơ bắp trên người vẫn còn đơ...

Liếc nhìn cơ bụng của anh khiến Cao Thanh Thu hơi kinh ngạc, có thể tưởng tượng được cơ thể trước đây của anh tốt đến bao nhiêu.

Cơ thể đẹp như vậy lại gặp cảnh ngộ như hôm nay, thậm chí không thể làm chuyện ấy, nỗi cay đắng anh chịu thật sự quá nhiều!

Trong lòng cô thương xót một hồi, Cao Thanh Thu cầm khăn tắm vừa được thấm ướt bước qua.

19:51

40,00%

Cô lau một lượt nửa phần cơ thể phía trên giúp anh, để tránh sự căng thẳng, cô tự nói với chính mình, chỉ cần coi anh như một bức tượng...

Đối với “bức tượng” Hoa Ngọc Thành mà nói, cơ thể của anh hơi có chút không nghe sự khống chế của anh nữa.

Anh không thể không nói, việc “cọ” người mà Cao Thanh Thu làm còn chưa tốt lắm.

Cô không dám dùng sức nên giống như đang gãi ngứa, đang trêu chọc anh, khiến anh quá khó chịu đựng.

Anh cũng không phải là pho tượng thật, mà là một tên đàn ông xương bằng thịt...

Sau khi Cao Thanh Thu đã giúp anh lau xong nửa người trên, khi đang tẩy khăn tắm, cô đang tự hỏi một vấn đề rất nghiêm túc, có cần lau chùi phần dưới giúp anh không?

Việc này dù sao là do cô đề xuất, nếu bỏ dở nửa chừng sẽ không tốt cho lắm.

Cho nên cô phải kiên trì tiếp tục mới được.

19:51

60,00%

Cô buông khăn tắm, bước đến trước mặt Hoa Ngọc Thành nói: “Em phải giúp chú kì cọ phần dưới nữa, cởi quần ra trước đã ạ.”

Cô dùng là câu trần thuật, nhưng truyền vào tai Hoa Ngọc Thành lại khiến anh thấy sai sai.

Con nhóc này, cô thật sự không phải đang cố ý dụ dỗ anh đấy chứ?

Cao Thanh Thu thấy Hoa Ngọc Thành không nói chuyện, coi như anh đã đồng ý, vươn tay liền cởi quần cho anh.

Trước đây ngoại trừ nhìn thấy “chú voi nho” của cậu bé hàng xóm lên ba tuổi thì chưa từng nhìn thấy qua cơ thể của người đàn ông nào cả. Nghĩ đến việc đợi chút nữa có thể nhìn thấy nơi bí mật kia của chú thì ngoại trừ hồi hộp ra, vậy mà có chút...chờ mong không nói nên lời?

Nhân chi sơ tính bản...sắc, ai bảo cô là một người có tính tò mò cơ chứ!

Bàn tay tội ác của Cao Thanh Thu vừa vươn ra vẫn chưa đụng đến quần của Hoa Ngọc Thành đã bị bàn tay của anh chụp được.

19:51

80,00%

Hoa Ngọc Thành nhìn người phụ nữ đang muốn cởi quần của mình: “Tôi, tự cởi.”

“...”Cao Thanh Thu bị cự tuyệt liền ngậy người một chốc, nhìn Hoa Ngọc Thành: “Em giúp chú không được à?”

Anh không tiện, cô chỉ muốn giúp anh mà thôi.

Khục, tuy cô cũng muốn thừa dịp nhìn lén, nhưng thật sự đây không phải là mục đích của cô mà.

Đang đọc truyện Kết Hôn Nhanh Chóng

Chương 94

Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Cũng may là cô tốt số gặp được một người đàn ông chính trực như anh, nếu như...gặp người đàn ông khác, đã sớm bị ăn sạch sành sanh rồi.

...

Sáng sớm ngày thứ hai, Hoa Ngọc Thành hầu như một đêm không ngủ ngon, anh đã tỉnh dậy từ sớm tỉnh mơ.

Nhưng lúc anh thức dậy thì phát hiện Cao Thanh Thu còn thức sớm hơn anh, cô đang mặc tạp dề, chăm chú nấu bữa sáng trong nhà bếp.

Đang đọc truyện Kết Hôn Nhanh Chóng

“Dậy sớm vậy à?” Hoa Ngọc Thành hơi ngoài ý muốn hỏi.

CHƯƠNG 95:

Cao Thanh Thu quay đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn đầy tìm tòi nghiên cứu nhìn anh, nói: “Chú tỉnh rồi à? Em không ngủ được, lại thấy đói bụng liền thức dậy nấu chút gì ăn.”

Cao Thanh Thu ngủ cũng không ngon, cô nằm mơ, mơ thấy mẹ Cao tìm đến cửa dẫn cô về nhà, mơ thấy người nhà họ hoa bởi vì mẹ cô mà đuổi cô đi.

Cô cảm thấy khủng hoảng tột cùng .

Tỉnh dậy thì phát hiện còn sớm tinh mơ, nhưng cô vẫn bò dậy. Vừa vặn nấu bữa sáng, chú mà vừa dậy là có thể ăn ngay.

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu, ánh nắng sáng sớm hắt lên người khiến cô như sinh động tỏ ra hào quang vậy.

CHƯƠNG 95 Đã mở khóa tự động

Cô bụng món ăn để lên bàn rồi nói với Hoa Ngọc Thành: “Chú à, ăn cơm thôi? Đúng rồi, chú còn chưa rửa mặt nữa, đợi em...”

19:51

20,00%

CHƯƠNG 95

Sau đó nhanh chóng vào phòng rửa tay lấy nước cho anh.

Cô vắt khăn mặt trong chậu rửa mặt rồi đưa qua cho anh.

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu cũng không cầm lấy khăn mà nắm lấy tay cô.

Cao Thanh Thu sững người chốc lát rồi nhìn Hoa Ngọc Thành, cười nói: “bảo chú rửa mặt thôi mà, chú nắm tay em làm gì?”

“Những việc này không phải có người làm hay sao?” Anh vẫn nắm tay cô.

Cánh tay Cao Thanh Thu thon dài, nhưng lòng bàn tay hơi thô ráp, đều là vết kén mài khi đi làm công bên ngoài mà tạo thành.

“Em dậy sớm không có việc gì làm.” Cao Thanh Thu nói: “mỗi ngày ở nơi đây ăn không ngồi rồi, đem hết việc cho dì Ngô làm thì không tốt cho lắm ạ.”

CHƯƠNG 95 Đã mở khóa tự động

Cái gì cũng không làm, để Hoa Ngọc Thành cứ thế nuôi cô, cô thấy bất an lắm.

19:51

40,00%

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Mỗi lần nghĩ đến cha mẹ ruột đều không thể dựa vào, cô cũng không dám dựa vào ai nữa.

Hoa Ngọc Thành nhìn Cao Thanh Thu mới phát hiện trên gương mặt cô, luôn có một loại thành thực và tỉnh táo không thuộc về lứa tuổi của cô, dù những ngày qua được cưng chiều ở nhà họ Hoa, cô vẫn không bị cưng chiều đến u mê, vẫn luôn kiên trì ra ngoài làm việc.

Cô, là một cô gái không có cảm giác an tâm nào cả!

...

Dùng bữa xong ở nhà, bọn họ đến nhà họ Hoa.

Cao Thanh Thu đã từng suy nghĩ, thái độ ba mẹ Hoa Ngọc Thành đối với cô là: chán ghét, ghét bỏ, thờ ơ.

Nhưng khi cô và Hoa Ngọc Thành bước vào phòng khách, tất cả vẫn không có gì thay đổi, vẫn là đáng vẻ như trước đây.

"Thanh Thu đến rồi à?" Dì Ngô cười chúm chím.

19:51

60,00%

Biết được Cao Thanh Thu bọn họ hôm nay đến đây, Dì Ngô cũng không đến chỗ Hoa Ngọc Thành và Cao Thanh Thu nấu ăn gì nữa.

Ba mẹ Hoa Ngọc Thành đều đang ngồi trên ghế sofa, hai người đang thảo luận chuyện gì đó, nghe thấy tiếng dì ngô liền ngẩng đầu trông về phía Cao Thanh Thu: "Ngồi đây!"

Đôi mắt vẫn dịu dàng không có bất cứ ý khiển trách Cao Thanh Thu nào cả.

Nỗi lòng lo âu cả đêm của Cao Thanh Thu đột nhiên rơi rớt xuống.

Khi ăn cơm xong, Cao Thanh Thu dạo bước trong cái sân ngoài, muốn hóng mát một chút, vừa vặn gặp được Đinh Cấn.

Từ ngày đó sau khi anh đưa Vũ Minh Hân về nhà thì Cao Thanh Thu cũng không gặp anh lần nào nữa cả.

Anh đã cắt tóc ngắn nhưng vẫn anh tuấn ngời ngời như thế. Cao Thanh Thu nhìn thấy anh ta đột nhiên nghĩ đến, trước đây khi Hoa Ngọc Thành ở cái tuổi này thì đáng vẻ là như vậy hay sao?

19:51

80,00%

Sạch sẽ, thanh tịnh, còn mang theo một sự trong trẻo mà lạnh lùng.

Dù thế nào thì cũng sẽ là nhân vật phong vân trong trường học.

Thấy Đinh Cẩn bước qua, Cao Thanh Thu ngược đầu giả vờ xem phong cảnh không nhìn thấy anh ta.

Anh bước đến cạnh cô rồi dừng bước: “Mặt trời chói như vậy, em ra đây làm gì?”

“...” Cao Thanh Thu nhìn anh, hiếm khi nào anh bình tĩnh như vậy cùng cô nói chuyện, không phải là đáng vẻ lúc nào cũng muốn đánh nhau với cô như trước đây.

Cao Thanh Thu nói: “tôi thích thì sao nào.”

Chương 96

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Khá khen cho một câu tôi thích thì sao nào.

Đinh Cẩn đứng bên cạnh Cố Thanh Thu không có ý muốn đi khỏi. Anh ngắm nhìn cô, trước đây cô là bạn cùng bàn với anh, mỗi ngày đều gặp mặt, anh không cảm thấy cô đẹp cho lắm.

Vậy mà gần đây, thời gian gặp cô ít đi rồi, anh mới phát hiện, Cố Thanh Thu càng ngày càng đẹp ra.

Đinh Cẩn khống chế lại suy nghĩ của chính mình, trước giờ anh không phải là một kẻ nông cạn như vậy, phải nói việc nghiêm chỉnh cho cô biết: “Nghe nói hôm qua mẹ cô đến náo loạn một hồi đúng không?”

Dù sao anh cũng là một thành viên trong cái gia đình này, biết vài chuyện cũng không hề kì quái gì.

Cố Thanh Thu châm chọc nói: “Ông bà ngoại anh đều không giận tôi, anh còn muốn truy cứu trách nhiệm gì tôi nữa cơ đấy?”

Hiện tại Cố Thanh Thu không có bất cứ cảm tình gì với Đinh Cẩn cả.

Cô cứ cảm thấy Đinh Cấn và Vũ Minh Hân giống nhau, đều là kiểu người tận dụng mọi việc để gây phiền phức cho cô.

Đinh Cấn nói: "Tôi không đến mức không có chuyện gì làm như vậy, chỉ là nhìn vào tình cảm trước kia mà nhắc nhở cô một câu thôi."

"Nhắc nhở?" Cố Thanh Thu cảm thấy buồn cười: "miệng chó có thể phun ra ngà voi được sao?"

Mặt Đinh Cấn đen thui: "Cô có thể nói chuyện tử tế được không?"

Anh tự nhận hôm nay bản thân khá khách sáo rồi.

Thái độ cô lại không thân thiện như thế, lẽ nghi cơ bản cũng không có?

Cố Thanh Thu khẽ hừ một tiếng, nhìn cỏ ngấm hoa, không để ý đến anh ta nữa.

Đinh Cấn nói: "Cô không biết rằng, tại sao mẹ cô như vậy mà mọi người vẫn tha thứ cho cô không?"

19:54

40,00%

"Tôi không biết."

"Vì Cậu tôi hiện không thể đứng lên được cũng không thể sinh con, cho nên chỉ cần có người bằng lòng gả cho cậu tôi, cho dù đối phương ra sao thì ông bà ngoại cũng không để ý. Có điều, cô biết không thể sinh con là khái niệm gì không? Có nghĩa là cô tuy là gả cho cậu tôi, thì cả đời phải giữ gìn cho cậu ấy. Dương Nhạc Linh là vị hôn thê của cậu tôi, bọn họ đã đính hôn lâu như thế, mà cô ta cũng đã trốn tránh không bằng lòng gả, cũng chỉ có kẻ ngu như cô mới bằng lòng làm chuyện ngu ngốc này mà thôi."

Quá quắc hơn nữa là Cố Thanh Thu còn cảm thấy mình như mua được hàng với giá rẻ nữa chứ.

Mặc dù Cậu anh đối xử không tệ với cô, nhưng thấy thế nào cô ấy vẫn bị thua thiệt ít nhiều, cho nên anh không nhận được nhắc nhở cô một câu.

Dù sao thì anh ta cũng còn một chút tình cảm với Cố Thanh Thu, dù đến giờ phút này thì vị trí của cô trong lòng anh vẫn nặng hơn so với Vũ Minh Hân.

Đôi mắt Cố Thanh Thu vốn nhìn chăm chú dưới đất, nghe xong lời Đinh Cấn nói liền ngước đầu nhìn Đinh Cấn.

19:54

60,00%

Đình Cẩn nói: “Không cần cảm ơn tôi, chúng ta dù gì cũng là bạn cùng bàn.”

Cố Thanh Thu cười khẽ một tiếng: “Cậu biết hiện giờ tôi đang nghĩ gì không?”

“Nghĩ gì? Cho rằng tôi vì để cô lần nữa trở về bên cạnh mình mới nói những lời này với cô à, yên tâm, tôi không có hứng thú gì với cô cả.”

Dù có anh cũng không muốn lại tiếp nhận cô.

Lần trước anh đã cho cô cơ hội, là tự cô không trân trọng cơ hội đây.

Anh không phải là một người dễ nói chuyện như vậy đâu!

Có điều, nếu như, cô khóc lóc cầu xin anh, có lẽ anh sẽ suy nghĩ lại vậy...

Trước khi gặp Cố Thanh Thu, Đình Cẩn vốn là một người chưa bao giờ gặp trở ngại gì...

Mẹ anh là tổng giám đốc, ba anh là một thương nhân vô cùng thành đạt, còn Cậu anh và ông bà ngoại càng không

 19:54

80,00%

cần phải nói, cả nhà đều không phải là người bình thường.

Mà anh, từ ngày ra đời đã được cưng chiều hết mực.

Thành tích học tập tốt, anh không phải là kiểu người dùng rất nhiều thời gian để học tập, vẫn chơi game đều, mỗi lần thi đều thi tốt.

Mà Cố Thanh Thu, là trở ngại đầu tiên anh gặp trên đường đời.

Lần đầu tiên anh nói chuyện yêu đương, lần đầu anh thích một người mà ngày ngày trốn tránh anh như vậy... Tuy đã được chứng thực chỉ là một hiểu lầm mà thôi.

 19:54

100,00%

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

CHƯƠNG 97:

Nhưng mà khi anh cúi thấp đầu mong cô quay trở lại, vậy mà cô lại từ chối anh.

Còn bây giờ nữa, cô lại cứ nhiên nói chuyện với anh một cách lạnh lùng như thế.

Dù thế nào chẳng nữa, anh đã chịu đựng không được nữa.

Vậy nên, mặc dù là anh nói lời chia tay, nhưng mỗi khi nhìn bộ dáng lạnh lùng của Cao Thanh Thu đối với anh khiến lòng anh vô cùng khó chịu.

Cao Thanh Thu nghe thấy lời Đinh Cấn, nhin không được cất tiếng cười. Anh ta tự luyến đến mức nào mới có suy nghĩ như này?

Cao Thanh Thu nói: "tôi chỉ đang nghĩ, mình trước đây quá đỗi mù, lại nhìn trúng anh cơ chứ."

CHƯƠNG 97 Đã mở khóa tự động

"Cao Thanh Thu!" Đinh Cấn buồn chán không còn gì để nói, cô sao lại càng lúc càng quá đáng đến vậy chứ.

19:54

20,00%

CHƯƠNG 97

Cao Thanh Thu hé môi: "Sao hả, tôi nói bậy chỗ nào sao? trước đây tôi có xem qua ảnh của anh ở chỗ chú rồi, ảnh từ nhỏ đến lớn của anh thì chú đều giữ, có thể nhìn ra được quan hệ của hai người rất tốt đẹp...chú quý anh như vậy, hiện xảy ra chuyện không may, anh liền ở đây nói những lời này, Đinh Cấn này, anh có còn lương tâm hay không hả?"

Người khác thì thôi, đều không quen thân với Hoa Ngọc Thành. Nhưng Đinh Cấn thì khác, là cháu ruột của Hoa Ngọc Thành, lại nói những lời như vậy vào lúc này, không phải hơi không tử tế rồi đấy sao?

Khi Lý Sơn đẩy Hoa Ngọc Thành từ phía ngoài đi ra, cách một bụi cây, vừa vặn nghe được cuộc đối thoại của hai người.

Hoa Ngọc Thành ra hiệu Lý Sơn dừng lại, khi Lý Sơn nghe được những lời này của Cao Thanh Thu khiến anh có chút ngoài ý muốn.

Nghe nói cô và Đinh Cấn có quan hệ qua lại từ trước đây, không ngờ rằng cô lại thay Hoa Ngọc Thành nói chuyện.

Coi như còn có chút lương tâm!

CHƯƠNG 97 Đã mở khóa tự động

Về phần Đinh Cấn...

19:54

40,00%

Trời nắng to, mặt anh ta lặn tẩn một tầng mờ hôi, nhìn Cao Thanh Thu, vẻ mặt thoáng hiện nét phức tạp.

Anh cảm thấy mất mặt khi nghe lời Cao Thanh Thu nói ra, nhưng nhất thời lại không thể phản bác được.

Ngờ người vài giây, Đinh Cấn mới phản ứng lại nói với Cao Thanh Thu: "Tôi bị điên mới quan tâm việc của cô! Đàn bà không biết phân biệt tốt xấu!"

Anh thật sự muốn bóp chết cô ta.

Chẳng lẽ, trong mắt Cao Thanh Thu, anh không là gì cả sao, không thêm dè y chút nào tình cảm của anh?

Anh đã cho cô cơ hội, vậy mà cô ta lại không thêm thông suốt chút nào.

Nếu không phải vì cô thì sao anh mới nói những lời này cơ chứ?

Anh chẳng qua hi vọng cô có thể rời xa Cậu mình mà thôi.

Lời Đinh Cấn vừa nói xong, Cao Thanh Thu còn chưa kịp nói gì, Lý Sơn đã đẩy Hoa Ngọc Thành đi qua.

 19:54

60,00%

Hai người đều ngừng nói về đề tài này.

"Cậu ạ," thấy Hoa Ngọc Thành, Đinh Cấn cuối thấp đầu, lễ phép nói.

Mặc kệ nói gì sau lưng Hoa Ngọc Thành, thì trước mặt cậu, anh dù một câu cũng không dám nói ra.

Hoa Ngọc Thành nhìn hai người: "Trời nóng như vậy, hai người ở đây nói chuyện gì?"

Đinh Cấn liếc Cao Thanh Thu một cái nhưng không cất tiếng

Cao Thanh Thu bước đến sau lưng Hoa Ngọc Thành, bỗng tủi thân nói: "Chú ơi...anh ta mắng em!"

Nói cứ như thật, phảng phất Đinh Cấn thật sự mắng cô vậy, cô hận không thể rơi vài giọt nước mắt xuống.

Đinh Cấn đầy mặt ngơ ngẩn: "..."

Mẹ nó, anh mắng cô khi nào chứ hả?

 19:54

80,00%

Lý Sơn nhìn Cao Thanh Thu một cái, hai người nói gì thì bọn họ đều có nghe, như cô vậy tròng mắt bịa lời, hình như hơi quá đáng thì phải?

Diễn hình của thể loại mưu kế đây mình!

Hoa Ngọc Thành nhìn Đinh Cấn nói: “Đinh Cấn biết mắng người từ khi nào?”

“chính là lúc này...” Cao Thanh Thu nói: “Anh ta nói chuyện rất khó nghe, còn nói em không xứng ở trong nhà này...nói phải đuổi em đi, chú à...”

Cao Thanh Thu tội nghiệp nhìn Hoa Ngọc Thành, như một đóa sen trắng ngây ngô lại chằm ngòi chia rẽ.

Đinh Cấn nghiêng răng, mẹ nó chứ, lần đầu tiên anh thấy mình có cảm xúc kích động muốn đánh người luôn.

Chương 98

Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

CHƯƠNG 98:

Hoa Ngọc Thành nghiêm khắc nhìn Đinh Cấn, tựa như đã tin lời Cao Thanh Thu: “Thật không?”

“Không có.” Đinh Cấn giải thích một cách ngang ngạnh.

Trong lòng sớm đã bị Cao Thanh Thu làm tức giận đến chết rồi...

Hoa Ngọc Thành nói: “Từ ngày chú bị bệnh, cháu đã lâu không trui rèn rồi, vừa vận hôm nay rãnh rồi, chạy hai mươi vòng rồi mới về đi.”

“Cái gì?” Đinh Cấn không dám tin nhìn Hoa Ngọc Thành.

Lý Sơn cũng hơi ngoài ý muốn: “Ngài Hoa, khí trời nóng như này mà chạy hai mươi vòng sẽ giết người đấy ạ.”

“Ai bảo nó không tôn kính bậc bề trên cơ?” **CHƯƠNG 98** Đã mở khóa tự động hĩa Đinh Cấn, đôi mắt chứa đầy uy nghiêm.

Lý Sơn nhận thấy rằng chính anh hoàn toàn không hiểu rõ được con người Hoa Ngọc Thành nữa rồi.

Rõ ràng là Cao Thanh Thu nói dối, nhưng Hoa Ngọc Thành lại không vạch trần Cao Thanh Thu, ngược lại giúp người xấu làm điều ác, việc này quá không công bằng với Đinh Cấn rồi?

Tầm mắt Đinh Cấn dừng lại trên người Cao Thanh Thu, Cao Thanh Thu đang cúi thấp đầu, ngón tay thông dong quăn quăn đuôi tóc, đáng vẻ vô tội...

Việc này không trách được cô á!

Nếu anh ta chỉ nói cô thì thôi đi, vậy mà còn nói chú nữa, sao cô có thể không khiến anh ta bị dạy dỗ một chút được chứ.

Hoa Ngọc Thành liếc nhìn ánh mắt không phục của Đinh Cấn một cái: "Còn không mau chạy."

Đinh Cấn nhanh chóng bước khỏi đây.

CHƯƠNG 98 Đã mở khóa tự động

...

19:54

33,33%

Lần hai, Cao Thanh Thu ngồi xổm ở bên chân Hoa Ngọc Thành, đang giúp anh xoa bóp hai chân, thỉnh thoảng đưa mắt nhìn Đinh Cấn đang chạy bộ bên ngoài.

Trời đang nắng to, nếu không có điều hòa, cả người giống như đang bị thiêu đốt vậy chứ đừng nói chi là phải chạy bộ.

Mái tóc và quần áo Đinh Cấn đều đã ướt đầm, nhưng vì mệnh lệnh của Hoa Ngọc Thành, anh không dám phản kháng lại, chỉ có thể kiên trì chạy xong.

Cao Thanh Thu nhìn bộ dáng như vậy của anh ta, có không cảm thấy đau long chút nào, ngược lại hơi mừng thầm trong lòng.

Có mắt mà không trông, tuy tiện bị Vũ Minh Hân nói mấy câu đã bị lừa bịp, ngu xuẩn muốn chết!

Còn giúp Vũ Minh Hân đối phó cô, bỏ đá xuống giếng, hèn hạ vô liêm sỉ!

Công kích cô thì thôi đi, vậy mà còn công kích cậu ruột luôn yêu quý mình như vậy, người như vậy nhất định phải bị dạy dỗ mới được.

19:54

50,00%

...

Cao Thanh Thu mừng thầm trong lòng, bỗng nhiên nghe thấy Hoa Ngọc Thành mở miệng: "Thanh Thu."

Cô ngược mặt nhìn Hoa Ngọc Thành: "Chú."

Chỉ thấy đôi mắt sâu thẳm của Hoa Ngọc Thành nhìn vào cô, ánh mắt vô cùng phức tạp.

Cao Thanh Thu sững sờ người, lại cười thấp đầu không dám nhìn vào đôi mắt anh nữa: "Sao vậy ạ?"

Sao Chú lại nhìn cô như vậy?

Có phải đã nhìn thấu lời nói dối của cô rồi không?

Thật ra thì Cao Thanh Thu hơi chột dạ, cô luôn là một người an phận thủ thường, cũng không thích làm mấy chuyện như thế này, đây là lần đầu tiên cô giả mưu tính kế như thế này.

Chỉ sợ Hoa Ngọc Thành nhìn ra được.

 19:54

66,67%

Nếu chú biết được, có phải sẽ chán ghét cô không?

Phải làm sao đây?

Cô đã thấy hối hận rồi.

Bàn tay Hoa Ngọc Thành để lên đầu cô, động tác dịu dàng khiến cơ thể Cao Thanh Thu run nhẹ một cái.

Hoa Ngọc Thành vẫn đang nhìn cô, anh nhận ra được sự chột dạ của cô thì nhìn không nhịn được muốn bật cười.

Vừa nãy diễn hay như vậy trước mặt anh, giờ lại đơ cứng như vậy?

Thấy cô như thế, anh lại cảm thấy cô khá đáng yêu.

Nếu đối lại là Vũ Minh Hân giả trò trước mặt anh, anh sẽ cảm thấy ghê tởm mà thôi.

Nhưng là Cao Thanh Thu...Anh không biết được vì sao không thấy chán ghét một chút nào cả.

 19:54

83,33%

Dù người cô đối phó là Đinh Cẩn hay chẳng nữa...

Cao Thanh Thu cảm nhận được Hoa Ngọc Thành cứ nhìn cô liên rộ lên cảm giác muốn bỏ chạy: "Chú à, chú có muốn uống nước không?"

Hoa Ngọc Thành biết cô không phải thật sự muốn uống nước: "Tôi không khát."

Cao Thanh Thu: ".."

Truyện được mua bản quyền cập nhập trên ứng dụng điện thoại mẹ tình truyện!

19:54

100,00%

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

CHƯƠNG 99

CHƯƠNG 99:

May mà lúc này, Lý Sơn bước từ ngoài vào trong, đứng phía sau Hoa Ngọc Thành: "Ngài Hoa, nhiệt độ hiện tại ngoài trời là 38 độ C, nếu cứ như vậy thì cậu nhà sẽ không chịu nổi mất."

Nếu thật sự Đinh Cẩn mắng Cao Thanh Thu, thì việc bị dạy dỗ là đúng, nhưng rõ ràng Cao Thanh Thu đang vu oan cho cậu nhà cơ mà.

Lý Sơn nhìn không được nữa.

Tâm mắt Hoa Ngọc Thành dừng trên người Cao Thanh Thu: "Em thấy thế nào?"

Cao Thanh Thu nhin không được nhìn về phía Lý Sơn, phát hiện Lý Sơn cũng đang nhìn cô, thực ra thì sự trùng phạp này của Hoa Ngọc Thành hơi nặng, mà Đinh Cẩn cũng đã chạy được mười vòng sân rồi...

Cô nói: "Em thấy Ngài Lý nói có lý ạ, hiện

CHƯƠNG 99: Đã mở khóa tự động

Hoa Ngọc Thành nói: "Vậy bảo nó về nghỉ ngơi đi."

19:54

16,67%

Chẳng qua là muốn dạy bảo nó một chút, Đinh Cấn vẫn là cháu ngoại trai của anh. Hoa Ngọc Thành không phải là một người tuyệt tình gì.

Lý Sơn nói: "Vậy tôi xuống tìm cậu nhà."

Anh ta nhanh chóng xuống lầu nói ý của Hoa Ngọc Thành cho Đinh Cấn nghe: "Ngài Hoa bảo cậu không cần chạy nữa."

"Không phải hai mươi vòng hay sao? Tôi còn chưa chạy xong đâu." Đinh Cấn hờn dỗi nói, nhìn về phía Cao Thanh Thu.

Ánh mắt anh ta trở nên lạnh lùng, anh sẽ nhớ kĩ ngày hôm nay.

Lý Sơn nói: "Cậu..."

Không cần thiết phải giận dỗi với người khác. **CHƯƠNG 99. Đã mở khóa tự động**

Lý Sơn nhận thấy rằng cho dù Đinh Cấn có chạy đến gãy chân thì Cao Thanh Thu cũng sẽ không chớp mắt một cái

19:54

33,33%

nào đâu...

Kết quả Đinh Cấn không đợi anh nói xong đã tiếp tục chạy.

Đinh Cấn kiên trì chạy hai mươi vòng mới quay về, tố chất cơ thể của cậu khỏe mạnh, có thể kiên trì như thế khiến người khác hơi ngoài ý muốn.

Lý Sơn đứng bên cạnh lại nơm nớp lo sợ anh ta xảy ra chuyện gì thì sẽ không giải thích được với Hoa Châu Du.

...

Phòng khách đầy hơi lạnh, Hoa Ngọc Thành và Cao Thanh Thu đã xuống lầu, Cao Thanh Thu đang lướt điện thoại, hoàn toàn không để trong lòng chuyện anh ta chạy bộ.

Khi anh bước qua đứng trước mặt Hoa Ngọc Thành: "Con chạy xong rồi."

Hoa Ngọc Thành ngẩng đầu nhìn Đinh Cấn: "Khá lắm, xem ra trong thời gian cậu không trông coi con thì con vẫn kiên trì rèn luyện cơ thể."

19:54

50,00%

Có thể chạy được hai mươi vòng khiến Hoa Ngọc Thành hơi ngoài ý muốn.

Đinh Cấn nhếch môi nhìn Cao Thanh Thu, phát hiện tầm mắt Cao Thanh Thu không có ý định nào dời mắt từ điện thoại lên mà nhìn anh cả!

Cô vậy mà không chút nào đau lòng anh hay sao?

Đinh Cấn giận dữ, anh kiên trì chạy lâu như vậy vì hờn dỗi.

Chỉ là vì khi quay về để xem bộ dáng nổi giận của Cao Thanh Thu, mà cô lại không thèm nhìn đến.

Bộ dáng không quan tâm của cô khiến anh không chỉ tức giận mà còn hơi đau lòng.

Anh đột nhiên cảm thấy chán nản, người đá cô là anh, nhưng tại sao chứ, sao anh lại có cảm giác thất tình?

Khi Hoa Châu Du bước vào phòng, vừa vặn nhìn đến dáng vẻ thảm hại của Đinh Cấn, liền bước qua: "Cực kỳ ả, con sao vậy? Sao lại trở thành như vậy?"

19:54

66,67%

CHƯƠNG 99

Mồ hôi đầy người, quần áo cũng ướt đầm luôn, nhìn qua khiến người khác đầy lo âu.

Hoa Ngọc Thành cũng không sợ nói: "Lâu rồi không trui rèn nó, vừa nãy bảo nó chạy bộ một lúc."

Giọng điệu của anh bình thản, Lý Sơn đứng bên cạnh không nhịn được sôi bụng, hai mươi vòng đó, chỗ nào là một lúc chứ?

Đổi là người khác đã sớm choáng váng đến ngất xỉu ấy chứ?

Hoa Châu Du cực kỳ tin tưởng Hoa Ngọc Thành, nếu là anh đang trui rèn Đinh Cấn, vậy thì không đáng lo gì.

Thấy dáng vẻ Đinh Cấn người đầy mồ hôi lại có chút ghét bỏ: "Nhanh đi tắm rửa, bẩn chết rồi!"

" ... "

Đinh Cấn im lặng, đây là mẹ ruột của anh sao?

Hoa Châu Du cũng không để ý anh ta nữa, ngồi bên cạnh Cao Thanh Thu nói: "Thanh Thu à, xem nhẵn cười này, thế

19:54

83,33%

nào hả?”

Truyện được mua bản quyền cập nhập trên ứng dụng điện thoại mê tình truyện!

Truyện được mua bản quyền cập nhập trên ứng dụng điện thoại mê tình truyện!

19:54

100,00%

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100

Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

CHƯƠNG 100

CHƯƠNG 100:

Tuy không được bà Cao đồng ý nhưng ý Hoa Ngọc Thành thì chuyện kết hôn vẫn phải được tổ chức...Hoa Châu Du tất nhiên là tiếp tục phụng dưỡng việc này.

Đình Cẩn nhìn bộ dáng thiên vị của mẹ mình: “Mẹ à, rốt cuộc con là con trai ruột của mẹ hay cô ta mới là con gái ruột của mẹ vậy?”

Thường ngày anh không phải một người ấu trĩ như vậy, hôm nay lại nhện không được kháng nghị.

Hoa Châu Du không thèm nhìn anh mà chỉ mở miệng trả lời: “Mẹ mà có con gái thì còn lo chuyện của con nữa à.”

Hoa Châu Du cũng muốn có một đứa con gái nhưng ba Đình Cẩn không đồng ý, ông ấy thấy đã có một đứa con trai rồi thì sinh thêm một đứa bé gái thì là chuyện lãng phí sức lực...

Lúc Hoa Châu Du sinh Đình Cẩn, điều kiện chữa bệnh không phát triển như hiện tại, gặp khó sinh kém chút là mất cả tính mạng, ba Đình Cẩn vẫn luôn canh cánh trong lòng về chuyện này, nói gì cũng không cho vợ mình gặp chuyện nguy hiểm vậy nữa.

19:54

20,00%

Cho nên trong nhà chỉ có một đứa trẻ là Đình Cẩn, tất cả tinh thần và thể lực của hai vợ chồng đều dành cho Đình Cẩn cả.

Đình Cẩn thấy tất cả lực chú ý của mẹ mình đã rơi vào người Cao Thanh Thu thì tức giận đến nổi bỏ đi.

Cao Thanh Thu liếc xéo mắt nhìn Đình Cẩn, thật sự không đau lòng chút nào khi thấy bộ dáng này của anh ta...

Cao Thanh Thu và Hoa Cảnh Du cùng một chỗ chọn nhẫn cưới, mẫu nhẫn cưới được bán là một bản mẫu thiết kế, trên đời chỉ chế tác một chiếc duy nhất.

Tuy Hoa Cảnh Du là người phụ nữ trung niên, nhưng nhiều lúc vẫn khá cảm tính, thích những đồ vật lãng mạn, cho nên mới có thể chọn lựa chiếc nhẫn này trong vô vàn các nhẫn hiệu như vậy.

Chọn xong nhẫn cưới, Cao Thanh Thu ngồi trên ghế sofa xem điện thoại.

Vũ Minh Hân gửi một tin nhắn cho cô, kể từ lần trước bị Hoa Cảnh Du giáo huấn, những ngày vừa qua đều không thấy Vũ Minh Hân nhảy nhót gì.

19:54

40,00%

Lúc này lại đột nhiên gửi tin nhắn đến khiến Cao Thanh Thu hơi ngoài ý muốn một chút.

Cô mở tin nhắn xem qua, Vũ Minh Hân gửi đến: "Tôi và Đình Cẩn sẽ đến Đại Lý du lịch vào cuối tuần này."

Còn kèm theo vé máy bay nữa.

Trước đây rất lâu khi quan hệ của cả ba còn tốt đẹp, bọn họ hẹn nhau khi có cơ hội sẽ cùng nhau du lịch. Có điều hiện tại chỉ còn cô ta và Đình Cẩn...

Việc lần trước khiến trong lòng Vũ Minh Hân vô cùng tủi than, nhưng người kia là cậu ruột của Đình Cẩn, cô ta không thể chọc vào.

Việc cô ta có thể làm bây giờ là dựa vào vài việc để chọc Cao Thanh Thu tức giận mà thôi.

Dù sao ba người thân với nhau đã khá lâu, Vũ Minh Hân hiểu rõ trong lòng Cao Thanh Thu không thể nào không có sự hiện hữu của Đình Cẩn chút nào.

Cho nên cô ta phải biểu hiện mình sống hạnh phúc hơn Cao Thanh Thu, chỉ như vậy trong lòng cô ta mới thoải mái

19:54

60,00%

hơn.

“Chúc mừng.” Cao Thanh Thu gửi qua hai chữ.

Không thể không thừa nhận Vũ Minh Hân hiểu rõ cô, nhìn thấy việc này khiến Cao Thanh Thu hơi chút không thích ứng được, nhưng không phải là vì không buông bỏ được Đinh Cấn mà là vì...

Lúc đầu nếu không có cô thì Vũ Minh Hân đã không thể ở cùng Đinh Cấn được.

Mà nay Vũ Minh Hân lấy cô làm bàn, đập về phía trước rồi tận lực khoe khoang trước mặt cô. Việc này khiến cô khá bức mình.

Có điều cô không thể nào vô lý không cho hai người ở bên nhau được a!

Vũ Minh Hân nhếch nhếch khóe miệng: “Cô cũng không vừa mà! dù sao còn có Chú Hoa bên cạnh, chúc cô tân hôn hạnh phúc.”

Câu nói này của Vũ Minh Hân rõ ràng mang theo ý nói mỉa mai.

19:54

80,00%

Hoa Ngọc Thành dù cường quyền nhưng cuối cùng là một người tàn tật, không còn là một đại lão uy quyền hô phong hoán vũ như trước đây.

Mà Đinh Cấn của cô, tiền đồ không thể đo lường được.

Vũ Minh Hân khoe khoang xong trước mặt Cao Thanh Thu liền gửi tin nhắn cho Đinh Cấn: “em đã đặt vé đến Đại Lý rồi, Sáng thứ bảy, anh trực tiếp đến sân bay hay là em đến nhà anh trước rồi chúng ta cùng đi với nhau?”

Truyện được mua bản quyền cập nhập trên ứng dụng điện thoại mê tình truyện!

19:54

100,00%

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Chương 101:

Quan hệ của cô và Đinh Cẩn không nóng cũng không lạnh, cô luôn cảm thấy Đinh Cẩn không nhiệt tình cho lắm, Vũ Minh Hân hi vọng có thể xác định quan hệ giữa cô và Đinh Cẩn nhanh một chút.

dù sao cô ta đã mười tám tuổi rồi, không còn nhỏ nhắn gì nữa.

Đinh Cẩn ngồi trong phòng, cả người còn chưa hồi phục, mặt trời thiêu đốt một tầng da trên người anh, khuôn mặt nóng ran đau nhức, nhưng việc khiến anh ngột ngạt nhất là phản ứng của Cao Thanh Thu.

Lúc này tin nhắn của Vũ Minh Hân gửi đến.

"Cô tự mình đi, tôi không đi nữa..."Anh vươn tay lấy điện thoại, ngón tay thon dài gửi một dòng chữ đi.

Hiện anh rất bức bối không còn tâm tình mà đi chơi nữa.

Chương 101 Đã mở khóa tự động

Lần trước Vũ Minh Hân thấy tâm trạng anh khá tốt muốn hẹn anh ra ngoài du ngoạn, lúc ấy anh chợt nhớ đến trước đây đã cùng Cao Thanh Thu nói qua sẽ đến đại lý liên tuý tiện nhắc đến nơi đó mới có hành trình này.

19:54

20,00%

Nhưng hiện tại thì anh không còn ý định này nữa.

Người là một loại sinh vật ti tiện, nếu anh đã cùng Cao Thanh Thu chia tay, Cao Thanh Thu sống không tốt hoặc không xuất hiện bên cạnh Cậu anh, Đinh Cẩn tuyệt đối sẽ không quay đầu nhìn cô một ánh mắt nào.

Nào ngờ hiện tại cô càng coi thường anh khiến lòng tự ái của anh càng không chịu đựng được, càng hối hận trước đây đã nói lời chia tay...

Liên có chút kháng cự đối với Vũ Minh Hân người đã hại anh và cô chia tay.

...

"Cô tự mình đi, tôi không đi nữa."

Vũ Minh Hân nhìn dòng chữ trên màn hình điện thoại, qua một hồi mới phục hồi tinh thần.

Cô vừa khoe khoang xong với Cao Thanh Thu giờ lại bị Đinh Cẩn như đấm vào mặt?

19:54

40,00%

Anh ấy bị sao vậy? Trước đây không phải còn bình thường sao.

Vũ Minh Hân vội muốn chết, thái độ lại không dám vội vang xúc động, chỉ giả vờ tri kỷ hỏi thăm: “Xảy ra chuyện gì sao?”

“Tôi hối hận!” Vì coi Vũ Minh Hân như bạn tốt, cho nên rất nhiều lời Đinh Cẩn đã nói hết cho cô ta nghe.

Dù sao trên thế giới này người hiểu rõ nhất mối quan hệ giữa Đinh Cẩn và Cao Thanh Thu là cô ta.

“Hối hận?” Vũ Minh Hân không hiểu rõ cho lắm.

Đinh Cẩn nói: “Hối hận chia tay với Cao Thanh Thu. Tôi muốn ở cạnh cô ấy một lần nữa.”

Khí Đinh Cẩn nói ra những lời này hoàn toàn không đứng trên lập trường của Vũ Minh Hân mà suy nghĩ gì.

Sau khi chia tay với Cao Thanh Thu, xác thực anh có qua lại gần gũi với Vũ Minh Hân, nhưng trong mắt anh Vũ Minh Hân như một người bạn, Cao Thanh Thu mới là người khiến lòng anh bị dày vò.

 19:54

60,00%

Vũ Minh Hân cầm điện thoại không dám tin nhìn hàng chữ bên trên, anh ấy muốn ở bên cạnh Cao Thanh Thu lần nữa?

Lần trước khi anh nhắc đến việc quay lại, Cao Thanh Thu đã đối xử với anh như vậy, anh còn muốn ở cạnh Cao Thanh Thu sao?

Cho tới nay Đinh Cẩn trong mắt Vũ Minh Hân là một người đứng nơi cao tít cô không thể chạm đến được.

Cô làm bất cứ chuyện gì đều một lòng cẩn thận, sợ đắc tội anh, chọc giận anh không vui.

Không nghĩ đến Cao Thanh Thu đối xử với anh như thế, anh còn muốn quay đầu hòa hợp với Cao Thanh Thu.

Vũ Minh Hân tức giận vứt điện thoại đi, chiếc điện thoại rớt vào trong khe tường với mép giường.

Cho nên sự cố gắng bao lâu nay của cô rốt cuộc là vì cái gì chứ?

Vì để Đinh Cẩn hiểu rõ anh ấy thích Cao Thanh Thu đến nhường nào hay sao?

 19:54

80,00%

Vũ Minh Hân tức giận nửa tiếng đồng hồ mới nhặt lại điện thoại từ dưới giường.

Cô ta ép chính mình tỉnh táo lại nói với Đinh Cấn: “nhưng mà cô ấy hiện đã ở bên cạnh Cậu của anh, cô ta không thích anh, không đúng sao?”

Cô hy vọng có thể khuyên can được Đinh Cấn khiến anh buông bỏ Cao Thanh Thu...kết quả Đinh Cấn không trả lời tin nhắn của cô nữa.

Vũ Minh Hân dẫn vận đợi chờ rất lâu, Đinh Cấn và Cao Thanh Thu chia tay có thể nói đều là trách nhiệm của cô ta.

Truyện được mua bản quyền cập nhập trên ứng dụng điện thoại mê tình truyện!

Chương 102

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Ngộ nhớ Đinh Cấn vì việc này mà không để ý cô ta nữa, cô ta phải làm sao?

Cô ta nghiêng rằng gửi một tin nhắn đi: “Đinh Cấn, anh đừng lo gì cả, em nghĩ cách khiến cô ấy trở về cạnh anh một lần nữa, anh thấy sao?”

Đương nhiên đây chỉ là phương thức khiến Đinh Cấn không chán ghét cô ta mà thôi, cô đâu có ngu mà giúp Đinh Cấn làm hòa với Cao Thanh Thu chứ!

Đinh Cấn nhận được tin nhắn này từ cô ta thì quả nhiên liền nhắn tin lại: “Có thể sao?”

Hiện Cao Thanh Thu cực kì chán ghét Vũ Minh Hân, Đinh Cấn anh đối với lời cô ta nói đầy ngờ vực...

Vũ Minh Hân nói: “Em có thể thử xem sao. Dù sao cũng tốt hơn so với việc chỉ có mình anh nghĩ cách đúng không?”

CHƯƠNG 102 Đã mở khóa tự động

Có việc gì khiến con người ta tức giận hơn so với việc phải giúp người đàn ông mình thích theo đuổi bạn gái cũ của

anh ta không?

Thế nhưng mà Vũ Minh Hân thật sự lo sợ Đinh Cẩn không đếm xỉa đến cô ta nữa.

Đinh Cẩn nói: "Thôi đi, cô ấy sẽ không thèm nghe lời cô nói đâu."

Hiện quan hệ giữa Vũ Minh Hân và Cao Thanh Thu chuyển biến xấu như vậy, đặt sự tin cậy vào trên người cô ta thì còn không bằng tin vào chính mình.

Vũ Minh Hân nói: "Thanh Thu là một người có tâm lòng mềm yếu, quan hệ trước kia của em và cô ấy tốt như vậy, chỉ cần em nói chuyện đàng hoàng với cô ấy thì cô ấy sẽ nghe mà, đến lúc đó em sẽ khuyên nhủ Cao Thanh Thu, anh thấy sao?"

Nói xong câu này thì Vũ Minh Hân đã hận không được nghiêng răng nghiêng lợi.

Cô ta đợi chờ lâu như vậy, không dễ để bị CHƯƠNG 102 đã mở khóa tự động hóa tay, hiện lại không thể trở thành bạn gái Đinh Cẩn, còn phải giúp anh làm cô vấn tình cam theo dục Cao Thanh Thu?

19:55

33,33%

Đinh Cẩn "ừm" nhả lại xem như tạm thời tiếp nhận đề nghị của cô ta...

...

"Ngọc Thành, Tối nay ở lại dùng cơm chứ?" Cao Thanh Thu và Hoa Ngọc Thành ở trong phòng khác thì đi giúp việc bếp núc bước ra hỏi.

Hoa Ngọc Thành nói: "Không cần, tối nay tôi dẫn Thanh Thu ra ngoài ăn."

"Vậy tôi đây không nấu thêm thức ăn cho hai người nữa?" Đi giúp việc thân thiện nở nụ cười nhìn Cao Thanh Thu.

Hoa Ngọc Thành đáp lại: "Ừm."

Sau khi đi giúp việc đi khỏi, Cao Thanh Thu nhìn về phía chú, nói: "tối nay phải ra ngoài dùng cơm ạ?"

"Nghe nói có một nhà hàng rất ổn, vừa kịp phù hợp với bản tính ham ăn của em." Từ lúc biết được tính tham ăn của Cao Thanh Thu, Hoa Ngọc Thành liền vô ý thức để tâm các nhà hàng có món ăn ngon.

19:55

50,00%

Cao Thanh Thu nói: “Em nào có ham ăn chứ?”

Cô nào phải là người ham ăn ham uống chứ?

Hoa Ngọc Thành nhìn cô một cái rồi cung chiêu cười lên: “Em đi chuẩn bị một chút rồi chúng ta đi.”

“Vâng.”

Cao Thanh Thu nhanh chóng lên lầu chuẩn bị.

Nhà hàng là do Hoa Ngọc Thành bảo Lý Sơn tìm được, không tính là nhà hàng cao cấp gì nhưng nghe nói thức ăn rất ngon.

“Cao Thanh Thu!”

Lý Sơn đẩy Hoa Ngọc Thành ngồi trên xe lăn đi ở phía trước, Cao Thanh Thu theo sát phía sau, đang lúc bước trên hành lang nhà hàng thì đột nhiên có người gọi tên cô.

19:55

66,67%

Cô liền xoay đầu lại, vậy mà lại là Trần Viễn, hôm nay Trần Viễn ăn mặc theo phong cách tây, bên cạnh còn đi theo một người phụ nữ, nhìn hai người thì tựa như là một đôi.

Sau lần xem mắt bị Cao Thanh Thu từ chối, mẹ Trần Viễn lại tìm một đối tượng khác cho hân. Cô gái này dù không đẹp bằng Cao Thanh Thu, cũng không trẻ như Cao Thanh Thu, nhưng cũng tính là đoan trang.

Trần Viễn nhanh chóng dẫn bạn gái bước đến trước mặt Cao Thanh Thu, từ một người độc thân trở thành một người có bạn gái, hân giờ cảm thấy lưng mình đi đứng như thẳng hơn trước khá nhiều.

Nhất là khi ở trước mặt Cao Thanh Thu, càng cảm thấy nở mày nở mặt hơn.

Cô ta lại chứng mất hân?

Hân còn không thèm loại phụ nữ đến đại học còn chưa học qua ấy chứ!

“Cô đến đây làm gì?” Giọng Trần Viễn đầy khinh bỉ.

Truyện được mua bản quyền đăng trên ứng dụng điện thoại Mê Tình Truyện

19:55

83,33%

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 103

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

CHƯƠNG 103:

Cao Thanh Thu không đáp lại, cô và Trần Viễn giống như không quen biết đến như vậy a?

Người phụ nữ đứng bên cạnh Trần Viễn hỏi: "Ai đây?"

"Quen biết từ lần xem mắt lần trước." Trần Viễn choàng vai cô ta nói với Cao Thanh Thu: "Đây là bạn gái của tôi."

"Rất xinh đẹp." Không phải khen chứ thật có tướng vợ chồng với Trần Viễn.

Trần Viễn khá đặc ý trong lòng khi nghe Cao Thanh Thu khen như vậy.

Dù sao thì lần trước bị Cao Thanh Thu làm mất mặt.

Giờ hẳn còn chướng mắt khi thấy cô ta!

CHƯƠNG 103 Đã mở khóa tự động

Trần Viễn nhìn Cao Thanh Thu: "Đến đây ăn cơm một mình a?"

19:55

16,67%

CHƯƠNG 103

"Đến với chồng tôi." Cao Thanh Thu nhìn thoáng qua Hoa Ngọc Thành và Lý Sơn, hai người họ nghe có người gọi cô thì đã nán lại...

"Chồng cô?"

Nhớ lần trước Cao Thanh Thu có nói qua cô ta đã kết hôn! Trần Viễn nhanh chóng nhìn qua, cảm thấy tò mò với người chồng của cô ta.

Ngay khi nhìn thấy Lý Sơn, hẳn còn tưởng người chồng là Lý Sơn, không nhận được sống người một chốc, Lý Sơn dù không đẹp trai bằng Hoa Ngọc Thành nhưng người khá đoan chính, lại cao to.

Trần Viễn chưa đến một mét bảy nhìn khá thấp bé khi so sánh với Lý Sơn.

Nhưng một giây sau, Trần Viễn liền thấy Cao Thanh Thu đi đến cạnh Hoa Ngọc Thành.

Hoa Ngọc Thành hỏi: "Ai?"

CHƯƠNG 103 Đã mở khóa tự động

Cao Thanh Thu giới thiệu Trần Viễn: "Mẹ em trước đây muốn gả em đi, có sắp đặt một đối tượng kết hôn cho em..."

19:55

33,33%

Cô không muốn giấu diếm gì với chú, việc này cũng không có gì đáng che giấu cả.

Hoa Ngọc Thành nhìn Trần Viễn, cả người liền thấy không được dễ chịu gì, bà Cao vậy mà lại muốn gả Cao Thanh Thu cho loại người này?

Anh lập tức thấy hơi tức người, bỗng thấy thương Cao Thanh Thu.

Trần Viễn thấy sự tương tác giữa Cao Thanh Thu và Hoa Ngọc Thành, phát hiện Cao Thanh Thu nói đến chồng cô là Hoa Ngọc Thành đang ngồi trên xe lăn mà không phải là Lý Sơn liền thở phào một hơi.

Hắn so không được với Lý Sơn, nhưng dù sao cũng tốt hơn so với Hoa Ngọc Thành ấy chứ?

Cao Thanh Thu lại vì loại đàn ông này mà từ chối hắn?

Thật muốn cười rụng cả hàm răng.

19:55

50,00%

Anh nhìn Hoa Ngọc Thành, cười cười: "Xin chào, trước đây có nghe Cao Thanh Thu nhắc qua, hôm nay rốt cuộc cũng được gặp mặt."

Nói xong vươn tay về phía Hoa Ngọc Thành.

Trần Viễn công tác ở đơn vị hành chính công, khi tiếp đãi các lãnh đạo đều rất tôn trọng.

Mà nay khi hắn đưa tay ra với Hoa Ngọc Thành thì không phải bộ dáng tôn trọng như thế, thậm chí còn xen lẫn vài phần khinh thường.

Đôi con ngươi đen tuyền của Hoa Ngọc Thành lãnh đạm nhìn qua người đàn ông trước mặt.

Anh đã hình thành thói quen gặp người thì nói bằng tiếng người, mà gặp quý thì nói tiếng quý lâu rồi. Dù Trần Viễn không nói gì, Hoa Ngọc Thành cũng có thể cảm giác được sự khinh thường từ đối phương.

Hoa Ngọc Thành hờ hững nhìn lướt qua Trần Viễn, cũng không vươn tay.

Đương nhiên, đừng nói là nắm tay, nếu tại những nơi trang trọng chính thức thì Trần Viễn này, ngay có cơ hội nói

19:55

66,67%

chuyện với anh cũng không có.

Hoa Ngọc Thành lạnh lùng khiến bầu không khí trở nên khá xấu hổ.

Tay Trần Viễn đặt giữa không khí hơi ngừng một lúc mới xấu hổ thu tay về.

Trong lòng lại khá tức giận, nhất là bạn gái hắn ta đang ở đây, cái tên tàn phế này cũng quá không nể mặt mũi người khác rồi.

Hừ, trong công việc anh đã gặp qua khá nhiều lãnh đạo, cũng chưa thấy qua người kiêu ngạo giống Hoa Ngọc Thành đến vậy.

Ánh mắt Cao Thanh Thu nhìn người cũng quá thấp rồi, từ nơi nào quen biết cái người không biết chút lễ phép nào cả?

Đương nhiên, vì quan hệ giữa Hoa Ngọc Thành và Cao Thanh Thu, hắn cũng không nghĩ nhiều về thân phận địa vị của Hoa Ngọc Thành.

19:55

83,33%

Hôm nay Trần Viễn mặc trang phục của Burberry, bởi vừa mới quen được bạn gái, nên cần phải biểu hiện tốt trước mặt bạn gái một chút, bỏ một tháng tiền lương để mua được, cảm thấy mình đẹp trai hơn so với bình thường nhiều.

Truyện được mua bản quyền đăng trên ứng dụng điện thoại Mê Tình Truyện!

Được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net

19:55

100,00%

Bạn đang đọc truyện *Kết Hôn Nhanh Chóng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.